

BECKHE

MICRO-

COSMI

VERSANTUR HIS TRIBUS

MEDICUS MICROCOSMUS,

SEU

SPAGYRIA MICROCOSMI

Exhibens

MEDICINAM

Corpore HOMINIS tùm vivo, tùm extincto doctè eruendam, scitè præparandam, & dextrè propinandam.

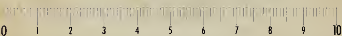
Autore

DANIELE BECKHERO, Dantisc.
Medic. Licentiat. Professore publico in Acad. Regiomont. & Physico Reipubl. Cniphov. Regiom. ordinario.

Cum Indice continente medicamenta ad curandos morbos desumpta ex corpore humano tam vivo quam mortuo.

Editio nova triplo auctior & correctior.

LONDINI,
Prostant apud *Jo. Martin, Ja. Allestry* & *Tho. Dicas*; in Cœmeterio D. Pauli.
MDCLX.

Magnificis, Nobilissimis,
Strenuis atque
Amplissimis Viris,

Dn. BURGGRABIO REGIO
Dn. PRÆCONSULI.
Dnn. PROCONSULIBUS & CONSULIBUS.

Totique adeò florentissimæ
DANTISCANORUM Reip.
Ordini Senatorio.

PATRIBUS PATRIÆ

Dominis meis debitæ observantiæ officio reverenter honorandis, venerandis.

FRugi *Patresfamilias*, Viri Magnifici, Nobiliss. Strenui, Ampliss. Patres Patriæ honoratissimi, *plantas, quarum, vel ipsi semina terræ commiserunt, vel quas aliunde in plantaria sua translatas inseruerunt,*

accrescentes, & salubri aurâ aspirante, arborescentes, licet vix dum maturum primis annis proferant fructum, tamen propter uberioris proventus expectationem benevolè aspiciunt, excolendoque maturant: Idem à VOBIS largiter mihi concessum affirmare non dubito: Etenim decennium jam volvitur, & quod excurrit, quando primis studiorum meorum Medicorum annis Hortulum selectissimis ex probato Experientissimorum Spagyrorum viridario surculis insertis virentem quidem, sed imperfectum adornare cœpi, Spagyriam intellige Microcosmi, in qua, quî plurimæ partes Corporis nostri vires & facultates Mineralium & Vegetabilium in Macrocosmo imitentur, paucis proposui, at minus politè, & pingui, quod aiunt, Minervâ administravi: Vestra vero, VIRI MAGNIFICI, benevolentiæ & favoris aurâ hactenus aspirante, hortulus hic pinguiter planta-

plantatus, non ſolum vitalis, ſed multis quoque fertilis viſus fuit. Hinc eſt, quod aliorum Clariſſimorum virorum æſtimia, & obſervanda mihi autoritas, aliorum vero vicariæ literæ me monentes, obtinuerunt, ut inchoatum hunc laborem majori cura auctiorem & correctiorem perficerem. Neque enim debui vel Autoritatem eorum, qui mihi quondam Præceptores extitere, negligere, vel laborem interfugere, vel etiam culpa mea committere, ut tam benevoli affectus VESTRI Favonius, tam vitaliter hortulum hunc meum interſpirans, fine ſuo & expectatis proventibus fruſtratus concidat. Inductus igitur ſum animo, ut prædictum hortulum Spagyricum colendum ingrederer, curamque adhiberem, ut tum arboreſcentes jam maturiori Experientiæ judicio plantæ fomentis adhibitis corroborarentur, & fructus quaſi protruderent, tum novi ſubinde ſurculi ex probatiſſimis Naturæ conſul-

torum viridariis insererentur, stolonibus amputatis:

VOBIS autem, Viri Magnifici, Patres Patriæ honoratissimi, *laborem hunc, & Tractatum, qui vestro tutelari Patrocinio, primam aspexit lucem, feliciusque sortitus est incrementum, denuò inscribere, ut debui, ita Patronis aliunde quæsitis, eundem destinare nolui. Nefàs enim prudentiores duxêre gentiles, id, quod uni sacrum erat aræ, alteri offerre, dicaréve: Et infrunitæ mentis indicinam Hierocles olim putavit, eorum favorem aucupari, quorum amorem nullum naturæ philtrum nobis commendaret, atque interea, in quorum sinum benevola nos conjecit natura, tanquam ultra Herculis columnas sitos, oculis pressis insalutatos præterire. Quemadmodum enim arcem invictam non facilè extruxeris, nisi ubi vivum detur fundamentum, ita non facilè quenquam firmâ quis sibi conjunget copulâ, nisi naturalis quidam*

dam subsit nexus. Talem autem esse Patrii soli *communionem sapientibus persuasim est, quippe, quæ alumnis suis non solum esse, sed & benè esse largiri amat. Hac in parte* de Republica Vestra, Patria mea dilectissima *summo jure ego gloriari possum. Nam, ut taceam, quæ tamen minimè taceo, sed tacitus sæpè grata mente mecum revolvo, & plura, quam sum solvendo, fœnora à me exigere agnosco; quod* in Republica Vestra *sum natus, & à teneris unguiculis educatus, quod eadem Infantiam meam foverit, pueritiam aluerit, adolescentiam exercuerit, ad secretiora Musarum adyta me intromiserit, vitam moribus efformaverit, intellectum beatis scientiis expolierit & quod non postremum est, studii quoque Medici* in Illustri Vestro Gymnasio sub Clarissimo Viro Domino D Joachimo Olhafio, Æsculapio felicissimo, Anatomico experientissimo *b. m. & recordationis fundamenta & Me-*

 thodum

modum ineundi edocuerit. Ille enim est splendor florentissimi Vestri Palladii, cujus commoda immortali nominis gloria difficillimis etiam temporibus curatis, ut ex eodem ceu Equo Trojano, omnium disciplinarum & facultatum instructi prodeant milites. Sed hæc, inquam, ut taceam, quanti illud æstimandum, quod cùm ante decennium, imperfectiorem hunc ipsum Tractatum Spagyricum, tunc temporis primitias studii mei Medici, inscriberem, Vos non solum usitatæ VOBIS & erga literatos solitæ (quæ etiam Vestra, ut hoc seculo rara, ita magna est gloria) sed & planè singularis abundantiorisque benevolentiæ flumine me fuistis prosecuti, ut ejus rivuli in me promanarint? Magnum sanè, & majus, quàm cætera beneficium, quo ita me obstrictum esse autumo, ut si res ita ferat, ipsam hanc Vitam cum Codro & Deciis *pro salute* Patriæ *lubens meritoque devoverem. Quia vero, divinâ sic volente*

&

& disponente gratia etiam hic locus, quo (donec Deo visum fuerit) vivo, me sibi jam devinctum habeat, ut affectum meum & erga Magnif. Vestras *observantiã aliis nequeam documentis declarare, ideo vel hoc redhostimenti genus absque turpi ingratitudinis nota intermittere non potui: Etsi enim beneficium referre hoc tempore non valui, non agnoscere tamen, nec prædicare non debui.*

Proinde aspicite; Viri Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi, Patres Patriæ honoratissimi, *aspicite, & sereno vultu perfectiorem hunc, quàm qui ante prodiit, Tractatum MICROCOSMI Spagyricum, intuemini, quemque ceu hortulum vitali Favoris VESTRI & benevolentiæ aura interspirante virescere & parturire fecistis, ad fructus jam maturiores pervenientem Sole perpetuæ VESTRÆ benevolentiæ non destituite, contra omnis generis Blattarum & Sycophantarum morsus defendite,*

meque VOBIS commendatiorem fovere pergite: Quod restat; DEUM supplex oro, ut florentissimam VESTRAM *Rempublicam, patriam meam gratissimam ab omni malo sartam tectamque conservare, florentemque & inconcussam diutissimè tueri, Vosque omnes ac singulos sub umbra alarum suarum paternè protegere dignetur. Dabam Regiomonti Borussorum ex Musæo meo: Anno Salvatoris nostri.* 1633.

V.V. M.M. N.N. & A.A.

observantiss. & deditiss.

DANIEL BECKHERUS
Medico-Physicus & Prof. Publ.

AD LECTOREM
Benevolum & Candidum.

ANnus jam agitur decimus, Amice *Lector*, quo abortum quendam *Microcosmicum*, præparationem & usum nonnullorum remediorum ex myrothecio Corporis desumendorum, exhibentem, ad manus tuas pervenire volui: Eum autem haut ingratum tibi fuisse, vel ex eo cognovi, quod exemplaria omnia tum promulgata, exiguo temporis spatio distracta: taceo, quod Viri Clarissimi in scriptis suis eundem citare & allegare haut gravati fuerint. Cum igitur Typographus, & cum eo amici quidam alteram urgerent ejusdem editionem; correctiorem non tantum, sed & triplo auctiorem & melius dispositum, novumq; quasi eundem tibi exhibere destinavi: ut sic adversus ferè omnes, tum Internos, tum Externos corporis tui morbos, ex te ipso statim Medicinam petere posses.

Non

Non possum autem non, amice *Lector*, te paucis hic detinere, & quî duplex mihi dedecoris & inhumanitatis macula ab insulsis hominibus, insubidam sibi omnium censuram arrogantibus, inuri posse videatur, quîq; Tu me ad eadem liberare possis, exponere: Sicut enim, imprimis ii, queis nil, nisi propria duntaxat arrident sputa, qui me compilatorem, aviq; Æsopicæ alienis plumis exornatæ similẽ dicent: Sunt & alii, qui me à Tigride nutritum, & inter Anthropophagos educatum clamabunt, quod in viscera humana ita sæviã, & ex partibus ferè omnibus Microcosmi medicinam parem: Verùm levia quàm hæc sint, à leviori genio, ingenioque profecta, ex sequentibus collige.

Primùm enim quod spectat, non sanè eo inficias, pleraq; (non tamen omnia) in hoc scripto non esse mea, sed aliunde mutuata, quorum autorũ nomina, bonâ quoq; fide à me citata, reperiuntur: Imitatus vero sum hac

in parte diligentiam apum, quæ non de propria ſubſtantia omnem illam maſſam, quæ in alveario earundem conſpicitur, conficiunt, ſed ex diverſis & pluribus floribus, ſuccum hinc inde collectum ulterius perficiunt, & miro artificio, compoſita quædam humano generi maximè neceſſaria, pertexunt: Simile quid & à me factitatum: quod enim ſparſim apud diverſiſſimos autores legi, collegi, & in unum faſciculum comportare, ſicq; diſtracta contrahendo, diſtractæ menti conſulere volui: Excuſabit me, non tantum aureum illud Flavii Albinii dicentis: fructus legendi is eſt, ut æmuleris, quæ in aliis probas, & quæ maximè in aliorum dictis mireris, in aliquem uſum tuum, opportunâ derivatione convertas: ut & reſponſum illud Aphranii, celeberrimi Poetæ, datum his, qui eum inſimulabant, quod plura ſumpſiſſet à Menandro: fateor, inquit, accepi, non modo ab illo, ſed ut quiſque habuit, quod conveniret

mihi: Verum & exempla clarissimorum: non dicam de Virgilio, quem non puduit millia versuum ex Homero transtulisse; nec de Cicerone, qui infinita ex Platone & Demosthene mutuatus est: Volve quæso & revolve veterum Medicorum libros, Avicennæ scilicet, Aetii, Ægmetæ & aliorum ex Galeno volumina sua ita exornantium, ut vix quidquã in iisdem reperias, quod non verbotenus ex Galeno, aliisve exscriptum sit: interim tamen omnium teruntur manibus, nihilque gloriæ & authoritati illorum decedit: Et quid apud Neotericos dicitur, quod non dictum sit prius? Cum itaque his locus concedatur, nec ex Theatro scriptorum explodantur, me quoque simili affectu & benevolentia beare, & huic tractatulo aliquem in Bibliotheca tua locum concedere poteris.

Alterum quod attinet, nec illud tanti apud me æstimatum fuit, ut à cœpto cessarem opere, aut etiam perfe-

perfectum supprimerem, cùm ad benè sentientium tribunal provocare, & ejusmodi σκώμματα invicto perferre animo valeam: talia autem quis in me effutire posset: Christianæ is infert vim charitati, qui ex corpore humano petit medicamentum: nam & tangere cadavera humana à Deo *Num.* 19. fuit prohibitum! Et Indos Anthropophagos execramur, quod in hominum sæviant carnes: Quinimò ipsi Ethnici ab ejusmodi remediis abstinuerunt, *ut ex Plin. cap*, 1. *lib.* 28. *patet*. An non Cadavera terræ demandanda sunt, quò in Cineres abeant; non vero præparanda, ut in Essentias, Olea, Extracta, aut simile quid mutentur? Inprimis cùm selectissima alia Dives Natura nobis suggerat medicamenta: Denique & usus sanguinis cujuscunq; animalis (quidni hominis?) in V. Testamento fuerit prohibitus.

Speciosa sanè hæc sunt, & quæ delicatulos à lectione hujus Tractatus

facilè

facile avocare possent: at si ad Lydium veritatis lapidem ea quis affricaverit, nil genuinæ veritatis, sed fucatæ pietatis, fictæque honestatis plurimum animadvertet: Tantùm enim abest, ut hac ratione charitati Christianæ vis à nobis inferatur, ut etiam eandem potius promoveamus: Proximo enim idoneis succurrere medicamentis, dolores acutissimos profligare, sanitatem restituere, & ex Orci quasi faucibus eundem eripere, an non maximum Christianæ charitatis indicium? id autem partes Corporis humani ritè rectéque dispositæ effectum dant: at consentire te puto, si ex corpore vivo partes nonnullæ assumantur; vim vero inferri, inquis, corpori mortuo. At, quæso, quæ vis? quæ injuriæ? non enim quodvis corpus petimus, sed idipsum, quod ultimo supplicio affectum, & vel patibulo, vel rotæ adfixum fuit: hic sanè Christianus efflagitat amor, ignominiam propter scelera

ſcelera cum morte potius honeſtè ſupprimere, quàm corpus perpetuæ ignominiæ exemplum cum manente turpi memoria relinquere: Quot capita, vel palo infixa, vel rotæ ſcelerum ultrici injecta, vel ferali catenæ involuta, patibuloque ſuſpenſa, cum opprobrio ſuo, & ſuorum delictorum teſtimonio extant. In manes inhoneſtè ſævire, quis in eo non damnaret amorem? Sæviunt ii, relinquentes in dedecus ac turpitudinem poſt mortem jam ſolventia ſuam pœnam corpora: relinquuntur ita ut præterea Corvis gratum fiant pabulum: at vero annon is, ſe quàm turpiter proderet, qui ingratis furibus largâ manu abundantem ſuppeditaret victum; contrà domeſticis, dura manus reluctante amore, nec tenuem concederet? Non certè ab iis hi multum degenerant, qui pretioſiora corpora humana dant in nutrimentum voracibus Corvis, contrà quos juvare debebant, cum odio relin-

relinquunt absque auxilio: atq; neminem turpiter in talia medicamenta invectum certe scio, nisi, qui summe ingratus, majora nobis ab ipso Deo concessa beneficia imprudenter respuere anniteretur; nec enim frustra Deus hanc admirandam partibus humanis indidit virtutem, sed ut periclitantibus in certum venirent auxilium. Et quid prodesset illa vis in corpore, nisi adjuturum aliquando accederet exercitium? Quinimò ex his appropriatis remediis majus divina gloria sumit incrementum, cujus fortassis intermissio in turpius divinæ laudis abiisset cum impietate decrementum: fieret autem hoc, si vel talia cadavera tristiora fierent exempla, vel furacibus Corvis feralia relinquerentur fercula: nam quò acta majora, ita magis in laude crescunt: omninò magnum quid per hæcce medicamenta voluisse Deum, immò jam fecisse nemo abnegabit, nisi qui divinæ gloriæ pigrâ suâ igno.

rantiâ

rantiâ viam turpiter intercludere satageret. Christianum itaquè amorem eo nomine, magis magisque exer. ceri, quàm vim aliquam pati dixerim: nec enim hic animus iratur, sed potius animus in quo Christianæ charitatis splendescentes elucent flammulæ, dum Cadaver, quod prostabat in non moriturum opprobrium, jam cum honestate abit in diu expectatum proximi periclitantis auxilium: at quis ita absurdus, qui honestum proximi auxilium violentam diceret læsionem? quî enim læsio esse potest, à qua omnis exulat animus iratus? quî læsio, ubi nostri proximi certa adsunt subsidia?

Deinde, nec te moveat, Amice LECTOR, quod, quos labis expertes Iudæos mandatum divinum serio voluit, cadavera tangere Deus noluerit. Hæc enim Lex non ita arctis inclusa erat terminis, quasi omnem, vel minimum hominis piè defuncti contactum inhiberet: quid

enim ſibi vellet illud, quod Deus Jacobo Patriarchæ promiſit, quod Joſeph manum ſuam ſuper oculis ejus ſcilicet demortui jam, ſit impoſiturus? Quid? quod ipſe Salvator, ſummus legis obſervator, loculum, in quo filius Viduæ Naimiticæ recondebatur, manu ſuâ contrectârit, nec tamen ſecundum mandatum *Num.* 19. eundem immundum propterea extitiſſe legimus: Et quis ita hoſpes in Theologia eſt, ut ignoret, Legem hanc Ceremonialem, & ſic Temporariam, ad Tempus tantum Judæos obſtringentem, nilque niſi umbram futuri Corporis deſignantem? Chriſto verò adventante, illam evanuiſſe legimus, credimus: non eſt itaque ut legi iſti Ceremoniali collum ſubjiciamus, cum nos eadem non obliget; ubi vero nulla legis obſervatio, ibi nec aliqua ejuſdem prævaricatio.

Tertiò, Indos Anthropophagos in ſcenam producunt: quod omni huma-

humanitate exuti, amoreque proximi spoliati, ferociâ quâdam beluinâ in viscera sæviant humana, quo gulam suam carne humanâ exsatiare possint: à nobis vero non cujusvis hominis, sed ultimo supplicio affecti corpus tantum expetitur, & non ut inde victum ex crudis, sed ex præparatis medicinam apprimè necessariam desumamus partibus.

Sed quid de Ethnicis dicendum, quos adeo religiosos cum Plinio dicunt, ut usum ejusmodi medicamentorum ex C.H. desumendorum reformident? Utroq; hic caput illud Plinii intueamur oculo, non enim de partibus in genere omnibus, sed de visceribus internis ibidem agit, à quibus & nos merito abstinendum censemus: Is ipse autem multarum aliarum partium in sequentibus facit mentionem, ex quibus medicamina parari possint: Quin potius piaculum dixeris, proprios filios Igni, immò Dæmoni vivos devorandos tradere,

dere, quod tamen gentilibus quibusdam non fuit religio: Quid? quod illos prorsus latuerit, quoúsque se proximi extenderet dilectio.

Quod si, quintò, Cadavera dixeris terræ demandanda esse, ut in Cineres abeant: cur ea patibulo rotæque affixa, bestiisque devoranda & dilanianda relinquis? An non, si in medicum partes humanæ veniunt usum, terræ consecrantur? Sic sanè: Homini enim, qui Terra est, medicamenta propinantur; quo resoluto, omnia simul assumpta resolvuntur: Et quot post mortem non immediatè in cineres, sed à bestiis devoratos Martyrologia testatur: quos tamen in Cineres tandem abiisse, nemo facilè negabit? Eosdem autem Omnipotens Jehovæ dextera, non tantum scite discernere; sed ex pulveribus illis per lætissimam resurrectionem extinctum producet hominem: Moriatur itaque, corrumpatur, devoretur, destruatur quo-

vis

vis modo,, nunquam tamen ultimam ſui effugiet reſolutionem: Omnes enim inevitabili (Deo ſic jubente) deſtinabimur cineri.

Urges ſextò ſelectiſſima alia à Natura nobis conceſſa media & remedia, & quidem in tanta εὐπορίᾳ, ut ex homine petitis non indigeamus. Sanè negare haut poſſum largam paternamque ſummi Creatoris manum tot nobis adverſus ſanitatis noſtræ hoſtes ſuppeditaſſe pharmaca, ut vix minima etiam plantula detur, quæ non inſigni vi polleat medendi: Verum & in Microcoſmo Deus voluit eſſe Myropolium, unde probatiſſima remedia, multis paraſangis reliqua ſuperantia, depromere poſſes: Et in Homine, qui teſte Democrito in Epiſt. ad Hippocr. ab ipſo ortu morbidus eſt, medicinam extare voluit, quâ ſibiipſi ſuppetias ferre valeret: Miraris in aliis etiam Venenatis animalibus antidotum adverſus venena reperiri: & Balſamum linguæ Caninæ

næ ineſſe, quo inflicta ſibi ſanet vulnera: mirari potius & rimari divinam debes in homine Sapientiam, bonitatem, in quo tanquam in centro totius Univerſitatis omnium ſublunarium rerum Virtutes collocavit, ut exinde arma adverſus morborum inſultus depromere poſſis: inprimis neceſſitate urgente; & cæteris idoneis deficientibus: Præſtat enim, ſic jubente amore, proximum laborantem honeſtè juvare, quàm turpiter eundem relinquere.

Ultimò, præceptum de non uſurpando ſanguine urges: Aſt idipſum nos non ferire, vel Cæcus videt: Sanguinis enim crudi uſum, eſumque & nos ipſi reformidamus, ut ex Capite de ſanguine patet: præparationem duntaxat ex eodem petimus, & divina exinde inveſtigamus conficienda remedia: nec alimentarem, ſed medicinalem ejus præſcribimus uſurpationem: Quinimò hæc ipſa de ſanguinis interdicto Lex ſub certo re-

respectu & ratione erat data, quâ cessante, procul dubio cessabit etiam ipsa: Erat enim, annotante Theodoreto ratio legis hæc, quia sanguine victimarum fiebat expiatio, adeoque Deo in V.T. sacer erat sanguis: Hac etiam de causa vetuit Deus Judæis esum morticinorum, eò quod sanguis ab eis non rectè fuerit separatus: Sed hæc Theologi fusius prosequantur. Mundis interim N. T. omnia sunt munda non solum quoad esum, sed & quoad contactum, contestante ipsa scriptura.

Vides itaque ex dictis, crassiori Minervâ tibi propositis, Amice LECTOR, arietes illos ad debellandum meum propositum haut sufficere, meque illæsâ conscientiâ, salvâ proximi charitate, salvis legibus, Medicinâ ex corpore humano depromptâ, uti posse. Docet & suadet idipsum inprimis divina illa partium Harmonia, quâ pars parti laboranti, membrum membro affecto succurrere

 satagit:

satagit: Similia enim similibus congaudent & conservantur: Sic partes ex animalibus brutis petitæ, similibus nostri corporis partibus subvenire, & Medicam porrigere manum videmus, Cerebrum leporis præparatum Cerebro nostro affecto & malè disposito opem ferre docet cum aliis Cl. Sennert. l. 1. Prax. Pulmones vulpis & vituli Phthisicis & aliis Pulmonum affectibus prodesse vel mulierculæ nôrunt: Cor Cervi inter Cordialia numerari, & inde aquas Cordiales præparari, testantur Dispensatoria: Ventriculum gallinarum præparatum specificum esse in profliganda Ventriculi imbecillitate, vel pulvis ille stomachalis Birckmanni à Quercetano in Pharmacop. Dogm. descriptus, fidem facit. Hepar Lupi, hepaticos sanare, tradunt Practici, Priapum Cervi, Naturam in generatione deficientem juvare, notum est. Feliciorem vero ex usu medicamentorum ex partibus humanis desumptorum,

rum, curationis successum expectabis, cum nil humanis, laborantibusq; partibus similius, & convenientius esse possit: Olfecerunt id clarissima Medicinæ Lumina, excellentissimi Naturæ-consulti, penes quos religiosa quoque fuit pietas, qui ejusmodi remedia præparare, & ægrotis administrare haut erubuerunt: Hos tanquam duces, secutus, MICROCOSMUM tibi exhibeo MEDICUM; cum ex proprio corpore medelam adversus diversissimos affectus depromere possis: Partes autem unde præparantur, non sunt quævis, sed minus abominandæ: Eæque *vel ex Corpore vivente*, vel *ex Demortuo* desumuntur: *Illæ* sunt, vel, quæ à Natura ad resecandum destinatæ, utpote, *Capilli*, *Barba*, *Ungues*: vel, quæ sponte suâ, tanquam excrementa emanant, aut tanquam superflua à Natura expelluntur, ut *Saliva*, *Aurium sordes*, *Sudor*, *Lac*, *Menses*, *Secundinæ*, *Vasa umbilicalia*, *Galea*, *Uri-*

na, *Stercus*, quò & *Pediculi* & *Lumbrici* referuntur; vel, quæ ſine noxio aliquo incommodo deſumuntur, ut, Semen, Sanguis, Calculi:

Hæ ſunt, CRANIUM, USNEA ſeu Muſcus CRANII, ubi ſimul nonnulla de Unguento Hopliatrico inſeruntur, Cutis, Pinguedo, Oſſa, Caro, de quibus omnibus libri duo propoſiti, agent: Tu vero Amice LECTOR, huncce laborem meum æqui bonique conſule, adverſus invidorum maledicta me protege, & his, quæ utilitati tuæ conſecravi, benignè fruere, mihique fave. VALE.

IN MICROCOSMUM

Clarissimi Autoris, collegæ & compatris honorandi.

Orbem dum parvo magnum deducis in orbe,
In parvo magnus, Tu simul Autor, eris,

Georgius Lothus D. Medic. primarius Professor, & Medicus Electoral. Regiom. Boruss.

ALIUD.

Qui reparare cupis vegetæ primordia vitæ,
Sedulo & inquiris, quid breve corpus habet;
Ac monstrare studes, quàm portio quælibet in se
Vim teneat Medicam, qualiaque arma ferat;
Ne variæ, quæ hominum defœdant undique labes
Corpora nostra minus tela ferire queant;
Munera multa tibi debet studiosa juventus,
BECCERE, & te artis gloria digna manet.

Joannes Bacmeisterus, Phil. & Med. D. Profes. & Facult. Med. Senior in Acad. Rostoch. An. 1622.

AD AUTOREM.

Humanum exercent morbi denso agmine corpus,
Pars nulla est mortis libera ab insidiis.
Contra quos hostes rectissima tela ministrat
Passim Hippocratici turba sodalitii:
Mirum autem in multis reperiri partibus illa,
Quæ citius reliquis visa levasse malum;

Qualia

Qualia perpaucis medicamina nota fuerunt,
Chemiæ tantum fota calente sinu.
Quæ dum publicitus Medicis BECCERE revelas,
Atque aperis clausum quod stetit ante diu:
Laudibus & meritis te gens studiosa coronat,
Nec cœlos feries nobiliore viâ.

Benevolentiæ causa scribebam
Jacobus Fabritius, Phil. & Med. D. Princ. *Mepapol.* Archiat. & Professor. Rostoch. p. t. Decanus. Ann. 1622.

AD EUNDEM.

QUæ multi sparsim, parcè, Tu largiter uno
Das cumulo, propriique addis secreta laboris,
Quæ ceu thesaurum ditem tua scrinia servant;
Ergo, quas multi sparsim, parcéque tulerunt,
Fers uno cumulo, laudes, propriamque mereris.
A Capite ad calcem, nostri tu corporis artus,
A Capite ad calcem, nos Te laudamus, & ultra.
Sint utinam, qui rectè tui vestigia cursus
Æquent, & simili nisu mysteria prodant.
Quæ Natura imo, benè supprimit abdita abysso,
Nec nisi subjectâ patitur se ostendere flammâ.
O quanto hæc fierent artis medicæ instrumento!

Benevolæ amicitiæ ergò scripsi
Joachimus Stocman. Phil. & Med. D. Profess. in Acad. Rostoch. Ann. 1622.

IN MICROCOSMUM MEDICUM

Viri Clarissimi & Excellentissimi
Dn. DANIELIS BECCHERI
Medic. Licent. & P.P. Physicique Cnipbov. Ordinarii, College & Compatris honorandi.

ΜΗΔΕ ΜΙ'Η πέλῃ ἠλιτίη· εἰς ἀνδρομέοιο
Ἦν κεν μὴ μάρψῃ πολυχλαδία πήματα νούσων·
Μηδὲν

Μηδὲν τῆς χροιᾶς βελτίης μέλος, ὅ, τι νόσοισι·
Ὑιοβόρεοις ἔνοχον μὴ ἔφυ· καὶ τῶν δ' ἁπασῶν,
Εἶν αὐτῷ σμικροῦ σωτήρια σώματι κόσμου
Φάρμακα τὰ Κτιστᾶο σοφὴ προσέταξε πρόνοια.
Ὧν τινα οἱ ἔνιοι κλυτοῖο Μαχάονος υἷες
Εὗρον, κ' ἔργοισι σποράδην ἐνέπασσον ἑοῖσιν.
Ἀλλ' ἐνδοξοτάτου μέρμηρα θεήλατος ἀνδρὸς,
ΒΕΚΚΗΡΟΥ, τὰ δὲ πάντα ὁμοῦ συνελέξατο· πολλὰ
Διζομένη δ' καὶ αὐτὴ, ἄνευ Θησῆος, ἀόκνως,
Ἀγχινόως τέτμεν τε, σοφῶς τε διασάσκεθ' ἕκαστα.
Καὶ θνητοῦ χρωτὸς μορίων ζῶντος νέκυός τε,
Τῶν γε πρεπτῶν καὶ ἄλλων, ὁμῶν τε, μένους τε
Τοῦ διὰ Ἡφαίστου σκευαζομένων, καθ' ἕκαστον
Τὴν γένεσιν, χρῆσιν Φυσικὴν, παιώνιον ἠδὲ
Τῶνδ' ἐνὶ βιβλιδίῳ συλλήβδην, καὶ κατὰ τέχνην,
Ἰστοράτως τε καὶ εὐδήλως παραδοῦσα δίδαξε.
Τοῦτο φέρ' ὤνεο καὶ ἀνάγνωθι νέος τε γέρων τε,
Ὃς μὲν Ἀπόλλωνος θεράπων, ἰδίης θ' ὑγιείας
Ἐσσὶ φίλος· τῆς τ' ἐργασίης Γεννήτορα ταύτης,
Ἀθανάτου τε πόνου, μεγάλην χάριν ἴσθι προθύμως·
Κύριον εὐσεβέως τε μόρον λιτάνευε βίου τε,
Ὡς μακροχρόνιόν μιν γ' ὄλβιον ἠδὲ σαώσῃ,
Κείνῳ ὄφρα πλείω παρομοίια βιβλία δώῃ.

Φιλοφροσύνης χάριν ἔγραψε.
M. Matthæus Reimerus, Lit. Græc. P. P. & Facult. Philosoph. p. t. Decanus.

DANIEL BECCHERUS
ἀναγραμματιζόμενος ad B. Lectorem,
ECCE LIBER! SUDAN'
SUDA? HINC CELEBER.
ἐξήγησις.

Nondum Calcographi fuerant exscripta labore
Scripta, quibus parvo nomen ab orbe datur:
Obstupuit gaudens summo Jove natus Apollo,
Quem Medicina suum credidit esse Patrem:

Non:

Non, ait, infirmos posthac tot Magnus habebit
Mundus si Parvum tàm proba cura tenet.
Ante tulit Magno Parvus mala plurima Mundus;
Jam, Duce Becchero, commoda plura dabit.
Tu Becchere, DEO sate, Divis proxime, salve,
Dividua, O frater, sceptra resigno tibi.
Tu Studiosa cohors SUDAN' multoque labore
Quem cernis librum nocte dieque legin'
Aureus ECCE LIBER! SUDA. sudore parabis
Artes, HINC CELEBER nomine honore clues.
Dixerat. Applaudit mox turba novena Sororum;
Beccherus punctum sedulus omne tulit.

D. Hospiti & Euergetæ suo meritò F.
M. Georgius Segebadius.

ALIUD.

Non contemne tuo Naturæ ex corpore curam,
Lapsuræ medicam quam sibi sevit inops.
Corporis explora nexas indagine partes,
Quæ variis morbis, pharmaca sparsa ferunt.
Corporis haut pars, quæ non sit medicina parata.
Corpore tam vivo pharmaca magna pete:
Corpora præsidium morbis quam mortua portant:
Auxilium præsens, corpus utrumque venit.
Invida quæ nobis negat intellectio rerum,
BECKERI hæc docti libera scripta dabunt:
Hinc tibi, si mens est, vegetam servare salutem,
Egregium hunc constans, volve revolve librum.

M. Christophorus Tinctorius.

MICRO-

MICROCOSMI MEDICI

LIBER PRIMUS.

De Medicina è viventis hominis corpore desumenda & præparanda.

CAPUT I.

DE CAPILLIS ET BARBA.

APILLI, quos hactenus inter Excrementa collocatos, & ab excremento nutritos legimus, non fine causa ad partium licet ignobiliorum classem referuntur: ut idipsum pluribus *in parte prima Microcos. logias nostræ disputat. quarta* probatum est: Ad horum vero ut & aliorum pilorum formationem & productionem sunt quatuor necessaria: 1. NATURA, quæ Deo sic disponente, eosdem efformat, formalisque certas præfigit cancellos, quos prolixitate sua excedere nequeunt. 2. CALOR, quo natura pro instrumento utitur; inde & calidiores, pilosiores. 3. CUTIS APTA & disposita, quæ nec in raritate vel densitate excedit, vel deficit, nec sicca nimis sit, nec humida: Utenim Plantæ, neque in udoso, neque in arenoso solo proveniunt: ita Pili, neque in siccissima, neque in humidissima cute generantur. 4. MATERIA pro capillis generandis & nutriendis conveniens;

Ut vero nil in toto universo frustra à Natura conditum est, ita nec pilos aut Capillos sine omni in Natura usu facile quis di-erit: In corpore dum sunt, variis inserviunt usibus.

1. Defendunt caput ab externis injuriis, ne Cerebrum, alias à caloris fonte longe dissitum, ossibus finitimum, omni pinguedine destitutum, vel nimio frigore læderetur, vel caloris impetu afficeretur: Ex Busbequii itinerario Constantinop. narrat. *Riolan. l. 6. anthropolog. c. 52.* Janissarium quendam Constantinopoli fuisse, cui caput tanta pilorum congerie circumseptum erat, ut sclopetorum etiam ictus illæsum & intactum eluderet.

2. Apertos servant cutis poros, sicque occultæ transpirationi facilior conceditur exitus quorum tamen largior proventus contrarium præstat: Hoc fine *Rhases* & *Avicenna* experientia edocti, testantur, frequentem capitis tonsuram acuendo visui maxime conferre, quod sic fuliginibus exitus & egressus pateat. Tonderi ad cutim in diuturno pituitæ cursu consulit *Celsus lib. 2.* Nec caret mysterio, quod Hygiæ Æsculapii filiæ, hoc est, sanitati, Sicyoniæ mulieres valetudinis curam habentes, comas suas detonsas consecrabant, ut apud Pausaniam legitur: Haut alia de causa Aristotelem attonso vertice usum fuisse narrat Laertius, quam ut valetudini suæ consuleret, quod à Medicis tempore Galeni factitatum est, qui ad cutem usque detonsi erant, ut ipse narrat. *l. 6. Epidem.*

Contrariam hic fovere sententiam videtur *Lemnius, qui lib. 4. de occult. Nat. mirac. c.8.* sanis suadet, ne barbam ac capillos ad vivam cutim deradi sibi patiantur, quod nimius ejus rei usus vires depopuletur, atque homines effæminatos, mollesque præstet: quin & spiritus & calorem resolvat atque extenuet, maximamque audaciæ ac confidentiæ partem in adeundis periculis cordi detrahat: Verum, ut in certis dispositionibus id aliqua ratione concedi posset: Ita universa Polonorum gens, quæ ad cutim usque sæpius in anno capillos sibi abradi curat,

rat, plus commodi, quam detrimenti inde se persentiscere affirmat; Exemplum Samsonis, qui divinum illud robur, quo pollebat, abrasis capillis amisit, crescente capillitio id ipsum recuperavit, plane extraordinarium est: sic Nisus capillo suo purpureo ab ejus filia Scylla spoliatus, vita quoque privatus fuit, quum pilo incolumi mori non posset.

3. Quantum Calvities deformitatis, tantum & capilli ornamenti nobis conciliant, nam

> Turpe pecus mutilum, turpis sine gramine campus,
> Et sine fronde frutex, & sine Crine caput.

Et vere dicitur: Comam esse reverendam in senibus, venerandam in sacerdotibus, terribilem in bellatoribus, decoram in adolescentibus, comptam in mulieribus, dulcem in pueris, utque arbor ingrata est, si ejus coma tollatur: ita &, Si humani corporis capilli demantur, tota pulchritudo flaccescit.

Quum enim ut habet *Tardin. c. 2.* Homo sit animal veneratione dignum, ac majestate plenum, ita tamen ut civilis sit & mansuetus, decuit in ejus vultu; qui animæ quædam imago est, majestatem quandam humanitate plenam, atque humanitatem veneranda majestate stipatam elucere: Itaque neque pilis fuit undique obsitus, sic enim agrestem atque ferocem vultum, brutorum instar exhibuisset: neque fuit undique glabrus & depilis, sic enim mollem & effæminatam faciem, puerilemque mollitiem præ se tulisset, cum igitur brutis sit mansuetior, & fœmina augustior, medium inter utrumque vultum obtinuit.

Inprimis vero de BARBA constat, quantum viro majestatis conciliet, quum & in ea index facultatis divinæ, nempe procreatricis; testisque sexus & temperamenti, virtutisque partium genitalium robur effloreseat: scite itaque Diogenes Barbæ abrasionem cuidam sic exprobravit: An putas, inquit, naturam aberrasse, quod potius virum te, quam mulierem effinxerit: Et apud quasdam gentes in more fuisse positum legimus ut siquid luctuosum viro con-

tigisset, is non prius lamentaretur, quam barbam deposuisset, quasi indecorum ratus, virum cum virili ornamento, lamentis gemituque & fœmineo ululatu muliebres mores imitari; quem morē apud Ebræos invaluisse ex eo colligunt, quod Esaias inter cæteras clades, barbæ abrasionem Moabitico populo interminetur; sic & apud eosdem ignominiosam fuisse barbæ abrasionem patet ex *lib. 1. Paral. c. 19.* Cum enim David nuncios ad regem Hamon misisset, ut eum de patris obitu consolaretur, cum hos conjurationis suspectos Rex barbarus haberet, ex altera maxilla barbam unicuiq; abradi jussit; quod, cum Davidi renunciatum esset, mandavit, ut privatim delitescerent, quousque barba erupisset, ne tam fœdum & ignominiosum spectaculum populo exhiberent.

Romanis quoque augustæ nobilitatis signum, symbolumque fuit Barba. Cum enim Veteres falso deorum cultui addicti, simulacra sua efformarent, cum iis insignibus, quibus magnum aliquid significari existimabant: Phœnisses, qui mercaturæ erant dediti, deos suos cum loculis effingebant: Lacedæmonii, ut erant armis belloque potentes nihil armis divinius & sublimius æstimantes, Deos armatos, imo & Deas armatas exhibebant: Romani enim suos Deos Barbatos depingebant, quod barbam eximiæ nobilitatis symbolum haberent. Quin etiam capta à Gallis Roma, senatores purpura induti, & barba prolixa venerabiles confidentes, inprimis pro Numinibus habiti sunt, donec eorum aliquis, cujus barbam Gallus audacius attrectaret, injuriam baculo ultus hominem se prodidit. Et veteres Philosophos prolixam gestasse barbam vel ex trito illo patet: Barbam & pallium video, Philosophum non video.

Utut vero solis viris tantum Barba competat, quasdam tamen mulieres Barbatas, sed præter Naturæ seriem, fuisse, legimus. Testantur id binæ historiæ Phaetusæ uxoris Pytheæ, & Namysiæ, uxoris Gorgippi apud Hippocrat. Idem affirmat Aristoteles

teles de mulieribus sacerdotibus in terra Caria; sed barba illis jam adultis contigit ex suppressione mensium. Refert *Riolan, l. antropolog. p. 678.* se vidisse in Gynæceio Archiducissæ Austriæ Græcii juvenculam, quæ à teneris annis post mensium eruptionem Barbam, instar viri, promissam cum mystacibus gestabat.

Monstrum ejusmodi vidit Wolfius aliquando Lutetiæ mystace nigro, & incano justæ magnitudinis, mento etiam piloso mediocriter; sic in Gynæconitide Alberti Bavariæ ducis mulier promissa barba nigra fuit.

Galla Symmachi cons. & Patritii Rom. conjux, imperatoris Justin. filia barbam enatam sibi ob consperſionem corporis igneam, Medicorum consilio atque arte evellere noluit; maluit enim ita Deo placere, quam barba vacua ad secundas nuptias transire, ut habet *Aventinus. lib. 3. Boxur. Annal.* vide *Schen. in obserrat, l. 4. obs. 6.*

4 Signum aliquod interni temperamenti hominis suppeditare possunt. Consideratio vero illa desumitur, vel ex substantia eorundem, vel ex Accidentibus. Secundum substantiam capilli dicuntur, vel densi vel erecti, vel crispi, vel hirsuti & duri, vel molles, aridi & sicci.

Hinc. 1. Capilli densi materiæ capillaris copiam & compactionem, ut & caloris nativi robur & felicitatem, arguunt. Talesque dicuntur audaces, animo fortes, corpore robusti, brachiis nervosis, statura plerumque compressiori.

2. Erecti timidum significant, hinc & timentibus eriguntur capilli. Germani, **es stehen mir die haar zu berge.**

3. Crispi timidum similiter notant, & referuntur ad Æthiopes; qui vero in extremitate crispi sunt, bonum denotant animum, & pertinent ad Leones.

4. Hirsuti & duri hominem audacem, & tumultuosum notant, qui facile excandescens, inultus difficile placatur.

5. Quod si contingat, ut hirsutis capillis temporum Cæsaries addatur, qua capilli in temporum angulis, quasi cornuti, cristati, aut galeati efferuntur, notatur homo gravi alicui vitio deditus, adeoque in conversatione fugiendus, seu, qui sit luxuriosus, vanus & arrogans.

6. Capilli molles & plani, hominem sedati ingenii, placabilem, mitem, humanum, tractabilem, ex parte timidum, Venereum & pacificum indicant.

7. Capilli aridi & sicci propter defectum humidi radicalis imminens aliquod morbi periculum arguunt.

Accidentia Capillorum in colore & pinguedine consistunt, unde quoque varia depromi possunt signa.

1. Quoad colorem: hic varius est, & multiplex:

Rufi, hominem infidelem, clandestinum & insidiatorem arguunt, cholerico siquidem & sanguineo familiares. G. **Roth bardt selten guter art.**

Nigri ingenii bonitatem designant; at plerumque mendacii vitium aut occultæ arrogantiæ notam suppeditant.

Optimus capillorum color est is, qui tangente quodam nigrore verticem tingit: Hi enim censentur prudentes, cogitabundi, fideles, probi: Hisque annumerandi sunt, qui albam, vel flavam habent Cæsariem: nam & iis ingenii bonitas inde elucescit. Observatumque est, quod, quibus in juventute, vel cruda virili ætate Canities oboritur, nisi hæc habeat causas altiores, illi maxima ex parte sint instabiles, impudici, & incontinentes, præsertim si ad ebrietatem deveniant: tunc siquidem Venus in vinis, ignis in igne furit. Vide *Moldenar. exercit. Physiogn.* p. 42. *Guilhelmi Gratarol.* c. 4. & 5. *Joannem ab indag. introductione in Physiogn.* p. 86. *Joan Baptist. Port.* & alios.

Historica cui placent, notet aliquando ex muli-

erum

erum capillis funes fuisse confectos: sic refert Lactantius, capta à Gallis Roma, cum Capitolium obsidione arctius premeretur, jamque pene ad extrema ventum esset: ex mulierum capillis confectos fuisse funes, quibus tormenta bellica alligarentur, in cujus rei memoriam Veneris calvæ simulacrum excitarunt: simile narrat Plutarchus de mulieribus Carthaginensium, qui multo consultius, quam Romani, ut hujusce rei memoriam in posteros transmitterent, armatam venerem effinxerunt, similiter Julius Capitolinus scribit Aquileienses, nervorum inopia, funes ex mulierum capillis, vibrandis sagittis confecisse: quin & trahendis navibus factos ex pilis funes, commemorat Pausanias.

Utuntur insuper & capillis Naturæ consulti adversus varios humani corporis affectus; & vel crudis vel præparatis.

CRUDI.

1. Capillos pulverisatos, inque Vino albo maceratos ictericis prodesse scribunt.

2. Massa facta è cineribus capillorum muliebrium & adipe ovina utuntur nonnulli ad membra luxata.

3. Notat *Bayrus. p. 526.* quod capilli in aceto forti macerati, imponantur vulneribus à cane rabido inflictis.

4. Idem ad excitandum Lethargicum tale quid componit: Hominis capilli comburantur, & cum aceto in unguenti formam redigantur, naribusque massa imponatur: In eodem affectu *Senn. l. 1. pract. p. 426,* seq. commendat.

℞. Castor. ℥. ß.
Capillo human. ℥. i.
Aceti
succi rut. aa q. s. Misce, quo caput irroretur & fricetur.

Hollerius l. 1. de morb. intern. p. 51, aliud habet.

℞. Castor. lap. gagat.

C. C. abrotan.

Capillorum hominis an, ℈. i. Excipiantur pice humida; fiat Fumus, qui adhibeatur naribus; quod tamen suffumigium iis minus convenire scribit, qui Epilepsia corripi solent.

Alii tamen Practici, quos & mulierculæ imitantur, simplici tantum suffumigio capillorum adversus hunc affectum utuntur. *Rondelet.* capiti raso applicat.

℞. castor. rec. ℥. ii.

Ciner. capil. prop. ℥. i. ß.

Dissolve cum oxyrrhod. redige ad formam unguenti.

5. In suffocatione uteri similiter eos præscribit *Weickard. in Thesau. Pharmaceut. p.* 340.

6. Adversus Apoplexiam *Holler. p.* 45. sequens componit.

℞. Capillorum hominis minutim concisorum ℥. ß.

Castorei. scr. ii ß.

Hellebor. scr. i. Incorporentur in Opopanace.

Fiat Unguentum.

7. In hæmorrhagia vulnerum capilli cremati à Chirurgis interdum adhibentur propter vim adstrictoriam, quam obtinent.

8. Quidam, non sine superstitione in capillis contra Quartanam medelam quærunt, si sc. capilli patientis abrasi, aliisque in corpore dispersis & collectis pilis permixti, Ovo imponantur, hocque duriter coctum, avibus ad deglutiendum objiciatur: *Camerarius Centur.* 7. *arcan.* 6. ex Scheunemann. de morb. sulphur. notat, quendam Quartanarium amuleto ex Barbæ pilis parato, sanitati restitutum esse, sequenti modo.

Princeps quidam civitatis Fontani in Pictavia amantissimus defensor, ab obsidione hostis liberaturus eandem, & commeatu necessariisque rebus adjuturus, cum appropinquaret dux alter, subitaneo Principis adventu perterritus, quod incolu-

erat

erat Domicilium, derasa sibi jam media barba fugitivus dereliquit,& alio se propere contulit. Princeps hospitium idem fortuito ingressus capillosque humi dissitos conspiciens, cujusnam essent à Nobili quodam Gallo, milite strenuo, ibidem propter febrim relicto, quæsivit, certiorque ea de re factus, clam colligi, noduloque byssino insutos, de febricitantis collo, amuleti loco, suspendi, atque sequens tetrastichon adjungi præcepit.

Juro febrim quatriduanam
Te, per barbam Cyllenianam
Ut ab hoc corpore repedes
Ceu, me bellante, Dux de Loges.

Convalescens itaque, qua laborabat, febre, Nobilis ducem suum secutus, eum una cum Gynæceo cœnantem reperit, inexpectatus sanitatem recuperatam duci commemorat, Condæique liberalitatem, quod citra exactionem pecuniarum imperatum, se dimisisset; medendi insuper ejus studium magnopere collaudat, nodulumque, cujus efficacia sanitati se redditum arbitrabatur, in quo quid reconditum erat, inscius ipsemet, videndum omnibus exhibet, quem Dux τȣ πεϱάμματ@ experiendi cupidus reclusit, propriosque, capillos erubescens reperit.

9. Nonnulli auro colorem amissum fumo capillorum restituunt, floccumque crassitie digiti carboni ardenti imponunt, aurumque tingendum cum forcipe super fumum tenent.

10. Ut mulier cum altero adulterari haut possit, *Wecker de secretis. p. 256.* sequens tradit. Incide, inquit, de capillis ejus, & pulverem illorum tibi super feretrum antea melle inunctum, sparge, & mox coeas cum muliere. & cum volueris solvere, ex tuis capillis fac similiter.

Ægyptii conceptis verbis capillum pueri defectum divis suis nuncupabant, ut ab adversa valetudine respirarent.

PRÆPARATI.

Ex Capillis arte Chemica oleum elici poteſt, quod cæſariem & barbam prolixam reddit, teſte Croll. de ſignatur. rerum. Modus præparandi talis eſt.

CAPILLIS hominis ſani abraſis impleatur Retorta, & per latus in vas recipiens, non admodum valido igne arenæ inſtituatur deſtillatio: manabit ſuccus, qui cum tribus partibus aquæ mellis junctus, & capillis illitus, eoſdem copioſiores reddit. Hujus ſucceſſus fit melior, ſi capilli ad ſatietatem lardo ſuillo, prius ab omni ſalſedine loto, impaſtati, cum adjectione ſalis communis decrepitati, lento primum, deinde auctiori, ſed non ferventi igne ad prædictum modum in Oleum deſtillentur. Præmittere tamen hic poteſſumus inunctioni, id, quod habet *Lemn, l.4. de Natur. miracul. c. 16.* ut ſi ii, qui barbatuli videri affectant, alendæque barbæ ſtudioſi ſunt, ſæpius illam ſegetem ſibi adimi patiantur, quo laxatis ſpiramentis, atque agitatione crebra excitato calore, qui humorem elicit, affluentius pili erumpant, quod Veris potiſſimum menſibus tentari debet, quo anni tempore calor & humor in corpore augeſcit, atque in illas partes diffunditur: Ubi enim ſæpius barbam reſecari contingit, ut gramina denſius fruticantur pili ac cæſaries; habent enim crines rationem cum gramine ac virgultis, quæ crebrius detonſa ac demeſſa celerius ſuccreſcunt, ac ſe proferunt uberius, ſæpius itaque abraſo loco linimentum hoc prædictum inungi poteſt.

Vel etiam ſequens conſtans ex crematis capillis.

℞. Radic. cannar.
Cortic. jugland. an. uſt. ℥. ii.
Capillorum humanorum combuſtor. ℥. i. ß.
Rad. abrotan.
Rutæ murariæ an. ſcr. iiii.
Ladani ℥. i.
Pingued. ex mech. equin.
Ol. abrotan an. q. ſ. F. l. a. Ungu.

Quod

Quod si quoque Capilli humani liquore mellis permixti, arte Chymica præparati, in oleum abeant, & hoc iis, quæ pilos eliciunt, jungatur, nobilius concinnabitur ad proventum pilorum remedium.

CAPUT II.

DE UNGUIBUS.

VArie sentit & dissentit Philosophorum & Medicorum turba de generatione & Materia unguium: quidam illorum somniarunt, tendines vel etiam nervos per totos digitos dispersos, tandemque in unum coeuntes, substantiam unguium constituere: alii; ut videre est in Rof. Anglic. p. 1034. statuerunt. Ungues nutriri ex superfluo cordis nutrimento, hincque in Cordialibus & pectoralibus passionibus unguium mutationes respiciendas docent: Vulgaris est sententia, Ungues inter excrementa recensendos esse, cum ex tertiæ coctionis excrementis crassioribus pronascantur, & idcirco solius appositione alimenti, imperfecta insuper prolongentur accretione.

Verum, docente Cl. *Sennerto l.* 3. *Inst. p.* 1472. licet ungues cæteris partibus æquiparari nequeant, veritas tamen evincit, eos non tantum esse facultatis expultricis & caloris opus, sed à facultate formatrice, quæ tantum manuum & pedum digitis insita est, & Unguifica dici potest, effingi. Hinc, teste *Galeno* 2. *de administr. anat. c.* 11. Nutrimentum suum desumunt à sanguine (impuriore tamen) Imo Venam, Arteriam, Nervum in Unguium radicem terminari, αὐτοψία evincit. Nec multum ab hac sententia alienos video *Hippocrat. & Aristotel.* quorum ille *lib. de Carnib.* & *Natura puerorum* literis mandavit: materiam Unguium esse humidum glutinosum à calore exsiccatum & arefactum, ad extremas partes emissum. *Hic vero de generat. animal. c.* 6. Ungues ex cibo gigni adventitio; per quem

nihil

nihil aliud intelligere videtur, quam abundantem sanguinem, abundansque nutrimentum à nutritione reliquarum partium principalium.

USUS NATURALIS.

Plato, referente *Galeno*, opinatus fuit, Deos qui hominem construxerunt, ceu imperitos quosdam artifices, Ungues in summis digitis produxisse, eosdemque omni carere utilitate: sed Ethnico huic Philosopho principium illud sophorum, & antea prolatum, opponitur, Deus & Natura nihil faciunt frustra. Hinc recte *Gal.* 1. *de usu part.* 7. docuit, iis nobis opus esse in omni vita, omnibusque artibus, hisce potissimum, in quibus sunt exactæ manuum operationes; & cap. 10. inquit; Ungues gratia ejus, quod est melius, videntur facti: cum manus quidem sine Unguibus possint apprehendere, at, neque moles omnes, neque ita bene, ut cum illis: dura quippe corpora facile eas effugiunt, nisi in summitatibus digitorum durissima aliqua subsistat substantia, ejus loci carnem firmatura. Quia vero Ignobiliores sunt partes corporis nostri, hinc resecantur, quando digitorum extremitates excrescunt: Quod tamen olim non licebat in Navi, nisi iratis Ventis, ut habet ex Petronio *Riolan. Antropograph. l. 6. c. 51.* Senex Hippocrates dum unguium utilem & concinnam depingit formam illorum resecandorum terminos describit. *sed 6. de offic. p. m. 778.* Ungues neque longiores, neque breviores digitorum summitatibus sint; immodice longi, quia in se mutuo concidunt, exigua corpuscula exacte apprehendere non possunt; breviores vero digitorum extremitates ad apprehendendnm invalidas efficiunt, qui autem summitatibus digitorum æquantur, firmam & tutam apprehensionem reddunt. Præter hanc apprehensionis commoditatem, alium adhuc annotat Unguium usum *Riol. l. c.* eos sc, inservire ad fricationis suavitatem, ut testatur *Socrates in Phæd. apud Platonem*, qui à vinculis solutus, priusquam sor-

berct

beret Cicutam, jucundissimam sibi fuisse fricationem lætabatur.

USUS MEDICINALIS.

Hic primum Onychomantia ex Hippocrate erigitur, is enim morborum signa ex Unguibus depromit, & salutis mortisq; instantis indicia exinde petit: In tabe adunci fiunt, & exalbidi incurvantur *Petr. Nosolog. Hermet. part. 1. p. 283.* In Peripneumonia Unguium livor & incurvatio malum portendit, ex eodem *p. 299.* si in Hydrope Ungues & digiti livescant, mors confestim expectanda est. *Hippocr. l prænot. p. 47.*

Adhæc & Morum & Ingenii signa ex Unguibus petuntur; sic enim *Pomponius Gauricus de sculptura p. 330.* Ungues lati colore albo, subflavoque Naturæ bonitatem; angusti, prolixiores, curvique item & carnosi, improvidum, male sensatum; obliqui, inverecundum ac rapacem; parvi, pallidi, nigri, asperique Ungues, & qui carni adhæserint, calliditatis, & ut ult *Joann. ab Indagin.* malignitatis simul rotundiores vero libidinis indicium: Recte tamen monet hic autor ab *Indagin. p. 267.* Signa illa Unguibus attributa per semetipsa non satis esse idonea verum conjuncta potioribus, nonnullam habere efficaciam, videatur & *Baptista Port. in Phisiog. p. 273.*

Maculæ nonnullæ quoque in hominum inprimis sanorum unguibus conspiciuntur, ubi calor nativus delitescentem sanguinis partem ulterius ad radicem unguium protrudit, ibique separata heterogeneitate ab homogeneitate maculas illas albas discretim sejungit donec tandem motu Naturæ ad unguium extrema deveniant suntque hæ ipsæ maculæ flores quasi ipsorum unguium, caloremque robustum disignant, & sanitatem apprime compositam. De hisce *Cardan. lib. de subtilit. 14. p. 942.* sequentia habet: sunt in nobis vestigia quædam futurorum eventuum in unguibus. In quibusdam eventus maculæ hæ ostendunt, in aliis solum spes inanes:

sed

sed pro manus natura, & digitorum in quibus fiunt, & colorum & mutatione earum: In *Pollice* honores, & voluptates: in *Indice*, lucra: in *Minimo*, circa parva negotia; in *Medio*, cogitationes, studia & labores; in *annulari*, dignitatem. Nigræ quidem evertunt, & calamitates nunciant; albæ felicitates, magnæ magnas, & nitidæ manifestas; parvæ, parvas. In senibus & minus efficacibus spes pro factis pollicentur. Nigræ timores, non tamen adeo frequenter inanes, ut albæ, spes. Natura enim humana pronior ad malum, quam ad bonum. Et ætates & morbi, bona prohibere possunt, mala accersunt: semper tamen ubi splendida radiaverit, plus aliquid spe aut timore præstat. Dextra quidem ex industria, sinistra ex fortuna, nisi quis sinistram habeat firmiorem. Tempus autem initii, cum in radice Unguis apparent, effectus autem quando ad summum pervenerint. Interest & hoc inter spem & timorem ac effectum, quod hæ quidem, ut magis procedunt, eò magis nitent & augentur, aliæ minuuntur & evanescunt: Tempus autem mutationis totius partis unguis, quæ videtur, est mensium trium usq; ad sex: totius autem difficilius est conjectari, sed ut existimo, usque an annum pertingere potest. Hactenus *Cardan.* vide & *Baptist. Port. l.5.c.14. Hildebrand. p. 3. Magiæ natur. p. 195.*

Deinde Ungues & insignem obtinent facultatem fere antimonialem quæ facili negotio Vomitum ciere possit. Rasura enim Unguium humanorum epota in liquore conveniente, etiam minima alioquin quantitate, Vomitum infert, & Ventriculum à gravitate seu repletione ciborum ingestorum, imò & vitiosorum humorum ibidem contentorum levat.

Vomitorium non inelegans ex iis paratur hoc modo.

Resegmentorum unguium humanorum in tenuissimum scobem redactorum ℥. i. macera aliquandiu in vini generosi lib. i. Donec ungues in mucilaginem pene abierint: vinum per chartam emporeticam filtra, & adjecta spiritus v. un. i. usui reserva.

Hujus

Hujus liquoris ʒ.i. ad ʒ.vi. vel Unc. i. placide movet vomitum, ac ventriculum à quibuslibet impuritatibus sine aliqua noxa exonerat.

Præterea ab experientia, concomitante ratione, animadversum est, resegmenta unguium è manibus & pedibus sumpta, super umbilicum, præsertim Hydropicorum cum pecia ligata, alvum purgare, serumque educere: ultra tamen horam ibidem minime esse relinquendum, ne subsequatur fluxus vehementior; Vigent enim in Unguibus qualitates similes iis, quæ sunt in Cyclamine, Esula, Colocynthide: quæ etiam extra applicata, purgationem inducunt: Hinc & medicamentum ex Unguibus paratum, & ab imperito, non consideratis considerandis, administratum, nimium turbat alvum, periculumque minatur.

Quod si fiat; possumus ex *Godefrid. Stegh l. 6. med. pract. c. 48. ex Weickard. tom. 2. curatior. medicinal. l. 5. c. 2.* medelam contra id notare: suadent illi primum ea esse adhibenda, quæ leniunt & laxant Ventriculum, qualia sunt: pinguia lubricantia: ut, Oleum olivarum, amygd. dulc. butyr. juscula pinguia, lac. & deinde, quæ irritationem tollunt, ac sedant violentum naturæ impetum, roborantque lacessitum Ventriculum, simulque vitali facultati sunt amica: ut, Nux mosch. mac. quæ cum Terra Lemnia vel Bolo armen. baccisque lauri vel junip. an. in pulverem subtilissime trita ex jusculo possunt propinari: vel, cum melle rosaceo in Opiatum redigi. Extrinsecus etiam inungatur Ventriculus ex ol. mastich, nuc. mosch. &c.

Weckerus l. 5. de secret. p. 117. refert febricitantes s. ex Tertiana, s. ex Quartana, sive etiam Quotidiana liberari, si resegmina unguium è manibus & pedibus deprompta, ceræ involvantur, matutinoque tempore ante solis exortum alienæ januæ affigantur. Utrum succedat, quilibet in simili casu experiri poterit: interim non sublata causa, vix tolletur effectus.

De sceleratis hominibus, habet *Weickard, l. c.*

eos ex ſegmentis unguium ſordibus illorum, atque cantharidibus æqualiter permixtis pulverem conficere, qui, ſi in potu vel alio modo hauriatur, hominem ad Atrophiam deducat, qua etiam demum extinguitur, niſi in tempore eidem auxilium offeratur.

CAP. III.

DE SALIVA ET MORSU HUMANO.

PEr ſalivam nihil aliud intelligo, quam Pituitam eam, quæ à glandulis ad radicem linguæ, inter narium foramina & laryngem, ſive inter Oeſophagi & aſperæ arteriæ principium ſitis, profecta, os totū humectat: Hanc gignunt glanduloſa illa corpora, quæ & Amygdalæ dicuntur, de quibus *Bauhinus. l. 3. theatri Anat. c. 85.* eamque in os evidentibus venulis ſtillatim effundunt. A ſolerti id factitatum Natura videmus; quo perpetuo humore totæ fauces, lingua & palatum madeſcant, alioquin non præſtarent exoptatum à Natura vocis & deglutionis uſum: imo ſalivæ perfuſione ciborum perfractio, & prima coctio in ore exactius conficitur, ut habet *Rondelet. method. curand. l. 2. c. 7. p. 329.*

Differt tamen ſaliva ab eo excremento craſſiore, quod ex Cerebro tum per Os, tum per nares defluit, & mucus dicitur: Hoc enim excrementum effluit interdum à Cerebro humidiore, interdum à ſtomacho in os: Illa, ſi ſanorum eſt hominum nulla qualitate eſt imbuta, ſed prorſus inſipida: ſæpe tamen acris, acida & ſalſa deprehenſa, ut habet *Gal. 3. de loc aff. 7.* quod ſi. à naturali jam receſſit ſtatu.

In Medicina non contemnendi notantur *Salivæ* effectus, partim miraculoſi, partim Naturales.

Notat enim *Sabellicus*, nec non *Donatus Marcell.*

cell. l.6. de med hist. mirab. p.628. Vespasianum, Imperatorem Romanorum cæco homini visum restituisse, quum salivam oculorum membranis indidisset, quod, ut à Victore Principe exoraret, per somnum admonitus erat: Hoc sicuti dubium, inquit Marcellus; ita sane certissimum, omnibusque vulgatum, Galliarum Angliæque Reges, sola saliva digito linito, cruceque signatis strumas sanare. Qui salvator noster saliva sua benedicta cæco visum vere restituerit, ex sacris patet.

Porro, Serpentes salivam hominis, tanquam aquam ferventissimam reformidare notat *Plinius l. 28. natural. histor. c. 4.* & ex eo *Mizaldus l.* §. 38. unde & Lucretius cecinit.

Serpens hominis contacta saliva
Disperit, & sese mandendo conficit ipsa;

& alibi;

Humanoque cadit serpens afflata veneno.

Quod & ex Galeno patet, qui *lib, 10. de simpl. med. facult. p.* 154. imposturam quandam à se observatam notat; quum enim quidam pollicitus ei esset, incantationem sese ostensurum, qua scorpios interficeret, semel eandem pronunciavit, & in scorpium expuit; inde rursum eam obmurmurans, iterum scorpium conspuit, ac ubi tertio dixisset, ac conspuisset, mortuus est scorpius; quum tamen ipse Galenus absque incantatione illa, aut simili, sola saliva occisum viderit scorpium; idque evenire scribit, celeriter à saliva esurientium, aut sitientium; tarde autem ab illis, qui cibo potuque sunt impleti.

Saliva certe jejunj hominis, Inprimis tamen biliosi & Cacochymici maligna quadam qualitate vix caret. Hinc & morsus à jejuno facti sunt deleterii & inter venenata referuntur. Imo *Glandorp. in Specul. chirurg. p.* 231. existimat hominis irati morsum æque perniciosum & periculosum esse, ac Canis rabidi, similiaque fere excitare symptomata, ut quotidiana testatur experientia.

Paulus morsus ejusmodi cum venenosis confert,

fert, siquidem, inquit, maligniores multo cæteris aliis ulceribus apparent, præsertim si, qui morsum intulit, jejunus fuerit, anteaque legumina pro cibo sumpserit, atque inprimis lenticulam: asseritque se animadvertisse, quod non secus, ac si à cane rabido fuissent demorsi Hydrophobia correpti fuerint. Horum vero symptomatũ ex morsu provenientium causæ non sunt dentes, qui, ut nonnulli volunt, à Natura & primo ortu ejusmodi habent proprietatem; nam nihil venenositatis iis inest: sunt enim ossa, & quidem durissima & siccissima ad masticationem inprimis à Natura nobis concessa. Experientia quoque confirmat, talia symptomata non fieri ratione Ossis: quot enim mordentur, qui facillimo, nullo superveniente accidente, negotio curantur? Videmus infantes papillas mammarum nutricum dentibus vulnerare, unde nil nisi dolor propter partis sensibilitatem, subsequitur. Ossa quoque alia fracta partes vulnerant, nec simile quid excitant. Adhæc, quot pueri in casu fortuito dentibus vel linguam vel labia vulnerant facillimeque curantur? Verum alia adest circa dentes materia, sputum sc. seu saliva, & quidem non omnis, alias enim morsus placati & sedati hominis & infantum, utpote qui sputum in Ore habent, esset tam perniciosus. Ast ille morsus est periculosus, in quo sputum tantopere agitatur, ut spumæ reddatur simile, & acrimoniam ac venenositatem quandam ob bilis quæ commovetur ebullitionem acquirit: tale sputum, quia virulentiam aliquam habet, insinuat sese vulneribus à dentibus factis, & ad partes corporis circumstantes defertur, quod si illæ Nervosæ fuerint, tunc ob venenositatem & humoris acrimoniam stimulantur, ac ad spasmum, motus convulsivos efficiendum, irritantur: si vero Venæ & Arteriæ, has transit deferturque ad Cor, unde calor excitatur febris que ac syncope oboriuntur. Adde quod & non raro Gangrænam & sphacelum inducat irati morsus, quoniam caliditas illa extranea spiritus & calorem nativum primo debilitat, postea superat.

Glandorpius

Glandorpius observat. 49. historiam quandam variorum symptomatum ex morsu hominis irati excitatorum sequentibus recenset.

Vir quidam ætatis suæ annum agens 40. cum rixas ac jurgia cum quodam suorum consanguineorum homine supra modum bilioso haberet, ac alter alteri cedere nollet, ad verbera pugnosque devenerunt. Tandem hic illius pollicem circa primum articulum, dentibus præsertim duobus illis, Caninis dictis, arripuit, & sauciavit, unde maximi exorti fuere dolores, ex dolore inflammatio totius manus, febris continua, inquietudo corporis, lipothymiæ frequentes, internus quoque capitis dolor: tempus quinetiam supra modum fuit calidum.

Hujus vulneris, symptomatumque curam autor ibidem subjungit, additque digitos quidem manus, sed non pollicem propter Nervi amissionem, tandem motum & sanitatem recuperasse. Vide & *Weickard. l. 4. p. 564.* Inprimis *Hildanum c. 1. obs. 84. & 85.* ubi duabus hisce observationibus historiam morsus humani & curationis ejusdem notat.

Huic sententiæ, quod nimirum morsus hominis jejuni, imprimis rufi aliquid venenositatis habeat, favent & alii. *Celsus l. 5. c. 27. Paræus l. 20. Chirurg. c. 9. Petrus de Abano de remed. venen. f. 46. Ferd. Panzett. l. 3. c. 21. & ex his Weickard. lib. de Venen. p. 13.* Qui & stercus gallinarum, vel, ut vult *Avicenn. 2. can. tr. 2. cap. de homin.* stercus hominis illius super morsum ponunt; sic & nuces juglandes cum cæpis, sale & melle permixtæ, & emplastri loco impositæ, morsui hominis adversantur.

Pulegium quoque, ut & majoran. in Vino & ol. comun. cocta, & in forma Cataplasmatis apposita, privatim valent contra morsuram hominis: Dolorem mitigant à morsu provenientem decoctum Agrimin, betonic. chamom. abrotani cum Vino factum, addito unguento popul. quo locus affectus bene fomentetur. Post sequens Emplastrum imponi potest.

℞. Galban. in acet. dissolut. ℥. vi.

Terebinth.

Terebinth. ℥. iii,
Colophon. ℥. ii Ceræ. ℥. v.
Ol, comm. Unc. iii.
Minii ℥. i.
Lithargyr. ſubtilis ſ. pulveriſ. ℥. i. ß.
diſſolvantur.

Omnia in oleo, addendo aceti roſac. cochlearia iii. Coque ſine intermiſſione agitando ad Emplaſtri conſiſtentiam.

Quidam in curando morſu Humano exhibent pulverem cancrorum uſtorum ℥. ß. cum Vino.

Weickard. l. 5. *p.* 12. ſcribit, Vetularum ſalivam ob menſtrui retentionem majus redolere venenum, vireſque dejicere, quod illos experiri vult, qui harum ſalivam cantharis adhærentem imprudenter ſorbent: hinc ad infantes educandos vetulas ejuſmodi non bene eſſe diſpoſitas Medici recte docent: Vide & *Plater. tom.* 2. *p.* 777. *& ſeq. Lemn. l.* 2. *miracul. c.* 44. & *Roderic. à Caſtro in Medicopolitic. p.* 208. qui maſticatos cibos maxime à jejunis nutricibus infantibus exhibendos diſſuadet.

Nonnulli arma ſc. tela, jejuni hominis ſaliva infici poſſe tradunt.

Utut vero SALIVA dictis modis diſpoſita virulentam obtineat naturam, nihilominus hominis non iracundi, ſani, & jejuni ad varios à Medicis adhibetur uſus.

§ 1. *Lemn. de occult. Nat. mirac. l. c. & Mizald. Centur.* 3. *memorab.* §. 7. *ex Galeno* docent, Salivam hominis jejuni confricatione & illitu lichenas, mentagram, impetiginem, varos, ſerpiginem, & omnis generis puſtulas tollere: & ſi cui parti corporis virulentæ beſtiolæ inſederint, crabrones, ſcarabæi, bufones, aranei tum aliæ pleræque, quæ ſuo contactu tumores dolorificos atque inflammationes inferunt, ſalivæ confricatione omnes affectus conſidere & diſcuti. Sic enim & *Plinius*, qui *l.* 28. *c.* 4. ſic de SALIVA, ait: Hominum, inprimis vero jejunam SALIVAM contra ſerpentes præſidio eſſe, conſtat: ſed & alios efficaces ejus uſus recognoſcit vi-

ta;

ta; despicimus Comitiales morbos, hoc est, contagia regerimus: simili modo & fascinationes repercutimus, dextræque clauditatis occursum: veniam quoq; à Diis spei alicujus audacioris petimus, in sinum spuendo etiam: eadem ratione terna despuere deprecatione in omni medicina mos est, atque affectus adjuvare: Incipientes furunculos ter præsignare jejuna saliva: mirum dicemus, sed experimento facile. Si quem pœniteat ictus eminus, cominusve illati, & statim expuat mediam in manum, qua percussit, levatur illico percussus à pœna. Hoc sæpe delumbata quadrupede approbatur, statim à tali remedio, correcto animalis ingressu.. Quidam vero aggravant ictus, ante conatum, simili modo saliva in manu ingesta. Credamus ergo & lichenas, lepras; jejuno illitu assiduò arceri: item lippitudines, matutina quotidie velut inunctione; Carcinomata, modo terræ subacto: Cervicis dolorum saliva jejuni dextra manu ad dextrum poplitem relata, læva ad sinistrum: si quod animal aurem intraverit, & inspuatur, exire, rumpi scolopendras marinas sputo, item rubetas, aliasque ranas, & serpentes, si quis in hiatum earum expuat &c.

2. *Crato in cons. à Scholtzio collectis concil. 289.* In Erysipelate Phlegmonode radices Boraginis jejuno stomacho masticatas, pustulis imponendas suadet.

3. *Platerus de extuberant. p. 394*, Dicit, vulgo ad tollendas cicatrices propriam salivam adfricare: qui & *tract 2.p. 900.* Emplastrum quoddam ad conglutinationem ex Calce, mastiche & saliva componit.

4. *Mullerus in miracul. Chym. p, 169.* Daucum masticatum Uteri strangulatum statim juvare asserit.

5. *Petrus Bayrus l. 3. de ocul. aff. c. 3.* Ammoniaco à matre vel nutrice jejuna masticato, & in oculum pueri albugine laborantis immisso, morbum curat. Idem *c. 5.* livorem sub oculo à percussione factum emendat cymino inter dentes retento, & probe masticato, idipsum in oculum sufflando.

6. Pop-

6. *Poppius l. 1. Thesaur. med. p. 126.* Si intra aures Vermis devenerit, accipe salivam propriam, & ea inunge aures: aut morietur vermis, aut egredietur.

7. Ad calculum vesicæ & renum pellendum, quidam è Bdellio & saliva emplastrum componunt, umbilicoq; id imponunt: quo tamen alii, teste *Gal. de simpl. med. facult. l. 6. p. 90.* ad Bronchocelas, & Hydrocelas quoque utuntur.

8. Rustici triticum mansum imponunt furunculis: pollet enim vi digerendi & concoquendi: testaturq; Galenus aquam simplicem similem nequaquam producere effectum.

9. *Salomon Albert. in consil. Brendel. p. 393.* in Ganglio seu nodo malæ dextræ commendat, si mala mane, aut saliva jejuna tantum inungatur, aut folia sambuci masticata cum sale affricentur, dum ganglion distabuerit.

10. *Joann. de Vigo in Practic.* morsui Canis rabidi apponit nucleum juglandis ad homine jejuno masticatum, salivaq; tinctum: idem refert, plurimum conferre ad ciendum coitum, si cubeba masticata, salivaq; madefacta virga liniatur.

11. *Franciscus Joel l. 1. practic. s. 3.* de Convulsionibus affectam partem, ubi ex crassis halitibus ac flatibus musculos obstruentibus, & in tumorem elevantibus, convulsio oritur, saliva inungendam suadet.

12. Quidam ad prohibendum, ne capilli crescant, sumunt rubiginis ferri, testarum marinarum ustarum an. q. s. & cum SALIVA hominis miscent.

13. Alii exinde diagridii probam petunt: si sc. illud salivæ misceatur, & lactescat, justum proclamant: sin minus falsum.

14. SALIVA quoq; Microcosmi admirando Naturæ miraculo Mercurius seu Argentum Vivum figitur; quo etiam sic extincto pluribus in casibus Medici utuntur.

Mesue in Antidot. distinct. 11. ad scabiem argentum Vivum SALIVA hominis jejuni mortificatum, adjecto pauco oleo laurino & aliis pulveribus, commendat;

mendat; quo & in scabie utitur *Serapio l. de simpl. medic. c.* 385.

Hildanus elegans describit Emplastrum ad scrophulas & scirrhosos tumores emolliendos, resolvendos & discutiendos, *Cent.* 3. *obs.* 38. cum Mercurio saliva humana mortificato paratum.

Crato in Consil 289. adversus Morphoicam faciem cum levi tumore & pustulis componit similiter Unguentum cum Mercurio prædicto modo extincto: monetq; salivam hominis debere esse jejuni, qui acetosis non vescitur, & ab allio, cæpis & similibus abstinet.

Vide *Roderic. à Fonsec. l. consult. medic.* 64. & alios Practicos, qui Mercurium saliva præparatum Unguentis, Emplastris, Linimentis, tum in scabie, tum in Lue Venerea & aliis defœdationibus adhibent.

15. Quid? quod & ad Alchymiam faciat: sic *Joannes Baptist. Birell. l.* 12. *alch. c.* 72. Orichalcum fulgidum, aurique instar reddit sequenti modo.

Salem ammoniac. cum SALIVA jejuni conterit, exacteque permiscet, ut fiat instar linimenti: hoc perungit vasa ex Orichalco & prunis ferventibus imposita reficcat, tandem abstergit, & pannis lineis perfricat.

CAP. IV.

DE AURIUM SORDIBUS.

IN cavitatibus aurium externarum excrementum quoddam Cerebri biliosum, quod aliis Cerimen dicitur, reperitur. Cerebrum quippe hominis magnum & amplum, plurimo indigens alimento, non est sine excrementorum abundantia: quæ censentur duplicia: alia tenuia, per suturas Cranii exhalantia; alia crassa, quæ partim per nares, partim per palatum evacuantur; partim etiam ad aures deponuntur, ut habet *Gal. 6. epid. s.* 5. *aph.* 31. *comm. & 2. de loc. aff.* 9. Hoc aurium excrementum in tanta sæpissime conspicitur copia, ut easdem arrodat, & purulentiam excitet.

USUS MEDICINALIS.

Non tantum ex aurium ſordibus *Hippocr. 6. de morb. vulg. ſ. 5. aph.* 10. Prognoſin quandam deſumit, inquiens. Hominibus ſordes in auribus,dulcis, mortifera; amara vero non; tum enim, quando illa dulcis eſt, Cerebrum à naturali ſtatu receſſit, excrementumque hoc perfecte conficere nequit; ſed & internum earundem uſum quidam exhibere voluerunt. *Galenus* tamen *lib.* 10. *de ſimple. medic. facult. p.* 147. adverſus Xenocratem internum ſordium illarum deteſtatur uſum.

Cardanus l. 8. *de variet. rerum c.* 44. ſordes haſce ebrietatem parere ſcribit; alii eaſdem Colica laborantibus in potu exhibent, præſentiſſimumque dicunt eſſe remedium.

Externus uſus non ita execrandus: Commendatur autem in ſcorpionum ictibus, ſerpentumq; morſibus: Nec contemnendam in conglutinandis vulneribus præbent facultatem: Hinc à nonnullis Balſamis vulnerariis ſordes illæ admiſcentur, ſi præſertim in proprio corpore vulnera conſolidanda fuerint.

Aliud à quibuſdam ſic paratur. ℞.ſordes ſeu mucum ex auribus, quantum haberi poteſt, adde ol. nuc. moſch. expreſſum q. v. Coque invicem, donec lento calore oleum aliquantulum in forma Balſami inſpiſſetur: eoque inunge vulnus.

Galen. 11. *de ſimpl. facult.* ſordibus hiſce fiſſuras & ſciſſuras manuum curat:

Poppius l. 1. *Theſaur. med. p.*93. Cerimen aurium ſumit, & eo prurituriententes oculos inungit.

Quod vero pondus aureæ monetæ accedat, ſi ſordibus illis moneta quædam ignita inungatur, experientia fidem aliquando fecit.

CAP.

CAP. V.

DE SUDORE.

SUDOR tertiæ coctionis excrementum ab omnibus membris post nutritionem dimanans, sensibiliter per cutis poros expellitur: Non tamen in omnibus corporibus æque copiosus apparet: In sanis enim, & secundum naturam constitutis, materia sudoris copiosa vix colligitur: portio quidem materiæ serosæ cum sanguine relinquitur, & in corpus distribuitur, ea vero exigua est, & tanta, quanta pro sudore levissimo, vel potius madore sufficit: Copiosior tamen si apparet, id errore victus evenire, veri simile est: qui, si diutius duret, morbos præsagire solet: unde *Hippocr. 4. aphor.* 41. Sudor multus per somnum factus copiosiore cibo corpus uti significat: quod si parcius epulanti hoc accidat, vacuatione indigere, sciendum est.

Sudores interdum sanguineos apparuisse testatur *Aristot. 3. de part. anim.* 5. quod pariter confirmatur à *Theophrasto lib. de sudor.* ex sententia Monæ Medici: Idem & in *lib. de utilit. respiration.* à *Galen.* adnotatum reperitur: Vide *Rondel. lib. de dignosc. morb. c.* 11. & 18. *Fernel. l.6. patholog* 4. *Marcell. l.* 1. *de Med. histor. mirab. p.* 28. *Beniven. c.* 4. *de abdit. morb. causis. Silvaticum controvers. medic.* 26. *Massar. practic. medic. p.* 172. *Senn. Instit. p.* 313. *Baricell. de hydronosa Natur. p.* 151.

USUS.

Qui ex sudoribus Naturæ consulti suas desumunt Prognoses, ex Practicorum libris videri potest: Interim vilissimum hoc quamvis sit excrementum, ejus tamen vires veteres scrutari voluerunt: valetq; hic illud:

Quæ neglecta jacent, pondus habere solent.

Sudore usi fuerunt contra scrophulas, si scil.

is cum verbasci herba & radice mixtus, folio involvatur, inque cineribus calefiat, & a virgine jejuna imponatur.

Odorem ejus sub brachio provenientis, delinquentibus subvenire dicunt.

Quidam buccellam panis sub axillis ad sudoris usque provocationem detentam, cani objiciunt, eumque individuum sic sibi conciliant comitem.

Narrant, quod si quis philtro fascinatus fuerit ad amandam præter voluntatem virginem, ut is novos induat calceos, miliareque unum obambulando conficeat, quo sudor animadvertatur: postque Vinum è calceo dextri pedis sudore madido hauriat, sic ab illicito illo amore liberari, amoremque in odium converti dicunt.

Beneficio sudoris omnes fere morbos esse curabiles per transplantationem cum vegetabilibus medii Sulphuris Microcosmici præparati, vult *Mylius 7. Basil. Chym. p.* 41. secundum sententiam Paracelsi: Multum sane, ut de morbifica constitutione mediante sudore, secedit, ita & plurimum per eundem alteri corpori communicari potest: quod vel in Gallicis, leprosis, scabie infectis, & peste laborantibus manifestum est. Vide *Medicin. Diastatic. Tentzel. cap. 4. & seqq.*

CAP. VI.

DE LACTE.

LAC est utile corporis excrementum, sanguine à rubro in candidum à mammis verso, redundans ad fœtus nutrimentum: sanguis enim menstruus (de quo plura post) in fæminis superfluus & inutilis, solaque quantitate molestus, tum postquam editus est fœtus ad mammas ascendit *Gal. l. de venæ sect. adversus Erasistr.* tam per Venas ab Utero exsurgentes, quam per eas, quæ à propaginibus Venæ cavæ descendunt: Eodem loci lactifica vi glandularum, quas *Hipp. l. de Glandul.* mammas sc. mammillas vocat;

cat; alii glandulosa corpora, sanguis in album è rubro vertitur, naturam, nomenque lactis meretur; sic, concludente Galeno, liquet, unam & lactis & menstruorum esse substantiam, amborumque rivorum fontes communes, Venas; Quamobrem, quibuscunque per ætatem menses fluere cessarunt, his neque in mammillis lac amplius colligitur: quæcumque etiam purgandi tempora adhuc habent, dumq; lactant, plerumque à purgatione cessant: Animalia quoq; Utero non gerentia, neque lactis proventu gaudent: quibus vero id ipsum suppetit, illa etiam ad concipiendum à Natura idonea sunt.

Utut vero fæminis duntaxat competit: nullum tamen propterea corruptionis signum ex lactis præsentia desumi potest, cui sententiæ & Aristoteles subscripsit: Observavit enim in viris tantam lactis copiam è mammis profluentem, quanta suctioni sufficeret: sic & Cardanus Venetiis virum triginta vidit annorum, cui adeo lac in mammis abundavit, ut non solum sufficeret puero lactanti, verum etiam pro libitu saliendo prorumperet: Insuper narrant lustratores novi orbis, viros ibidem pene omnes maxima lactis copia abundare.

Alexander Benedictus l. 3. *Anat. c.* 4. scribit; M. Maripertum tradidisse Syrum quendam, cui filius infans mortua conjuge supererat, ubero sæpius admovisse, ut famen filii vagientis frustraret, continuatoq; suctu lacte manasse papillam, quo exinde nutritus est, magno totius urbis miraculo. Ex *Schenckii obs.* 290. *l.* 2. constat, civem quendam Brisacensem, ab ipsa juventutis ætate ad annum usque quinquagesimum quintum, ambabus mammis lacte tam copioso abundasse, ut per jocum in conventibus ebrius jam factus, compressis mammis, lac in assidentium è regione faciem exstringeret, atque ejacularetur.

Quod si itaque viri lac generant, quidni & idipsum in Virginibus concedi posset, cum in his mammæ rariores sint, & ampliores, copiosissimo que sanguine abundent? Id quod & ex historiis confirmatur.

Alexander Bened. l. 3. *Anat. c.* 4. scribit se vidisse

mulierem, cui, cum virgo esset, menses substiterant & lacte semper diffluebat;

Vidit *Christoph. à Vega* puellam Brugensem, cui mensibus suppressis, lac inerat mammis: Medicus vero cui res erat commissa (accusabatur enim ab hero) constantissime affirmabat, ipsam gravidam esse, quam ipse coram hero & aliis defendit, fieri posse dicens, ut Lac habeat mulier ex sola mensium retentione citra conceptionem: Tempore tamen novem mensium transacto, manifeste constitit, mulierem honeste vixisse, & virginem esse, cui aliquibus post diebus menses profluxerunt: *Comm. ad aph. 39. l. 5. Hippocratis.*

Vidit *Rodericus* à Castro, ut ipse notat *l. 4. Medicopolit, c. 12. p. 260.* virginem quandam probis & inculpatis moribus, cui in mensium suppressione, alba nihilominus & multa purgamenta ex Utero fluxerunt, simulque è mammis lac copiosum, ita ut cognatæ de Virginitate dubium conceperint, quas tamen ipse sufficientibus placavit rationibus: *Joannes* quidem *Matthæus in controvers. quæstion. medicin. p. 51.* negat esse verum & genuinum lac, & potius serosam quandam humiditatem; cujus tamen decisio alibi, volente Domino, proponetur: nec enim hic animus est controversias serere, sed potius variorum autorum observationes in medium proferre: Ut vero ordinario Naturæ motu per mammas; ita præter naturam per Uterum & mammas fluxisse observarunt *Bauhi. & Andr. Laur. l. 1. Anat. quæst. 10. Schenkius l. 2. obs. 285.* Vide & Henric. Kornmann. lib. de Virgin. statu, & jure. cap. 9. & 10.

USUS.

LAC quidem à natura Infantibus concessum est, ut eo ad sustentationem vitæ & augmentationem tamdiu pro nutrimento utantur, donec ablactationis tempus appareat, nec enim solidum cibum, quia dentibus carent, dextre comminuere valent; Verum

& ad alios usus à Medicis adhibetur: Et vel Interne, vel Externe.

INTERNE.

1. Lac Humanum maxime commendatur in PHTHISI & HECTICA, quum omnium sit dulcissimum, naturæ nostræ amicum, & optime nutriens, ut testantur *Godefrid Steg. l. 5. med. pr. p. 300. Wecker. syntag. med. p. 162. Chr. à Vega l. 3. de arte medend. c. 7. Crat. consil. 86. Hercul. Saxon. l. 2. med. pr. p. 159. Pareus Thesaur. Chir. p. 234. Mercurial. Pract. med. l. 2. p. 219. Forest. l. 4. obs. 5. p. 115. Montan. consil. 181. Al. Massar. l. 2. med. pr. p. 245 Petrus Vascus exercit. med. tr. 8. p. 774. Cl. Senn. l. 1. Practic. p. 799. Henric. Petræus l. 1. Nosolog. H. cap. de Thbisi. Francisc. Joel. l. 3. pr. p. 41. Plat. tr. 3. p. 584. Hildan. de Gangræn. p. 730.* & alii Practici fere omnes.

Lac vero illud mulieris eligatur, quod provenit è corpore sano & bonæ constitutionis: impuræ enim morbosæ & Cacochymicæ mulieris lac, non vires medicamenti sustinet, sed corporis impuritatem secum fert: sanæ & bene constitutæ mulieris lac omnino candidum est, suavis saporis ac globosum, cujus gutta ungui superfusa, non facile diffluit, sed instar unionis & crystallinæ guttæ subsistit integra: Tempus quinetiam, quo lac mulgetur, perpendendum censent: medio enim & florente ætatis tempore lac emulsum, optimum: Mulier præterea non conturbanda est mariti congressu; Nutrixque optimis alimentis nutrienda, & à vini compotatione interdicenda: potus vero ejus sit Hydromel aut Ptisana: Ejusmodi vero Lac ex ubere, more infantium, sugendum, aut saltem recens mulctum, calensque bibendum.

2. In *Dysenteria* præfert Lac mul. *Senn. l. de dysent. p. 139. Gal. l. 10. de simpl. med. fac. Hildan. l. de dysent. p. 48.* hic inprimis summopere Lac Mul. in dysenteria convenire scribit; nam & *p. 58.* id sequenti confirmat exemplo.

Anno 1607. inquit puellum trium circiter annorum ætatis. N. N. ex longo & desperato fluore alvi modo dysenterico, modo lienterico curandum habui cui multa tum interna, tum externa, adhibui medicamenta, sed frustra; Tandem, cum de recuperanda sanitate parum spei superesset, & mater de novo peperisset, suasi, ut puellam recens natam nutrici alicui committeret, & puellum triennem, jam à diuturno morbo, viribus plane exhaustum, denuo lactaret: Paruit consilio, resque tam feliciter successit, ut paulatim constricta sit alvus, viresque ita recuperatæ, ut nunc vividus & robustus omnino puer iste existat,

3. Post Cantharidum & buprestis, quæ species est Cantharidis, assumptionem, unde vehemens stomachi & alvi dolor consequitur: Os Ventris intumescit, venterque ipse ac totum corpus attollitur, quemadmodum in Hydropicis fieri consuevit, & lotium cohibetur, commodissimum est *Muliebre* lac ex ipsis mammillis assidue exsuctum, ut habet *Aetius tetrab.* 4. *s.* 1. *p.* 693.

4. In *Melancholia* lacte humano non sine magno fructu usus est *Alexand. Massar. l. pract. medic.* p. 137.

5. In *Febribus* ante Paroxysmum *Fallop. lib. secret. p.* 178. patienti inscio aliquot guttas lactis mulieris puerum lactantis in ovum instillatas calidi exhiberi docet.

6. Recens natis antequam lac sugant, exhibent nonnulli amygdalas tritas cum lacte muliebri, & sic ab epileptico insultu tutos reddunt *Henr. Petr. Nosol. Hermet. p.* 107.

7. *Hippocrat. l. de Steril. hæc habet. p.* 757. Si nosse velis, an mulier sit conceptui idonea, butyrum & lac mulieris puerum lactantis in potu exhibeto, & si eructaverit, concipiet; sin minus, minime.

EXTERNE.

1. *In Oculorum affectibus*; Miris enim modis in hoc

casu

ú à Practicis commendatur & extollitur: inter os *Septalius l. 6. animadv. medic. p.* 183. scribit, ulieris lac ex uberibus recenter emulctum aut stil-tum principem locum inter ea præsidia, quæ ve-mentissimum oculi dolorem demulceant, semper tinere: Cautionem tamen hanc addit, ne eadem ctis portio diutius parti adhæreat: sæpe enim ab tu corrumpitur, & à vehementi calore oculi acri-oniam concipit: blande itaque abstergendam, aut ovo lacte asperso subluendam suadet.

Crato consil. 60. Aquæ Ophthalmicæ ad rubo-m oculorum Lac Mul. admiscet, inprimis si dolor avis sit: & *cons*. 61. dicit, detrahendam esse pel-culam interiorem ex leporinis auribus, eamque la-e muliebri imbuendam bono ac recenti, ac madi-am oculis clausis aliquoties applicandam.

Wittichius, l. quem inscribit Vade mecum p. 110. ad culos rubentes & lachrymantes experimentum hoc ertissimum ponit: ℞. Thuris albiss. ʒ j. articulam, eam ccende, & in aqua rosarum sæpius, trigesies circiter xtingue: Huic colaturæ adde Lactis muliebr. ochl. i. oculisque instilla: sedat dolores, compescit efluxiones & dissipat rubedinem: Præmittantur ta-men Universalia.

Idem & p. 117. myrrham dissolvendam docet um lacte Mul. & oculis lachrymantibus instillan-dam: prodest enim mitigando dolores, maturando, iccando & confortando.

Ranzovius hanc componit aquam Ophthalmicam cum Lacte.

℞. Aq. verben. Betonic. Vini albi. an. Unc. i.
Tutiæ præparat. Aloes hepatic. an. ʒ. i.
Sach. cand. *Lactis muliebr.* an. ʒ. ii.
Camph. scr. ß.

Pulverisanda, pulverisentur & 24. horis in infusi-one permaneant: deinde colentur, & colatura oculi clausi abluantur.

Sennert. l. 1. *de ophthalm. p.* 805. seq. describit.

℞. Album ovi. Unc. ii.
Lactis mul. Unc. iii.

Succi Plantag. Unc. i. misc.

Et *pag.* 861. ex *Gal. lib. de medicam. facile parabil.* adversus suffusionem hoc habet.

℞. Fellis Galli Unc. ß.
Sanguin. muris ʒ. iii.

Cum lacte muliebri misceantur in formam collyrii.

Stockerus in praxi Med. p. 35. collyrium tale parat cum lacte muliebri, mitigans caliditatem, eamq; exprimens, & repercutiens.

℞. *Lactis mul.* filiam lactantis ʒ. v.
Mucilagnis psyll. tragacanthsem cydon. paratæ in aq. rosarum an. ʒ. iii.

Album. Ovi conquassati. ʒ. ii. misce, stillentur in oculum, vel serico panno intincto extrinsecus applicentur.

Hildanus Centur. 3. *obs.* 23. simile ferè quid componit pro anodyno.

℞. *Lactis mul.* Unc. iii.
Mucilag. sem. cydon. fœnugr. aq. rosar. & plantag. extract. Unc. ii.
Tutiæ præparat. Dr. ß.
Croci macerati in aq. rosar. & express. scr. ß. M. fiat.
Collyrium liquidum.
Et *Cent.* 2. *p.* 51. sequens tradit.

℞. Mucilag. sem. cydon. cum aq. rosar. & plant. extract.
Lactis mul. an ℥. iii.
Camph. Croc. an. Dr. ß.

Misce, Fiat collyr. quod tepidè applicandum, singulisque diebus iterandum, alias acescit Lac, acriusque efficitur collyrium, unde deinde quoque dolorem & inflammationem adauget.

Petri Hispani aquam ad visum cum Lac. Mul. paratum describit *Mylius l.* 7 *Basil. chym. seq.*

℞. Sem. fœnic. petrosel, apii, siler montan.
Carui, anisi, gallitric.
Rad. chelidon açori,

Herb.

Herb. betonic. agrimon. tormentill.
rut. verben. an. partes æquales, terantur & ponantur primâ die in Urina pueri virginis; secundâ in Vino albo; tertiâ in *Lacte Muliebr.* quartâ die destillentur hæc omnia & serva, ut balsamum, & obtura vas, ne exhalare possit: Visum acuit, oculos clarificat, maculas & panum delet; estque aqua ad oculorum caligines præstantissima.

Francisc. Joel. l. 2. Pr. p. 150. sequens descriptum reliquit Collyrium.

℞. *Lactis Mul.* fæmellam lactantis.
Aq. rosac. an. ℥. ii.
Camph. gr. iv. Misc. Fiat collyrium, quod manè ac vesperi lippientibus oculis instilletur.

Idem pag. 155. oculum sugillatum sequenti inungit.

℞. Sanguinis ex alis columbar. express. Dr. ii.
Lactis mulieris temperat. ℥. ß.
Misc. Fiat collyr. cui adjiciatur thuris in tenuissimam pollinem redacti scr. i. Vide eundem; *p.* 166. qui & *p.* 171. sequens exponit collyrium visum clarificans.

℞. Fellis perdic. hircian. ℥. ß.
Mellis virgin. *Lactis mul.* sanæ & boni habitus an. Dr. ii. Misc. quod manè & vesperi oculis illiniatur.

Al. Massarias l. 1. de Ophthalm. p. 153. in statu sequens describit.

℞. Pulpæ pomi cocti ℥. i.
Micæ panis infusæ ℥. ß.
Ovum N. i.
Lactis mulier, q. s. Misc.

Plater. tr. 2, p. 305. cùm dolorem sedare, & ardorem compescere volumus sequens ordinat, quod & habet *Rondelet. method. curand. morbor. p.* 240.

℞. Albumen ovi unius mediocris agitatum, adde tantundem aq. rosarum & *Lactis mul,* parùm; si decoctum pap. alb. loco aquæ rosar, sumatur, magis fiet anodynum, Et *pag,* 306,

℞. *Lactis muliebr.* albumin ovi an. ℥. ii.
Aq. rosar. ℥. i.
Succi chamom. melitot. an. ℥. ß. agitentur simul, & panni madefacti oculo applicentur: si Opii gr. ii. permisceantur, magis dolorem mitigabit.

In ulceris oculi abstersione p. 316. hoc mite proponit.

℞. *Lactis humani* ℨ. i.
Sacch. cand. ℨ. i. ß. Myrrh. ℈. i. Misce; abstergit ulcera.

Rondelet. l. c. p. 248. & seqq. collyria parat ex sarcocolla *lacte mulieris* nutritā.

Insuper si Oculos ab insultu variolarum & morbillorum tueri velimus, aquis appropriatis commodè admisceri potest *Lac mul.* ut notat *David Lipsius tr. de variol. & morbill.*

Quum Anno 1627. Regiomonti Boruss. & vicinis in locis pueri variolis maximè afficerentur: statim in principio pro oculorum defensione, non sine felici successu sequens præscripsi.

℞. Aq. rosar. euphrag. plantag. an. q. pl.
Muliebris lactis puellam lactantis parum.
Camphoræ gr. ii.
Croci g. i. Misc. F. l-a. collyr. quo sæpissimè oculi regio tepidiusculè illiniri, & gutta una aut altera interdum immitti in oculum potest.

Nonnulli *Lac hum.* cum Vitriolo albo an. destillatum, ut Phlegma saltem prodeat, relictis acrioribus spiritibus, in inflammationibus oculorum, nec non mammillarum, adhibent, illis placide instillatum; his vero linteolis applicatum.

Alii, contra nebulas & caliginem oculorum succum rutæ cum *lacte muliebr.* quæ puellum gestavit, commendant.

2. *In doloribus aurium.*

Plater. tr. 2. *p.* 327.
℞. *Lactis mulier.* rec. ℥. ii.
Albumin ovi agitati ℥. ß.
Axung. anseris dissolutæ ℥. ii. Misce.

Massar. p. 169. ℞. Philon. Roman. ℨ. ß.

Lactis mul. q. s. fiat linimentum: quo tamen cautè utendum, & non nisi summâ efflagitante necessitate.

Francisc. Joel. l. 2. *pr.* p. 181.

℞. Opii Thebaic. ℈. i.
Castori medull. ℈. ii.
Lactis mulier. ℥. iii. dissolvantur, percolentur, & ejus liquoris guttulæ aliquot tepidæ auribus instillentur.

In earundem *Tinnitu Fr. Joel.* p. 188. sequens habet,

℞. Ol. amygd. amar. ʒ. i.
Succ. cæpar. aut porri ʒ. ß.
Lactis muliebr. ℈. ii. misceantur, & ejus guttæ aliquot tepidæ auribus instillentur.

p. 190. hunc ponit liquorem Narcoticum.

℞. Ol rosar. *Lactis muli.* a. ʒ. ii. in quibus commixtis dissolvantur Opii Theb. gr. ii. cujus aliquot guttulæ instillentur tepidæ.

In *Inflammatione* aurium commendat seq. *Senn. l.* 2, *Pr.* p. 915.

℞. Lenticul. palustr. Mii
Medullæ panis in *lacte muliebri* infusæ ℥. iiii.
Fiat Cataplasma, quod auri applicetur.

Nonnulli instillant succum cyclaminis aut ranuncul. cum quadruplo *lactis muliebr.*

Vel. ℞. Succ. cyclam. ℥. ß.
Stercor. columb. ʒ. i.
Lactis mulier. ℥. i. ß. Misc. in aurem guttam unam atque alteram instilla, & lanâ lacte muliebri tepido madida auris occludatur.

In *Surditate Senn.* p. 940. *l.* 1. seq. describit:

℞. Succ. sedi.maj. rec. ʒ. ii.
Lacte mulier. ʒ. i. Misc.

In purulentis auribus conficitur ex Lacte muliebr. & croco medicina secundum *Wittich.* p. 131.

III. *In doloribus Podagricis.*

Sic enim *Solenand. s.* 5. *consil. medic.* 4. scribit: Amatus Lusitanus tanquam singulare probat in articularibus

cularibus doloribus, quod Turcis magnatibus familiare sit remedium, nimirum, quod introductam in cubiculum capram emulgeant in locum dolentem; sed ego plus periculi ex applicatione hujus medicamenti timendum arbitror, quod facile calcibus, rationis expers bestia, incautis inferre posset, quam sperandum levamenti; Quapropter ratio suadet, *Fœmineum ex uberibus lac* sine periculo salubrius immulgeri posse.

Weichard p. 500, monet, Panem syncomisticum, ablata crusta, maceratum, vel decoctum in *lacte mul.* usitatissimum esse remedium in sedando dolore podagrico, ad cujus libram unam, postquam coxerint vitelli ovorum duo vel tres, aliquando permisce; addito pauco ol. lumbricorum vel ranarum, aut rosar. & si simul repellere volumus omissis oleis aceti modicum adjicimus.

4. *Ad casum pilorum.*

Petrus Bayr. p. 17. locum cum Cerebro vespertilionis in lacte muliebri dissoluto inungit.

5. *In Ictéritia* pro sternutatorio ad mundificandam infectionem, coloremque laudabilem inducendum, accipit idem p. 342. Elaterium ad fabæ magnitudinem & dissolvit cum lacte muliebr. inque nares infundit.

6. *Phthisicorum* calor sequenti temperatur linimento, quod habet *Helidæus in consil. Scholz.* 80. *& ex eo Weick.* p. 153.

℞. *Lactis muliebr. puellum lactantis*, ℥. ß.
Ol. amygd. dulc. rec. violar.
Unguenti rosat.
Butyri non saliti recent. ter. ex aq. fraqr. abluti
Mucilag. sem. psyll. cydon. an. ℥. i.
Ceræ albæ parum, M. pro Unguento molli, quo Renes & Spina dorsi mane & vesperi inungenda.

Nævius in consil. Scholzii 259. adversus *Tabem* hoc præscribit:

℞. Olei violar. lotar. quater ex aq. lactuc. ℥. iiij.

Infri-

Infrigid. Gal. toties loti ex aq. violar. ℥. i. ß.
Mucilag. femin. cydon. extractæ cum aq. Barbæ Jovis.
Sem pap. alb. an. ʒ. i. ß.
Tragacanth. diffolut. in aq. malv. ℈. i.
Camphor. præparat. gr. i. ß.

isce, adde femper duo cochlearia *Lactis mulebr.* puellam lactantis pro linimento, quo fpina ungatur.

7. *Febrilis calor* eo temperatur: Sic *Gabelcoverus* *nt.* 1. *curat.* 27. dicit febrili calori remedio effe *muliebre*, & tantundem ol. rofar. vel violar. cum odico aceto mixtum, dorfo & circum tempora illum: Sic poft *Quartanam* ad fudorem fubfequen- m & calorem moleftum, inungit Crato conf. holz. 255. feq. unguento fpinam.

℞. Ol. violar. Nymph.
Lactis muliebr. an. ℥. i. M.

8 *In Uteri Intemperie calida*: unguentum pro rfo & lumbis fequens ponit *Weickard*, p. 355.

℞. Ol. rofac. ℥. iii.
Succi cucurb. vel Endiv. ℥. iv.
Lactis muliebr. ℥. ii. M. F. linim.

9. *Ad dolorem Hæmorrhoidum Weick.* p. 174.

℞. Mic. panis, fi fieri poteft, hordeacei, in *lacte muliebri* madeat, addito vitello ovorum, Croco.

10. *Epithema frontale Heurnii.* ℞. Farin. hord. i. ß. cum *lacte mul.* & aceto rofaceo, paucoque leo rofato, mifce pultis in formam, & duabus fyndonibus excepta admove fronti.

11. *Eventum morbi* fic colligit *Fallop. lib. de Secret.* p. 103. Si fcire defideras, inquit, utrum patiens ecumbens fuccumbet, an non: tunc accipe Urinam jus, & adde parum *lactis muliebr.* puellum lactantis, ptime invicem permifce; fi lac coagulaverit, fanatur; fin minus, morietur.

Per deftillationem *lactis hum.* cum Vitriol. alb. a miftis, elicitur Phlegma, quod, relictis acrioribus

ribus spiritibus, in inflammationibus oculorum nec non mammillarum adhibent, illis placide instillatum: his vero linteolis applicatum.

BUTYRUM denique ex lacte muliebri præparatur eximiæ & haut contemnendæ virtutis: E quo primo cum Vino generoso & aq. euphras. an. macerato, postea cum sabulo teneriori misto, si secundum artem destilletur prodibit oleum, oculorum suffusiones tollens, & ab iisdem præservans, si sc. una vel altera duntaxat gutta bis terve instillata fuerit.

Elegans quoque *Ophthalmicum* ex ejusmodi butyro conficitur sequenti modo.

℞. *Butyr. human.* ℥. i. lava cum aq. rosar. donec à sero omni bene mundatum fuerit; illud postea igne lento funde, & affunde sensim aquæ ex eodem lacte human. cum Vitriol. alb. destill. ℥. i. continue movendo cum spatula lignea, in fine adde Tutiæ præparat. & in pollinem redactæ parum, ut instar linimenti fiat, quod deinceps in majorem oculi canthum leniter aliquoties immissum, alligato super oculum sacculo flor. chamomel repleto; omnem Ophthalmiam subito tollit.

Hoc ipsum *butyrum hum.* inprimis valet adversus maculas & vestigia remanentia post infantulorum variolas.

Adversus *dolorem capitis* eo utitur *Toppius Thes. med. p. 68.*

℞. *Butyr. Hum.* ℨ. iii.
Ol. Vitriol.
Salis an. ℨ. i. misce. Fiat unguent, quo inunge partem dolentem.

In *Phthisi* & similibus affectibus, ubi butyrum vaccinum præscribitur, præstat Humanum, si in tanta haberi potest copia, ac assumere.

CAP. VII.

DE SANGUINE MENSTRUO.

VAriis hoc excrementum tum docti tum mulierculæ exornarunt nominibus: vocant enim Menses, menstruas sive Lunares purgationes, Tempora, Malam septimanam, Consuetudinem, quod illis consuetum, & solæ hoc malo, singulis mensibus recurrente, per septem fere dies infestentur: Item Flores; ut enim flos fructum antecedit, ita, ut plurimum, non nisi post hujus purgationem fœmina fructus profert: vel etiam, quod floris & rosæ instar, colorem in sanis obtineat rubicundissimum.

Menstruum hoc nihil aliud est, quam sanguis in muliere superfluus, imperfecte coctus, cruditatisque nota insignitus, sola quantitate peccans, quem Natura Lunatica periodo sc. singulis mensibus per uterum expurgat. Quum enim Mulier viro, frigidiore sit prædita constitutione, obque vitam sedentariam, quieti & otio plerumque dicatam, calor minus excitetur, omne illud alimentum, quod concoctione præparatum, haut potis illa est, aut partibus nutrientibus assimilare, aut per halitum digerere: partem itaque sanguinis elaborati in suam convertit naturam, partem singulis mensibus, sic jubente Natura per uterum excernit: Unde concludimus, falsa esse illa, fictaque, quæ vulgo de omni menstruo sanguine ex Plinio & aliis circumferuntur: quod sc. novella vitis eo tacta, in perpetuum lædatur; quod steriles fiant tactu fruges, moriantur insita, germina hortorum exurantur, mustum acescat, æs quoque & ferrum rubigine corripiantur, halitus mulieris menstruatæ speculi ac eboris nitorem obscuret: Et licet Zabrorum fuerit lex quædam, in qua cautum erat, ne mulier, cui menstrua fluerent, domo pedem efferret, sed ibidem delitesceret, locaque, quæ calcaneo attigerat, cremarentur: tamen id plurimum superstitionis in se continere asseri-

mus

mus, nil vero urbanitati & honestati hic detractum censentes: Imo, cum & fœtus in utero eo nutriatur, inque lucem editus, menstruo in lac verso, sustentetur, quis id simpliciter venenum & ante dictos effectus inducere, assereret: in quibus tamen præter solitum immoratur, aut alio modo propter humorum corruptionem inficitur, id ex accidenti & omnino præter naturam fit, sic enim & venenum intra corpus generatur.

Locus, per quem menstrua fluere solent, est Uterus, interdum tamen ab eo deflectunt, & alium quærunt: *Cl. Sener. Instit.* p. 313. *ex anatom. Salamonis Alberti* adnotat, cuidam fœminæ singulis mensibus sanguinem ex Naturæ præscripto per mammas liberalissime evacuatum esse. *Amatus Lusit. Cent.* 2. *cur.* 17. in duabus nobilibus lactantibus sese id quoque observasse testatur: *Musa Brassavol.* mentionem facit mulieris, cui menstruus sanguis per ubera flueret: hæc gemellos nutriebat, qui vehementer sugentes, in lac eundem converti non patiebantur. *Rodericus à Castro l.* 2. *de nat. mul. c.* 11. refert, visas sibi mulieres, quibus per minimum digitum & annularem singulis mensibus sanguis tamdiu profunderetur, quousque per Uterum menstrua deficiebat purgatio: alteram cui per majorem sinistri oculi canthum manaret.

Bauhin. l. 1. *oper. Anat.* per alvum fluxisse observavit: *Joann. Iacobus Krafft. Cent.* 3. *Hildan. observ.* 12. refert, alicui sanguinem menstruum, & per Os, & per nares ad aliquot dies copiose emanasse, mulieremque eum expuisse, quandocunque menses suppressi essent. Sic & *Romb. Dodonæus observat. medicinal.* refert, sese providæ ac sese exonerantis Naturæ exemplum in Virgine quadam observasse, quæ carnosa erat, calidoque temperamento prædita, sanguineque redundans: cum autem ætas adesset ad menstruas purgationes idonea, utpote sexdecim annorum, neque menses succederent, Natura per oculos superfluentem sanguinem expellere conata fuit; sanguineis guttis lachrymarum instar frequenter ex

Oculis profluentibus. Vide *Schenck. l. 4. observat. 7. Marcell. Donat. l. 4. Medic. hist. mirab. c. 19. p. 9. &c.*

USUS.

Menstruo sanguine intra Uterum contento, si ulier fœtum gestet, Natura pro aptissimo fœtus m nutrimento, tum incremento utitur; imo fœtu lucem edito, eundem sanguinem in Lac conver-, quo & sic familiarissimo illo pabulo sustentetur: tra uterum sanguis hic etsi bonus, corruptionem men facile incurrit, quare & nullum ejus saluta-m internum Medici perhibent esse usum; licet nnulli eundem exsiccatum pulverisatumque in *cal-lo* commendent. Verum, quia Natura maxime luxu-t in antinephriticis medicamentis, quis ita absurdus t, qui abominandū hoc medium interne usurpabit? Sunt &, qui *philtra* inde parant, verum tantum ab-, ut male feriati illi voti sui compotes, ut potius ad insaniam homines redigant, variisque torturis ponant.

Weickard. l. 2. de Venen. c. 1. scribit, ab illius usu hementer lædi ventriculum, nec non oblivionem duci maximam, quam, ut plurimum spasmus, m podagra, si cholerico in potu propinetur, an-cedunt; assumentem quoque temporis progres-fieri leprosum, ob Hepar vitiatum & corruptum, si cura negligatur, hominem perire.

Si quis tamen Venenum hocce assumpserit, sequen-ei exhiberi possunt. Primo secundum *Steegh. l. . 49.* præmittantur Universalia, deinde exhibea-ʒ. i. pulver. margaritar ex aq. melissophyll. I-h Theriac. ʒ. i. ex aq. fumaria. Prodesse quoque bit Trochisc. de Viperis, qui vel per se ad ʒ. i. in decocto radic. dictamn. cum Vino facto, ad-do parum acetosit. citri ab initio exhiberi pos-t.

Crollius Basil. Chymic. pag. 259. hoc in casu commen-Arcan. Theophrasti, *Weickard. l. c.* prodesse dicit comedere

comedere carnem serpentum nostratium cum ane tho, sale, aliisque, quibus anguilla condiri solet coctam, capite tamen & cauda ad palmum id est quatuor digitorum transversorum latitudinem prius abscissis.

Geber, ut idem refert, in lib. de florib. Natur. hoc remedii genus ponit, dicens: Accipe principium nostræ generationis, & da illi, cui exhibitum est menstruum, & sanabitur, nam vi peculiari resistit huic malignitati: Vide *Gratarol. de remed. venen. c. 75.*

Quid in *morbo comitiali* valeat, sequentia docent: *Mylius, l. 7. Basilic. Chym. p.* 10. inquit, Zenith juvencularum, sc. sanguinem menstruum primo erumpentem cum aceto scylitico ex lacciniis eodem rubore infectis extractum & potui datum unice auxiliari comitialibus inveteratis, etiam hæreditariis seu transplantatis, ut causa non sit nulla, quamobrem peritæ obstetrices natis infantibus ex vena umbilicali jamjam resecta guttas ad minimum tres statim per os infundant, securis postea, & per omnem vitam suam ab insultibus epilepticis liberam judicatis.

Sic & *Wecker. l. de secret. p.* 141. ex Cornel. Agrippa inquit: Si radix Pæoniæ cum Castoreo & litura pannorum menstruosorum detur patienti, sanari morbum Comitialem.

Verum, cum tutiora & benigniora clementissimus Jehova adversus ejusmodi affectum nobis concesserit, merito hujus detestamur usum, obstetricesque non sine causa ab eodem abstinere possunt: Quis enim non præferret in recens natis ol. amygd. d. aut Syr. de cichor, cum Rhab. quæ longe usu probata & experta sunt?

Externus autem menstrui sanguinis usus nullatenus reformidandus.

Hunc cum adipe bovino ad ignem miscent, ac podagricis doloribus imponunt.

Alii virginis sanæ prima colligunt menstrua, & linteolum eo imbuunt, exsiccantque, & instar pretiosi conservant thesauri; plurimum enim condu-

cere

… ferunt in peste, apostematibus, carbunculis, si … lum pro magnitudine loci affecti abscindatur, & … acetum vel aquam rosarum immergatur, locoque … onatur, sæpiusque idipsum repetatur.

Ad extinguenda Erysipelata extemarum partium … tis sæpius profuisse certum est: cujus applicatio … peragitur.

℞. Laciniam cruore menstruo alicujus sani… s fæmellæ infectam, macera in aceto rosaceo, do… idem discoloretur, & cruor omnis extractus sit: … c aceto imbue leviter sindonem rubeam aliquoti… membro affecto circumplicabilem, relinque … isper ibidem, donec sponte syndon exsiccata … it, quem denuo priori liquore imbutam applica, … lo post ruborem & dolorem evanuisse depre… des.

Weickard. p. 613. scribit, nonnullos Uerrucam non … successu sanguine menstruo illinire.

Non vulgare quid narrat *Josephus l.* 4. *de bello Ju-* … *c. c.* 27. *p.* 98. è lacu scil. asphaltite in finibus Hi… ho bitumen aliquod ejici, quod dum natat, ita … iter navibus adhærere scribit, ut nequaquam … e ulla ratione separari possit, ita ut interdum pe… ulum naufragii pertimescendum: quod tamen … guine menstruo cum urina hominis mixto, separa… oteft.

… dem l. 7. *ejusdem lib. c.* 23. *p.* 146. notat, radicem … andam penes urbem Macheruntam in loco, qui … raas dicitur, crescere, & tempore vespertino i… m lucidum repræsentare, ad quam, quo quis pro… s accedit, eo radix longius secedit, donec san… ne menstruo, vel urina mulieris imbuatur: … dum quendam colligendi ibidem depingit.

Ridiculum, quod ex manuscripto quodam huc … Venatione Philosophica tranfero: sic ibidem: … lepores congregandos & capiendos, sæpissime … h expertus, & meis oculis vidi, sequens valere: … nnum maculatum primo menstruo sume, & il… trunco affige in medium campum, interim ta… n regionem illam viciniorem aliquantulum pan-

no

no prius tangito & circumducito; tuncque congregabuntur, ita ut vel manibus comprehendi, vel à bombardæ ictu sisti possint: ne vero semper in loco illa fiat leporum congregatio, unum cape de minoribus, eundem crema, & in pulverem redige, cineresque hinc inde sparge, sic conventus ille destruetur.

CAP. VIII.

DE SECUNDINIS, VASIS UMBILICALIBUS ET GALEA.

SECUNDINÆ sic dictæ, quod secundo loco post fœtum sint editæ, sunt membranæ fœtum ambientes; quæ primo omnium formantur, quibus & nobilior seminis pars concluditur, spiritusque ac calor seminis tegitur, & quasi obvallatur: Harum non eadem est in humano fœtu, quæ in brutis ratio. In his enim præsertim Cornutis tres observantur Chorion, Amnios, Allantoides: In illo duo tantum, Chorion & Amnios.

CHORION omni ex parte fœtum ambiens, mollioris pulvinaris instar, omnes Venas & Arterias fulcit, & sustinet.

AMNIOS membrana fœtui proxima, urinæ sudorisque conceptaculum; ex sententia nonnullorum est: his aquis puellus innatat, & in iis innocenter, ut in Balneo sedet, partusque inde speratur facilior quia lævius & lubricum magis reddat Uteri osculum.

Hæ membranæ, ut intra Uterum ab omni injuria fœtum defendunt, ita extra Uterum insignes hospiti olim suo fructus & utilitates conferre haut desinunt: ad varios enim usus à Medicis adhibentur: Eæque vel Solæ vel cum aliis mixtæ.

Si Solæ; tunc recentes à Vena umbilicali diligenter lotæ vino eluuntur, & in clybano, vel aptiori loco igne moderato exsiccantur, & pulverisantur: Valent,

valent, 1. *ad gutturis strumas tollendas*, in ℨ. ß. exhibeatur in aq. abrotan: idque quotidie Lunâ decrescente.

2. *Secundinam retentam* mirifice educit, si dicto modo præparata ℨ. ß. pondere in jusculo gallinaceo exhibeatur.

3. *Ad perditissima philtra*, quibuscunque modis, etiam intra corpus sumpta est præstantissima antidotus, si Secundin. præpar. ℨ. ß. cum extracto Theriacæ an. misceatur, & exhibeatur, idque his singulis diebus, ut sudor eliciatur: symptomata tandem cessabunt, ac corpus pristinæ restituetur integritati.

4. *Dolores post partum* mitigant, quod *Rondeletius* hoc fundamento docet; quia animalia bruta secundinam devorare solent, idcirco ab ejusmodi doloribus immunia esse, experientia se cognovisse in canicula sua, cui cum secundinam subtraxisset, dolores quoque supervenisse testatur. *Weickard. p.* 331, 394, 399.

Alii in *Hystericis affectibus* ejus ℨ. ß. in infuso fol. sen. ℨ. vi. Rad. Mechoac ℨ. ii. per aliquot dies exhibent.

5. In *Epilepsia* commendatur à *Stocker. in prax. Medic. p.* 19. si cum appropriatis propinetur.

6. *Conceptum* Secundinas præparatas juvare scribit *Corbei. in Gynicæjo. l.* 2. *c.* 2. *p.* 197.

Efficacior erit effectus, si sequenti modo præparatio instituatur. Secundinas prius Spiritu vini lotas & maceratas in vitro probe clauso in fimo equino reconde, ut spatio duorum aut trium mensium in aquam limpidissimam & bene olentem dissolvantur. Cochleare unum hujus exhibeto Epileptico, in & ante Paroxysmum, postea eandem dosin toto decrescentis Lunæ tempore continuato.

Cum aliis quoque rebus Secundinæ permiscentur, & in usum veniunt.

1. *In Melancholia.*

Mylius Basilic. Chym. tr. 2. de Auro hunc pulverem D. Iodoci Hartmanni depingit,

℞. Flor.

℞. Flor. borag. bugloff.
violar. rorifm. an. ℈. i.
Matris perlar. ʒ. i.
SECUNDINÆ *præpar.*
Cortic. citr.
aurant. an. ʒ. ii.
Rad. bugloff. ʒ. vi.
Margar. lapid. 5. pretiof.
Offis de C. C. an. ℈. i.
Fol. O. Nu. xii. Omnia probe contrita mifce: fiat Pulvis.

2. *In Epilepfia per confenfum.*

Finckius in Encheirid Dogm. Hermet. p. 41. hunc tradit pulverem.

℞. *Secundin. mulieris torrefactæ*, primiparæ filium enixæ ℥. ß.
Cranii mafculi anter. decollati calcinat ℥. i.
Pulver. pullorum Corvi menfe Martio torrefacti. ʒ. ii.
Coagul. lepor. ʒ. i.
Rafur. C. C. ʒ. ii.
Caftor. ʒ. ß.
Succin. albiff. ʒ. ii.
Gran. & rad. pæon. vifc. quer. an. Luna decrefc. collect. ʒ. ß.
Ambræ, mofc. an. ℈. ß.
Specier. Dianth. pleres archont.
lætific. Gal.
Corall. margarit. præparat. an. ℈. i.

Exhibe, mifce & pulverifentur optime in Epilepfia ex Ventriculo, aut matrice, aut aliis caufis oborta.

Alium habet ejufdem virtutis Conrad. Kunrad. part. 2. medull deftillat. p. 426.

℞. SECUNDIN. fimili modo præparat. ʒ. ii.
Sem. pæon. Vifci quern. an. i. t. collect.
Cranii hum. Stercor. Pavon. an. ℈. i. Omnia tenuifsime pulverifata, & mixta inde vitro, infperge tantum

ntum Spir: Vitrioli, aut Spirit. Sulph. per cam-anam facti, ut materia prædicta incorporetur: ma-riam exsiccatam exime, & adde.

Liquor. perlar. & Corall. an. ℈. i. ad quantita-m totius adde Sachar. optimi tenuissime pulveri-ti:

Dosis ʒ. ii. in aq. Pœon. aut alia appropriata.

3. *Ad impotentias & incantationes* avertendas quentem describit Tincturam *Mylius in Antido-r. p. 94.*

℞. Castor genital. Cerv. piper. long. an ℥. i.
Satyr. cal. aromat. galang.
Sem urtic. meliss. borag. betonic. an ℥. ß.
Spec. lætific. G. Diambr. diamosch. d. an ʒ. i.
Theriac. Venet. ʒ. i.
SECUNDINÆ PRÆPAR. ℈. ii.
Sachar. lib. ß. Infunde omnia in Vino nisato, digerantur, ut fiat Tinctura: Si fortiorem esideras, adde scroti taurini juvenis pulverisati, ormicar. caudæ stinc, marin. testicul. gall. &c. quan-um placuerit.

4. Si animalcula in Ventriculo ex quacunque eti-m causa animadvertuntur. secretum dicit esse Hartmann, in praxi pulverem *Secundinæ primiparæ* ujus ʒ. ß. ad ℈. ii. cum ʒ. i. extracti Theriac. vel um aq. Theriacali Croll. aut mistura simplici ab-orbptus, talia, vel per maleficium, vel aliunde na-a citissime enecat: Postea per alvum convenienti-us expurganda.

5. *Petr. Bayr. p.* 427. notat, quod mulier, quæ modo peperit, cupitque certis de causis per aliquot nnos sterilis esse, ligare debeat in secundin. infantis, ot grana Cataputiæ, quot annos ineptam se ad con-cipiendum exoptat.

Ad secundinas pertinet GALEA, quæ est velamen aliquod prædictarum secundinarum, quo facies ob-ducitur: Nam si ægre magnoque conamine infans ex angustiis uteri eluctatur, ipsaque mulier strictioris

oris sit angustæque naturæ, hærent membranæ prædictæ in mediis spatiis, illasque exuvias abstergi contingit, non secus, quam pelliculam in fronte aliaque corporis parte extimam cutim atterimus, ubi per angustam rimam arctumque foramen sumus elapsuri; non secus ac coluber, cum senectam exuere vult, se per angusta locorum inferre solet.

Cornelius Gemma, ut habet *Riolan. l. 6. anthropograph. p.610.* existimat, separatam & peculiarem esse hanc tunicam Amnio multo tenuiorem, sed tamen solidiorem, limbo purpureo, veluti fimbria cinctam atque sic capiti toti usque ad umbilicum penitus obvolutam, non sine ingenti periculo pueri, nisi quam celerrime detrahatur, ut ipse in primogenito suo filio, qui Galeatus in orbem venerat, observavit. Verum peritiores Anatomici portionem esse Amnii Tunicæ deprehenderunt, quæ interdum collo exquisite aptatur, propter umbilicum ea parte circumvolutum; quare, cum fœtus non potest istam membranam excutere, cogitur capite velato in lucem prodire.

De hoc velamine scil. Capitio multi multa nugantur, ac puerperis metum, spemque injiciunt.

Si enim nigricanti sit colore, tanquam ex Tripode pronunciant deliræ, ignaræque mentes, multa infantibus futura infesta, multaque sinistra impendere, ac spectris, strigibusque fore obnoxios, denique insomniis, nocturnaque inquietudine divexandos, nisi hoc comminutum potui exhibeatur. Quod si rubicundum illud sit, egregium illum fore vaticinantur, magnaque dexteritate ac successu omnia effecturum.

Hæc superstitiosa, anilisque opinio etiam veteribus insita erat; Refert enim *Ælius Lampridius in vita Antonini Diadumeni* eum hoc velamine natum ab ipso Ortu felicem fuisse; credebant enim Veteres pileum istum naturalem non tantum puero felicitatem portendere; verum etiam gestanti ad felicitatem conferre. Id obstetrices rapiunt, ac credulis advocatis

vocatis vendunt, quo se juvari putant in declamando & perorando: Quidam comment. super Canes refert. Prætum Clericum accusatum fuisse, deprehensum cum isto pileo à muliere quadam cepto.

Joannes Chrysostomus non semel in sermonibus suis obsterrices objurgat propter has præstigias & magicas imposturas: vide *Lemn. lib. 2. de occult. c. 18. Mizald. Cent. memorab.* §. 8.

Hollerius l. 1 *c.* 41. *& Knobloch. disput. anat.* 8. *de involucr.* Velamen hoc maximam vim contra Colicam habere asserunt.

Tandem hic VASA UMBILICALIA examinanda, quæ nec ipsa suis destituuntur utilitatibus. Hæc affecta Umbilicum constituunt, intra Uterum vero nutritionem & vitam fœtui faciunt: Horum vasorum longitudo non caret admiratione, licet enim fœtu, dum magnitudine Muscæ cernitur, recta & brevis, vixque in fœtu unius mensis, digito longior, indies tamen usque producitur, ita ut in partu extensus umbilicus nostratis ulnæ dimidiæ longitudinem æquare possit: Interdum in ea laxitate se invertit, & contorquet fœtus, ut nodus in medio contrahatur, qui in fœtu atrophiæ & mortis causa esse solet propter commeatum alimenti interceptum: tanta longitudine, ne umbilicus ruptioni esset obnoxius, nodis quibusdam ad robur distinctus est, non interceptus, ex quibus Obstetrices mulieris fœcunditatem agnoscunt. Sic enim *Riolan.* l. c. pag. 17. ex *Avicenn* Cum mulier primum partum edidit, umbilicus infantis inspici debet, qui si in parte, sua ventri proximus est, rugas seu Nodos non habet, mulieri deinceps sterilitas portendenda: sin vero nodos ostendit, tot partus ac liberos matri promittit, quot numero nodi seu rugæ eo deprehenduntur: alii addunt, si modico spatio inter se nodi distent, modica pariendi intervalla significare; si longius, longiore etiam temporis intervallo matrem concepturam atque parituram esse: præterea Nodi si ruffescant, masculos partus:

ſi candidiores ſint, fæminas ſignificant. Quæ om‑nia tamen ridicula putat Columbus, cum in extre‑mo fœtu tot vel plures nodi appareant, quam i primo: Fides eſto penes experientiam!

Quamprimum vero ex ergaſtulo Uteri emerſi fœtus, reſecantur vaſa Umbilicalia, nodoque reli‑gantur, quod ſolerter & induſtrie faciendum, n incommodum infanti conciliet: juxta cutem enir præciſa, mortem inferunt. Helena Soror Conſtan‑tini, Juliani Cæſaris conjunx, cum in Galliis ma‑rem genuiſſet, infantem hoc perdidit dolo, quo Obſtetrix corrupta mercede, mox natum præſecto plusquam convenerat umbilico, necavit, uti e *Ammian. Marcell. refert. Riol. l. c.*

Inſuper juſta & legitima præſectio multum quo‑que facit ad vitæ commoditatem, quia penis & U‑terus umbilici proportionem ſequuntur. In fæmi‑nis brevior umbilicus Uterum ad conceptionem ineptum reddit; laxior, immoderatum cocundi de‑ſiderium adfert, quod de Pene etiam licet affir‑mare.

Sed uſum videamus: Præciſum umbilicum non‑nulli valere dicunt adverſus Colicos dolores; e‑juſmodi remedium *Rhaſeſ. & Trallianus* com‑mendarunt, eoque tanquam amuleto utendum ſuadent.

Poppius. v. l. 1. Th. med. p. 371: ejus ℈. i. cum Vino generoſo exhibet in eodem affectu. Si vi eſt, *inquit*, ſit umbilicus puelli: ſi fæmina, fæ‑mellæ.

Alexander Bened. literis prodidit, Umbilici in‑fantis portionem ſponte deciduam quoquomodo ir cibo vel potu ſumptam, reſtibilem fæcunditatem conciliare: In brachiis geſtatum, conceptum in‑hibere.

Exiſtimant alii particulam illam pulveriſatam plurimum valere epileptico puero exhibitam.

Retulit mihi aliquando Juriſconſultus Megapo‑litanus, ibidem loci portionem illam umbilici deci‑duam recentem adhuc ſupra bacillum duci, ut cavi‑

tas

s conspicua maneat, per quam postea conspicien-
s sæpe infantes cogunt, quo sic acutiorem videndi
cultatem contrahant.

Poppius lib. 1. *Thes. med. p.* 188. contra maculas
uerorum, quas ex Utero prodeuntes secum ferunt,
Muttermahlen dicit valere, si sumatur umbi-
ci decidua pars, eaque cum aqua vitiorum,
Feldwicken destillata, misceatur, & indies ter
cus inungatur, & relinquatur ibidem, donec sic-
scat; tamdiu quoque id continuetur, quamdiu
ater te gestavit sic affecta.

Nonnullæ matres magna superstitione Umbilicum
lapsum curiose asservant; existimantque si in
ulverem redactum viro juveni propinent, eum
otinus amore captum iri; at O fabulas pueriles!
llegoricum tamen & secretiorem interpretatio-
m si iis adscribas, forte succedet. Si sc. puellæ eo
veniunt familiaritatis, ut sive palpandum viro
mbilicum suum sive spectandum offerant, dubium
ullum est, quin igniculum ii concepturi sint, &
cile descensuri in placidum amorem, ut habet
aurenb. in disput. Anatom.

Ad partum accelerandum sequentem pulverem ef-
cacissimum tradit *Weickard. thes. Pharmac p.*396.

℞. Cineris Vasorum Umbilicalium infantis ℥. ii.
Sem. plantagin, petrosel. aa. ℥. i. ß.
Lavendul. ℈. iiii.
Piper long. galang. an. ℥. i.
Cinamom. ℥. ß. Fiat pulvis subtilissimus.
Hujus Pulveris. ℞. ℈. ii.
Confect. alcherm. tot idem
Trochiscor. de myrrh. ℥. ß.
Castor. ℈. i. Sumatur id cum aq. Sa-
næ & artemis. æqualibus partibus.

CAP. IX.

DE URINA.

VRINA, teste *Galeno*, E. 52. f. 219. est serum humorum in Venis contentorum, quod tractrice vi Renum à massa sanguinea separatur, per Ureteres in Vesicam demittitur, & tandem à Natura excernitur: Secunda enim concoctio, quæ in corpore nostro peragitur, vulgo dicitur *Sanguificatio*, quæ duplicia suppeditat excrementa. 1. Bilem flavam, quæ partim in cysti sua colligitur, partim ad intestina stimuli gratia demandatur: 2. Serum, quod vel statim ab Emulgentibus tractum per Ureteres ad vesicam ablegatur; vel, quando totum corpus pervasit, tanquam sanguinis idoneum & perpetuum vehiculum, tandem regreditur, & beneficio Renum ad vesicam transit: Constat ergo Urina duplici materia: tam aquea, & potulenta, quam seroso sanguinis excremento: quod serum non simplex est, sed mixtum, continens insignes virtutes Salis ammoniaci ex nutrimento ingesto hausti, cujus ratione & insignes, infinitasque, ut jam dicetur, obtinet operationes.

Naturaliter hæc quidem per Vesicam egreditur, verum & alium quandoque Natura molitur viam: Sic notatum ad *Ant. Beniven.* puerum quendam ex ano evacuasse Urinam *medic. obs. c.* 7. ibidem quoque refert, se vidisse mulierem, cui illatum vulnus in coxam, cervicem vesicæ inciderit: ac subinde incuria Medici adeo conglutinatum occalluit, ut penitus iter Urinæ obstruxerit, sed ea nihilosecius carne paulatim erosa, coxa altera extrinsecus erupit: Inde, quoad vir ille vixit rite profluens, reddita est. Novit & ille alium, qui glande colis clausa natus paulo infra eam itinere patefacto urinam reddebat.

Amatus Lusitanus Cent. 1. *curat.* 23. refert exemplum cujusdam, cui quoque glans penis à nativitate non erat perforata, qui circa testes habuit foramen, per quod Urinam reddidit.

Beniven.

Beniven. l. c. 90. insignes & notatu dignas refert historias; Vidisse se, dicit, & puerum & puellam, qui meatus urinarius esset obstructus, & aliunde flueret Urina: alter quidem ex angusto admodum foramine, quod paululum infra glandem urina ipsa vi sua effecerat, emingebat, sed non absque ingenti ejulatu, & genitalis membri tumore; altera ex loco, qui est infra pectinem paululum supra vulvā urinam reddebat, nullis interim apparentibus signis & indiciis, unde ipsa naturaliter efferri debuerit.

Fernel. l. 6. *Pathol. c.* 13. cuidam ex Umbilico Urinam solutam scribit. *Fallotius de Vulner. c.* 12. per femur militem mingentem vidit: Vide *Schenck. l.* 3. *obs. med.* 338. *Marcell. Donat. l.* 4. *p.* 497.

USUS.

Plurimi lucro maxime inhiantes Urinæ inspectionem adeo extollunt, ut etiam omnia tum interna, tum externa corporis vitia, tanquam ex Tripode pronunciare haut erubescant: Verum, ut in certis illius casibus inspectio non rejicitur, sed, si inprimis aliæ concurrant circumstantiæ, suus ipsi merito relinquitur locus, ita abusus merito damnandus, quod & *Forestus, Fabritius Hildan.* & alii pluribus docent, exemplisque multis declarant: ad quos lectorem remitto.

Sunt, qui non tam ex Urina cruda, ejusque inspectione, quam ex destillata certiorem desumi posse docimasiam existimant.

Reusnerus in annotat. ad libell. Iodoci Willichti de Urinar. probat. p. 286. hæc habet; In probatione Urinarum à Spagyricis inter Neotericos, tres morborum principes, juxta tres corporis Urinæ partes, constituuntur; Nubes, Mercurialem principem indicat sc. animalem in Capite; Enæorema, Sulphureum sc. spiritualem, in media corporis parte; Hypostasis denique salsum sc. corporeum, qui inferiorem hominis aulam seu caulam sibi vendicat; Porro, ut principes hi morborum, illorumque extracta

arcana & discrimina recte dignoscantur; necess est, ut accurata omnium elementorum fiat separati & sequestratio; alias laterem lavabimus: accuratam autem, non superficiariam, aut confusam elementorum secretionem desideramus: qua non tantum unumquodque peculiari vase conservatur; verum etiam sic ad unguem examinatur, ut in separatione exactissime cognoscamus; quodnam Elementum alterum, non duntaxat quantitate & multitudine, sed etiam mensura & pondere excedat: Quo perfecto, prima fundamenta scientiæ fideliter jacta sunt; qualitas enim personæ, & genus principii morbi patet, num viz. sit Mercurialis, num Sulphureus, an vero Salsus. A separatione vapores ascendentes certam cucurbitæ partem occupant, situ respondentem parti corporis humani, in qua fomes morbi residet, speciemque & naturam affectus adeo dilucide repræsentant; ut cui elemento & principi malum sit ascribendnm facile appareat. Pondus autem Urinæ totius, ad pondus Urinæ sani hominis dijudicandum; quod est unciarum octo, & drachmarum trium, vel quatuor. Idcirco, si hoc pondus excedat Urina, maximam Tartari copiam indicat; si præsertim hoc magna copia, post separationem conspiciatur. Unde præsagimus, Phlegmaticos capitis Catharros, è ventriculo oriundos, jam defluentes à nimia siccitate partium subjectarum in Tartarum coagulari: quo facto impeditur libera respiratio. Sanguificatio in hepate retardatur: vitalis in corpore spiritus labascit, gravesque morbos inde posse oriri, periculum est; ut Hemiplegia, Paralysis, Spasmus, dolores matricis, Lithiasis, Scabies, Scorbutus, sive Sal resolutus, aliaque similia mala Tartarea. Morbi Mercuriales ac Sulphurei citius agunt, ac vehementius urgent, quam Tartarei: cum enim in illis tenuiores ac acriores inveniantur vapores, quam in Sale resoluto, plurimi elevantur flatus, qui pro vario in Cucurbita vel capitello loco, & pro variis coloribus ac substantia varia varias affligi partes denotant: Hinc Vertigo, sibilus aurium, Phrenitis,

Paraphrosyne,

araphrosyne, Ophthalmia, Cephalalgia, Cardiaca, ipothymia, Syncope.

Meliores sunt illi vapores, qui in alembico in aquam concrescunt; deteriores vero qui inter separandum crassiores subinde evadunt, propter terrestrem, & idcirco rebellem nimis materiam: unde maxima virium prostratio, & gravia animi deliquia: i fumi imprimis impetu quodam versus sinistram Cucurbitæ partem ferantur; Si qui vero supremam Capitelli regionem occupant, alicujus corrosionis participes sunt: unde Cerebri morbos acutos generant, memoriam turbant, intellectum debilitant, subitum calorem & æstum in toto corpore, maxime autem facie excitant, quem nos **Die fliegende Hitze** nuncupamus: exanthemata item illa producunt, quæ nobis sunt **Die Finnen:** denique non raro apoplexia hominem è medio tollunt: Si tales vapores in medio fere cucurbitæ versus sinistrum latus moveantur, omnis generis morbos in matrice indicant; & periculosissimos, si in gyrum convolvantur; idem de similibus esto judicium.

Pluribus hanc Urinæ destillationem, & exinde proveniens judicium pertractat *Paracels. in Anatom. corporis vivi, quæ in Appendice Chyrurgiæ magnæ* reperitur, à *pag.* 58. *ad pag.* 70. quò avidum lectorem remitto

Hæc tamen omnia utut pulcherrimis depinguntur coloribus, minus tamen aliis doctoribus arridet Medicis, inter alios *Libavii* videamus judicium, qui in *Comment. alchym.* p. 2. *l.* 6. p. 192. hæc habet: Frivola & inanis est Urinæ destillatio & judicium, quod judicio Paracelsistæ cujusdam inepti quidam in admiratione habent. Quamquam enim in corpore humano quodlibet membrum suum habeat excrementum, idque possit permisceri Urinæ: nulla tamen est ratio, cur eo recurrat, unde venit, ne dum descriptionibus in vase obediat, ibique subsistat, uti tu Cor designasti & reliqua: Si tantopere servat lotium familiaritatem membri sui, cur expulsum

est, tanquam alienum? cur Natura sibi constitu emunctoria, quibus segreget, quod est molestum Nec objici possunt Essentiæ Urinales, quæ necessi tudinem Veterem observent, nihil deponit Natur ex integro sui thesauro, nec quod ex corde prodit inveniet tam lyncæum, qui agnoscat de essentia cor dis esse; Sed facessant stulta; fortuitum fuit, s quid inde divinatum, quin fraudulentum, cum etiam quodcunque indicaveris, imperiti ægrotantes in se agnoscunt, & nonnunquam res aliis judicii patuit.

Veri artifices non aliam Urinæ resolutionem, nor aliud judicium agnoscunt, quam quod in superioribus est expositum, servata proprietate singulari. Itaque si quid tale moliendum sit, cognita universa patientis, vel cujuscunque etiam sani sit Urina, dispositione, quantum fieri in præsens potest, primum integram, ut effluxit, censent, postea, ut refrigerata, & quiescens evasit. Ex sola parum patet de morbis Cerebri, pulmonum, veneno spirituali & similibus, sæpeque patientibus membris aliis, ut Oculo, auribus &c. coctionis instrumenta & sanguis bene habent; ita in febribus aliquando sunt sanæ, nec nonnunquam Natura expellit caufas morbificas nullo facto morbo; & aliquando diversitate coctionis diversissimæ prodeunt, sicut & exercitatione varia. Igitur mingitur interdum russa, biliosa, à sano; cruda, alba, item à sano post meri, vinive potum paulo indulgentiorem &c. Sola si tunc est, incerta est; crebram si poscas, & diversis temporibus emissam, metus est, ne interim bona agendi occasio prætereat. Omnino itaque ejus constitutio cujus est, una est scienda, si velis ex ea aliquid ad medendum & non duntaxat ad Naturæ morem, cognoscere; Si patent necessaria ad bene agendum, nil urget judicium Chymicum; Interdum tamen misturæ, naturaque succorum in corpore existentium, sicut & dyscrasiæ tam latent, ut vix dignosci queant qualesnam sint, quid potius abundet, quid magis affligat, humorne peccet solus, an

etiam

iam Intemperies sit, aut sola hæc affligat, quid
ɔstructiones pariat, & cætera ; Itaque etiam hanc
ɔperationem instituere possumus,& lotium suo tem-
ɔore exceptum primum ad quantitatem & pondus
vocare statim, cum adhuc calet naturaliter ; post-
a per quietem sedimentum & refrigerationem pro-
urare in quo tunc notanda erunt, quæ occurrent
gna, & corpus totum iterum expendendum, ut
onstet, quidnam spirituum una fuerit, quamquam
oc soleat potius ex vasis intervallis, quam state-
a deprehendi ; Si enim non tantus est Urinæ locus,
t prius, secessus spirituum factus est multus, pau-
us pro differentia intervalli ; Ut autem scias qua-
isnam sit ille spiritus, matulæ statim impone alem-
icum, & sic una opera utrumque expedies ; crassas
artes postea per chartam mundam cola, & quod
æsit, quale sit iterum nota ; facile autem agno-
ces pinguia, sanguinem, arenas, phlegma, pus,
urfures, furfuraceas secretiones, pilosasve & reli-
qua. Si tamen interius quoque nosse satagis,prout e-
rit copia, ita igni examinabis, vel ad Solem torren-
do, distillando, sublimando, urendo, &c. quæ ap-
parent, sensuum judicio circumspecto discernes :
quod per chartam transiit iterum sine quiescere, &
per se judica secundum differentias sensiles : deinde
Cucurbitæ infunde, & destilla, usque ad medias ;
& amplius ; destillatum per se æstima. Quod in va-
se remansit, item considera primum, postea sine
refrigescere, & vide, num quod sedimentum sit,
aut pinguedo, vel nebula, vel Corona concreta in
vase veluti tophacea : talis enim fieri solet, si succi
corpulenti insunt : attende etiam qualis sit & reli-
qua : hinc injice culmos vel bacillos, & detine lo-
co tepido,ut Sal accrescat : quo facto humorem resi-
duum iterum cola, & vide, quidnam in vitro adhæ-
reat: Solent enim plerumq; vel arenulæ,vel crystalli
parvi consistere,nonnunquam & lentor quidam : co-
latum quod est, novo vitro coque ad spissum usque,
quod sines paulatim per se coagulari, & postea va-
riis modis, naturam ejus explorabis ; Inde vix

fieri poteſt, quin plura deprehendas longe accurat-
us, quam ſi inſpicias tantum: Videbis hic nos no
raro decipi Tincturis ſpiritualibus, & judicare bilio
ſam, quæ non eſt.

Alii non admodum diſſimilem alium, & ut exiſti
mant feliciorem & magis expeditum ſequentem po
nunt modum.

Urinam hominis morboſi debito tempore colle
ctam, & cucurbita convenienti exceptam, deſtill
ex arena ad conſiſtentiam inſtar mellis in fundo reſti
tantem; ejus evaporatæ cape particulam quandan
nucis avellanæ quantitatem æquantem, ac eanden
ſuper laminam cupream ignitam modice in medii
depreſſam in loco aliquo à Ventis & aliis turbis li
bero, ſaltem lucido, pone, diligentiſſime obſerva-
turus, tum colores flammæ ardentis, tum fumum
tum reſiduas in lamina fæces, & num unum, aut al-
terutrum, aut nullum præſtet animadvertendum de-
que his ſincere judicandum.

Quod ſi igitur primo aliquantulum ardentis Uri-
næ fuerit fumus cæruleus, deſignat dolores capitis
& gravedines ejus vehementes a vaporibus ex infe-
rioribus partibus ad Cerebrum exſurgentibus, ibi-
demque poſtea condenſatis, & ad ſubjacentes partes
cadentibus; unde fiunt ophthalmia, ſurditas, uvu-
læ caſus, tonſillarum inflammationes, angina, tuſ-
ſis, aſthma, pleuritis, peripneumonia.

Si flamma fuerit inſtar Mercurii vivi deſignat
inflammationem Hepatis vel Renum, alioſque ca-
lores præternaturales, totum corpus infeſtantes,
tales ſunt, febres, tum Ventriculi, tum Hepatis &
Renum.

Si neque fumus, neque flamma conſpicitur ſed U-
rina ſenſim evaporando poſt ſe fæces albicantes reli-
querit, morbus haut magnus & deficilis judicatur:
imo de ſalute ipſius patientis pronunciationem cer-
tam & firmam pollicentur.

Si ſimul ardendo fumum emittit, ac inſuper fæces
albicantes relinquit, deſignat quidem morbum du-
plicatum, & cum multa ſymptomatum ſyndrome
conjunctum,

conjunctum, quia vero subsidentia albicans residua fuerit, de felici sanitatis rediturae proventu non dubitandum; balsamum enim vitae nondum plane corruptioni obnoxium esse probat, nihilominus his signis denotantur febres acutae, seu Causodes, & malignae pestis intoxicationes, aliaque gravia incommoda.

Si neque flamma, neque fumus, neque ullae faeces, aut admodum nigrae & lividae in lamina cuprea relictae fuerint, certissimum mortis vel imminentis, vel cito superventurae testimonium profert.

Sunt quoque, qui per hanc probationem post ejusmodi morborum designationem, non aliam curam adhibent, quam, quae ex ipsius Urinae spiritu, Oleo, & Sale fixo seorsim in medicamentosas vires, alioqui admodum felici exhibitione desumitur.

Verum hae ipsae curae, quum satis exquisitis caussarum momentis haut circumseptae sint, saltem analogiae quid fidei faciat, nec subsint demonstrata exempla, merito ut incertae relinquendae sunt.

Alia adhuc praeparatio & separatio Urinae ad judicia facienda reperitur apud *Libav. Syntagmat. arcan. Chym. l.7.p.353.* quam & haut fundamento carere existimat; In Urinam aegroti guttam aq. alcali immittit, & sic statim fieri dicit Elementorum separationem; ex *praedominante* judicabitur de aegritudine; *Aqua alcali* sic paratur.

In fusum stannum projiciantur Argenti vivi calefacti, purgatique ℥. iv. beneque misceantur, ut fiat amalgama; hoc lava prius aceto distillato, postea aqua fervente; exsiccato adde lapidis arenosi (intelligitur Soda, vel alcali, unde ei nomen aq. alcali) lib. ii. include bene armatae retortae, & distilla per Cineres, cum videris liquorem prodire, continua ignem continenter, donec totus extillaverit; prodeunt circiter ℥. iv. quas custodi (Hanc quoque dicit esse mirificam in omni febre, unde *Febrifugum* mirabile nominatur; sique unicam guttam in aquam stillaticiam infuderis, statim separatur, & discedunt

discedunt fæces ad fundum: clarum defunditur, & præbetur ad febres; debet autem aquæ cyathus unus esse: datur tribus horis ante pastum; prodesse etiam scribit anhelosis cum Syrupo pectorali; sermonem loqui non valentibus restituere, fœtumque mortuum expellere.

Hanc aquæ alcali præparationem, explicationemque Libavii frustraneam esse opinatur *Mylius lib. 7. Basil. Chymic. p. 37.* sic enim ille.

Aquæ illius descriptio à Penoto allata, non est syncera: Libavius eam explicationem reddere voluit, sed frustra: Primo enim pro lapide arenoso substituit Sodam, sc. salem alcali, deceptus titulo eo, quem Penotus dixit, aquam nempe istam vocari aquam alcali secretam: deinde in *Tom. 2. p. 144.* Dubitat de Sale alcali, & priorem Penoti operationem ad aliam accommodat, quæ est ex Hydrargyro & Mercur. sublimato, sed æque Sophistice: tantum nempe prævalet opinio veræ experientiæ, à qua qui destituuntur, sola contemplatione cum stolido supercilio sibi aliisque applaudentes, non possunt non gravissimorum errorum machinatrices esse; alioquin Mercur. crudus cum lapide arenoso i.e. arena pura & sicca, ita ut hæc illi supereminеat ad palmæ integræ altitudinem, ex cucurbita humili destillatus, in aquam limpidam transit, quæ aliquoties per matracium vel phialam rectificata, flavescit tandem, ac instar Nepetæ olet: Utrum vero aqua hæc præstet illi, quæ à Penoto recensetur, dubitamus.

Deinde Urina ad aliarum quoque rerum judicia expetitur.

1. *Ad cognoscendum Utrum conceptio cesset ratione maris vel fœminæ, & Uter horum causa sit sterilis matrimonii?*

Petrus Bayrus p. 426, & ex eo *Fernel. l. 6. Pathol. p. 610*, nec non *Conradus Kunrad. p. 1. medull. destillat. p. 102* accipe, inquiunt, duo vasa fictilia signata, ut unum ab altero dignosci queat; utrique impone hordeum: Vir calide mingat in unum, mulier in alterum, dimittantur in loco frigido per dies duode-

cim;

a; culpa in eum referenda, cujus hordeum non germinaverit.

Aut sumatur furfur frumenti, & similiter in duo a fictilia inde, virque & mulier in distincta illa ingat, hæc probe munita, novem aut decem dierum spatio immota in loco aliquo stent, tempore hoc acto, in cujus vasculo furfur fœtidum, vermesque erientur, is sterilitatis causam intra se fovet; si ro in neutro vase tale quid observatur, neuter quoque erit in causa, & poterunt iis idoneis mediis & mediis suppetiæ ferri.

Aut injiciatur Lens in unius cujusque Urina, & jus efflorescit, ille culpa caret.

Aut etiam, si explorare volueris, utrum mulier concipiendum sit idonea, tunc super malvam sylvestrem Urinam ejus funde; si illa tertio die arida erit, omnino minus idoneam illam habeto.

2. *An mulier gravida sit?*

Weckerus de secret. p. 176. Si experiri voles id, c, ut lotium reddat, in vas æneum, & noctem um acum ferream & perpolitam in illud demerge; prægnans erit, maculis rubris distinguetur; sin inus, nigrescet, vel ferruginea aut æruginosa cadet.

3. *Utrum conceperit masculum vel fæminam.*

Petrus Bayr. p. 435. Fac, inquit, duas in terra oveas, in unam pone triticum, in aliam hordeum; in utramque immitte de Urina prægnantis, cooperiendo cum terra: si primo germinaverit Triticum, pariet filium: si vero hordeum, fæmellam concepit.

4. *Utrum Elephantiasi quis correptus sit?*

Wecker pag. 129. Elephantiacos sic deprehendes ex lotio, cui plumbi usti cineres inspersi sunt, iam si subsidunt, nullum est contagium: sin fluitant, & in Urinæ superficie hærent, certissimæ labis ignum ostendunt.

5. *Utrum quis intoxicatus sit?*

Conrad. Kunrad. p. 1. *medull. destillat.* p. 104. Coque, inquit, in olla nova ad ignem Urinam hominis, quæ

quæ si ebullierit, liber erit à veneficio; sin minus, correptus est.

6. An quis Peste correptus morietur?

Urinam infecti in matulam mundam infunde, hanc guttulam lactis muliebris puellum lactantis jice; si lac recta supernatat, æger sanitatem prii nam statim recuperat: sin autem medium matu occupat locum, non quidem statim valetudini res tuitur sed aliquo elapso tempore: si denique ad fu dum descendit; vitam quoque in fundo esse, mortem pestifero imminere portendit. *Reusn l. c. p. 339. Conrad. medull. destill. pag. 1. p 130.*

7. An patiens in morbo succumbet?

Weckerus ex Mizald. p. 128. inquit: Tradunt u ticam viridem horis 24. in lotio decumbentis mac ratam, ejus statum præsagire; Salutem, quidem, eadem viridis ibidem perstet: sin minus, morte vel ingens periculum: Aliam probationem d scribit. *Conrad. Kunr. l. c. Utrum ægrotus illo mes se, quo decumbit, à morbi præsentis violentia supera bitur & morietur*: Immitte Urinam patientis i vas vitreum, idque agita donec urina spumam con cipiat, deinde aurifcalpio Osseo ex auribus tuis Ce rimen extrahe, & spumæ illi ad Urinam usque im pone: si spuma illa statim separabitur, & evanesce ægrotus adhuc illo mense superstes permanebit: vero spuma illa integra perseverat, morietur ill mense: hocque signum sæpissime certum & experi entia fuit confirmatum.

8. Utrum quis interna, sed occulta Hepatis & Pul monum corruptione laboret?

Cond. l. c. p. 93. Si quis, inquit, cibum aversatur & malum illud pertimescit, optime explorabit: s enim Urina ejus in patinam furfure triticeo reple tam calide immittatur, eaque agitetur & misceatur perque noctem in loco aliquo relinquatur, tunc s vitio aliquo dictarum partium laboret, vermibus re pletum conspicies furfur.

Tantum de docimasia & Prognosi ex Urina de- sumenda;

menda: Sequitur jam, qua ratione Urina adver- s infinitos affectus usurpari possit.

Utimur vero vel liquore ipsius, vel sedimento ; od Ludum dicitur.

Liquor, seu Urina sine sedimento assumitur vel uda vel præparata.

CRUDAM vel Solam, vel cum aliis mixtam ad- bemus.

SOLA URINA valet.

1. *In Tineis capitis.*

Si ea caput patientis per dies novem abluatur: einde vero ℞. fimum columbinum, & ponatur in lam, & cum aceto forti bulliat ad spissitudinem,& per caput emplastretur per duos vel tres dies: vel iam, ut habet *Mullerus in miracul. Chymic. p.* 106. ℞. Ol. laurin. ℥. i. lardi veter. ℥. vi. misce pro Un- ento,& unge locum alteratum ter in septimana: no & furfures capitis plurimum abstergit, eosdem- ue funditus removet, si cum Nitro imprimis mi- eatur.

2. *In Epilepsia.*

Stockerus pr. med. p. 16. tradit in Epilepsia pue- orum per aliquot menses exhibendum esse lamben- o Syr. de Cichor. cum Rhab: quia à tota substan- a curat hunc morbum, & simul præservat: post- uam vero ambulare incipiunt, Syrupum illum pro- inandum docet cum propria Urina, cum mire com- endetur.

3. *In Oculorum suffusione.*

Crato consil. Scholtz. 184. in ejusmodi affectu Uri- am pueri impolluti commendat, rationemque hanc ddit, quia humanum fel in se contineat: omnium utem animalium fel valet in oculorum affectibus. Rectius tamen Salinæ naturæ vis illa adscribi potest; ic enim & Tutiam, Sachar. condi, Sal. Saturni, & lia similia in simili affectu præscribimus.

4. *In Lachrymarum fluxu.*

Stockerus l. c. p. 45. dicit; Lavare oculos intus & xtra cum Urina propria, lachrymas siccat,& pruri- inem tollit.

5. *In*

NB, 5. *In doloribus aurium.*

" Sive hi sint ab ulcere, sive à vermibus, non sin
" successu ii tolluntur, si Urina puerili calens in au
" res immittatur, nam salina sua qualitate hum
" ditates absumit, vermes enecat, & sic sublat
" causa effectus evanescit; ob hanc abstergendi vir
" à multis quoque commendatur in ulceribus auri
" um *Conrad. Kunr pag.* 95. *Weickard. Thesau*
" *Pharmac. pag.* 101. nec non adversus vermes, im
" primis si Urma hominis senioris calida immitta
" tur; alii tamen malunt cæpam & hyssop. cum U
" rina contundere, expressumque succum auribu
" instillare.

" 6. *In deperdito auditu.*

" *Munderer. in medicin. militar. pag.* 189. Si qui
" inquit, tempore Pestis vitio hoc laborat, Urin
" propria calida aures lavet, interim quoque. fide
" liter easdem abstergat, nam nimia humiditas no
" cet auribus.

7. *Contra dentium sordes.*

Has enim Urinam optime mundare & abstergere ex *Strabon. l.* 3. docet *Reusner. p.* 309. aliud vero dentifricium componitur in *Medulla destillat. p.* 96 si scil. farina Orobi permisceatur cum Urina, ut fia instar linimenti, quo dentes fricandi.

8. *Ad tremorem membrorum.*

Forest. l. 8. *observat.* 5. *in sch.* & *Rondeletius de medicam. extern. p.* 1127. Urinam propriam egregie in illo casu conferre docet, si sæpius ea membra tremula laventur; habetur enim pro experimento indubitato, quacunque etiam de causa tremor ob oriatur; sive ex venere, vel vini potatione, vel argento vivo, vel aliunde; alii hic Urinam pueri præferunt

9. *In Obstructionibus.*

Mundrer. l. c. p. 124. scribit, Urinam propriam jejuno Ventriculo haustam, ab humorum putredine præservare, obstructionesque Hepatis & Lienis reserare. Et hac de causa commendatur quoque.

10, *In Hydrope,*

Mizaldus

Rizaldus Cent. 1. §. 12. ex Hermete profert. Hydropicus homo, vel Ictericus propriam Urijejunus per aliquot dies biberit, valde juvabi, quod & affirmat *Conrad. in medull. destillat.* 1. pag. 97. ubi suadet in initio Hydropis vel priam, vel etiam pueri impubis Urinam esse afendam, haustumque illum per aliquot dies conandum, miris enim modis pellere Urinam scribit; te & subscribit *Plater. tract.* 3. p. 287. Maxime vehæc omnia confirmat historia *Fabrit. Hildan.* m *Cent.* 3. *observ. Chyrurg.* 51. nobis exhibuit. idam, inquit ex domesticis nobilis cujusdam vinatione Sabaudus, septuagenarius, sed robustissi-s, morbisque raro obnoxius An. 1597. Tertiana re mirum in modum arefactus & extenuatus fuei ita ut post menses sex ab eadem curatus in ascii inciderit; quocirca corpore prius purgato ex filio prædicti Nobilis, singulis matutinis in aua, unum vel alterum haustum propriæ Urinæ eebat. Id cum spatio quatuor mensium continuer, & interim hydragogis aliquoties pu gatus fuit, cum etiam optimam victus rationem observaf, tumor Ventris & tibiarum paulatim subsedit, demque plenissime convaluit.

II. *In Icteritia.*

Non postremo loco ponitur haustus Urinæ proæ singulis diebus mane assumptus, & per aliquot s continuatus. *Pansa in Pharmac. itiner.* pag. . *Medull. pag* 98. Et *Reusnerus pag.* 319. sens externum habet. Fimum equinum cum Uriægri sic misce, ut pultis referat consistentiam c linteolo excipe, & in Camino suspende, ut fu semper sint exposita. Retulit mihi aliquando Braun Medicus & Professor Marpurgensis, endam Ictericum nullis medicamentis potuisse recui, postmodum suasu alterius propriam Urim vesica suilla excepisse, & hanc in furno fu exposuisse; seque observasse ad exsiccationem inæ in vesica, ipsam quoque Icteritiam evaisse,

Non-

Nonnulli Urinam ægri cum raphano contuso c lant, & de colatura Icterico mane & vesperi exh bent.

Fernelius l. 2. de abditis c. 17. refert, quenda profiteri, se Ictericum omnem sanare si laborant Urina mane in ollam emicta igni sensim efferv scat, dum tota in vapore exhaletur diebus nove continuis.

12. *In Urinæ retentione*;

Inprimis post casum Urinam puellæ calidam p tandam exhibent. sic & *Plater. tract.* 3. *p.* 287. m ctionem urinæ potum impellendo accelerare docet

13. *Ad eiendam alvum.*

Plinius l. 28. *c.* 8. refert, Barbaros urina quinq annis inveterata magno plausu usos esse: sed ba barum hoc est remedium.

14. *In procidentia Uteri.*

Hippocrat. l. 2. de morb. mulier. p. 729. foment ex Veteri urina adhibitum non aversatur.

15. *In suffocatione.*

Rodericus à Castro l. 2. *de morbis mulier. p.* 161. i quit; Quidam de munditie parum solliciti matula cum lotio veteri naribus admovent.

16. *Adversus lumbricos.*

Plater. tom. 3. *p.* 978. Urinam propriam hausta commendat.

17. *Contra impotentiam.*

Mizald. cent. 7. *memor.* §. 2. *Wecker. l.* 5. *de secre natur. p.*254. Si per nuptialem annulum sponsus mi gat, fascino & Veneris impotentia solvetur; qua maleficis ligatus fuit.

18. *In rhagadibus.*

Weickard. thesaur. Pharmac. p. 273. Urina propr manus sæpe abluisse scissas in multis profuisse t statur.

19. *In scabie manuum & pruritu totius corporis.*

Et sic quoque eadem singulis diebus mane & ve peri loca scabie infecta lavari possunt.

20. *Contra ficus ani.*

Si Urina patientis mista cum succo chelidoni

minor,

oris expresso, sæpius ficus laventur, paulatim contrahuntur, & dolore sopito resiccantur ex lectionibus Botanic. Cl. Domini D. Joannis Bacsteri Medici & Professoris Rostoch. celeberri- præceptoris olim multum honorandi; jam ἐν οις.

1. *In Podagra.*

ræservationis ergo tutissimum est mundare sæ- pedes cum Urina propria *Weckard. p.* 499 imo , qui fateantur, se usos maximo cum successu; mplo fullonum, quos, quia in Urinis pedibus antur, podagra non sollicitari conspiciebant. si quis ob iter dolorem quendam tibiarum lumborum contraxit, totum crus lavet vesperi, se confert cubitum; sic sequenti die expeditius continuare poterit; Medicinam hanc studiosis, dum Minervæ lituos in peregrinis oris sequun-, sæpe loco equorum pedibus propriis utuntur, mmendat *Reusner. p.*332.

2. *In Peste,*

Plurimi hoc in casu Urinam propriam hauriunt; e *Weickard. p.*478. *Wecker. de secret. pag.* 122. & firmat usum *Münderer. tract. de Pestilent. p.* 397. uiens, Nonnulli ex plebe Urinam bibunt pro- am, hoc sese pharmaco adversus pestifera luis agia munientes, quod quidem medicamenti ge- tametsi sordidum sit, non improbamus: Urina m omnis salsa cum sit, corpora à putredine con- vat, meatus omnes aperit, & abstergendo nox- eluit, quæ etiam aliis in morbis ab obstructi- t viscerum natis, bibita, plurimum quandoque deest.

Quin & ego plurimos novi, qui in Peste illa ennali, quæ Ducatum Borussiæ ab Anno 1620 annum 1630. continuo affixit, Urinam pro- am sine omni molestia mane jejuno stoma- hauserunt, & à contagio immunes perman- unt.

3. *In febribus intermittentibus*; nec non

4. *In Incipiente Lue Venerea* iisdem de causis haustus

haustus ejus continuatus à multis commendatı

25. *In Cancro.*

Hujus Curationem à lotione cum Urina inch *Reusner. l. c.* p. 324. dum inquit: Lavetur primo mnium Cancer urina ægri, in qua ebullierit Vit olum Romanum, & inspergatur sequens pul Bufonem terrestrem unum & cancros duos comb in olla nova in pulverem. Hoc facto, parati hi Trochisci, qui mirabiliter Cancros absumu & polypos narium.

℞. Calcis vivæ, arsenic, citrin. an. ℥. ii.
Vitriol ærugin. alumin. an. ℥. i.
Gallar. acaciæ, balaust. an. ℥, ß. T ta in mortario æreo exposito igni, aut Solis ardo inspergantur aceto acerrimo; id subinde repetat novumque affundatur. Quinto die Trochisci f mentur, siccentur in umbra, reponantur loco f gido & sicco, qualis est patens Aquilonibus: Ten pore usus diluantur Vino, atque in linimentis adl beantur.

26. *In ulceribus.*

Hæc enim Urina persanari dicit *Reusner.* p. 30 Ulcera digitorum, inquit, pedis maxime, quæ illisione atque offensione essent inflicta, sæpenum ro, ubi nim. Phlegmone carerent, & ipse cur vi: eaque in servis & hominibus rusticis, qu iter ingredi absque medicis erat necesse: siquide linimento ulceri imposito, ac insuper linteo supe voluto ac ligato, quoties meiendi incesseret cupid tas, in digitum ferri urinam præcepi: nec ant absolvere, quam bene esset curatus. Nam & quem alium ruri sine medico agentem, Urina ulceribus perfundentem audissem, non vetui: ul scil. in partibus Thorace inferioribus usque ad ime pedes ulcus constitisset: sed quidem ulcera aut ca pitis, aut faciei urina perfundi sinere aversabar.

27. *In vulneribus.*

Vulnera carnosa feliciter ea curari testis est *Pa racelf. part.* 1. *Chirurg. magn. tr.* 2. *c.* 5. Et observa vi, quod Anno 1628. Præfectus quidam Culinæ Se

reniss

. Electoris Brandeb, ob plurima furta pessime
nissa carceri inclusus, mortemque ignomini-
veritus, cultello vitam sibi finire volens,
s in Thorace sibi inflixerit, idque Urina pro-
consolidaverit : hic vero sanatus laqueo in
ulo vitam finivit.

In contusione.

cam contusum vulgares nonnulli Urina pro-
linteo, vel chartula cærulea excepta feliciter
nt. *Weickard. p. 530.*

Ad Sustentationem virium.

ac enim sola per septem usque dies quendam su-
atum fuisse sequens refert historia. An 1552 ad
as Februarii quidam senex sexagenarius, dum
lle D. Sebastiani in villa Ludovici Dheiræi pu-
foderet altum pedes 40, egesta terra desu-
rruenti ad profunditatem triginta quinque pe-
oppressus est fossor vivus, qui incumbenti
culo, quod forte præsens habuit, tabulatum
nit: sub quo reclinatus, & a cadenti mole
ctus, aeris & spiritus aliquantum retinuit:
septem dies noctesque vixit, sine cibo & som-
sola URINA epota stomachum roborans & o-
s doloris expers, atque adeo mœstitiæ. Quin
m spei plenus (quam in solum Deum colloca-
at) identidem auxilium sibi salvo inclamans, sed
mine auditus, cum tamen ipse superorum motus,
pitus & verba audiret, horasque sonantes nume-
t : Post septimum deinde diem, cum ipsi jam
clamato pararetur feretrum: effossusque esset
gna ex parte puteus, repente audita est vox e-
de profundis clamantis; quam primum secu-
est pavor, ac si spiritus exauditus esset subter-
eus, mox clamore perseverante, injecta spes, ac
elerata effossio, donec vivus & valens hausto
s vini calice, per funem evectus est, viribus
o integris, ut ad se tollendum, neque se ligari pas-
sit, neque aliena ope uti voluerit: sensu vero adeo
o, ut etiam jocabundus, crumenaque prompta &
unia numerata, diceret, se cum benignis hos-
pitibus

pitibus diversatur : apud quos ne teruncium
ptem dies impendisset : Et mox ad opus est rev
sus superstes adhuc, quum hæc scriberem : *Schen*
lib. 3. *observat. medic.* 41. Historiam vero ha
Bartholom, Anul. in picta Poesi circa finem seq
descripsit.

Vivus humum subiit, qui foderat ante sepulchrum
Ipse sibi, ingenti mole superposita.
Vivus & ad manes descendit : ut Amphiaracis
Hicque horas Centum, & septuaginta fuit;
Horas, quas potuit tantum numerare, dies non :
Nullum namque videns infera regna diem.
Hebdomadem duravit, agens tellure sub alta ;
Lucis, somni expers, aeris atque cibi.
Ergo quid interea fecit? bibit : & bibit undam,
Quæ refluebat eò, fluxerat unde prius.
At postquam superis jam lux octava refulsit :
Ac egesta cavo chasmate terra fuit :
Crediderant quem pridem homines periisse : repente
Alter ut Alcides ad superos rediit.
Viribus integris, sensu & sermone valenti,
Sanus ad extremos vixit & inde dies.
Quid mirum, infernis potuit si excedere regnis?
Ut jubet infera lex : ederat ore nihil.
Quam nisi dicta esset violasse Proserpina legem,
Ad superos salva lege reversa foret.
Porro, ne quis & hoc fictum putet esse ; ego vidi
Scriptor ; quid visu certius esse potest?

CRUDA aliis permixta, usurpatur.
1. *Ad dealbandas cicatrices.*
Mylius l 6. *Basil. Chym. p.* 888. hoc describit ;
℞. Rad. Ireos. Cucumer. agrest. an. lib. iii,
alth. lilior. an. lib. ii.
Racemorum maturorum lib. ß.
Dictamn. ℥. iii.
H. Fabar. patietar. an. M. i.
Fl. nenuphar. malv. an. P. i.

Paris

Panis hordei lib. i. macerentur in Vi-bo, vel sero caprino, & fiat l. a. destillatio:

Raphan. ℥. ß.
Sem fr. 4. an. ʒ. i.
Urinæ puellæ lib. ß. Insolentur & ser-ur usui.

Contra pilorum productionem:

cum farina fabarum misceatur Urina impedit um proventum. *Paracelsus in manual. p.* 52.

In suffusione Oculorum.

nquam expertissimum & sæpe probatum reme-valet, si cum Urina pueri sani Sal armoniacus matus misceatur, & aqua coletur; eaque oculi us laventur.

Pro confortatione visus.

ommendatur ad confortandum visum, si bac-uri pulverisatæ, & in pollinem redactæ cum a pueri misceantur, & parum pulveris gum-arabici addatur, inque æneo vase ad usum etur, quo oculi sunt inungendi; *Heller. pag.*

pivacc. *in Consil. Scholtz.* 58. parari dicit me-mentum è succo fœniculi & allii, quod confert ad orum affectum, si cum Urina pueri impolluti inistretur.

Ad pustulas & saniem oculorum.

eusner. *p.* 317. ℞. Ova tria, & coque in tan-duritiem cum aceto, ut testæ semoveri apte int: hinc albumen extrahendum: cui addatur æ pueri puri & masculi ℥. i. misceantur, & co-ur cum expressione per pannum; servetur ex-sum in Vitro, de quo ter in die aliquid immitta-Oculis.

In casu Vvulæ.

It humiditas Uvulæ absumatur, commendatur *Medull. destillat. p.* 1. *pag.* 69. gargarismus ex na, cui parum Croci pulverisati sit im-tum; sic quoque in Angina non parum Utilita-Urina exhibet.

7. *In*

7. *In spleneticis passionibus.*

Ubi inprimis insignes adsunt dolores. Coll Urinam patientis q. plac. adde cineres foci, misce, ut fiat instar linimenti, quo sæpissime lo affectus inungendus: vel etiam linteolum eo ma dum & calidum imponatur, ut per horam ibid permaneat, sæpiusque repetatur.

8. *In Paralysi.*

Zuingerus in consil. Scholtzianis 51. Urinam pu commendat, si cum ea pars affecta prius, quam se ad sudorem componat, brachium nempe & pes li teo aspero fricetur madefacto Urina puerorum, qua Sal ustulatum fuerit solutum, ita ut in nam mensuram Urinæ manipulus unus Salis in ciatur.

Rondelet. pag. 133. seq. in Paralysi. parat. l nim. ℞. Ol. Castor. ℥. iv. Ol. rutæ ℥. ii. C ræ q. s. Fiat linim. tempore inunctionis adde Urin pueri parum.

9. *In Erysipelate.*

Haut vulgarem sequentem dicunt medicinam Flores Sambuci q. pl. coque in decenti quantita lactis vaccini ad medias: colaturam in duas divi partes: altera pro potu matutino utere, ut, si fie posset, sudor subsequatur; alteram vero partem la ctis vicissim in ollam infunde, & calefac, inque e smegma aliquod optimæ notæ dissolve, adde quoqu Urinam propriam, quam jejunus emisisti, permisc hæc omnia, ita, ut nullum appareat Smegma: ha mixtura linteolum imbue, & supra locum Erysipe late affectum pone; extrahit miris modis calorem tumorem discutit, ægrotumque pristinæ restituit sa nitati.

10. *In Epilepsia puerorum.*

Inprimis si orta sit è lactis concretione in Ventri culo commendat *Cl. Senn. l.* 1. *prax. pag.* 651. sec ℞. Fol. Ulmi p. iii. Coque in Urina pueri, ad de butyri recentis ℥. ii. Fiat Cataplasma, quod appli cetur Ventriculi regioni.

Vel. ℞. Fol. malv. absinth. ulmi. an. P. i. coq in

Urina pueri, cum butyri ℥. ii. addito pauco fermento & Ol. Nardino. Fiat Cataplasma applicanda ventriculi regioni.

11. *In mensium defectu mulierum.*

Accipe Urinam pueri, & cum allio contuso, aut ...so misce, & coque in vase tecto ad medias: ex...e vapores Utero debitis modis admittantur; vel ...s modis iidem excipiantur.

12. *In podagricis doloribus.*

Commendatur, si fœnumgræcum in Urina homi... coquatur ad pultis consistentiam, cui & parum ... rosat. aut papav. albi addi potest, quod loco ...cto applicetur, & sæpius renovetur: Et *Plater. de dolor p.* 751. sequens describit unguentum.

℞. Ol. semin. lini recent.
Sambucin. lumbricor. an. ℥. ß.
Croci. gr. iii. Camphor. g. ii. misce,

...ngantur partes, involvantur linteo madefacto in ...na pueri. Et *pag.* 746. inquit. In Urina calx ...a extinguatur, & cum ea per residentiam aut co...ram depurata, locus dolens foveatur.

13. Qua ratione Moschus ea adulteretur notat *Ca...n. lib de Confect. alch. c.* 11. nam à re fœtente ...schi vigor augeri potest.

URINA PRÆPARATA.

...it illa præparatio vel simplici & rudiori modo: ... artificioso magis & spagyrico.

Ad simplicem Urinæ præparationem referuntur ... prædicta, & jamjam enumerata nonnulla, tum ...x enumeranda medicamenta.

Ad varios vero & diversos affectus Urina cum a... remediis miscetur & præparatur.

. *In Oculorum affectibus.*

Extollitur hic sequens Aqua Ophthalmica, quam ...ller. *l. de intern. morb*, *p.* 133. describit, quaque ...co per novennium visum restituisse testatur.

℞. Succi apii, fœnicul. Verbē.
Chamædr. pimpinell. caryophillat.

Salv. Chelidon. rut. centumnod.
morsus gallin. farinæ volatil. an. j. ℥.
Piper. crassiuscule triti. Nucis moscha
Lign. aloes an. ʒ. iii. Omnia immerga
tur in Urina pueri incorrupti, & sexta parte Vi
Malvatic. bulliant brevi tempore, tum exprime,
percola, repone in vase vitreo bene obturato, h
ra somni singulas guttulas singulis oculis instill
Hanc totidem verbis describit *Mullerus in miracu Chymic.* & eam valere scribit, ad conservation visus & oculorum, & ad purgationem omnium m cularum.

2. *In lactis copia tollenda.*

Sume folia apii palustris, & cum foliis buxi coc in Urina & aceto, apponantur mamnillæ loco cat plasmatis.

3. *In Cruris affectu.*

Ubi inprimis unum longe majus altero conspic tur. Ejusmodi curationem consignatam reliquit nob *Plater. l. 3. observ. p. 627.*

Quidam lanius vir robustus crus unum triplo ma jus altero crure sano habebat: idque licet multis pr us usus esset remediis, non decrescebat, sed magis ad huc augebatur: quod inspiciens, cum viderem, im pressam non remanere foveam, carnositatem pot us quandam, quam ex petuita aut flatibus distentio nem esse judicavi, erat autem tumor indolens, et nonnihil ruberet, atque licet diuturnum jam esse malum, tamen ut temperanter viveret, admonui Purgavi illum pill. coch. ut bis sudaret in septiman in Stupha imperavi: biberetque hora una ante ill us ingressum, Guajaci decoctum: deinde crus ill nere præcepi Aqua vitæ. in qua infusa essent Salvi & Thymus. Tandem jussi fascia involvere crus e modo, sicuti in consilio pro Oedematoso superius ex plicatum, & pedem immergere in sequens lixivium

℞. Ciner. querc. & ossium conbustorum q. s transcoletur Urina pueri, & aqua fabrorum ferrata & parum Vini ad mensur. iii. quibus adde Sal P. ii. Alumin. Sulphur. vir. an. ℥. ß. baccar. lau ℥. i

.i. utatur: cùm continuaret hæc, & fasciam inles gestaret, cœpit sensim subsidere crus, fuitque liberatus.

4. *In Consumptione corporis desperata.*

Ubi scil. alia medicamenta nil proficere valent frequentem curam Magicam notat. *Hartmann. in prax. medic.*

℞. Ovum recens, coque in Urina patientis in cellula nova, ut urina Ovum plane contegat, ebulliendo, donec Ovum indurescat, quod ubi factum fuerit, remove ollulam ab igne, & Ovum coctum hinc inde foraminulis perfora ligneolo acuto, ut foraminula pertingant ad vitellum: postea idem Ovum perforatum in eadem Urinâ reliqua coque, semper vertendo Ovum, donec Urina plane consumpta fuerit: postea Ovum sic paratum sepeli in acervo formicarum: quando itaque Ovum à formicis ablumptum & exesum fuerit, mirabili sympathia consumptio corporis desinit, & nutricatio sequitur pristina & elegans. Valet & hæc cura in febribus,

5. *In Febribus.*

Similem fere Magicam curationem habet *Weickard. in thesaur. Pharmaceut.* p. 432. ℞. Ovorum recentium No. iii. coque tamdiu, donec exteriores cortices ab illis removeri possunt, postea macerentur per noctem in Urina ægri, & mane ante ortum Solis omnia simul ponantur in acervum sc. cumulum formicarum, & æger brevi tempore sanabitur, modo confidentia adsit.

Non absimilem modum describit *Reusner.* p. 334. seqq. Si quis Chronica laborat febri, accipe ejus Urinam matutinam, quam in vas æreum vel ferreum infundes, huicque addes vitellum & albumen Ovi: quæ bene mixta ebullire sines: his completis, inde in ollulam omnia, quam obturabis optime, ne ullis perspiraculis aer ingrediatur: & illam in cumulum formicarum, satis facta profunda fovea, colloca. Si morbis est lethalis, momento diem æger obibit suum: sin minus, post vehementem Paroxysmum, se liberum ab omni molestia extemplo sentiet.

Alii alios referunt modos ex Urina pro curatione febrium.

℞. Portionem Salis fabæ majoris magnitudine, liga hanc in panno lineo, quem in Urina ægri macera, integro die: postea sine exsiccari cineribus calidis, donec ruborem quendam acquisiverit: Hoc remedio mane & vesperi utatur æger cum pane.

Vel. Recens Ovum in urina ægri bulliat, quod in piscinam, ubi pisces sunt, conjiciatur, & momento febrim cessare dicunt.

Vel. Subige farinam cum Urina ægri ad formam placentulæ: coque hanc in furno, instar panis, objice piscibus, ut ab iis devoretur: abit febris, maxime Quartana.

Platerus tract. 2. pag. 168. contra febriles insultus inunctionem pulsuum sequentem describit.

℞. Succi rutæ.

Urinæ pueri an. partes æquales: misce, unge vel lava omnes pulsus paulo ante invasionem Paroxysmi.

6. In Tympanitide.

Venter ea fomentatur, ut habet *Hartmann.* in *prax.*

℞. Urinæ pueror. mund. lib. iv.

Lapid. prunell. ℥. iii. bulliant invicem ad Ignem lentum ad casum tertiæ partis urinæ: hac urina calida fomententur in petiis, facta insuper frictione cum manu.

Sic & *Wittich. p.* 376. notat, Emplastrum confici posse ex Sinapi & Urina pueri ventrique Hydropico imponi, ut venter detumescat.

Reusner. p. 323. hoc habet.

℞. Emplastr. de bacc. laur. ℥. i. ß.

Ungu. Agripp. radic. ebul. an. ℥. ß.

Stercoris vaccin. columbin. an. ℥. ii.

Sulphuris vivi ʒ. iii. ß. cum Urina infantis, & melle q. s. Fiat pro ventris regione, cataplasma molle.

Gabel Kovernus sequens depingit.

Sedes

Sedeat æger in ſtupha ſicca, lapideſque ignian-
r, qui Urina patientis aſpergantur, ut ex vapore
citato ſudorem patiens concipiat, prout vires fe-
nt: mox ſeſe in lectum ponat, & de ſequenti a-
a hauſtum aſſumat.

℞. Baccar Junip. maturar. q. v. ſuperfunde,
malvatic. ad eminentiam ſimplicem, ut baccæ
ntum optime humectentur; Stent in infuſione
r 14. horas: poſtea contunde, ut fiat inſtar pul-
: unde aquam deſtilla: de hac propina ægroto,
ſi ſuperdormire voluerit, caret omni noxa.

Cl. Sennert. lib. 3. Prax. p. 269. in Tympanit. hoc
ataplaſm. commendat.

℞. Stercor. vaccin. capr. an. ℥. iii.
Pulv. rut.
Semin. cum. an. Unciam dimid.
Cum Urina pueri incorporentur, adde
Sulph. ℥. iii.
Fiat Cataplaſm.

7. *In Gangræna.*

Hanc nonnulli curant, ſi cum Urina patientis Sal
rmoniac. coquatur, & decocto locus affectus calide
oveatur.

8. *In podagræ præſervatione.*

Præmiſſis Univerſalibus ſequens decoctum propo-
nit, *Plater. l. 2. obſerv. p. 474.*

℞. Oſſium diverſorum combuſtorum cum
ligno Quercino cineres, per quos coletur aqua fa-
brorum extinctionis ferri, addita menſ. i. Vini ru-
bri & Urinæ pueri: fiat lixivium ſatis efficax, in
quo decoquantur Pruna ſylveſtria ad uſum ſiccata
ad. P. i. vel ii.

Salviæ, Chamæpyt. an. M. i.
Salis P. i. Utatur frequenter, præſertim
corpore purgato: pedeſque podagræ obnoxii ſæpe
in eo immergantur mane & veſperi: ſic per bienni-
um totum, quædam ab hoc hoſte libera fuit.

9. Quin & Clyſteres ad varia morborum genera
ex Urina paratos apud Practicos legimus.

Ad Colicum dolorem in *Conſil. Scholtz. 109. Helido-
rus de Paduanis* ſequentem præſcribit. ℞.

℞. Succi Parietar.
URINÆ pueri an. ℥. v.
Olei rut. Vini coɓi an. ℥. iii.
Ovorum lutea. No. ii.
Salis ʒ. i. Fiat Clyster.

In inappetentia febrili Joubertus, referente *Du canotr. de febrib. p. 806.* hoc clysma parat, & ap plicat in declinatione morbi,

℞. Vini albi ℥. vi.
Urinæ puerorum ℥. v.
Mellis de spumat. ℥. ii.

Fiat Enema, quod mucosa evacuat, & à Ventricul pituitosa educit: sed si quis efficacius desideret, in fundent prius aliquid Phlegmagogi.

In Curatione Calculi & Cachexiæ duplices ex Urin compositos habet Clysteres *Salamon Albert. in con filiis à Brendelio collectis consil. 89.*

1. Ut ex abdomine simul aquam educat. *p. 326.*
℞. Fermenti acris ℥. i. ß. Coq. quantum satis, addito Salis parum: colaturæ sume ℥. viii. quibus circa decoctionem dissolve.
Urinæ pueri impub. ℥. iv.
Mellis despumat. ℥. i.
Ol. rutacei. ℥. iii. Misce.

2. Ut alvus modice fluat, & illac serum profluat.
℞. Linariæ M. i. Coq. in jusculi carnis lib. i.
Affusâ Urina pueri impub. ad ℥. i ß.
Olei rutac. ℥. i.
Electuar. hier. Nicol. ʒ. ii. M.

In Anasarca Plater. tr. 3. p. 289. sequens conficit Enema, fæces educens, stimulans, & abstergens, fla tusque discutiens, cui admiscet Urinam hom,

℞. Herbar. emollient. 3. vel quatuor ad M. iii.
Mercurial. vel Betæ, Pulegii
Calaminth. an. M. i.
Flor. chamomel. Sampsuc. Centaur. min. an. P. i.
Rad. Irid. Enul. asar. an. ℥. i.
Sem. fœnicul. Carui vel cimin. an. ʒ ii.

Fiat

Fiat decoctio in aqua vel decocto Hordei seu cicerum, dissolve in f. q.

Benedict. laxat. vel Hier. ℥. ß.
Urinæ ℥. ii.
Olei rutac. aneth. an. ℥. i. ß.
Salis parum. m. Fiat Clyster.

Ibidem abstergentem alium Clysterem minus onerosum ponit.

℞. Urinæ pueri lib. i. cui & lixivium addi potest, Ol. de lilio, vel chamom. ℥. ii. m. Fiat Clyst.

Sequentia duo Enemata ad Anasarcam commendat *Reusner. p. 321.*

℞. Puleg utriusque. calaminth.
Majoran. an. m. i.
Agarici in panno ligat. ℥. i.
Sem. anis. fœnic. rut. an. ℥. ß.
Fl. anthos, stœchad. arab. an. P. i.

Fiat decoctio in lib. i. dissolve.

Urinæ pueri, vel muriæ piscium ℥. i.
Benedict. laxat. ℥. ii. misc. Fiat. clyster.

Vel. ℞. Radic. cyclamin. ebul. asar. an. ℥. ß.
Fol. mercurial, brassic, marin. eupator.
Absinth. puleg. an. M. i.
Sem. carui. petrosel. genist.
Anis. an. ʒ. iii.
Polypod. q. Senæ Alex. an. ℥. ß.
Flor genist. M. i. Coq. in s. q. aquæ ad lib. i.
Colaturæ addantur
Urinæ pueri. ℥. i. ß.
Diaturb. cum Rhabarb. ʒ. v.
Bened. laxat. ʒ. ii.
Ol. rutac. & Irin. an. ℥. i. ß.
Salis commun. ʒ. i. Fiat Enema, quo sæpius utatur Hydropicus.

Aliud Enema ad *Ascitem* cum Urina paratum.

℞. Parietar. pedis columb.
Rutæ, folior. sambuc. ciclæ an. M. i.

Chameleæ, brafsic. marin. an. M. ß.
Anis. fœnicul. an. ℥. ß.
Apii, petrofel, an. ʒ. i.
Fl. anth. geniftæ an. P. i.
Afari ℥. ß. Fiat decoctio in aqua fontan
In decocti lib. i. diffolve.
Benedict. laxativ. ℥. i.
Urinæ pueri ℥. ii mifce. Fiat Clyfter.

Reufner. ibidem fequentem fubjungit clyfterer præftantifsimum, flatus difcutientem, aquam edu centem, ad hydropem, afciten, adjuncta Tympani à fcirrho jecinoris.

℞. Urinæ pueri impub. ℥. x,
His incoque fermenti ℥. i. ß.
Semin. fœnicul. aneth. an. ℥. i. ß.
Mellis defpumat. ℥. i. Fiat clyfter.

In podagra. Plat. tr. 2, *p.* 707. acre hoc purgans & divertens habet Enema.

℞. Radic. bryon. vel rad. Cucum. afinin
Hermod. an. ʒ. vi.
Agaric. afari an ʒ. ii.
Herb. eryfim. pulegii utriufque, abfinth. an. M. i.
Sumitat. Centaur. P. i.
Sem. rut. eryfim. an. ʒ. ii.
Fiat decoctio, & in f. q. Colati diffolve.
Mellis ℥. i. ß.
Urinæ pueri ℥. ii.
Hier. logod. ʒ. iii.
Succi nafturt. aquat. ℥. i.
Ol. amygdal. amarar. ℥. iii.
Salis parum. M. Fiat clyfter.

Immo ex fola Urina parari poffe tale quid ibidem docet, additis pro libitu oleis deftillatis.

10. *In cicatricibus oculorum.*

Antonius Portus l. 4. *de pefte cap.* 43. in iis tollendis URINAM pueri in furno in vafe æneo coagulatam valere fcribit.

SPAGYRICA

SPAGYRICA URINÆ PRÆPARATIO.

Præmittimus hic optimo jure Aquæ & Spiritus simplicis destillationem, quæ ab aliis aliter instituitur.

Conrad. Kunr. p. 1. med. dest. p. 105. hunc habet modum.

℞. Urinam hominis sani q. pl. collige eam in vase aliquo, stet per mensem vel etiam amplius, ut sic subsideat, & purum ab impuro separetur: tunc inde eam in vas vitreum capacissimum bene lutatum, alembico imposito, pelle per arenam lento primum ignis gradu, mox fortiori, ut media quantitas ejus evocetur: Remanentiam remove, cum ob summum fœtorem nullius sit usus. Destillatum vero cohoba, id est, destillationem illam adhuc semel repete, ut prius, & remanentiam vicissim remove: sic rectificatur Spiritus Urinæ, qui instar spiritus vini flammam concipit: In hac destillatione quoque Sal Urinæ Volatile adscendit, de quo postea.

Hartmann. in notis in Croll. D. 68. f. 387. Spiritum Urinæ sic parat.

℞. Urinæ puerorum duodecim annos & infra natorum, vinum bibentium, sufficientem & magnam quantitatem, putrefiat in Cucurbitis probe munitis in fimo equino per mensem Philosophicum, qui est dierum 40. Finito putrefactionis tempore, urina destilletur per alembicum ex arena in receptaculum satis capax, donec omnis humiditas ablata fuerit: destillatam tertio à capite mortuo rectificetur, ut exinde postea spiritus juste elevari possit.

Ex phiala itaque longioris colli cum suo alembico & recipiente juncturis undique probe, beneque munitis, ac per spongiam oleo olivarum parce imbibitam & leviter expressam in collo orificii statuminatam per fervens Balneum destillatio instituatur, elevabitur Spiritus Urinæ instar chry-

stalli, ac alembici spondylibus adhærebit, null concomitante humiditate aquea, sed solo spirit volatili prodeunte: Hæc vero destillatio ad completam elevationem totius spiritus continuand est.

Fæces post Spiritum in phiala residuæ, abjiciantur, quod vero superne sublimatione prodiit cum aqua pluvia destillata solvitur, & colligitur similique modo ex phiala, ut prius, per spongiam oleosam destillatur, idque sexies repetitur, semper aquam recentem destillatam capiendo. Hic denique ad summam puritatem deductus Spiritus Urinæ, inque phialam Hermetice clausam conditus per quindenam lento calore B. roridi digeritur, donec totus in liquorem limpidum solutus sit. Huic, postea additur æquale pondus spiritus seu Alcoholis Vini ex vino ipso facti, & correcti, qui ambo in frigidissimum locum positi elapsa hora una vel altera in albissimum Salem coagulantur, qui Sal denuo per lentum calorem B. vaporosi in phiala Hermetice clausa spatio 20. vel 30. dierum in liquorem vertitur deinceps asservandum. Hujus usus insignis est in auri solutione, ut postea monebitur.

Zuingerus seqq. modo *Orionium* suum S. SPIRITUM URINÆ præparavit.

Urinam puerilem in vase aperto fine per quatriduum per se fermentari: deinde lento igne abstrahe aquam fœtentem per alembic. in Balneo destillando. Cum acris liquor succedit, muta conceptaculum, & hunc seorsim excipe. Rectifica eum denuo, & primam aquam acrem, quæ spiritualis est, serva, reliquiis, quas ex mutato sapore cognosces, neglectis. Mitescere enim incipiunt guttæ acri Spiritu subtracto: Spiritum in novam cucurbitam injectum destilla, de novo, & accipies Spiritum Orionium, qui per lintea applicatus Plegmonis, crebraque mutatione eas sanat, *Libav, Syntagm. arcan. pag.* 443.

Spiritum hunc *lib. Tabernæmontani M.* 88. *fol.* 504.

104. *Urinæ Balsamum* appellat *Reusner. M.* 87. *pag.* 13. qui & merito Catholicon dici poteſt remedium, ob inſignes, quibus pollet, virtutes.

Ut enim cruda adverſus plurima corporis noſtri mala utimur: ita præparatam majori cum fructu adhibere poterimus.

Utimur Spiritu Urinæ in Pulmonum affectibus cum appropriato pectorali. In *Hydrope* præſtantiſſimum eſt medicamentum: menſes ſuppreſſos movet, reſiſtit corruptioni, putredinem arcet, hinc omnis generis febres ſanat, ſolvit obſtructiones jecoris: In retentione Urinæ, ut & calculoſis affectibus mira præſtat.

Sic refert *Unzerus in ſimplic. antinephritic. catalogo pag.* 202. ſibi à quodam Chymico probatiſſimo relatum, qui nonnullis calculo renum, vias urinarias ſimul obſtruente laborantibus, exhibitione Spiritus Urinæ rectificati cum convenienti liquore permixti, præſentaneum auxilium attulit, adeo ut non ſolum impoſterum Urina libere profluxerit, verum etiam ſimul copioſæ arenulæ & lapilli comminuti fuerint.

Valet & Spiritus ille in *Podagra*, ut habet *Popp. l.* 3. *theſaur. p.* 648 *Libav. l.* 1. *arcan. Chym. p.* 430. poteſtque aliis antipodagricis admiſceri, & tum interne, tum externe uſurpari.

In Ictericia ſequens ponit *Popp. l. c. p.* 262.

℞. Syr. Chamomill.
verben. roſar. an. ℥, ß.
Spiritus Urinæ g. viii. miſce pro duabus doſibus.

Adverſus Nephriticos dolores: Cum oleo Urinæ, cui infunditur aliquid olei de ſpica ob odorem. Fiat inunctio calido modo, & ſuperpoſitis panniculis pectini in ſpina dorſi & lumbis ac circumquaque. *Poppius. l. c. p.* 374.

Si vero in Spiritu Urinæ ſolvantur oculi cancri, & hoc ſolutum per ſyringam membro virili immittatur, optime reſolvit calculum veſicæ *Panſa in Apotec. Domeſtic. p.* 117.

In

In Peste, g. vi. aut 8. in aqua levistici exhibe *Poppius in Hodogetic. Chymic. p. 234.*

In Stranguria, spiritus Urinæ g. viii. in vino ex hibet, *Popp. l. c. p.* 522.

Similiter in *Diabete* cum brodio carnis *Idem p* 525.

Externus usus est 1, In *Podagra*, si Spiritu Urinæ vel simplici, vel cum aliis mixto membra affecta foveantur, & per se exsiccentur, idq; quater in die repetatur, resolvit causam Podagræ, doloremq; figit

2, Si membra frigore fuerint correpta, & inde tumorem aut aliud vitium contraxerint, optime fricentur hoc spiritu: interna tamen remedia non negligantur, inprimis ea, quæ sudorem provocare possunt.

3, *In oculorum hebetudine*: Si succi è Cichor. Floribus ℥. i. misceamus cum *Spiritus Urinæ* gutt. vi, & in oculos nonnullas guttulas instillemus, *Popp. l. c.* p. 90.

4. *In Surditate* ex Catharrho; Tunc Spirit. Urinæ & Vin. malvatici an. q. s. misceemus, & destillamus hos duos spiritus, & guttas tres instillamus auribus, perque octiduum continuamus, *Idem p.* 123.

Spiritus hic Urinæ non acerrime prolectus, egregie extrahit Tincturam Smaragdi, si ejus sufficientem quantitatem fundas super Smaragdi pulverem in ferreo mortario frictum, & relinquas aliquandiu in calido, probe obturato vitro, donec satis cærulea appareat Tinctura: impregnatum decanta, & destilla, ut ejus extractum maneat instar cineritii coloris: Ex hoc per Spiritum Urinæ extrahe viriditatem, quæ est essentia Smaragdi, si paululum ab eadem, Spiritu Urinæ per destillationem revocato, crassiusculam subsidentiam nacta fuerit.

Hujus usus statuitur eximius ad Cerebrum. Dos. à gr. iv, ad vi, vel viii, cum vehiculis convenientibus; curat Melancholiam, Phrenitidem, & insigne est Cordiale; palpitationem Cordis mirifice tollit, syncopas solvit, sperma auget, mulieres fœcundas reddit, menses superfluos, & hæmorrhoides sistit.

…it, dysenteriam, & quemvis alvi fluxum etiam …turnum curat: In peste denique, aliisque febri…s malignis sufficienti præservationi & Curationi …ltum prodest.

Hoc Spiritu Urinæ præparetur Vitriolum, cujus …us singularis est.

℞. Spiritus Urinæ q. v. superfunde hunc …triolo in pulverem album per digestionem præpa…to, & rursus exsicca, exsiccatum destilla per …tortam, & præpone in recipiente Urinæ ℥, iii, …stilla spiritus, ut artis est, deinde in Igne vapo…so lento destilla Phlegma, sic accipies Vitrioli …iritum crystallinum, qui per rectificationem est …canum in Ph'hisi, Peripneumon, Caduco, &c.

Conficitur & ex eo *Aqua antipodagrica* apud *…uercetan. in Pharmac. Dogmat. restituta* p. 119. se…enti modo.

℞. Aq. destillat. s. Spiritus Urinæ pueri …num bibentis lib. iii.
Spermat, ranar,
Tapsi barbat,
Filicis an. lib. ii. ß.
His adde Theriac, recent. ℥. ii. ß.
Vitrioli. Salis fusi,
Alumin. an. ℥. iv. destillentur hæc ad sic…itatem per cineres; huic aquæ adde,
Salis Vitrioli, i. e. è suo Colchotare extra…cti. ℥. i. ß.
Camphor, Croc. an. ℥.ii. misce: Ex hac …qu. foveantur partes dolentes tepide, sæpe reno…ando nova immersione linteola: Vel ex muria Sa…is & Urina pueri an. simul mixtis, destilletur aqua …d eosdem dolores placandos.

Ingreditur, denique compositionem Misturæ ad…versus Tartareos Cerebri affectus, quam seq. descri…it, *Poppius Thesaur. p.* 61.

℞. Liquor. Margarit, Corallor an. ℈. i.
Oculor. cancr. ℈. ii.
Sem. urticæ ℨ. i.
Nasturt, hortens. ℨ. i. ß.

Petros…

Petrosel. ʒ. iii.
Saxifrag. ℥.i.
Visci querni ʒ. ii. Omnia pulverisata indant vitro: adde Spiritus Terræ sigill. ℥. vi.
Urinæ ℥. ß. Vitrum probe muniatu & per 14. dies stet in leni calore ad circulandum.
Dosis cochlearia duo aut tria, pro qualitate natu rarum & personarum.

SAL URINÆ.

Duplicem obtinet; Essential. seu volatilem & Fi xum: De Sale volatili, superius dictum est, quo in destillatione Spiritus simul ascendat: Fixum vo ro alio paramus modo.

Urinam pueri q. s. accipe, & supra ignem tamdiu fac ebullire, donec incr: ssetur, & materia quæ dam nigra remaneat. Hanc in igne instrumento idoneo probe calcina per aliquot horas: solve cal cinatum in aqua communi. & præpara instar al terius Salis communis, qui & solutione & coagu latione ulterius elaborari potest, ut albedinem con trahat.

Vires Salis urinæ sunt.

1. Si puverisetur certo experimento subvenit omnibus oculorum morbis extrinsecus, si modicum ipsius bis in die oculis inspergatur.

2. Ad confortandum Ventriculum. *Popp. l. 2. thes. med. p. 295.*

℞. Salis Urinæ fix. nitri præparat. an. ʒ. ii.
Galang. macis. Cubebar. an. ℥. ß.
Pimpinell. Cortic. aurant. cal. aromat. an. ʒ, vi.
Zingib. ʒ. vi. misce Fiat pulvis dosis. ℈.i. quo mane utatur,

3. Ad educendum fœtum mortuum sequens Tinctura paratur.

℞. Salis Urinæ ʒ. ii.
Pulver, sabin. calaminth-montan.
Cinam.

Cinam. dictamn. Cretic.
Myrrh. Castor. an. ℈. ß.
Croci gr. v.
Farin, ciccrum rub. ℥. ß.
Capill. Vener. ℥. i.
Baccarum laur. decorticatar. ℥. ß.
iat omnium infusio cum Vino, & lege artis pa- r Tinctura.

. Ubi contra obstructiones pugnandum Salem ic adhibere possumus. est insuper diureticum in- te.

Dosis gr. iv. in convenienti liquore.

. Solutio Lunæ Sale hoc quoque perficitur.

℞. Salis Urinæ q. v. affunde quintæ es- tiæ vegetabilis Philosophicæ q. s. pro solutione: tea abstrahe, hoc reitera & tertio semper repe- ndo cum recenti Sale, & quinta essentia magis re- ficatur. Cum hoc solve calcem Lunæ, & distilla, Unica essentiæ Uncia lunæ, trahit vel auri ℥. ß. er alembicum. *Myl. Basil l 2. p. 68.*

Vel. Calcina Lunam perfectissime cum Sale Tar- ri, & Sulphure, ut artis est, calcinato postea adde centis Salis Tartari & Salis Urinæ an. partes æ- hales: superfunde etiam de Spiritu Vini Tartari- o, digere, putrefac. & deinde destilla Lunam per er bicum, & digere postmodum in oleum Idem. id p. 82.

6. Sale hoc Mercurius Jovis elicitur.

℞. Tenuissimam limaturam Jovis q. v. mi- e cum Sale Urinæ & Sale communi, ut artis: post- odum putrefac in B. M. per quatuordecim dies. : n dies: hoc tempore elapso destilla per descen- m, & in aqua, quæ est in Recipiente invenies *Mercurium Jovis.*

Curat Lues Veneream, purgat & viscera reserat, olvit obstructiones Pulmonum: &c.

7. Ex hoc sale Spiritus quoque elicitur, qui *Spi- itus Salis Orionii* dicitur, & sequenti modo à *Libav. Syntagm arcen. p. 443. delineatur.*

Hominis sani Viri Oenopotæ temperate viven- tis,

tis, Urinam putrefac in ampulla ampla sub fir per octiduum: ablatis impuritatibus coque ad m lis consistentiam: huic immisce arenam, ut evad dura massa: Torre hanc & pulverisatam aqua st laticia pluviali perfunde; & Salem extrahe, que pluribus solutionibus & filtrationibus purgatum d stilla, ut halonitrum, aut Tartarum.

Usus hujus spiritus est in tophis podagricoru calculo, aliisque morbis Tartareis.

8. Nec non *Mercurius Microcosmicus*, cujus d scriptionem habet, *Popp. l. 2. thesaur. med. p. 231.* se

Collige primum Urinam pueri impubis s. q. pu trefiat per aliquot tempus, inde destilla Spiritun quem probe serva, nequid exhalet: materia residu exsiccetur, & reverberetur, ut omnis fœtor secedat extrahe inde lege artis salem; Hujus ℞. lib. ß. ar gill. lib. v. misce invicem, & formentur globuli qui exsiccati destillentur per Retortam igne aperto sic habebis *Spiritum Salis Microcosmici*, quem inde vitro longioris colli, & accipe spiritum ante servatum & sensim instilla, guttatim quidem sic exorietur ebullitio & stridor: Sedato illo motu, adde alembicum, & primum inde Phlegma destillando elice, donec materia exsiccata appareat: postea muta alembicum, & probe munito vase per arenam destilla secundum gradus ignis, postea urge, sic sublimabitur materia instar salis armoniaci, quem serva.

Hic est *Mercurius ille Microcosmicus* summum arcanum in doloribus Pulmonum, & Thoracis, Phthisisque remedium;

Dosis gr vi. usque ad in Vino, vel alio Syrupo.

Cum hoc Mercurio Microcosmico parat Idem p. 368. confortativum matricis.

℞. Mercurii Microcosmici ʒ. i.
C. C. isti præparati, ʒ. ß.
Salis Margarit. Corallor.
Essentiæ Opii, Papaver. an. ℈. i.
Arcani Vitriol. ʒ. i.
Spiritus Vini rectific. ℥. iii, misce invicem-

& in vase clauso leni calore extrahe Tinctu-
a, inde sume ʒ. i. cum ℥. i. Syrup. violar. & ute-
poteris interdum addere ol. Cinam. & Cary-
. guttas pro libitu.

alet & hic Microcosm. Mercurius in Lue Vene-
, teste *Toppio l. 3. thes. p.* 744. si ℈. i. in Vino
matur, & quotidie repetatur, donec signa mor-
mmutentur: Est enim in hoc Mercurio, in quo
dicus, præmissa divina clementia, confidere
it.

It & in lepra specificum esse, asserit idem *p.* 803.
n non tantum in hoc casu per sudorem, sed &
alvum operationes suas edat.

Pag. v. 588. In contractura similiter Mercurium
c commendat; si scil. resolvatur in Spiritu Vi-
& cum dimidia parte Aquæ vitæ circulatæ mi-
atur, de qua mixtura ℈. ß. in Vino, vel aqua
eparata conveniente exhibendus.

Pag. 947. præparat inde Pulverem antipodagri-
n purgantem sequentem.

℞. Fol. Sen. ℥. i.
Hellebor. nigr.
Ossium human. an. ℥. ß.
Mercurii Microcosmici.
Scammon. Hermodactyl. an. ʒ. ii.
Salis Corall. rub. ʒ. i.
Sachari tabarzet ℥. ii. ß. M. F. pulvis
btilissimus: de quo ℈. ii. usque ad ʒ. exhibeantur.

QUINTA ESSENTIA URINÆ.

Hujus delineatio reperitur apud Poppium in Ho-
getico Chymico p. 192.

Collige Urinam hominis sani juvenis, annorum
. qui simul castitati & munditiei studet, Vinum-
e pro assiduo assumit potu; sintque ejus mensu-
40. aut 50. infunde in vas ligneum, inferius an-
stius, superius vero augustius, quo sic fæces in
ndo subsidant: vas illud claudatur, & muniatur,
etque per quatuor aut quinque menses, ut Urina
putrescat;

putrefcat; quo enim longius ita Urina fubfiftit, etiam majorem concipit putredinem, & major quantitas fpirituum inde elicitur. Deftilla idipfum: primum fpiritus acerrimus, mox Plegma egreditur utrumque feorfim collige: Remanentiæ fuperfunde fpiritum deftillatum, & ex arena viciffim destilla: fic Sal cryftallinus in alembicum adfcendit quem viciffim cum remanentia conjunge, & iterum deftilla: idque repete quatuor aut quinque vicibus. Ultimo fortiorem ei fuppedita ignem: materiam exime, & fenfim reverbera, ut incandefcat: pone ea inde cucurbitæ, & affunde ipfi prædeftillatum Phlegma, pone in loco calido ut feparetur purum ab impuro: filtra, & puram aquam deftilla, Phlegmaque inde fepara, fic remanet Sal albiffimus in fundo, quem cum Spiritu & Sale volatili junge, & in vafe optime claufo ferva, inque Igne vaporofo ad putrefaciendum per binos menfes colloca. Vitrum aperi, & affunde Spiritum vini, materia folvatur, fæcefque feparentur, illudque, quod Cryftallinum eft ferva.

Vera hæc eft Effentia, verufque Spiritus fubtiliffimus Urinæ, quo miracula in Medicina peragi poffunt.

Aliam habet *Faber in Myrothecio Spagerico lib.* 1 *c.* 12.

Sumatur, inquit, URINA hominis fani, cujuſcunque fit ætatis, modo non decrepitæ, Sole & Jove in Pifcibus exiftentibus, & colligatur maxima in quantitate, ad libras circiter viginti. His adde ad celeriorem putrefactionem Spiritus Vini libras quinque, imponatur fimul in vafe vitreo optime claufo ad putrefactionem in fimo calido per menfem donec nigrefcat per quam optime Urina, deinde deftillata lentiffimo Igne ut feparatur Spiritus vini, quem cognofces ftriis deftillantibus in Capite alembici, cum ceffant prædictæ ftriæ, muta recipiens, & collige Plegma Urinæ, donec fumi albi apparuerunt in capitello alembici, & in Salem albiffimum congelati fuerint. Salem fepara

à capitello alembici, & custodi in vitreo optime clauso, fæces combure fortissimo I-, & calcina tamdiu, donec albescant cineres, his deinde Salem extrahe Plegmate pro- suo si vis, aut Phlegmate Vini, & cal- tamdiu, & solve & coagela, & iterum cal- , solve & congela, donec Sal albissimus & purus ab omni fæculento excremento, hunc m priori conjunge: & adde his tertiam tem ponderis sui, Vini Spiritus, ab omni Ple- te vindicati, & serva, poterit etiam loco Vi- Spiritus, addi Spiritus Terebinthinæ rectifica- & servari.

Vires & usus Essentia Urinæ humanæ.

. Calculum renum, vesicæque rumpit, & at- t, earumque partium ulcera brevissimo conglu- t tempore.

. Gonorhrhœam virulentam citissime sanat, si n eo granum unum aut alterum Camphoræ solvas

. Vulnera, ulceraque externa, eo peruncta ad atricem perducit.

. Difficultatem meiendi quamcunque cum Sp. ebinth, citissime tollit.

Putrefactioni internæ resistit, necat vermes, febribus putridis præservat.

. Tempore Pestis, summum est contagionis præ- vativum.

. Tumoribus applicatum tepide cum linteolis gossipio ad maturitatem perducit.

Sumitur in aq. Cinam. ad quantitatem grano- n decem usque ad duodecim mane jejuno stoma- , & post potum deambulandum est, si fieri po- . Eo enim modo purgat mitissime & Urinas itat.

Hisce subjungenda est separatio quatuor Elemen- um ex Urina quam *Libavius l. 2. alchym. de ma- ter. p* 109. seq. describit.

Destilla, inquit, Urinam totam: fæces tere, af- de aquam ad tres digitos, & macera, destilla i- um: potes hoc & quarto repetere: & exibunt duo

duo Elementa: aqua sc. & aer: separa in B. cap mortuum, irriga Plegmate, & pone in cella, don crystalli gignantur: Exime eos, reliquum destill. quod restat in fundo, iterum irriga Phlemate, ut la pilli emergant, idque donec nulli amplius existant Hos lapillos ablue per aquositatem: pulverisa & destilla, extraheque ordine partem aqueam & Igne am, terra in imo manet: aqueam materiam conjun ge prioribus aqueis, & aereis.

Sequuntur jam Spagyricæ præparationes compo sitæ cum & ex aliis.

1, Aquæ Ophthalmicæ: quarum

Prima est, *Rondelet*: quam habet *method. curan morbor. p.* 255.

℞. Rad. fænicul aristoloch rotund. an lib. ß.

Herb. Chelidon. rutæ; summittat. fœ cul. an. M, iii.

Fl. rosar. recent. Centaur. minor. an. P iii, macerentur simul in melle, addendo URINA pueri impubis lib, ii. idque in vase æneo per de cem dies, agitando tantum quarto quoque die, & æruginem radendo, & simul miscendo; destillen tur omnia simul, & aqua servetur usui. Radi ces incidantur in taleolas, Vas æneum reponatur ad Solem, vel in fimo. Hæc aqua, quia liquidissima est, & in canthos effluceret, ut alia, liquida, ei dolorem faceret, si adnatam contingeret, inspissanda est mucilagine, cum prædicta aqua extracta, vel vitello ovi, & mucilag. gummi tragacanth; adhibeatur è directo pupillæ tantum in palpebris.

Secunda; *Francisci Joelis l,* 2. *practic. s.* 1. *p.* 160. quam & paucis tantum immutatam *Altomarus* habet, ex eo *Weckerus l.* 2. *antidotar. spec. p.* 463.

℞. Herbarum recentium exsiccatarum tamen.

Fœniculi, rut euphras.

Betonic. verben. tormentill,

Gallitr, anagallid, chelidon, an. M, i.

Fl,

Fl. rosar. sylvestr. Cichor.
Agrimon periclym. an. M. ß.
tusa omnia misceantur, & cucurbitæ vitreæ immantur, quibus admisceantur.
mellis virginei lib. v.
Urinæ infantis,
Vini generos. Roris cœlestis in mensibus aio aut Junio collectis per fœniculi virescentis bam mundissimo linteolo collecti & expressi lib. ii. qui liquores affundantur herbis & per dies digerantur, vitro bene clauso in ventre uino, ac tandem exempto vitro in furnum arum, & cinere tenui plenum collocato, eique curbitæ alembico vitreo imposito artificiosissime destilletur, aqua vero extracta ter ad fæces sicri incipientes refundatur, ac subinde iterum destilletur.

Præclare suffusioni, & omnibus fere affectionibus itulatur, frequenter instillata oculis,

Tertia, Quercetan. in Pharmac. dogmat. restit. p. 90. Componitur, inquit, Aqua quædam Ophthalmica lib. ii. Urinæ pueri, additis ℥. iv. Vitrioli, todem Unciis Tutiæ; ex quibus omnibus per dialiquot maceratis; deinde per cineres ad siccitam destillatis fit aqua opthalmica, cujus guttulæ aquot inflammato oculo aut debilitato admoeantur.

Quarta, D. Fabritius Medicus Princip. Megapol. Professor Rostoch. sequens in usu habuit Collyrim cum Urina paratum.

Primo. ℞. Herbar. recent. fœnicul. ru. euphras,
Verben. chelidon. lactucæ Sylvestr. an. M. ß. exprimatur succus, & servetur.
Secundo, ℞. Flor. rorismar, salv, rosar, an. P. i.
Sem. fœnicul. ʒ. i.
sileris montan. ʒ. ß.
Gran. Junip. ʒ. i.
Caryophyll, Piper, long, an. ℈. ß.

Sarco-

Sarcocoll. nutrit. in aq. fœnicul.
Aloes ſuccotrin. an. ʒ. i.
Camph. Vitriol. alb. an. ℈. i.
Tut. præparat. ʒ. i. contundantur, aſperſis Urinæ pueri ſani.
Vini albi an. q. ſ. reducantur in paſt deſtillentur in cineribus.

Tertio. ℞. Saniei emanantis ex Ep capræ cum felle inciſo, & toſto. q. h.
Succi ſuperioris reſervat. q. h.
Fellis gallinar. ʒ. ſs.
Aquæ antea deſtillat. q. h.
Mellis anthoſat. ʒ. ſs. Miſce & deſt lentur in B.

Quinta: *Petri Hiſpani*, quam deſcribit *Wecker* c. p. 462. & *Reuſner* pag. 319.

℞. Sem. fœnicul. petroſel. apii.
Sileris montan, anis. carui gallitric.
Rad. chelidon. acori
H. betonec. agrimon. tormentill.
Rut. verben an. partes æquales: tera tur & ponantur prima die in Urina pueri virginis ſecunda, in Vino albo: tertia in lacte mulieris, ſ ve aſinæ: quarta die deſtillentur hæc omnia, ſerventur, ut Balſamum, & obtura vas, ne qui expiret.

Viſum acuit, & oculos clarificat, & maculas panum delet.

Sexta. *D. Wolfius Medicus olim Caſſell.* hanc com mendavit, ut habet *Myl. in antid. pag.* 540. & pau cis immutatam *Reuſner. p.* 316.

℞. Herb. Chelidon. euphraſ. rut.
majoran. verben. betonic. an. M. ii.
Sem. fœnicul. ſileris montan. an. ʒ. ß.
Rad. cal. aromat. ʒ. vi.
abſinth. hortenſ. M. ß.
Fl. cyan. roſar. an. M. i. ß.
Thuris, aloes, myrrh. an. ʒ. ii.
Aq. roſar lib. ii.
Vini malvatic. aq. rut. an. ℔ i.

Urinæ

Urinæ pueri lib. ß. Infundantur omnia
quinque dies, postea l. a. destillentur in vase vi-
,destillatum vase cooperto optime reservetur.
.ptima, *Ranzovii* hoc circumfertur.

℞. Herbar. fœnicul. absinth. apii, rut.
euphras. Salv. betonic.
pimpinel. Carduib. an. partes æquales,
c omnia simul in mortario contusa misce, ac U-
m pueri infunde.

Deinde. ℞. Granor. piper tus. No. xv.
mellis cochl. ii.
Camphor. ʒ. i. Hæc omnia simul in
rtario contusa, per linteum exprime, & colatu-
n sive succum in vitreo vase conserva, ac inde sin-
is diebus vesperi & mane guttam unam in oculum
ientis instilla; animadvertendum tamen est, quod
c aqua per spatium novem dierum Soli est expo-
da, & destillanda antequam in usum feratur.

II. Spiritus Antepilepticus Puerorum.

Hujus mentionem faciunt. *Clarissim. Senn Instit.*
1217. *Libavius l. 2. alchym. tr. 2. p. 129. Finckius*
Enchirid.

℞. Vitriol. Ungaric. lib. iv.
Urinæ puerorum sanor. recens collect.
ens. ii. s. lib. 8.

Digere hæc vase clauso in B. octo Diebus (alii
ensem ponunt Philosophicum) postea destilla ad
citatem duplex Phlegma; quorum primum com-
endatur ad omnes oculorum inflammationes leni-
r oculos lavando; alterum ad dolores podagricos
niendos. Relictum in fundo misce cum argilla,
ex igne nudo per retortam distilla, sic elegantissi-
us prodibit spiritus tandem urge vehementi-
mo igne, donec nihil amplius destillando pro-
erit; extremum Spiritum rectifica ex B. à Phle-
mate, postea urge per retortam ex arena habe-
s ea ratione spiritum antepilepticum puerorum;
jus guttæ aliquot in aq. Pæon. rad. & fl. tiliæ,
lilior convall. ad gratam aciditatem mistæ, pue-
s convulsis, tum in ipso Paroxysmo, tum post eun-
dem

dem exhibentur: non neglectis aliis Cerebrum [illegible] borantibus.

Spiritum hunc *Cl. Sennert.* sic exhibet.

℞. Hujus Spiritus ℈. i.
Aq. rad pæon. Flor. tiliæ an. ℥. i. [illegible] sce, & in Paroxysmo cochleari dimidium exhi[illegible] & post paroxysmum iterum aliquid.

Ego sequentem cum hoc Spiritu præscribo [illegible] sturam Nobilem.

℞. Aq. flor. til. calendul. cerasor. n[illegible] ℥ iii.
hyrund. compos. Cephalic.aur. Dor[illegible] an. ℥. i. ʃs.
Liquor. C. C.
antepilept. cum Sale Cran. H.
Spiritus Ceras. nigror an. ʒ. iii.
Syr. è fl. pæon. ℥. i. ʃs.
Spiritus Vitrioli Antepil. g. xx. Misc[illegible]

De hac mixtura cochleare unum exhibetur: d[illegible] sis augeri, minuive potest, pro ratione ætatis; h[illegible] ut plurimis profuit, ita inprimis Nobilissimus qu[illegible] dam Borussus a Kreutzen annorum 14. qui à prim[illegible] infantia Epilepsia divexatus fuit, tandem non n[illegible] glectis aliis optime convaluit.

III. Extractio Lunæ Antepileptica.

℞. Laminas Lunæ, & Sulphur vivum, stra[illegible] tifica & cœmenta ex arte purissime, Sulphure com[illegible] busto, & in totum deflagrato, calcem edulcorato huic calci superfunde acetum destillatum, quo vi[illegible] riditatem extrahat (si in cella reposueris, dabit Vi[illegible] triolum, quod hic nolumus) acetum vicissim pe[illegible] B. à viriditate abstrahe, edulcora, ut ante, quo Calx evadat subtilior. Huic animæ extractæ ho[illegible] menstruum sequens superfundes.

℞. Urinæ puerorum quantum s. hanc su[illegible] perfunde Vitriolo purissimo Ungarico, & pone ad putrefaciendum, postea B. lente destilla, per rema[illegible] nentiam tere subtilissime, pone in retortam, ex arena destilla lentissimo Igne, attamen aperto, ne Urina frangat vasa; & primo observa venientes spiritus, ultimo

mo oleum viride Vitrioli. Hoc oleum rectifi-
is, & superfundes animæ Lunæ, & tenebis tota-
h thesaurum in cura Caduci : habebis enim exi-
um specificum Epilepticum, Apoplecticum & Ce-
alicum.

IV. Medicamentum Antipodagricum.

Hoc est, *Mundereri*, quod legitur *tr. de Vitriol. p.* 51.
Dissolvitur Colchotar in Urina hominis sani,
fiat instar pultis, deinde exsiccatur, rursumque
ina inspergitur, iterumque siccatur, atque hoc
, quaterve repetitur, tandem Colchotar hoc
ortæ ad latus inclinatæ inditum fumo imponi-
, ac instituta destillatione acre phlegma eli-
ur, cujus portio aliqua oleo verbasc. Sambuc.
puli aut ranarum, vel ex floribus Calthæ palu-
s parato, permisceri, & pro fluxionis Podagri-
conditione dolenti parti applicari & superponi
terit.

V. PANACÆA SOLARIS, cujus præparatio
c est.

℞. URINAM puerorum vinum bibenti-
q. s. illam pone ad putrefaciendum, postea inde
stilla spiritum in B. M. istamque destillationem
nel adhuc repete, & adscendit spiritus candidis-
mus illum probe serva, ac retine: quia subtilis-
mus est: ab alembico hunc penna separa, tradeque
rmiscendum Salem sublimatum s. spiritum de-
llato: & adde Spiritum s. alcohol Vini rectifica-
m æqualem partem, & funde in phialam Hermeti-
clausam, ac pone in cellam (nam in calido dis-
mpitur) & coagulantur aliquantum spiritus intra
iduum: cum quibus, ut sequetur proceden-
m est.

℞. Marcasitam bonam, quæ Chrysocal-
os potest nominari, continentem Solificatum Sul-
ur, præpara, vel separa primo, post sume salis
moniaciter antea per communem Salem subli-
ti tres partes, marcasitæ Chrysocalchos unam
rtem, sublima forti igne, tunc secum attollit Sal
moniacum Sulphur flavo rubrum in alembicum.

F ℞. Hoc

℞. Hoc sublimatum Sal armoniacum & Sulphur, solve unà in aqua calida, & infunde guttatim o um Tartari; tunc cadit Sulphur auri in fundu resolvunturque Sal ammoniac. & oleum Tart in aquam, edulcora, ut Sulphur nullam retineat acerbitatem, sicca leni igne: affunde jam Mer rium Vegetabilem ac animalem, vel Crystalli tum Spiritum ad altitudinem digiti, noli pon in calorem, sed in arenam in cella vitro bene l munito, si consistit, instar sanguinis rubescet: serva quatuor septimanas bene munitum, & u entur invicem animæ, tunc exime & destilla in M. Spiritum, affunde iterum, hoc repete sexi per hanc cohobationem aurum omne solvitur: E que thesaurus humanæ vitæ & valetudinis ineffa lis: Jam

℞. Purum aurum, resolve in Aqua Re ex Sale nitro & Sale armoniaco an. facta: a strahe illam aquam in B. M. quater ad olei fo mam, affunde iterum, destilla ad siccam calce edulcora pura aqua pluviali destillata, tunc sicc. imbibe calcem instar pultis, cum medicina tua i fra præparata, pone una per quatuor septimanas B. M. vasis probe ac bene clausis, & videbis o nem materiam in sanguinem transmutatam: ha pone in cinerem & subjice ignem, adhibito ve ejus gradu, quatuor septimanarum spatio evadit pis fuscus, fusilis in igni instar vitri, illum exim contere tenuissime, imbibe de novo tribus unitis sp ritibus, digere vicissim in B. M. postea coagula gradu ad gradum; quo sæpius imbibis, eo medi na fit nobilior.

Observa in præparatione, omnes, qui in Natu sunt, apparebunt colores, noli autem commove nam meum jam est silere.

Hujus medicinæ gr. i. per se vel cum vehicu sumptum, curat, quod cupis, modo spes vitæ restet, operatione prima non est admodum efficax; in alt ra vero efficacior, & sic deinceps.

VI. *Spiritus metallicus* extrahens Vitriolum M tallorum.

℞. Urinam pueri vinum bibentis q. p. ac aheno leni admodum igne, ne ebullitio sequatur, Phlegma inutile evapora ad consistentiam ipsius Urinæ mollem, instar Syrupi. Hoc reconde in phiala longissimi colli, & aptato alembico in loco frigidiore destilla ex ferventi B. & prodibit Spiritus Urinæ instar nivis sese in alembicum elevans, quem diligenter collige & serva; accidit autem interdum, ut incalescente alembico, idem in eodem solvatur, & in subjectum vas instar aquæ lympidæ illabatur. Ex fæcibus cum aqua destillata calida, extrahe Sal, fac per evaporationem, ut in crystallos abeat, quas diligenter repetitis solutionibus & coagulationibus collectas, cum Spiritu V. priore conjunge, sæpius eundem ab iisdem, multis cohobationibus destillando, donec omne Sal fixum fuerit volatile factum, inque spiritum absumptum. Super spiritum Urinæ funde Spiritum V. correctum æquali pondere, eundemque ab eodem leni calore B. evoca, qui, si semper recens adjectus, & post destillationem ablatus fuerit, omnem aufert fœtorem, eidem gratum conciliando odorem. Hic spiritus super limaturas metallorum fusus ex iisdem Vitriolum elicit, nominatim vero ex Luna, pretiosum illum colorem, quem pictores ultramarinum vocant.

VII. *Glacies animalis non carens utilitatibus, Quercetan. lib. de signat. rerum pag.* 125.

℞. Urinam adolescentis Oenopotæ, depuretur s. a. cui adde Vitriol. Roman. aut Ungarici duplum, pone ad digestionem in M. B. tepido per sex vel octo dies, in uno aut distinctis alembicis vitreis. Hac digestione peracta augebis ignem B. ut bulliat aqua: Mox imposito capitello, adhibitoque recipiente destillabis aquam. Ac ea quidem, quæ primo exibit, erit insignis aqua opththalmica. Secunda, priori paulo acrior ad dolores podagricos tepide cum linteolis applicata confert: estque hæc una antipodagricarum mearum. Perge ita urgendo calorem B. aut etiam per cineres calidos,

donec materia in alembici fundo restet instar m lis. Quam postea infundes in vas ferreum, & adh bito igne spatula ferrea continuo agitabis, ne a hæreat: hocque eousque continuabis, donec om liquor vi ignis exhalarit, & resideat solum Sal V trioli atque Urinæ in fundo siccum & in ma quadam. Hanc pulverisatam in cornutam be lutatam immittes adhibito amplo recipiente optin signato, ne spiritus exhalare possint: admove i nem vehementem, quali opus est ad parandam quam fortem: sed tamen ita moderandus est ign per gradus, donec ad summum perveniat; & v debis tandem recipientem impleri spiritibus alb dis undique qui in summo illo calore, tanquam nubibus aeris congelabuntur in glacies quaquave sum per recipientis capacitatem descendentes. Haut secus sane, ac præingenti frigiditate hyemis aeris, nubes atque vapores in nivem glacialem squammulas congelatas arboribus adhærescent conspicimus. Ita spiritus hi salis, ignis non frigor vehementia concrescunt in glaciales illas particu las, & quasi in media etiam flamma. Sic duo prædictorum Salium, vulgo Philosophis pro cali dissimis habitorum in glaciem congelantur per vir tutem coagulativam salis armoniaci acidæ naturæ quem in se continent. Hæc glacies adservari potes ad modum Salis nitri; de qua si Scrupul. unum au dimidium exhibeas in jusculo, vino, aut liquor convenienti, ingens erit remedium ad omnes ob structiones Hepatis atque lienis, provocat Urinas & est specificum remedium ad dissolutionem cal culi. Eadem glacies redacta in aquam (non con vertitur facile in humido) insigne ac præcipuum est remedium ad inflammationes & gangrænas, qua subito extinguit.

VIII. *Aurum potabile Crollianum* à D. Hartman no in notis correctum. fol.389. v.7.

℞. Menstruum illud ex Spiritu Urinæ & Vino complete confecto (de quo supra fol.45. in præ parat. Sp. Urin. Hartm. dictum:) solvatur in ea cal auri,

ri, per extremam reverberationem in summam
uitatem redacta, in lento calore in solutionem in-
r sanguinis rubentem: Hæc solutio digeratur
se Hermetice clauso per mensem, à fæcibus tan-
m separata solutione, abstractoque ex lentissimo
calore Spiritu solvente (in eosdem usus impo-
rum adhuc dum, & quasi perpetuo sufficiente)
rum manet in forma olei rubicundissimi, sua-
m oderem de se spargentis, & in quolibet liquo-
solubilis; proptereaque hoc oleo auri potabilis
ri locum supplere, eique succedaneum esse po-
st. Idem porro exaltatur sc. purius, activius-
ue redditur, quando nempe spiritu Solari a suo
orpore separato Sola, Tinctura, in qua potentis-
ma vis duntaxat residet, per alembicum eleva-
r. Solutionem itaque auri per arenam ex vase
mili, igne aliquantum fortiori destillamus; sic
im post partem menstrui primam cum reliqua e-
s parte ipsa auri tinctura per alembicum tran-
instar sanguinis, relinquendo post se in fundo va-
s terram aridam, nigram, spongiosam & levem;
sum autem menstruum quod cum T. auri prodiit
B. saltem tepido per alembic. separamus, relictam
inct. in fundo vasis cum Spir. V. tenetrimo sol-
imus, eundemque ternis vicibus vel etiam ampli-
s denuo separamus. Hoc igitur est aurum Potabi-
, & quidem illud ipsum, quod hodie ex Anglia
abetur apud D. Francisc. Anton. Medicum Lon-
inensem. Non illud quidem Philosophicum & ve-
um, ab hoc enim illud multis modis superatur, ac
onge aliud est, neque illud Angelicanum justissi-
nam auri potabilis δοκιμασίαν sustinere potest, re-
ucitur sc. & cum corpore suo denuo in gratiam re-
it, quod à vero auro potabili Philosophico alie-
um est; Cæterum potest quidem in usu Medico i-
em pene præstare, quod alias de auro potabili Phi-
osophico sperandum esse censent Chymiatri, quam-
is hoc agat remissius, nec exaltatis atque astralibus
norbis æque medeatur omnibus.

Spiritus Vini ad hanc præparationem necessarius
eq. modo fit,

Vinum generoſum, quale eſt Hiſpanicum vel Ungaric. aliquandiu vel in fimo, vel in B. M. ejus vicario digere, per dies 14. vel ſeptimanas tres, quatuor: poſtea per phialam ſpiritum deſtilla, eundemque aliquoties per eandem phialam rectifica, donec ad ſummam tenuitatem pervenerit: cujus libras duas miſce cum recentis Vini ejuſdem lib. vi & per phialam denuo eandem quantitatem librarum nempe duarum nec plus, nec minus deſtillando prolice, ac ita deinceps eadem quantitate duarum nempe librarum cum recenti vini Homogeneo ſepties vel octies ſemper de novo addita, ac toties deſtillata lib. ii. alcoholis vini ſpirituoſiſſimi ac fortiſſimi tandem depromuntur, reliquo Vino, ad reſiduos vinoſiores ſpiritus exinde deſtillandos reſervato. Hic vero Spiritus in vaſe Hermetice ſigillato, aſſervandus eſt: eſt enim penetrantiſſimus & ſubtiliſſimus.

De præparatione calcis Solaris ſubtiliſſimæ vide *Croll*. p. 211.

IX. *Oleum Salis viride*. De quo *Libav. l. 2. Alchym. tr.* 2. p. 159. Sali communi, inquit, uſtulato affunde *Urinam* puerorum, digere per octiduum loco calido: trajice per filtrum, coagula, ſolve in marmore, ſolutum age per retortam triplici luto munitam igne reverberii, fracto vaſe exime caput mortuum, tere, refunde deſtillatum, digere & deſtilla, idque potes repetere novies vel decies; vel ſalem ſublima, ſolve & deſtilla. Nonnulli in ſale ſoluto per raphanum extinguunt lateres candentes, ubi ſat ſunt poti, deſtillant; alii igni eliquant Salem, & in eo reſtinguunt lateres; ſalem, qui foris accrevit, abſtergunt, lateres deſtillant, ad podagras cum oleo granorum ex ebulo.

X. *Oleum Sulphuris*; quod à nonnullis ſic paratur.

℞. *Urin.* puerorum antea deſpumatæ lib. xvi.

Calcis vivæ recent. lib. iii. ſimul ferveant ad tertias, mox per filtrum excolentur, tum addentes.

Sulphuris

ulphuris vivi optime in pulverem redacti lib. 1. ul ferveant, dum medietas absumatur in vitreo e, aut vitro oblinito, inde per filtrum percola-, postea vase vitreo, pileoque rostrato imposito, tillat liquor, primo perspicuus, deinde oleum au- colore.

Hoc ad nervos contractos, ad Cancrum maligna- e & antiqua ulcera, & ad frigidos affectus exte- is utuntur.

Vel. Sulphur ignem non expertum cum *Urinæ* eri octo diebus in fimo equino calido macerato, bens deinde catinum magnum, valde cavum, in o collocetur cucurbita ad latus, luto incrustata, æ Sulphur continet, prius tamen instrato fundo tini cinere calidissimo, & prunæ addantur, dum ta humiditas egressa sit: addatur deinde recipi- s vas, & rimæ stipentur glutine ex farina & can- do ovi, linteo circumducto. Postea carbones grantissimi assidue supra cinerem illum calidum gregentur, donec spiritus atque oleum egredien- r, quod colligendum est, ut oleum Calchanti, similis est usus.

XI. *Præcipitatio denique Mercurii* cum *Urina* fit quens. Solve in duabus unciis aquæ fort. Mercu- i bene purgati unc. i. solutioni adde aquæ com- munis calidæ ℥. iii. ac infunde postea *Urinam* homi- is sani recentem, ac ejus tantum, quantum ad de- quium ipsius Mercurii requiritur; præcipitabitur oc modo Mercurius incarnatus, qui aliquoties aqua ommuni edulcoratus, solum secessus movet. Dos. gr. vii. ad xii.

In Alchymia usus Urinæ quoque est rarior: itque.

1. *Diana* s. aqua aurea & argentea ad metalla nutanda in aurum vel argentum: de qua *Libav. l. . alchym. tr. 2. p. 162.* ejus descriptio est talis: *Urinæ uerorum* duodecim annorum libras decem purifica filtrando sæpe, & decoque in aheno ad consistenti- am crassiusculam. Infunde in cucurbitam firmi- ter lutatam satis capacem; ut tertia pars sit vacua:

appone alembicum cum foramine in summo & cc exemptili, ut si non tota Urina caperetur à cuc bita, possis residuum suo tempore infundere, Ic in arena, pone ad fundum catini: destilla primu igne lento, donec abstraxeris aquositatem: qua videris albos spiritus discurrere per cucurbitam adscendere, muta receptaculum, & ignem intend Prius tamen pondera receptaculum, pondusq nota: aucto igne exibunt guttæ graves coloris pur cei, quæ ne concrescant suppone rostro catinu cum prunis; destilla fortiter donec cessent. Sale album, qui in rostro coagulatur, solve; guttas quæ exierunt, tere & pondera; adde tantundem alu minis, & Salis petræ; compone in vitro, clau de; agita utraque manu; & solventur in aqua; sin quiescere; clausum vas & resiccatum loca in arenam vel cinerem, ignem lenem subjice; nam si validi or est, vas frangitur, & sat multa arena intersit in ter vas & catinum. Facta solutione in arena aper vitrum, & effunde in retortam lutatam probe; ap pone receptaculum grande, & bene agglutina; de stilla per gradus, donec receptaculum rubeat à spiritibus; intende ignem, donec cucurbita ex candescat. Sine paulatim refrigescere. Serva a quam in vitro bene clauso. Quod si vis facere a quam auream, cape partem unam auri calcinati; sin argenteam, unam argenti, & duas aquæ distillatæ. Misce & in cucurbita vel retorta digere in arena per horas quatuor, cavendo, ne ullus spiritus effugiat. Ubi bene imbibit aquam Calx, sine refrigescere; transfer in arenam: adjice receptaculum beneque junge; destilla lente, ne vas frangatur. Ubi bene incaluit, auge ignem & aqua specie spiritus cum calce soluta ascendit & exit; tandem pelle fortiter ne tamen nimium, ne dissiliat vitrum. Si tota calx metalli non exiit una, refunde aquam capiti mortuo trito; digere una, & destilla, ut ante, donec calcem totam eduxeris cum aqua; id quod experieris, si antequam destillaveris, ponderes materiam & receptaculum: Si enim destillati

pondus

ondus respondet impositis, totum extractum erit.

Hæc est aqua illa aurea vel argentea, ad mutanam Mercurium in Solem vel Lunam.

2. *Cæmentatio* quoque peragitur Urina *Myl. l. 2. Basil. Chymic. p. 34.*

℞. *Urinæ* putrefactæ q. v. destilla exinde piritum, ut artis est, & quod sublimatur id redde estillato, extrahe etiam cum Phlegmate hujus piritus sensim abstracti Salem ex capite mortuo alcinato, vel reverberato, & hunc etiam simul addito suo Spiritui & Sali volatili: putrefac hæc B. roris, usque dum fiant unitum menstruum, quo li modo utaris.

℞. Vitriol. Salis ammoniac. an. ℥. ß. pulverisata misceantur & super infundantur cum dicto piritu Urin. pone in digestione fimi vel Terræ, usque dum reddant aquam rubicundam. Hanc servea. Nunc sume auri limati partem unam: Mercur. iv. optime cum aceto repurgati p. ii. amalgamato invicem, & reconde in vitro, ac super infunde aquæ rubicundæ, coagula duodecies, postea pulverisa, & ere pro cæmento ad Lunam.

3. *Fixatio Lunæ* per sequens cæmentum *Id. p. 52.*

Accipe farinæ laterum ℥. i. ß.
Salis fusi.
Vitriol. calcinat. an. ℥. i.
Sanguin. dracon.
Flor. æris virid. an. ℥. i. ß. His pulverisatis & mixtis superfunde *Urinæ* sale armeniaco impraegnatæ; taliter humecta species dictas, ut upra facta est mentio, & tertius cæmentationis, grationis ac fixationis modus est in promptu: cum uo Lunam tuam cæmenta, calcina ac funde: sic abes, quod desideras.

4. *Crocus Martis.*

In *Urina* clarificata, abjecto sedimento solvuntur alis triti M. iii. colantur, despumanturque diligenter inter coquendum. In decocto solvuntur Vitrioli triti, Salis ammoniac. ℥. iii. Coq. iterum cum despumatione. In decocto infunditur limatura chalybis

& coquitur donec indurescat & possit teri. Pulv in sartagine ferreo plano, igni validissimo reverberatur, versaturque diligenter cum rutabulo, donec instar lucidissimæ violæ appareat.

5. *Oleum Martis.*

℞. Limatur. ferri q. v, imbibe *Vrina*, postea calcina toties in fornace reverberationis, donec impalpabilis reddatur, colorisque sanguinei, tunc pone in cucurbitam vitream optime lutatam: imbibas quoque *Vrina*, & fac destillare more aquæ fortis per horas 24. semper ignem augendo, & habebis oleum spissum rubicundissimum: Experienti istius olei: rubificentur laminæ cujusvis metalli, extinguantur in isto oleo, statim accipient colorem auri (Sophistici.) *Myl. l. c. pag.* 254.

6. Ut aurea vasa nitorem & splendorem concipiant.

℞. *Vrin. human.* lib. x. coq. cum Sulph. ℥ v. Tartar. ℥. x. injectis in vas æneum aurum calefactum immerge, permitteque fervere, donec croceum evadat ad instar auripigmenti: inde frica setis, & ablue aqua dulci, tripolique poli. *Labav. Syntag. arcan. Chym. p.* 52.

7. Ut ferrum nimis molle induretur.

℞. *Vrin adolescent.* lib. i.
Fuliginis M. i.
Olei lini ℥. iv. Misce, coque, & in ferventejure cultros extingue, accipient aciem optime temperatam Libav. lib. cap. p. 231. aliud habet idem p. 232. Vermes maji & lumbrici terrestres, tunduntur, exprimuntur: succo additur verbenæ cum aceto tritæ expressio, cum pari omnibus *Vrina* virili: In hac mistura ferrum restinguitur: mirumque est tam firmam rem Naturæ recipere temperamentum, & oleo aliisque pinguibus leniri & lentescere.

7. *Chrysocolla* ea paratur: *Reusner. p.* 307.

Hac utuntur ad auri glutinationem. Fit autem figura phiali, confecto mortario ex ære rubro, habentε pistillum ejusdem materiæ; in quod meiente pue-

ro

ro pistillum circumages identidem, ut non tantum à mortario quid abradat, sed etiam à sese nonnihil deterat, id quod pluribus deinceps diebus peragitur: donec Urina crassitudinem adsequatur mellis. Faciendum vero id in Sole; nam facilius in aere, ejusmodi ab ære quid deteritur; aut si Sol absit, calidas esse ædes saltem convenit. Hoc medicamento misto iis, quæ curandis ulceribus rebellibus sunt idonea, utimur, ceu optimo.

7. *Salis ammoniaci s. armoniaci* confectio; quæ multiplex est.

*Andreas Cæsalpin.l.1. de Metall. c.*20. hanc ponit.

℞. Partes quinque *Urinæ humanæ*, & partem unam Salis communis, & partem dimidiam fuliginis linorum, his simul coctis usque ad consumptionem humiditatis, reliquum sublimatur in Salem ammoniacum, hunc iterum in sudorem dissolvunt, & congelant, & à sale communi sublimant, & est optime præparatus.

Untzer. in Physiolog. Salis p. 65. tres hoc perspicuos parandi Salem armoniacum habet modos.

1. Sit tibi in promptu primo sufficiens quantitas *Urinæ hominis* vinum bibentis, immitte illi calcem vivam, probeque hæc duo invicem agita. Postea in hoc lixivio, antea bene percolato, dissolve Salis communis fusi, & tenuissime triti, quantum vis: Posita in aheno, humiditatem ad lentum ignem sensim evaporare finito, usque ad pultis quasi consistentiam; affunde rursus prius lixivium, & tamdiu illud coque, donec materia sicca remaneat: Quæ lixivii reaffusio, & tertio repetenda. Quando autem ebullierit ad dimidiæ partis consumptionem, tunc indatur cucurbitæ cum alembico superimposito, & humiditas omnis per destillationem abstrahatur, abstractus liquor denuo adfundatur, & destillatione ad siccitatem usque extrahatur. Qui labor & tertio reiterandus, & sic tandem in fundo cucurbitæ tibi restabit Sal quidam, albi subcinerei coloris, qui Ammoniacus dicitur.

2. Vel. ℞. *Urinæ pueri* lib. x. adde salis communis

munis partem dimidiam, Misce ad ignem in olla & solve: adjice fuliginem, effunde in vas, & sin coagulare. Coagulatum transfer in ollam opercula tam cum foramine in summo,bene obsigna luto, col loca in fornacem & coque: ubi videris exire fumum album, foramen claude, & ignem intende per 2. horas; refrigeratum tandem exime.

3. Antverpiæ ita hodie componi solet.

℞. Salis communis optime torrefacti lib. x superfundantur *Urinæ* prius optime filtratæ, & per destillationem abstractæ libræ totidem, adjiciendo simul fuliginis Camini, M. ii. Lixivium hoc tamdiu coquatur, donec pultis consistentiam acquirat: Materia huic denuo libras decem Urinæ affunde, eamque per ebullitionem evaporare fine, idque adhuc bis reiterandum, donec 40. libræ urinæ absumptæ fuerint: Facta & peracta ultima coctione, tandem materia pultis consistentiam nacta, conjiciatur Catino superius lato, inferius acuminato & angusto, insuperque vitreato, & ad lentum carbonum ignem residuam humiditatem perfecte vaporare finito; sicque Salem Ammoniacum optimum habebis.

Vide *Libav. Syntagm. arcan. l. 8. p. 464.*

8. *Salis Nitri compositio*, & purificatio sive exaltatio.

Sic enim *Untzer. loc. c.* p. 75. Loca, in quæ *Urina humana* crebro effusa est, apta sunt ad præparationem Nitri, Hinc & Libav. dicit nonnullos vocare salem petræum ex quavis Urina collectum salem.

Libav. Syntag. p. 469. hanc ponit Nitri præparationem, quam quarti gradus esse dicunt. Halonitrum pulverisatum, & secretum per cribrum prima vice solve *urina* vinipotæ, cola, coagula. Secunda idem perage affuso vino, tertia aceto, quarta vino stillaticio, in quo si nolit consistere, adde Urinam vinipotæ, & Salem: Coque ad regulam & concrescet.

LUDUM URINÆ.

oc nihil aliud est, quam sedimentum illud Tar-
am, quod & fundum occupat, & simul matulæ
ırescit, quod nec ipsum suis destituitur facul-
us. Utimur eo vel simplici, vel præparato.
mplex illud adhibemus teste *Reusn.* p. 107.
In Erysipelate, si eo locus affectus foveatur.
Mixtum cum oleo salic. & probe contempera-
mundificat palpebras, aufert cicatrices oculo-
& assimilat carni vicinæ.
Mitigat dolores uteri, & suffocatis ab Utero
urrit.
Calculum pellit, sic enim in *Thesaur. Evony-*
p. 41. legimus: Ego nuper audivi Empiricum
ndam calculos vesicæ in quibusdam curasse
borace mixta aqua ardente ad spissitudinem fe-
mellis, admixto etiam tartaro, aut fæce urinæ
atula: debebat per quatuordecim dies hoc me-
mento uti, ita ut semper parum ejus bibendo
o, etiam in prandio & cœna admisceretur: Si
eria hæc exsiccata in vas aliquod vitreum inda-
, & Spiritus Vini affundatur, bene contecta &
nita in loco calido stet, tunc exinde subtilissima
ura extrahitur, & spiritui Vini communicatur:
melius resolvit expellitque Tartarum.
Præparatur vero ex Ludo hoc oleum sequenti
odo.
℞. Ludi q. p. sicca, & in crucibulo ad albedi-
m calcina, deinde in Porphyr. tere, & in loco
gido pone, sic abit in oleum; quod magnarum
virium. De eo ℈. i. cum aq. aliqua appropriata
ixtus & propinatus exhibetur contra calculum.
rtarum sive in Renibus, sive in Urina solvit. Hoc-
e medicamentum Paracelso dicitur Potentivum:
inde idem aliud acuativum sequenti modo parat,
℞. Terebinh,
Ol. lini. an. quartam unam, destillentur
s, fiat cohob. cum his.

℞. ocul.

℞. Ocul. cancr. lapid. lync. spongiæ.
Olei Ludi ol. lin. an. ℥. i.
Saxifrag. ʒ. ii. M. quo locus affectu
ungendus. Tandem concludo præsens caput d
rina. Quum Urina tot & tantos habeat affec
non mirum, quod Veteres Imperatores inter
vectigalia ex Urinis fecerint, quemadmodum
fert Suetonius de Vespasiano; quem Tito ipsum
prehendenti, odorandam pecuniam ex Urina vect
libus exactam porrexisse scribit, & poposcisse, r
male oleret; quod ipso negante, ait, atque ex U
venit. Hinc Symbol. ejus.

Lucri bonus odor ex re qualibet.

CAP. X.

DE STERCORE HUMANO.

CORpus nostrum, ut à Neotericis quid mutu
mur, duplex intra sese fovet excrementu
Internum scil. & connatum; & externum sive a
ventitium. Interna excrementa sunt impurita
tribus principiis intrinsecis ipsique Balsamo anima
à prima transplatione radicaliter & inseparabilit
adhærescentes, quæ Spiritibus mechanicis subj
cent, sed digestis temporibus opportunitatem nact
in actum erumpunt, & spirituum imperium eludunt
dicuntur sal sive excrementum humanum, *Sal na
turæ*. Externa, sunt excrementa rerum naturaliun
mucilagines nempe impuræ Tartareæ & Sulphu
reæ, quæ principiis ipsorum elementorum, se
Balsamo radicali vegetabilium & mineralium, qu
noster Balsamus restauratur, pertinaciter cohærent
Nutrimur enim non solum ex animalibus sed etian
ex vegetabilibus, & resolutis mineralium spiriti
bus, qui primum sunt omnis generationis, nutri
tionis & augmentationis fundamentum. Inter hæ
restat Sulphureum illud & fœtidum, quod à Na
tura per occidentalem corporis regionem ejicitur:
postquam enim cibus dentibus contritus in ore al-
teratus,

s, motu linguæ, gulaque hiante detrusus, & ulam in Ventriculum dimissus, ab eodem per tivam facultatem ministerio obliquarum fi-m arctissime complectitur,& eousq; retinetur, c omni ex parte à facultate Ventriculi conco-,propriaq; ejus substantia, adjuvante tamen & um adjacentium calore, concoctus & elabora-it, tandem in unam formam ac massam ptisanæ nori haut absimilem, quæ Chylus dicitur, mu-: Hic per orificium inferius emissus, ab in-nis primo abripitur, & à concoctrice illorum ihil adhuc elaboratur: Quum vero materia sit Heterogenea, partesque obtineat diversas, dam, à Natura in utile alimentum mutandas, dam, quæ mutari nequeunt, è corpore ex-ndas, sequestratio instituitur exacta, suc-ue laudabilis pro ulteriori elaboratione per ve-Lacteas ad Pancreas, hincque ad Hepar: ex-mentitius vero & crassior pars per alvum non fœtore ejicitur: Hunc fœtorem Steeghius na-lem dicit esse excrementis, propter partium sitatem, quibus continentur: calida enim & hida dum concluduntur & obstipantur, fumos im colligunt fœtidos: mediocres, dum alvi or naturalis vincit; plures, quando is est nimi-seu præter naturam: veluti in Putredine, unde œtor focius. Humor autem crudus dum egeri-, non subactus à calore, caret fœtore; faciunt nen huc non parum ea, quæ assumuntur, quorum a aliis fœtentia magis generant excrementa: di-ur aliis *Sulphur fœtidum* quod & flammam in-r Sulphuris concipiat, & quid pingue in se con-eat, deinde quod insignem obtineat fœtorem; is *Zibetha occidentalis*, partim quod rite instituta gestioni fœtor ille auferri & laudabilis ei concili-possit odor, tum quod ex occidentali corporis rte proveniat naturaliter. Nam naturalis Locus r quem emittitur hoc excrementum est alvus, at r alia quoque loca rejecta esse notarunt Medici: oloniæ puellam viginti annorum tertio quoque dic

die alvi excrementa per os evacuantem, idque i tra triennium continuasse vidit *Posthius* & *Roder à Vega*, *l.* 6. *de loc. aff.* p. 459. per umbilicum ford has expurgatas observavit. Vide *Cardan. l.* 18. *subtilitat*, *Alexand. Benedict. l.* 20. *c.* 34. *Marc. Donat. l.* 5. *c.* 4. *p.* 575. *Schenck. l.* 3. *de excrem.* 450. *& seq.*

USUS.

Hujus sane excretio, ut maxime necessaria est ho mini, quum sit excrementum, non tamen plane ab jectum censendum, nam adhuc vim ac facultate quandam obtinere testantur porci, alimentum e eodem quærentes,

Internus quidem ejus usus non adeo delicatus, commendatus, licet non tantum præparatum, sed crudum à nonnullis commendetur.

Novi quendam, qui ex hujus Balsami fœtidi u ab Ictericia tridui spatio se convaluisse, testabatur.

Joannes Anglic. in Rosa Angl. accipit Sulphu hoc occidentale, desiccatum & pulverisatum ad ℨ.i & cum melle Vinoque ante Paroxysmum febrile propinat, huncque tridui intervallo profligari as serit.

Externe tamen eo usi sunt jam Galeni tempore sic enim ille *l.* 10 *de simpl. medicam. facult.* Quidam inquit, assidue Phlegmone ad guttur existente, vexa batur adeo vehementer, ut suffocationis subiret pe riculum, unde sanguinem mittere coactus: in hunc cum forte quis incidisset, pollicitus est, se exhibi turum medicamentum expertum, seque ante sangui nis missionem accersi jussit, si quando rursus aliqua in parte gutturis emicuisset Phlegmone: Hic vo catus medicamento illito statim hominem curavit; alter vero, cui id ipsum communicatum erat Galeno quoque manifestavit. Erat autem *stercus pueri*, qui per biduum lupinis cum optimo pane satis fermen tato, nutritus erat, cum melle Attico ad lævorem tritum.

Ad ligatos & maleficiatos à mulieribus hoc habet *ker. de secret p.* 107, & 254. Si in amantis calceſtercus amatæ ponatur, ubi odorem ſenſerit, ſol- r amor: nam odioſa eſt hæc res, & ab Ovidio di- a in l. 1, de Remedio amoris.

lle tuas redolens Phineu medicamina menſas,
Non ſemel eſt ſtomacho nauſea facta meo.

Adverſus *nævos ſeu maculas Originales,* quæ variæ , memini à mulierculis commendatum excre- ntum illud nigrum, quod infans recens editus pri- per podicem ejicit: ſi emplaſtri modo impona- : & illud annotat quoque *Weickard. p.* 621. & *p. l.* 1. *Theſ. med. p.* 188.

Fœtor ejus naribus attractus matutino tempore, ſervat à *peſte*, referente *Munderero. medicin. mili-* p. 125. & confirmante id experientia.

Hoc odore ſ. potius fætore moſchus, ſi ipſi ob uſtatem de odoris ſuavitate multum deceſſerit, in culis ligatus ad latrinas appenſus vi fœtentis anti- iſtaſeos odoris augmentum recipit, quamvis de- eps odor durabilis ac conſtans non ſit. *Catelan. de* *ect. alcherm. c.* 11.

mo ſi Coralia colorem ſuum quavis etiam de ſa, amiſerint, facilime latrinis appenſa, eundem uperant.

Sed & cum aliis idipſum miſcetur.

Experimentum Peuceri contra *Anginam* tam ve- n, quam notham notat *Weickard. ſeq. p.* 133.

℞. Stercor. canin. albiſſ. exſiccat ℥. ß.
Excrementi alvi de puero exſiccati ℥. i,
Stercor. aut Nidi Hirundin. ʒ. ii.
Glycyrrh. pulveriſ. & cribrat. ʒ. i. ß.
Sach. cand. ʒ. iii. Miſce & fiat pulvis

tiliſſimus, ſubigatur cum Syrupo violar. aut mel- oſac. colato, exhibeaturq; in forma Eclegmatis.

Idem *p.* 537. In *Cancro* inunctionem hanc compo- efficacem.

℞. Succi plantag. burſæpaſtor.

Nicotian.

Nicotian. Solan.
Acti rutac. an. ℥. iv.
Ol. rosac. ℥. ii.
terebinth. ℥. i. ducantur in mort
plumbeo: adde Pulver. lythargyr. ℥. ß.
lapid. hæmatit. ʒ. ii.
Antimon. crud. ʒ. i.
Corall. ustor. & lat. ℈. ii.
Perlar. ℈. i.
Camphor. ℈. i. ß.
Cancorum fluviatil. ʒ. i.
Stercor. humani in furno exsiccati &
sti ʒ. iii.
F. l. a. Unguentum.

Ex Nicolao Rocheio sequens ponit Corbejus p
312.

℞. Herb. Robert. Verbasc.
Scabios. caprifol.
aneth.

Stercor. human. an. equal. part. combur. in ci
rem; ejusque cineris ʒ. iii. cum liquore stillati
Solani ℥. vi. contempera pistillo in mortario ej
que misturæ aliquid ulceri cancroso infunde. est E
pertissimum.

" Non caret admiratione illud, quod hal
" *Sebastian. Munster. l. 4. Cosmogr. sub titulo de La*
" *ponea*, Incolas sc. ejusdem loci variis technis u
" ad sistendas in cursu medio naves; eorundem t
" men conatum impediri, si *Stercore virgineo* nav
" internæ & externæ partes inungantur: illico eni
" priorem repetere navem cursum. Spiritus enim n
" vim quasi sistentes & tenentes, fætore fugari scrib

" Præparatur vero ex Stercore H. Aqua & oleu
" seq. modo.

℞. *Sulphur. occidental.* Microcosmi juv
nis non pueri, sani non morbosi q. pl. exsiccetur
aere vel furno, lento tamen igne, postea per cucu
bitam destilla, igne primum lento, sic prodib
Phlegma; tandem cum aliis spiritibus oleum,
urgeatur; utrumque per Balneum rectificetur.

AQU

AQUA.

ꝑc oculorum tollit panos & ungues: reliquis passionibus tunicæ conjunctivæ s. annatæ sæpe nientibus medetur, si guttula una vel altera in tur, faciei quoque conciliat colorem; pili aug- um inde recipiunt, si locus hac continuo lave- ulcera curat corrosiva, sinuosa, exedentia, *thiolus l. 2. in Discors pag.* 73. fistulasque, *kard. p.* 574. cicatrices manuum removet, ut *Plater. tr.* 3. *p.* 394. Intus sumptam prodesse nt Comitialibus, Hydropicis, lapidemque re- n & vesicæ pellere idem *Matthiol. d. l.* insuper a morsum canis rabidi, venenatorumque ani- um præstans est. Cancrosa loca non sine fructu vantur *Weic. p.* 537. *Corbejus p.* 313. *Plater. tr.* 847. Bubonibus gulæ adversatur ex Cardano *er. de secr. pag.* 201. Valet & contra induratos os *Weickard. p.* 501.

OLEUM.

oc capitis tineas pellit, erysipelas exulceratum, inomata *Matthiol. d. l.* lichenes, impetiginesq; sal- illitum curat; podagricis doloribus subvenit, can- n curat, eundemq; mortificat. *Libav. l.* 2. *alchym. p.* & *Syntagm. arcan. pag.* 413. optimum est in ul- bus *Plater. de dolorib. p.* 947. *Scheunemann. l. de o Sulphureo cagastrico.*

eodem aurum signatum, pondere suo depravatum nctum, pristinum pondus vel etiam majus recu- t *Mizald. c.* 1. §. 12, *Paracel. in Maurali* 2. *p.* 57. qui affirmat hoc accensum non consumi in æternum, scesque in aqua omnes inde congregari. Alii hu- s beneficio Mercurium coagulant: nam durum star Jovis evadere inde Mercurium scribit. *Fal- p. l.* 3. *de secret. p.* 193.

Zibetha

Zibetha Occidentalis. fol. 62.

" Tandem ex Sulphure hoc fœtido ZIBETI
" conficitur, occidentalis dicta, quæ ſuaviſſime
" dore non cedit Orientali: legitima ſaltem ejus
" ſtituatur digeſtio: ſic enim & Opium alias fo
" diſſimum, ob immaturum Sulphur quod in
" continet, convenienti digeſtione fœtorem ſu
" immutat,& fragrantiſſimum emittit odorem.

Utrum vero præparationes, & ſubtiles inſitio in terram ex ſtercore elicitæ quid præſtent, penes os fide. eſto, qui experientia ſunt ſuffulti.

Purgationem vero Magneticam & ſecretam, q abſentes beneficio hujus Sulphuris fœtidi purg poſſunt, vide l. 2. c. 6.

CAP. XI.

DE PEDICULIS.

Quum viliſſima hæc animalcula à nonnullis qu que in Medicæ uſum trahantur, optimo ju pauca de iiſdem notanda ſunt, quædamque n minus jucunda quam utilia præmittenda.

Familiariſſimum quidem & omnibus notum C pita hominum à pediculis infeſtari, de quo *Rondel meth. cur. morb.* p. 18. *Foreſt. l.* 8. *obſ.* 14. *Hollerius pa* 453. & alii. Rarius vero eſt, imo rariſſimum,quo univerſum corpus ab iiſdem infeſtetur: Innuere i videtur *Gal. l.* 11. *de ſimpl. medicam. facul.* dum ai Quibus ergo affatim ſunt mali ſucci in corpore, i ingens provenit pediculorum numerus. Et confirma re id illorum exempla videntur, qui & ad interitur uſque, ab iiſdem excruciati ſunt.

Hiſtoriæ eorum vel ex Veterum,vel ex Neoteri corum ſcriptis ſunt deſumptæ.

Rhodigin. l. 14. *lection. antiq. c.* 13. ex Ariſtotele Plinio & aliis teſtatur, Pherecidem huic morbo ex poſitum fuiſſe, ad quem cum viſendi gratia Py thagora

oras discipulus advenisset, ac quonam pacto ha-
t, sciscitatus esset, immittens is digitum per ja-
n, inquit: χρῶς δηλοῖ: ex corpore palam est.
e Sylla Tyranno eodem morbo perempto sic ha-
Q. *Serenus*.

lla quoque infelix tali languore peresus,
rruit, & fœdo se vidit ab agmine vinci.

e Speusippo Eurymedontis filio Philosopho
enienfi: Acasto Peliæ filio: Mumio Juriscon-
, & Platone Philosopho idem refert Plutar-
. Antiocho id quoque accidisse ex historia sacra
mur.

onorificum Vandalorum regem, quum octo an-
Christianam religionem insectatus esset, pedicu-
morbo extinctum testatur Volateranus.

rnulphum Imperatorem post Carolum Craf-
, cum ad templorum spoliationes animum con-
isset, pediculis consumptum interiisse authores
, Baptista Egnatius Platina, Paulus Æmilius, &

ecentior est historia, quam habet *Amat.Lusi-*
Cent. 3. *cur.* 58.

Novimus, inquit, hominem Olyssiponæ non ig-
ilem, qui ex Phthiriasi miserrime obiit: ita enim,
universum ejus corpus pediculi scatebant, a-
dabantve, ut duo ejus servi Æthiopes nihil ali-
curæ haberent, quam ex ejus corpore pediculorum
hinos plenos ad mare, quod prædictam civita-
præterlabitur, portare. Erat autem homini huic
gnomentum, si recte teneo, Tabora: dicitque ibi-
n apud Hiberniam & Islandiam homines femi-
os subuculis croco infectis vestiri, ut pediculos
ent quas per sex menses & amplius gestare so-
t.

Admirandum sane quod ex Diodoro Siculo re-
m antiquarum lib. 4. de Acridophagis gentibus no-
Donatus, de medica histor. mirab. p. 59. Pro-
nquante senecta pediculos alatos, non solum vi-
varios, sed specie horridos ac turpes
corporibus nasci, ventrem primo, tum pe-
ctus,

ctus, deinde totum corpus parvo tempore ex
Qui morbum patitur primum, veluti scabiei
dam pruritu allectus, corpus scalpit, volupta
mul & dolore perceptis, deinde exeuntibus ped
simul effluente sanie, morbi acerbitate, ac d
percitus unguibus corpus magno cum gemitu
rat: tanta vero vermium copia effluit, aliis
alios, tanquam ex perforato vase scaturientib
deleri nequeant, hoc pacto sive cibi, sive aeris
sa miserum sortiuntur vitæ finem. De Pediculis
tis vide ex Mercuriali *Tardinum in Physiolog.*
pag. 94.

Usum seu finem generalem ponit *Averrh*
metaph. comm. 18. eos sc. dari à Natura, ne ip
tietur: sed magis particularem adsignat Q. *Se*
c. 5. inquiens.

Noxia corporibus, quædam de corpore nostro
Progenuit Natura volens abrumpere somnos;
Sensibus & monitis vigiles intendere curas:
Sed quis non paveat Pherecydis fata tragœdi,

A nonnullis commendantur tres vel septe
cera obvoluti & sic deglutiti contra Ictericiam,
net tamen *Pansa in Pharmac. privat. p.* 184. eos
mum necandos esse, cum quidam vivos eos deglu
rit, postmodum vero iidem in corpore aucti v
trem & intestina eroserunt, ut miserrime homo
obierit. Valent & ad febres fugandas. Alii sunt
eosdem adversus Urinæ retentionem assumunt,
reformidant eosdem.

Duretus in annotat. Holler. pag. 453. hoc ex
desumit Prognosticum. Qui alopecia aut Ophi
aut achore laborant, non habent pediculos: quo
ii supervenerint, signum est adventantis, & jam
stitutæ pristinæ valetudinis.

CA

CAP. XII.

DE LUMBRICIS.

UT in Macrocosmo plurimi generantur Vermes in locis cœnosis ex putri materia, ita & m in Microcosmo in partibus cavis, raris, calidis umidis proveniunt: varii iidem sunt. Inpræiarum duntaxat de Lumbricis agam, & quid cirllos tum ratione signorum, tum remedii exinde endi occurret, proponam. Qui mirandas lumbrium species cognoscere cupit, consulat *cap.26.l.4.* *ut. Rondelet. Plater. obs. l. 3. p.289. Holl. Cl. Senn.* *. prax. cap. proprio & alios.*

Nonnunquam lumbrici longi ac teretes sursum untur, ac peros, naresque erepere conspiciun quod à nonnullis prodigii quiddam simile vi est, quum id insito quodam Naturæ motu fae soleant, si quando homo diutius jejunus perstit; tunc enim stomacho morsus inferunt, ciboque leri cupiunt; quibus cum nihil objiciatur, quo vitamque tueri possint, in sublime feruntur, cinque ad gulæ usque meatum venantur. Sentiunt m sagacitate quadam Naturæ per illas partes in ntriculum delabi alimenta, & cum nares perviæ t, atque ad gulæ tramitem spectent, eo quoque conferunt, factaque titillatione, vel sternutanto ejiciuntur, vel primoribus digitis preheneximuntur. Quod quidem in sanis multoties acdit.

In ægrotantibus vero si id contingat, non absc imminentis mali præsagio fit. Tanta est enim hujusmodi corporibus contagio, eaque putredo, que humorum inflammatio, ut exitialem vim mor perferre nequeant; itaque erumpunt foras, sed orbi sævitia, non Critice, nec naturæ vi incitati. terim tamen semel observatum à me hic Regioonti in puero quodam annorum circiter quinque; i gravissime decumbenti, & jamjam animam agenti,

agenti, cujus & parentes omnia circa defunc necessaria parabant, ingens lumbricus vivus pa lum in ore apparuit, mox vero ab astantibus extractus, puer ille statim quasi ab Orco reve tus, bene sese habuit, & pristinæ restitutus fuit letudini.

USUS.

Macrocosmi quidem lumbrici præparati, om generis Vermes Microcosmi proprietate quad occulta, expellunt. Num vero idem præstent lu brici à puero jam depulsi, rursumque exsiccati exhibiti, asserere non vult *Finck. in Encheirid.* p. 145. propterea, quod *Tabernemont. in Herbar. man. lib. 1. cap. 5.* testetur ex his ipsis arefactis sem. santonici exhaustis, certo vermes genera hancque fraudem & imposturam Agyrtarum Histrionum execrandam & detestandam esse dic

Verum aliud experientia docuit: aliud quod experientissimi Naturæ consulti literis prodideru inter alios vero sequentium testimonia adfero.

Levinus Lemnius l. occult. pag. 132. hæc habe

Multa sunt, quæ lumbricos exigant, perimantqu sed nihil efficacius exsiccatis in tegula ignita ve mibus, exhibitoque illo pulvisculo verminantib confestim reliquos inhærentes corpori dejici co tinget.

Pareus l. 9. Chirurg. c. 5. inquit.

Cape Vermes, qui jam excreti fuerint, vel spon prodierint, siccentur in patina ferrea candente, pollinem redigantur, cum Vini vel alio liquore co venienti exhibeantur per os, reliquos vermes prom pte necare creduntur.

Idem habet *Gabelcoverus p.* 260. *Henric. Petræ tr. 2. Noso og. p.* 145.

At *Mylius lib. 7. Basil. Chym. pag.* 47. scribit Præcipuum & omnium facillimum adversus verme remedium parari, ex lumbricis, quos infantes pe

anun

m dejecerunt: qui vino albo prius sunt lavandi, inde in ollam vitreatam indendi, & olla oprilutata in furno, in quo modo panificia cocta fuerint, adeo exsiccandi, ut in pulverem redigi queant: de hoc pulvere sic parato exhibe ʒ. i. ad summum, vel per se, vel cum jusculo & vino, & minde colligentur. Quidam tamen à metu hujus veris, ne aliquid de vermium seminario remaneat, seq. die propinant diaiurbith cum Rhab. sic totum eorum fieri expulsionem affirmant.

Vel. ℞. *Pulver. lumbric. Microcosm.* præparator. ʒ. iii.
Corn. C. præparat.
Spod. corall. rubor.
Sem. acetos. an. ℈. i.
Coriandr. præpar. ℈. ii. Misce Dosis ʒ. i.

CAP. XIII.

DE SPERMATE.

SPERMA est succus á testibus elaboratus, ut tandem principale constituat generationis principium, Testes quippe propagandæ speciei destinati, instar reliquarum partium attrahunt id, quod massa sanguinea sibi magis est familiare, idque vasorum involucris elaborant, spiritu vivifico, proximo facultatis generatricis subjecto, futuroque materia complantati, singulorum membrorum perducunt. Tale ab utroque parente in Utero materno permistum semen varias ibidem subit alterationes, elaborationes, ut in perfectum denique abeat fœtum. Hujus dignitas sive majestas ad generationem hominis destinata, non potuit quibusdam in Naturæ arcana irrumpentibus persuadere, quin ex eo universalem illam Lapidis Philosophici Medicinam jam confectam esse jurejurando contenderent: magnum certe impietatis & perversissimæ persuasionis argumentum,

Nec desunt, qui ad alios usus idem præpara non inutiles quidem, sed abominabiles tamen : eo enim parant MUMIAM MAGNETICAM, minem aut alia animalia, quibus talia exhibentur amorem indissolubilem erga eum, ex quo Medic illa desumpta est, rapientem.

Quod si Impotentia virilis, incantationibus, sæpe à personatis diabolis fit, vel aliis quibus ludicris rebus, Satanæ ope efficaciter operantib ligatis sc. membris ad generationem à Natura ctis, introducta, perfecte tollenda sit, finem op rum se adsecuturum non desperabit, si sperma cens, nec aeri expositum in Ovo sorbili cum pul re macis diligenter mistum ejusmodi ligaturam p so exhibuerit, mirifice omnem etiam inveterat tollit, virumque ad procreandam sobolem habil reddit. Successus in quodam Nobili Gallo aliqu do fuit exoptatus.

In alios porro usus tam bonos, quam malos, Sp ma hoc trahi non est dubium; sed quia talia su mam redolent impietatem, non immerito silen hic omnia involvimus.

CAP. XIV.

DE SANGUINE.

COctione prima, ut supra dictum, in Vent culo feliciter peracta, chylus ibidem con ctus, & à crassioribus fæcibus depuratus, illico b neficio Lactearum venarum ad Pancreas, tandem Hepar defertur; innataque Hepatis vi in sanguine transmutatur (sive effundatur succus ille in substa tiam Hepatis, sive Hepar vim suam per venas las graciles ac tenuissimas exerat) Hujus porti nem Hepar sibi aliquam, ut ea nutriatur, assimila residuum per venam cavam ejusque infinitos ram los in totum corpus, omnesque partes distribuitu In vena Cava adhuc magis perficitur, sangui que purior redditur. Qui tamen, dum in V

ni

adhuc continetur, non plane Homogeneæ est na-
ræ, sed diversas obtinet partes: quum enim uni-
rsæ partes chyli, qui est materia sanguinis, non
ne ejusdem sint Naturæ, sed aliæ magis tempe-
æ, aliæ aliis calidiores, aliæ frigidiores, aliæ
ciores, aliæ humidiores, etiam massæ sanguineæ
n eandem obtinebunt naturam, etiamsi omnes sub
rmas sanguinis contineantur. Hinc & diversa
rtiuntur nomina; pars enim temperatior & opti-
a in specie dicitur Sanguis: calidior & siccior
liosus, frigidior & humidior, Pituitosus; fri-
lior & siccior, Melancholicus: ex qua massa,
quam ex Penu, singulæ partes sibi familiare tra-
nt alimentum.

USUS

Hic duplex dari potest: alter est *Internus*; dum
Natura ipsa in corpore eo utitur pro alimento:
ter *externus*, quo Medici, tum ut exinde signa quæ-
m hauriant, tum ut medicamentum inde concin-
nt: de hoc agendum nobis erit.

Primum itaque ex sanguine e Vena secta detra-
o desumuntur *significationes* nonnullæ, quas pau-
s *Franc. Joel. lib.* 4. *f.* 5. annotavit: ex quo se-
ientia deponere volui: Etsi sanguis dum adhuc flu-
& calore suo est imbutus, simplex & unicus hu-
or apparet, tamen ubi refrixit, & congelatus est,
e quinque partes ab invicem segregantur, &
ngulæ in singulas suas secedunt regiones. Bilis
va sanguinis concreti tenet superficiem. Hu-
or Melancholicus in fundo subsidet. Sanguis au-
m rubens & Pituita pallidior medium Cruo-
s locum obtinent, serumque his omnibus super-
tat.

Ut autem varietas & vitium sanguinis commodi-
s dignosci queat, sanguis in Venæ sectione ad mi-
mum in tres pelviculas stanneas aut vitreatas ter-
s ac mundas excipiendus est, in primo sc. medio
profluxionis ultimo tempore: Sanguis primum

exsiliens è Vena proxima, significat de partium incisarum tantum, & in eis contenti sanguinis constitutione. Qui in medio fluxu excipitur, sanguin qualitatem in Venis majoribus contenti ostendi Qui vero ultimo loco excipitur, viscerum, Hepatis scilicet & Lienis crasin & constitutionem indicat.

Præcipue autem tria in Sanguine consideranda Substantia, color & admixta.

1. Substantia cruoris è salubribus corporibus detracti, ubi concreverit, debet esse moderata, no crassa, aut tenuis; non torrida, siccave aut diluta, sed moderate concreta; non divulsa, nec nimi sero perfusa, sed proportionaliter tantum conspersa colore rubea, nullo tetro odore imbuta, & sapor dulcis.

2. Sanguis in superficie siccus & retorridus; nullo prorsus humore perfusus, siccam Cordis temperiem à præternaturali calore ostendit.

3. Sanguis crassus, lentus & tenax, pituita crassi & viscida corpus refertum indicat, unde obstructiones metuendæ, quas comitatur putrefactio & febris.

4. Tenuis vel non dilutus Sanguis, qui non concrescit, corpus humoribus repletum, & omnes fibras in sanguine esse corruptas & direptas monstrat.

5. Sanguis, qui non facile finditur, crassus est, & tenax & Pituitæ lentæ abundantiam docet.

6. Sanguis è contra, qui facile finditur, tenuis est, & plus justo aquosus.

7. Sanguis, qui fissionem non patitur, sed statim ubi attingitur in partes discerpitur, putrescere omnes humores in venis ostendit.

COLORES quoque sua habent documenta.

1. Rubicundus, & per superficiem æqualiter floridus color durescentis sanguinis boni & saluberrimi est index.

2. Citrinus color bilis flavæ exuberantiam in sanguinea massa prodit.

3. Ad

3. Ad albedinem vergens color, redundantiam luitæ naturalis ostendit.

4. Lacteus color sanguini admixtus nativi coloris rinctionem signat, mortemque præsentem mitur.

5. Niger, lividus aut plumbeus color, atræ bilis, putrefactionis index est.

6. Varii coloris cruor variorum humorum conionem in sanguinea massa ostendit, quod si conta cruor resolvatur in partes exiguas, extremam puedinem humorum in venis declarat.

Denique admiscentur sanguini varia, quæ etiam nnihil indicare videntur.

1. SERUM. vel aqua albicans, concreto nguini innatans: vel Hepatis inbecillitatem & regerationem, ut in Hydrope: vel renum attraicis facultatis debilitatem, obstructionemque in calculo, vel multam potus ingurgitationem tendit.

2. Aqua citrina cruori innatans, bilis flavæ ex nguinea massa non sufficientem segregationem Hepate, & præternaturalem ejus constitutionem guit.

3. Spuma cruori concreto adhærens, aut fervom & incendium, aut agitationem vehementem à tulentis spiritibus in Venis inclusis, ejus humoris, jus colorem refert, commonstrat, ut, spuma rubra nguinis, citrina, bilis flavæ, alba, Pituitæ: livida subnigra, Melancholiæ.

4. Bullæ magnæ per superficiem cruoris, adultenos spiritus in Venis inclusos arguunt.

5. Granula, aut arenæ, si in fundo pelvium in crue deprehendantur, lepram aut elephantiasin, aut orbum gallicum designant.

6. Pinguedo, aut adiposa materia per summam uoris partem diffusa, quæ obducta est pellicula, anearum telis simili, in obesis corporibus nihil inliti, in macilentis autem adipis colliquationem & acorem totius corporis innuit.

Hisce addimus, quî cognoscenda lepra sit, quæ sequenti instituitur modo.

℞. Sanguinem hominis suspecti, impone ei Saturnum pulverisatum, qui si supernatat suspicionem solvit; sin minus, eandem confirmat tum enim Lepra, vel est in via, vel jam totum corpus pervasit.

Vel. ℞. Ovum recens, impone in vasculum aliquod, instituatur Venæsectio super illud, quod ovum fuerit instar cocti, leprosum proclamabis hominem, sin crudum appareat, sanum dices.

Hactenus de significationibus Sanguinis: sequitur *Usus Practicus medicinalis*.

Utimur vero, vel Crudo vel Præparato.

Circa Crudum sanguinem quæritur: *Utrum is potius ad Epilepsiæ aut etiam alterius morbi curationem quid conferat.*

Fuerunt enim non tantum olim nonnulli, inter quos *Hollerius pag.* 92. *Mizald. Cent.* 3. §. 21. *Wecker. de secr. p.* 142. Orpheum & Archelaum proferunt, qui morbo comitiali lapsos confestim liberari à convulsione dicebant, si ex quacunque corporis humani parte labra epilepticorum irrigarent. Immo novi hic Regiom. civem quendam, qui suasu mulierculorum adamante cutim aperuit, & sanguinis promanantis guttulam unam atque alteram filiolo suo Epileptico exhibuit: at miserrimo exitu!

Sic Didymus Medicus extracto sanguine è pedis pollice labra epileptici inungebat.

Ætius tetrabil. 2. *serm.* 2. *Cap.* 15. inquit. Si magnum pedis ægri digitum diviseris ex quacunque parte, & destillante sanguine labia ipsius collapsi illeveris, statim excitabitur ab Epilepsiæ paroxysmo.

Quin & hocce temporis reperiuntur nonnulli, existimantes, sanguinem decollati haustum maxime facere ad abigendum Epilepticum insultum: Rationes insuper in medium adferre allaborant.

Primo enim existimant, haustu sanguinis alterius hominis, præsertim optime valentis, & violenta morte

arte interempti, sanguinem Epilepticorum morum non parum emendari, inque meliorem tum transferri; cum enim ille assumptus, tam ofosa, quam alia devorata elaboratione & coctione Ventriculo & Hepate, minime indigeat, sed promissime ob similitudinem rapiatur in venas, sanine minus laudabili turgidas: idcirco eum sic actum, alterius sanguinis impuritates, ac morbifi Tincturas, nobilitate suæ essentiæ alterare, & temrare posse, credibile omnino videri existimant. mmo plurimos spiritus vitales & animales in sanine recenti & hausto ob levitatem celeriter ascenre, Cerebrum versus tendere, sese cum partis corporis nostri conjungere, sicque eos antea nguentes vel exsolutos, facile excitaturos instauturosque dicunt.

2. Quia nonnullorum animalium Sanguini hæc s ac proprietas adversus Comitialem morbum int: humanum quoque utpote nobiliorem, eanem obtinere arbitrantur; sic enim Aquilæ, Cer i, agni, testudinis, mustelæ sanguinem epilepsiæ ederi probati scribunt autores; vide *Augen. om. 2. consultat. & epistol. medicinal. lib. 8. Wecr. in antidotar. special. lib. 1. s. 24. Bayer. lib. 2. ractic. c. 16. & Aldrovand. l. 1. part. 1. Ornithol. & om. 1. l. 12. c. 13.*

Verum maxime falluntur, quicunque eam amplectuntur sententiam, nec enim orationes hæ ejus sunt momenti, ut poculum hoc cruentum licentia boni Medici cuidam propinari possit.

Rectius itaque à Sanioribus statuitur Negativa, quæ & sequentibus roboratur fundamentis.

1. Quia ex poculo hoc Sanguinis H. crudi plus periculi, quam commodi expectandum. Sanguis enim, ut omnes Medici, & ipsa fibrosa sanguinis substantia testatur, extra vasa facile concrescit, & putredinem incurrit, idcirco maximopere pertimescendum, ne ita epotus, calore ventriculi, aliorumque viscerum in similem concretionem citissime abeat, atque ita plurima symptomata cum vitæ

periculo inferat: quod nonnulli ex Taurini cruoris haustu experti sunt. Nam Midas Rex Phryg. Psammetichus Rex Ægyptiorum, Æson pater Jasonis, & Themistocles fato suo miserabili id comprobantes testati sunt, ut id *Vutzerus tr. de Epileps.* ex auctoribus propriis refert.

2. Quia morbus hic ex haustu sanguinis humani magis excitatur, nam id confirmat antecedens ratio: cum concretum hunc extra vasa sanguinem, putredo statim excipiat: ex putredine vero non nisi vapores putridi & maligni generari possint, qui Caput ferientes, Cerebrumque vellicantes occasionem paroxysmo præbent. Id confirmavit olim Magnus ille Orthodoxæ Ecclesiæ Theologus D. Fridericus Baldvinus B.M. in quadam disputatione Inaugurali referens, audaculum quendam præservationis ergo sanguinem jugulati hausisse, qui tamen subito in Epilepsiam incidit, quum tamen ea antehac nunquam tentatus fuisset. Similem aliquando narrabat historiam Cl. D. Joannes Bacmeisterus Medic.& Prof. Rostochiens. præceptor olim meus & hospes honorandus.

3. Lubrica est illorum experientia, qui sic sanatos Epilepticos proferunt: licet enim Celsus de quodam id affirmet, qui jugulati gladiatoris calide epoto sanguine, liber à Comitiali morbo evaserit: tamen confusæ id fundamento nititur experientiæ.

4. Sanguis sui animalis obtinet Naturam, hinc facile actiones & Naturam jugulati patiens induere potest. Quod vel sequens confirmat historia.

Literis prodidit Julius Capitolinus Faustinam M. Antonii Philosophi uxorem cum sanguinem gladiatoris illius, quem unice deperibat, calide exceptum ebibisset, statimque cum marito concubuisset, gravidam factam peperisse commodum hominem ferocissimum, ac crudelissimum, qui gladiatoriis ac pugnis cruentis Rempub. Romanam fere attrivit. Imo videmus ex hausto aliorum anima-

animalium sanguine, simile quid in potatoris natu-
ram deferri: & memorabilis est illa historia, quam
habet *Weinrich. l. demonstr, c. 15.* de Puella quadam
Vratislaviensi.

Hæc, inquit, mollior, non multorum annorum, cum publice spectaret à carnifice latronem capite truncari, territa spectaculi fœditate, in Epilepsiam incidit; multa pro remedio tentata, sed frustra omnia; ex vulgo quispiam suasit; felium sanguinem porrigi utile esse, quo ebibito, malum non difficulter cessaturum; offertur, accipit misera, infelici admodum eventu; paulo post enim felis naturam induere ex intervallo, & quod id animal in ædibus solet, illa imitatur, voce, saltu, gestu, vestigiis, cum mures in silentio venatur, in angustissimis etiam, quibuscunque potest foraminibus, idque ita diu, dum paroxysmi vehementia remiserit.

5. Hominum natura, sanguine Humano epoto, audacior evadit, ita, ut instar belluarum, exuta omni humanitate obvios quosvis adoriantur: Confirmat id historia Langii, quam *l. 1, epist. p.* 385. sequentibus delineat verbis.

Pastor quidam sicarius & homicida, duos habebat filios, quos sibi in sui facinoris & latrocinii subsidium adscivit: at, cum pater juniorem, ad tam sæva obeunda facinora pusillanimem agnovisset, occiso in sylva Ottonis tabellario, quod à recto itinere deviarat, pater, panem sanguine occisi madidum, filio esurienti edendum præbuerat; quo degustato, nunquam dæmonis œstro percitus, sese ad quævis perpetranda facinora longe audaciorem factum, dum de eo & patre sumeretur supplicium, & frater etiam una meritas penderet pœnas, ingenue confessus est: Vide ibidem plura de Judæorum perversa malitia, & pueros Christianos necandi audacia & perversitate.

Adhæc & idipsum confirmare videtur id, quod habet *Dion. Græcus l. 2. de Cæsar.* ubi mentionem facit Caligulæ quarti Roman. Imperatoris, cujus Crudelitatis & malitiæ, nec ad matrem, nec pa-

patrem, sed Nutricem, quæ ipsum lactavit, refer illa enim, ultra id, quod esset crudelis, & barbara sæpissime oras mammillarum sanguine illiniebat, fricabat, infantemque exsugere permittebat; qu & ipse factis comprobavit; non enim contentus rat infinita multarum hominum cæde, verum sug bat etiam sanguinem de gladio suo, vel sica, & lam bebat lingua sua, sæpiusque exoptabat, ut tot mundus unam testam haberet, ut sic uno omn ictu decapitare quiret, & solus regnaret in te ris.

6. Quia sanguinis animalis bruti adhuc viven tis & animati gustatio & comestio populo Israeliti co ab ipso Deo severissime prohibita fuit. *Gen.* 9 *vers.* 4. *Levitic.* 3. *vers.* 17. 7. *vers.* 26. 17. *vers.* 10 19. *vers.* 26. *Deuteron.* 12. *vers.* 16. 23. *vers.* 15. *Sam.* 14. vers. 32. quanto magis ab eodem potatio nem humani sanguinis, & quidem calidi, spiritibusq vitalibus pleni, nobis Christi nomen professis, nun interdictam, putandum erit?

Hinc recte concludit *Unzerus c. p.* 235. Pronunciamus ac statuimus, sanguinis humani calentis potum, Comitiali morbo correptis porrectum, non solum inhumani, ac truculenti quid in se habere, verum etiam ob metum coagulationis & corruptionis in Ventriculo cum ingenti periculo vitæ assumentis conjunctum esse. Quapropter ab ejusmodi cruento potu, ut quisque, cui propria salus cordi curæque est, diligenter sibi caveat, nec vanis vanorum ac superstitiosorum hominum persuasionibus, temere sibi imponi patiatur, publice nunc omnes monitos volo.

Sic & *Weickard. Thesaur. Pharmaceut. p.* 51. inquit, Potio hæc sanguinis mera est fabula anilis, & potius Dæmonum præstigiæ, quos Magi Diabolorum antistites, cæde humana & sanguinis effusione delectari sciunt.

Mirum meherle, quod nonnulli ex Practicis Humano & juvenili sanguine internas senum partes irrigandas censent, ut reviviscant & juvenescant;

ant; *Marsilius Ficinus c.* 11. *l.* 2. *de vita comparanda* ita loquitur.

Quos Hectica senilis excipit, liquore humani [sa]nguinis destillato Medici quidam reficere moliun[tu]r, nihilque prohibet, quo minus senio jam confe[ct]os sanguinis potu reficiamus, cum communis & [v]etus sit Opinio, sagas quasdam infantium sugere [sa]nguinem, quo viribus juvenescant. Cur non & [n]ostri Senes, inquit, omni auxilio destituti sangui[n]em adolescentis, sani, læti & Plethorici sugant [m]ore Hirudinum ex vena brachii secta ad Unciam [u]nam vel duas. moxque sachari & Vini tantandem [a]ssumant. Ratio Ficini, & aliorum Medicorum [c]onsilium hac in parte probari videtur. Sanguis e[n]im humanus, cum sit Natura omnibus humoribus [t]emperatior, humanæque Naturæ familiaris, utpo[t]e calore, spiritu, vitaque plenus; cur non [e]rit Senibus salutaris, præsertim, cum lactis huma[n]i usus & à Galeno, & ab omnibus medicis lau[d]etur?

Verum enim vero ex ante dictis manifestum est, [n]ulla ratione & Senibus poculum illud truculentum [c]oncedi posse. Neque imaginandum est, inquit *[F]rancisc. Ranchin tr. de morb. Senum sect.* 2. *c.* 2, *p.* [1]97. Senes juniores fieri posse ex potu sanguinis [j]uverorum, cum non detur regressus à Senectute ad [j]uventutem, ut experientia istius remedii vanita[t]em & abominationem demonstrat; qui enim sanguinem humanum ex ipsis hominibus sorbent, & carnibus humanis vescuntur, ut & Barbaris notum est, non propterea longiori vita fruuntur, aut renovantur.

Sanguinis haustu olim fœdera fuerunt inita apud Scythas, ut habet *Solinus c.* 15. *Florus l.* 4. *c.* 1. *Herodot. lib.* 4. Sauciarunt enim se, exceptumque sanguinem, ubi permiscuere degustarunt, idque mansuræ fidei certissimum putarunt pignus.

Valerius Maximus l. 9. *cap.* 11. Sariastrum adversus patrem suum Tigranem Armeniæ Regem ita cum amicis conspirasse, scribit, ut omnes dextris manibus

manibus ſanguinem mitterent, atque invicem eu ſorberent: ſed hæc ad Politicam: vide *Schonbor Polit. l. 4. c. 35. p. 464.* vide & plura apud *Libav. 2. ſingul. p. 164. &c.*

Crudum Sanguinem in Hæmorrhagia narium non nulli commendant.

Crato conſil. à Scholtzio collectis, conſ. 71. inquit Si cum aqua fragorum, ſanguis, qui effluit lami na ferri candente exceptus ut pulveriſatus aſſuma tur, vel pulvis ille, cum pulvere lapidis carpionum mixtus imponatur fluxum narium compeſcit.

Munderer. medicin. militar. pag. 307. Si qui adeo vulneratus, ut ſanguis ſiſti nequeat, accipe ſanguinem profluentem, & in ferreo vaſe excipe, & exſicca penes ignem, ut in pulverem abeat, hunc in vulnus immitte, unde illico ſiſtitur fluxus.

Libav. in Apocalypſ. Hermet. part. 3. p. 314. Hæmorrhagiæ ſanationem ex intervallo ex aliis hanc ponit; dum inquit.

Ut hæmorrhagiam ſ. ſanguinem etiam inciſis omnibus venis emanantem ſiſtas, abſente, qui patitur fluxum per plurima milliaria à loco patientis, modo habeantur aliquot guttulæ ſanguinis illius, qui emanavit. Cape Vitriolum, q. v. redige in pulverem: mitte in capſulam ligneam: affunde ſeu inſtilla aliquot guttulas ſanguinis in Hæmorrhagia: impone Vitriolum & abſterſionem tege. ut fiat S.S.S repone in aliquo temperato loco, nec frigido admodum, nec calido, Siſtetur momento ſanguis ſive præſens ſit, ſive abſens ægrotus.

Porro Aqua illa, quæ Sanguini per Venæ ſectionem emiſſo, innatat, optime dolores mammillarum puerperis mitigat, ſi linteola ea imbuantur, *Wittich, l. 2. p. 92.*

Weckerus pag. 130. ex Cardano commendat Balneum primogeniti filii, ubi illius ſanguinis ſunt reliquiæ leproſis: hos enim eo reſtitutos vidit, cauſam à ſympath. quærendam eſſe dicit: corruptior enim, inquit, ſanguis per arterias & Venas in-

ressus, corruptionem attrahit. Est a. Sanguis, à partu effunditur, & potentia qualis noster, & uptior, & viribus adhuc partus ac pueri calidi- quocirca vehementer urget & purgat, & extin-, veluti radii Solis, ignis flammam obruunt, & nescere cogunt.

ecundo Præparari potest Sanguis Humanus variis dis, variaque exinde conficiuntur medica- nta.

ræmittimus hic illam præparationem, qua Ma- ticæ & Magicæ perficiuntur actiones: ut autores undem volunt, licet plurimum dubii subsit, nec itas suis destituatur difficultatibus; &c.

,cujus Paracels.in manual.p. 51. meminit, de qua rnestus Burggravius libellum integrum conscri-, eaque in notis Hartmannianis supra Tyrocin. licata, legitur.

℞. Sanguinem humanum calentem è Vena silica emissum, adde Spiritum Vini summe exal- um, antea in præparatione Urinæ ad auri soluti- m traditum, rite observato utriusque pondere, od pro libitu & ratione Objecti proportionaliter jus aut minus esto, qualis est sanguinis ad alco- .Vini, tripla, quadrupla vel quintupla: mista filtrum trajiciantur, & in Pelicano ansato Her- tice clauso, tertiam saltem ejus partem comple- in B. digeruntur, donec naturali quadam fer- ntatione tota capacitas vasis à mixtura illa oc- pata, & separatio puri ab impuro instituta fue-: purum, quod est aurei coloris, servatur seor-, & exaltatur per Cucurbitam vitream cum suo cipiente firmiter & continuo ferruminatam, solo hunculo, per quem liquor intromittendus est ad lum suum permeabili, decies vel duodecies ex cohobando, donec pretiosus liquor perfecte præ- ratus fuerit: Iste tandem adaptato ellychnio, ex nsueto artificiose parato, in Lampade Solari vel nari, vel vitrea radiis Solaribus per speculum ncavum in ellychnium coactis, accensus, sanitatis l morbi certissimus index reponitur.

Lampas.

Lampas enim s. lumen hoc semel incensum [...]det jugiter, quoad homo ille, è cujus aptatur [...]guine, vitalem ducit spiritum, atque eodem qu[...] eundem inflat ipse, horæ sive momento s. puncti[...]tio, simul cum eo extinguitur: Insuper; Si fla[...]ma luculenta sit, elevata, tranquilla & immota, ni[...] homo iste, quod vel corpori, vel animo grave [...] aut molestum, sentit: Sin vero secus habeat, & [...]surgens flamma varie scintillet, aut depressior [...] aut nebulosa & torpida, indicium tibi anxietat[...] tristitiæ, cæterorumque pathematum esto; perpe[...] enim ex congenitis Microcosmi influxibus astra[...]bus ac naturalibus inclinationibus (cum & sang[...] ille à sanguine ipsius hominis & corpus ejusdem [...]substantia hujus ipsius sanguinis à quo sanguis [...] præparandam Lampadem, mutuo quasi sumptus e[...] enutriatur) flamma ista pro statu & habitu isti[...] hominis sive prospero, sive adverso emicat, & sp[...]ectandam sese præbet.

Hoc oleum, sive hanc flammam, ignemque ine[...]tinguibilem, ad aliquot annos micantem, inve[...]tum aliquando fuisse aiunt Patavii in Italia: i[...]dem enim in monumento vetustissimo urna fictilis i[...]venta cum inscriptione hujus Hexastichi.

Plutoni sacrum munus ne attingite fures;
Ignotum est vobis hoc quod in urna latet,
Namque elementa gravi clausit digesta labore
Vase sub hoc modico, maximus Olibius.
Adsit fœcundo custos sibi copia cornu,
Ne pretium tanti depereat laticis.

Intra hanc urnulam erat altera cum inscription[...] horum versuum.

Abite hinc pessimi fures.
Vos quid vultis cum vestris oculis emissitiis?
Abite hinc vestro cum Mercurio petasato, caducea[...]toque.
Maximus maximo donum Plutoni hoc sacrum facit

Rursu[...]

ursus intra hanc urnulam, reperta est lucerna ac ardens intra duas ampullas, alteram ex auro, ram ex argento, purissimo quodam liquore ple- cujus virtute creditur per multos annos lucer- hanc arsisse.

I. *Cura Magnetica*, qua difficiles & periculosi rbi plurimi nulla potione Medica, aliisve sum- Pharmacis sanantur: cujus processum tradit *est. Burggrav, l. c. pag.* 129. sequentibus.

Primum, inquit, mense Majo, vel Icteritia, vel drope, aut ipsa fere Lepra cæterisque id genus rbis laboranti, Media brachii dextri inciden- est: invigilandum autem huic negotio unice, ut a Media, non ejus loca alia, feriatur. Vena sic ite incisa, sanguis quantum duo exinanitorum o- rum compleant putamina, vitreæ phialæ commo- m rostratæ immittendum, è vena adhuc calentis, ovorum putaminibus in hunc usum præparatis do insequenti citissime possit infundi. Gallinæ a duo aut tria erunt sumenda recenter parta; in remitatibus utrisque subtiliter perforanda; vi- lum cum albumine ex iis efflandum: membrana inde alba vitulina, aut Ovina, aut alia tenaci ac lida alterum foramen glutine fabrorum capsulari- um probe obturandum: quod ubi siccatum fue- , luto Cretensi & Ovi albugine constipandum, quoad ejus fieri poterit limo viscoso compin- ndum & consolidandum, utque exsiccetur, agen- um. Quo sic expedito, sanguis repente, ut è Ve- a adhuc calet, exinanito Ovi putamini infunda- ur; & sic modicum reponatur, quoad obriguerit ulum & coagulatus sit: Hoc facto, alterum il- d foramen arte & cura eadem obstruendum, ut exsiccetur, similiter agendum. Hoc com- endio aliquot ovorum putamina in hunc usum ptari possunt, quæ sanguine ægri illius adimple- Gallinæ subjicienda, & ad dierum quatuorde- im aut trium septimanarum spatium, ut iis incu- et, veluti cæteris ad pullos generandos suppositis, urandum. Quod si gallinæ plura valetudinario-

rum

rum pluriū ſanguine ova ſic adimpleta, pro gen
nis ſuis queant ſubjici, ejuſdem res erit efficaciæ.
curſo temporis illius ſpatio, & putrefactione obo
reſumenda erunt ova illa, & in diem totū ſeponen
poſt aperienda: quo facto, ægri illius ſanguinem
continua illa digeſtione Monſtro ſimilē videbis,
tore longe teterrimo. Hunc ergo exemptū porco
Cani ſub cuſtodia biduū & triduum etiam eſurien
pani recenter piſto inditū, aut alii cibo miſtū obj
devorandū. Porco tamen ſatius erit objici: ſiquid
dolore concitato, latratus ejulantes & queruli à
ne circūcirca viciniæ moleſtiores, ac minus feren
excitarentur. Sic tanquam in ſpeculo apparebit
porcum aliudve animal tranſlatam eſſe ægritudine
ſive ab Icterico ſive ab Hydropico, ſive Phthiſico
id genus aliis. Quod in beſtia liquet evidenter, &
homine ſine ullo doloris ſenſu valetudini priſtin
reſtituto, & adverſa illa in beſtiam immigrare juſ
quam à deglutita illa Mumia aliquot hebdomad
ſub cuſtodia aſſervatā, telo trajicere, aut aliter co
ficere fas eſt, ne ſoluta, vel in pueros, vel in alios ſ
viat, eoſque lethaliter inficiat.

III. MAGICUM quoque PHILTRUM ex San
guine parari poteſt.

Nonnulli Mumiam ex ſani corporis ſanguine par
tam, putaminibuſq;, ut paulo ante dictum, incluſam
una cum teſta ponunt in furnū piſtoris tamdiu, quam
ſolent pinſere panem, poſtea eximunt, & uſui reſer
vant: quicunq; enim hominū aliquid de ea aſſumpſe
rit, immo attigerit, trahitur is ad aliū, unde ſangui
fuit prolectus, ut ferrū ad Magnetem. Et notum eſt
Ruſticos hoc arcano pecorū gregem & capras, ve
anſeres, vel columbas ita ſibi devincire, ut ad alios
dominos nolint divertere, & animum revertendi non
deponant, conſuetudinemq; remeandi domum, more
ſolito, non deſerant; nec fiant, quod dicitur, occupan
tium, quod ſecus fieret. Sunt & Venatores, qui hoc
arcano feras ſibi conciliare norunt, ut in ipſa pen
retia eaſdem pertraxerint.

Hartmann. in notis Beguinis privatim traditis de
Philtro

tro ex S. H. parando,sic inquit. Sæpius autem u-
nisse animadversum est, quod inter diversos du-
dia & simultates vigentes, quin etiam inter uxo-
& maritum jurgia & rixæ, odium intolerabile
crearint,& alter alterū tanta mentis aversatione
cerbitate insectatus fuerit, ut neq; præsentis vul-
, neq; absentis recordationem tranquillo animo
e potuerit. Cujus odii memorabile exemplū est
is, filium ex conjuge legitime natum haut alio
do aversantis, quam, quo nonnulli feles reformi-
e,nec ulli aspectu, vel alio sensu ferre solent,idq;
m statim à partu fecisse dicitur, tum etiam sub-
ente ætate. Cum enim pater juberetur recens na-
amplecti, abhorruit, nec postea ejus præsentiam
odem contubernio absq; animi deliquio tolerare
uit. Factum itaq; est ab amicis, ut, cum puer de-
nis cum aliis pueris, uno eodemq; habitu vestitis,
cio patre in convivio ministrasset, neq; dum à pa-
agnitus fuisset, pristinam tamen affectionē, pater
ter omnem spem, passus fuerit, animi deliquio
m algore & sudore invadente: jussus ergo filius dis-
ere, perpetuo postea divortio à patre est sejun-
s.

Huic itaque abominabili affectui sequens ex *Saxg. Hartmannus* parat remedium.

℞. Sanguinis ex Basilica sinistri brachii ejus
sonæ, quæ ab altera odium patitur q. plac. eun-
n è Vena prosilientem in tantundem alcoholis
ni optimi per infundibulum immitte: digere vi-
bene clauso per plusculos dies, postea destilla ex
vaporoso per alembic. ad siccitatem.

Ejus aquæ destillatæ exhibe alteri personæ, quæ
ium alit in Vini haustu,jejuno Ventriculo ℥.i. vel
as, aliquoties repetendo, & mirabili admodū me-
morphosi animi diffidentium conciliabuntur,omni-
n rixarum fomites seu irritamenta cessabunt, modo
ter hanc medicinā etiam piorū consolationes &
cundæ suasiones accedant; malevolorū v.garritus &
gæ abarceantur. Hac ratione conjuges furiis rixarū
itati,redintegrato pristino favore in individuū amo-
rem

rem mutuosque amplexus rediisse explorata confirmata apud Philosophos experientia fid facit.

Sequuntur aliæ ex Sanguin. Microcosmi præp rationes, & quidem primo Simplices destillation sicque primum in usum Medicum venit.

AQUA SANGUINIS HUMAN

Hujus præparatio sequenti instituitur modo.

℞. Sanguinem Microcosmi purum, ex B silica aut Mediana hominis sani, qui bonæ sit co stitutionis, nec eundem propter infirmitatem abundantiam, & quidem non timido & fracto, alacri, ac præsenti animo emittet, extractum; hu morem aut aquam cum sanguine procurrente adime; deinde sanguinem istum adhuc cale tem per cinerem in Retorta, vel in B. per ale bicum lento igne tamdiu destilla, donec omn aqua extracta sit, & ne residuum comburas, dilige ter animadverte, ne aqua vel turbida sit, vel fœte

VIRTUTES ET VIRES.

Hollerius p. 209. in *Phthisi* ad restaurandum aqua hanc commendat, si ejus ℥. i. bibatur, membraq affecta ea foveantur. Hinc & *Thesaurus Euony* tradit, quod exigua ejus quantitas sumpta omnibu viribus exhaustos restituat.

Matth. Martin. tr. de Schorb. tradit liqu rem hunc extrinsecus admotum artus marcescent roborare.

Poppius cap. de Epileps. pag. 62. In *Epilepsia* utitur, dum inquit; Si homini sano vena secetu in conjunctione Jovis & Veneris & ex sanguine il aqua destilletur, patientique exhibeatur, liberabit à morbo.

Fistulæ si illa laventur, purificantur & sanantu

In *combustione membrorum* s. ab Igne. s. ab aq facta circumliga aqua hac locum affectum, sic æst extrahetur. *Paracels*

racelsus vult, quod in loco tenebricoso aut so-
o nullus nobis oboriri possit terror, si ea fa-
lavetur: Is & vitrum ei impositum mollius
t

llopius l. de secret. p. 191. de hac aqua hoc ha-
℞. Mercurii q. p. ablue cum aqua S. H. idq;
oties repete, & iterum exsiccetur, tandem in-
scit Mercurius, & tractabilis fit instar Lunæ.
æc Aqua S. H. compositionem nonnullo-
medicamentorum ingreditur, paraturque
ea.

I. AQUA OPHTHALMICA.

anc descripsit *Croll. Basil. Chym. pag.* 195.

℞. Vini Malvatic.
Aquæ Sanguinis Humani.
stillatic. albumin. ovorum coctione indu-
ratorum an. lib. i.
rosarum rubra. alb. an. ℥. iii.
Chelidon. rutæ.
Euphras. fœnicul.
Valerian fumiterr.
Puleg. an. ℥. ii.
Mellis Virginei cochl. i. ß.
Alumin. roch. Sach. cand.
Vitriol alb. an. ℥. ß.
Camph. ℈. iii.
Salis euphras. fœnicul.
Satur. an. ʒ. i.
Essent margarit.
Corallor. an. ℈. ii.
Caryphill. Zingib.
Mastich. an. ʒ. i.
Tutiæ præparat. i. e, in aq. rosac. & Vi-
Cretico an. sexies extinctæ, ac tenuissime tritæ.
i. ß.

Aloes ℥. ß. Terenda terantur, & misce-
tur, stent in vitro clauso, aut caloris digestione
r mensem, vel quod melius sub dio Soli & rori
exponatur

exponatur per 40. dies, quotidie aliquotidies mov do, sic demum insolata promenda usui.

Valet ad omnes oculorum affectiones, inflamr tiones, lippitudines, nebulas, fistulas & ejusmo Modus applicandi generalis hic est: Jaceat in l æger supinus, & injecta intra apertos oculos ac gutta cum pluma gallinæ indatur; claudat, refer que oculos infirmus, ut per oculorum cavitates trusa aqua per oculum diffundatur, id bis terve die fiat, & curabitur.

II. *Confortans Catholicum*,

Hoc reliquit in scriptis *Arnold. Villanovan.* quo depromsit *Myllius*, & inseruit suo *Antidotar* 788. & *Basil. Chym. tr. de Auro*.

℞. Roris Majal. destillat lib. ii.

Sachar. ℥. viii. Coque ad consump onem Roris Majalis, adde deinde.

Aq. destillat. fl. vel corticum citri.

Meliss. an. ℥. i. Incorpora ad Solem fc tissime bene agitando cum spatula: & sic permit stare in vase panno subtili cooperto per tres dies donec inspissetur: postea.

℞. *Aquæ stillatic. Sanguinis Huma.* ℥. ii.

Sanguin. dracon, ℥. ß. distemper totum miscendo cum jam supradicto Sacharo, fortiter incorporetur ad Solem: deinde,

℞. Croci Orient. ℈. iv.

Moschi ℈. ß.

Auri foliat. ℈. i.

Ligni aloes ℥. i.

Corall. rubr. ℈. ß.

Rosar. siccar. ℥. ß.

margarit. ʒ. ß. incorpora fortiter, & sic permitte vas coopertum, donec exsiccetur. F Electuar. confortans mineram omnium virtutum.

III. *Unguentum Sympathiæ contra Podagram* quod idem describit *lib. 5. de secretis. p. 183*,

Sanguis, inquit, Podagrici per Phlebotomiam aut

entosas tractus, servetur, ipso tamen inscio, re hoc uti velis. Destilla ter Mariæ Balneo uam,

℞. Hujus Aquæ Sangu. H. ℥. iii. quibus addes.
Olei rosar. Saponis Venet. liquefacti. an. ℥. ß.
Axungiæ human. ursin.
Succi barbæ Jovis an. ℥. i.
medullæ bovis ℥. ß. Omnia lente co-ur in æneo vase, donec in spissitudinem Un-ti convertantur: assidue tamen agitentur, ne urantur: postmodum in augmento Lunæ o die, semel patientis plantæ ferro pungantur, et pro ventosis applicandis fieri partes, do-s itidem ad hunc modum etiam aperiantur, & issime perungantur unguento supradicto, ut tret; sic fiet, ut in novem Septimanis abe-odagra. Unguentum hoc decem annis in suis ous & virtutibus conservari potest in loco tem-te frigido.

quis tamen per Aquam, Spiritum elaboratio-intelligit, is sequentem notare poterit descripti-n, aut ex sequentibus aliam eliget.

ense Majo hominis sani & juvenis bene tem-ti vena est incidenda, sanguisque cucurbita da excipiendus, donec tertia ejus pars occupe-: agglutinatoque alembico cæco in B. detine-donec sanguis intumescens totam cucurbitam leat, id quod fit mediocri calore. Destilla-postea Aqua, quæ non magni æstimatur, quan-m elaboretur ab aliis amplius & usurpetur ad actionem Salis. Reliquiæ in Retortam infusæ, licata Retorta alia pro Recipiente, in cineribus illantur, clausis luto juncturis, & reficcatis: illatione peracta, reclusis commissuris, liquor nditur super fæces, iterumque destillatur: id-fit novem vicibus; semper Capiti mortuo de-latum reaffundendo, ut color subsequatur rubi-; attendere autem oportet in destillatione, ne ni-mio

mio igni fæces comburas in carbonem, sed tan ad siccum destilles.

Vocatur hic Spiritus à *Libav. l.* 8. *Syntagm.* cap. 20. *Oleum Cœleste*, quo opinari nonnullos scri restitui posse in agone constitutos, ni definitus riendi terminus advenerit. Resuscitationem m tuorum medicam indigitarunt Lullius & Dem critus.

II. OLEUM SANGUINIS MICROCOSMI.

Variis modis hoc ipsum parari posse, legimus pud Naturæ consultos: & quidem primo ex RE SIDUO illo, quod remansit in prima destillati ne, qua Aqua educta fuit: Residuum enim illud p verisatur, & in duas dividitur partes. Uni pa adfunditur Acetum Vini destillatum, quod c Spiritu Vitrioli corroboratum est, ad duorum di torum supereminentiam, inde Retortæ & sen destilla ex arena: Liquor tunc exibit; ignem po ea urge, donec *Oleum* egrediatur, quod separatu permiscetur Unguento contra Luem gallicam: I quorem v. & acetum exhibeatur ægroto: Dosis à ℈. ad ℥. ß. in Vino.

Alteri v. parti adfun. de Ol. Juniper. vel Ter binth. & destilla per Retortam ex arena: destill tionem illam repete: sic exit Balsamus ex viva Mu mia, quo affectus morbi Gallici inuncti curantur, paralysis membrorum inde proveniens sedatur.

Aliam descriptionem proponit, *Poppius l*, 3. *Th Med.* p 741. sequentibus.

℞. Sanguinem recentem hominis sani, se para eundem à suo Phlegmate, inde Cucurbitæ v treæ, luto optime claude, vitrumque in Igne va poris ad putrefaciendum colloca: deinde destill Phlegma in B, lento igne: Materiæ residuæ po destillationem adde quartam partem Salis Urin volatilis, misceantur invicem, vitrumque viciss claude, & per mensem ad putrefaciendum repone tandem

m destilla, sic Oleum rubicundum, instar Bal- egreditur: hoc etiam rectifica: sic habebis cinam auro ipso præstantiorem, inprimis in is & ulceribus malignis & impuris, intus & ex- urpando.

l, ut habet idem autor l. c. ℞. Sanguinem nis sani, aquam remove, & adde uni parti san- s, duas Salis puri; exsicca leni calore, postea Retortæ, & destilla, sic egreditur Oleum cum re; separa quodvis: & accipe liquorem, adde ligni Guajac. an. & adhuc semel destilla. De xhibe ℥. ß. Oleum v. unguentis idoneis com- eantur.

put mortuum reverbera, & cum aqua calida e, ut ea in balneo se lavare possit: cui tamen & Salia addi poterunt.

ec inelegans est modus sequens conficiendi Ole- quo tutius Interne uti possumus.

℞. Sanguin. homin. sanorum & juve- Venas primo Vere incidentium satis magnam ititatem: adde alcoholis Vini præstantiss. tem tertiam, & in Cucurb. probe munita in . digere, putrefaciendo per 40. dies: dein- destilla è Cineribus per alembic. & prodit u- um aqua Oleum elegans, separa Phlegma ab O- destillando per B. lene. Oleum postea per Re- am è cineribus rectifica per se novies repe- do eandem destillationem: sic admodum no- fiet Oleum: alii sine additione Spirit. Vini guinem in digestione præparatum ex Cucurbita rvata novies destillant, ut habet *Andernac. Di- l.* 7. p. 641.

Hoc præstantissimum est ad Caducum etiam eteratum sanandum: si ejus ℈. ß. in aqua Pæ- æ singulis diebus per mensem integrum à Luna va incipiendo, Epileptico exhibeatur. Præte- que singulis Noviluniis, semel per integrum an- m ℈. i. repetatur. Interim Diætæ simul exacta benda ratio, sic certissime morbus tollitur, ma- nitas ex toto corpore propellitur, partesque robo- rantur,

rantur. *Andern. Dialog. 7. de Veter & nova me pag. 641. & ex hoc Hartmann. in notis supra Begr* qui Balsamum sanguinis humani vocat, dicitque lere in Capitis doloribus inveteratis, Cerebri a ctibus, loquela amissa, asthmate &c. immo tota medicina, non neglectis necessariis, val ait.

Datur à g. 6. ad xii. in vehiculo convenienti : dunt alii, si Oleum hoc rectificatum superfunda auro calcinato, aurum solvi, potabileque reddi, sit thesaurus incomparabilis, & Epilepticis p conferat.

Ad Paralysin hoc ipsum oleum commenda cum aq. rorism. à *Mullero pag.* 120. & à *Cl. Se nerto lib.* 1. *part.* 2. *cap.* 27. *pag.* 555. ad inungen partes Paralyticas ; inprimis si aliis permisceat linimentis.

Ad Pulmonem exulceratum, Pleuritin, flux ventris, Apoplexiam valere scribit *Libav. part. Alchym. p.* 143.

Phædro literis prodidit, se soluto dulci Microc mi (quod *Libav. Syntagm. arcan. pag.* 415. O um, salem, aut Essentiam quintam sanguinis di esse : quum sanguis sit principium materiale corp ris nostri, vehiculumque humidi radicalis, & c loris nativi, vel, ut decies ipse Deus pronunciat Mose. Vita & anima est in eo) decies dato res lutionem & tabem utriusque brachii sanasse : add ta tamen etiam unctione externa ex oleo Philosop & Pingued. taxi.

Notemus hic summum Oleo huic inesse fœtoren inprimis si per se sine additione alicujus destill tur : Sic. enim *Sala aph.* 18. Impossibile est, in quit. è Sanguine & carnibus quorumcunque ani malium Oleum sine adustione destillare : nequ virtutibus corporum suorum Olea hæc respondent propter deterrimum, putridissimumque odorem usus ej's sit interdictus. Externe quidem pro pter, facultatem, quam habent, Salinam, deter sivam ac penetrantem usurpari possunt. Verum enim

...im vero, & fœtor ille per repetita cohobia, & ...arum rerum additionem corrigi potest, ut sic in... ...nus quoque ejus remaneat usus. Si cui tamen ...inus arrideat, de Essentia quinta, mox depingen..., prædicti Olei loco assumere poterit.

Euonymus in Thesaur. pag. 164. Oleum quoddam ...ctum, s. vivum Hugonis Gordonii, quo il... plurimas gravissimas ægritudines curavit, de...scibit sequentibus.

Sanguinis rubicundi de homine sano, æta... annorum viginti quinque aut triginta, libræ ...s.

Spermatis Ceti, medullæ bubulæ, utriusque li...a. Libav. lib. 8. Syntagm. arc. c. 20, moschum & ...a addit.

Destillentur in alembico bene lutato, & exibit ...ua prima alba, altera pallida, tertia flava, quar... rubea & crassiuscula. Oleum sic destillatum ...m Luna pariter erescit, decrescitque, quamobrem ...nctum cognominant. Quod si ægroto, qui & vi...s omnes, & loquendi facultatem amiserit, tres gut...s cum Vino perexiguo infuderis, mox & loquetur ...validior erit.

Si quis quotidie hujus olei guttam cum cochle...i Vini biberit, animo alacri & corpore per om...a membra robusto evadet: & senectutem proro...bit quam fieri potest longissime, nec ab ullo ve...no lædetur. Curat etiam fistulas, fracturas vete...s, & chronica ulcera, si vini lotione prius sicci... evadant. Vulnera recentia triduo sanat illitu... ...cus ani internos externosque curat. Medetur va...is affectibus, lepræ, morpheæ, paralysi, & aliis, ...quis jejunus guttam cum Vini albi cochleari bi...erit.

3. *Quinta Essentia.*

Hanc alii aliter elaborant; *prima* sit *Ulstadii*, ...iam delineat *lib. de secretis Nat. c.* 14. *& eandem* ...ibavius *l. 2. Alchym. tract. 2. p.* 127. paucis contra...am sic describit.

Sanguinem, inquit, è Vena hominis sani rece extractum permitte coagulari, aquam innatante abjice, adde decimam partem Salis, macera in i mo vase clauso per dies 40. donec sanguis in aqua vertatur Fimum sæpe renova: destilla aquam usque ad siccitatem, fæces in marmore læviga, misce cum sua aqua, degere, distilla cum cohob is, ut essentia cum aqua prodeat per alembicum aquam hanc cum Essentia diu circula; postea segreg Phlegma, & relinquitur Quinta essentia Sanguini Hæc, referente Ulstadio l. c. in omnibus ægritudin bus ex nimia sua nobilitate & virtute maxime e sustentativa naturæ humanæ, & citissime ægrotan tem à quocunque morbo liberat.

Secunda est Poppii, de qua agit in *Hodogetico Ch mico p.* 187.

℞. Sanguin. rec. hominis sani, in Vitr bene munito stet per mensem in leni calore ad pu trefaciendum; deinde sensim exinde destilland provoca, primo Spiritum s. Salem volatilem hunc remanentiæ reaffunde, & iterum destilla, la boremque hunc cohobando sexies repete: tun demum verus elicitur spiritus, qui in alembico at Recipiente instar glaciei adhærescit, quem serva & leni calore Phlegma destillando evoca: done spissa remaneat in fundo materia, & cuticulam superius contrahat, tum in cellam repone, ut cry stallisetur materia: tunc Oleum separa, & plu inde Phlegmatis, ut prius, evoca, ad spissitudi nem, vel cuticulæ productionem, denuo ad cry-stallisandum repone; totiesque id repete, donec nulli amplius conspiciantur crystalli. Ex capite mortuo Salem fixum debito modo extrahe, & pu-rifica, & cum crystallis misce, & per mensis spa-tium purifica; deinde in B. roris per mensem u-num quoque colloca, & sic sensim destilla, do-nec Spiritus & Phlegma prodeat; mox ignem urge, & cum oleum fœtidum egredietur, ab ope-ratione cessa spiritumque ei affunde, & fortissimo igne destilla, rursumque destillatum reaffunde &

ftilla, cohobationemque hanc fexto repete : tunc od fublimatum eft phialæ anguftioris & longioris lli indatur, & ad coagulandum feponatur, fic Sal bens, inftar rubini inde fiet : Cui Spiritum Vi- affundes, & in igne circulatorio collocabis, fæ- fque feparabis, purum v. feparabis, inftar pre- ofiffimi Thefauri.

Tertia eft Petri Joannis Fabri, quæ.l. 1. *Myrothe- cap.* 8. fequentibus defcribitur.

Colligatur Sanguis humanus ex Adolefcentibus nis, florido vividoque colore præditis, & quadra- ftaturæ hominibus, Mercurio fupra Horizon- m conjuncto cum Sole in Geminis, vel Virgine, od folet potiffimum contingere, intra menfes aii & Augufti, fingulis annis, ut ex ephemeri- bus clarum erit cuilibet rimanti : Colligatur au- m maxima in quantitate in vafis argenteis, aut treis, & cuftodiatur in umbra coopertus, ne lvere fordido & feftucis contaminetur, donec oncrefcat, & feorfum humorem per fe omnem e- omuerit, quem per inclinationem ejicies, & à fan- nine concreto feparabis. Hujus fanguinis concreti & ferofo humore feparati, accipe libras faltem quin- ue, quas cito permifcebis cum libris decem opti- i Spiritus Vini à Phlegmate puri, & fimul con- nges in phiala vitrea fortiffima, movendo & a- tando materias, ut diluatur fanguis, & per- am optime permifceatur fpiritui Vini. Hanc ateriam optime claufam in B. tepido, aut cine- bus tepidis digere per quatuor aut fex dies, do- c fpiritus perquam optime tingatur, & fanguis omni ex parte diffolutus. Cave, ne in dige- ione calor invalefcat fupra naturalem calorem, ia tunc temporis Sanguis coqueretur & concre- eret magis, nec diffolveretur; dum diffolutus eft nguis, fuperpone phialæ caput alembici, deftil- lentiffimo igne, & fepara fpiritum vini, do- c guttæ ftillantes incipiant lactefcere ; tunc mporis vas Recipiens mutando, ignem pedetentim

augebis, donec cesset destillatio, qua cessata, ignei iterum multiplicabis, ut Sal nive candidior ad caput alembici ascendat; hunc Salem custodies, & aquæ lactescenti prius egressæ conjunges. Feces dein de fortissimo igne combures tandiu, donec albescant ex his Salem elicies cum Vini Phlegmate puro & nitido, ter aut quater destillato, sequenti modo. Accipe has feces calcinatione albefactas, & his superpone Phlegmatis Vini maximam quantitatem, & i catino stanneo bulliant (cave, ne in cupreo) pe horam : bullione peracta & aqua frigefacta im pone phialæ, ut feces decidant omnes in fundo deinde per inclinationem, quod clarum erit effun de in alembicum & destilla ad siccitatem usque Salem iterum violentissimo calcina igne, & solve ut prius, & congela, & opus simile reitera, donec summopere nitescat Sal, & purus putus, & clar sit valde. Hunc Salem phialæ impositum optim obturatæ, reverberabis in fundo reverberii pe quindecim dies, aut plus, donec colorem rubeum acquisiverit: hunc Salem benedictum, coloratum & tinctum dissolve in Spiritu Vini, quem separas à tuo primo sanguine, dum sanguis cum eo dige rebatur, & ponantur simul in digestione lentissi ma; donec perquam optime tingatur Spirit. Vi ni: tinctum Spiritum Vini, clarum & nitidum pe inclinationem effundes in alembicum, & in B. lentissi mo Igne destillabis, donec cesset destillatio. Tin cturæ deinde, quæ in fundo remansit, adde Salem volatilem sanguinis, quem conjunxisti cum aqua lactescente, quam custodiendam præcepi. Sit au tem Sal iste, & aqua lactescens septima destilla tione purificata, antequam conjungatur. Con juncta simul deinde circulentur lentissimo Igne, & singulis octo diebus superposito capiti alembici va se circulatorio, separetur quicquid aquosum ex trahi poterit, quod est reservandum pro summo ar cano in omnibus affectibus oculorum: dum aquo sum istud omne erit separatum, quod in fundo re

manet

net, custodiendum est, pro summo sanguinis arno & Quinta essentia. Potest etiam brevius, non efficacius, parari hoc arcanum, si Sal volatile sanguinis purum putum separetur per sublimationem à sanguine, & in lentissimo igne ovo reo optime clauso fixetur, donec colorem rubrum acquirat.

Vires & usus Quintæ essentiæ. Sangu. Micr.

1. Balsamum est summum, & vires naturalis Balsami longe superat, tum in conservandis à corruptione corporibus, tum in sanandis vulneribus cujuscunque generis, tum in curandis ulceribus quibusvis, intrinsece sumptum & extrinsece admotum.

2. Adversus pestilentem auram, dum omnia ferremedia negligit fortissima pestis, summopere efficax & præservativum.

3. Lepram incipientem susque deque tollit, antiquam vero mitigat, ejusque ferociam reprimit, eo, ut vita longiori fruantur leprosi, arcano prædicto utentes.

4. Paralysin, & omnes nervorum affectiones extrinsece admotum, & intrinsece sumptum certissime curat.

5. Podagram, quamcunque Arthritidem illico, & am citissime lenit, & frequenti usu tutissime sat, & jucunde.

6. Hecticis, Phthisicis, Catarrhosis & tussientibus mmum est sanitatis asylum.

7. Hemicraniam, & quemcumque capitis dolon frequens ejus usus tandem disperdit.

8. Quartanam, & omnem Melancholiæ speciem rat.

9. Intellectum & omnes sensus acuit.

10. Senectutem fortissima juventutis conservatie prohibet, canitiem retardat.

11. Vulnera & ulcera interiora & exteriora bresimo conglutinat tempore.

12. Omnibus demum morbis accommodatur, vires æmulatur fixi vitalis spiritus, ex Centro

terræ deprompti, quem antiqui omnes Philoloph Vitæ nostræ verum & unicum propugnaculum dixere, & aurum Dei, quo utitur Deus, ut redimat morte omnia & annihilatione. Usus ejus est cum aquis Cinamomi, anisi, in jusculis, cum Theriac tempore pestis ad quantitatem drachmæ unius jejuno Ventriculo.

Idem in *Palladio Spagyr. pag.* 39. similem fere Q. Essentiam ex Sanguine H. parat, sine omni tamen additione: quam & fere similem, verbis duntaxat nonnullis differentem describit *Rhemanus in dissertat. Chymiatechnic. p.* 71.

Primo educitur sanguis in sufficiente quantitate hic aeris externi facultate concretus, tractu temporis in umbra arescere incipit, ut humiditas superflua aquosa ad nutrimentum illius humiditatis radicalis apposita, sensim evanescat. Tum materia hæc pulverisata vase vitreo, ad distillandum apto, cucurbitæ vitreæ sc. indenda est, & capitello ipsi apposito, juncturis quam optime clausis, levissimo Cinerum igne pellenda est hæc materia ad capitellum, quæ primo in forma lactis, oculis ipsis sese ostendit. Secundo, Sal cryſtallinus ascendit, lateribus capitelli affixus, ut Cera fluens, summopere tamen volatilis, quem segregare oportet, & bene custodire, ne pereat. Ultimoque ascendit Oleum rubicundissimum, novo capitello excipiendum, & illico augendus est ignis, ut quicquid est Olei ascendat, reliquumque in fundo remanens comburatur in cinerem albissimi caloris, tuncque frangitur cucurbita vitrea, nec unquam potest tantum ignis pati, quantum necesse est ad illam calcinationem: Præstat itaque, ut postquam Oleum totum ascenderit, cineres, qui in fundo Cucurbitæ vitreæ nigri coloris reperiuntur, extrahant, eosque reponant tigillo terreo, fortissimo igne per Hebdomadam in furno vitrario aut simili, usque ad illam albedinem calcinandos: unde Sal artificiose, ut ex supradictis, liquet, extrahendus est, solutionibusque filtrationibus,

ws, evaporationibus, & deficcationibus toties rei-ratis ad summam puritatem redigendus: Postmo-um Sal volatilis crystallinus, ut Cera fluens qua-uor aut quinque sublimationibus, à suis impu-itatibus vindicandus, & in unaquaque sublimatio-e vas sublimationis infernum mutandum: aut il-ud idem per quam optime detergendum, antequam al ascensus iterum solus in illo reponatur, & ite-um scandat levissimo igne ad supernum capitellum, onec puritatem quam maximam adipiscatur: Ole-m etiam rubeum iterum destillationibus quamplu-imis purificandum venit, donec rubini claritatem & splendorem acquirat, ac aliquantulam fixionem, n igne satis magno permanentem, & interim odo-em gratissimum. Ultimo hæc tria certo ponde-e & mensura conjungenda sunt, Sal puta volatilis, Sal fixus & Oleum rubeum, ignique levissimo & continuo per quam longissimum tempus commen-danda, ut ignis actione continua & longa in vase a-pto & Hermetice clauso, tandem hæc tria figantur & in ignis asperitate quiescant, fluant ut cera sine fumo, quod postquam factum reperitur, ipsa expe-rientia completum est. Fides & veritas hujus tan-ti arcani, ultra rationes Physicas infinitas, penes experientiam est. Hinc Ægyptiorum antiquo-rum quorundam Sophi, ipsius Elephantiasis ve-rum habuerunt remedium, non ex Balneo ipsius sanguinis humani ut perverse asserit Medicorum quorundam Parisiensium summus, sed ex Arcano sanguinis supradicto, cujus inventionem Ægyptiis solis deberi facile crediderim: unde summa cum injuria ab Historicis quibusdam tribuitur illud crudelius morbo ipso remedium Ægyptiis. Id au-tem forsan evenit, plebeio quodam rumore; cum illud remedium in arcanis fuerit apud Ægyptios, plebeia eorundem turba tanti secreti non conscia, sanguinem puerorum, ut saniorem, & spiritu il-lo vivifico pleniorem Medicos Ægyptios conqui-rentes cernens, Balneum eo sanguine parari puta-bat, vel quod Medicorum horum quis ad eluden-

dam turbam, tale portentum illi tanquam verum a firmaret, ut non amplius quæreret, quid inde fi net, & ne fractor sigilli cœlestis & Hermetici e set, &c.

Rhenanus prædicto loco *Q. Essent.* quam ARCANUM vocat, hisce delineat.

℞. Sanguinem hominis juvenis, qui non ex cesserit annum trigesimum, sani, viri, non fœminæ, pone in matratio amplo vitreo optime clauso & sine ut putrescat per se in frigido, donec pe putrefactionem fiat instar vini rubelli, & sit in liquida consistentia, qui prius erat coagulatus. Per acta putrefactione (quæ intra decem vel duodecim dies perficitur,) ponatur in retorta ampla, in qua etiam poterit putrefieri, & alututo magno Recipiente, ita pellantur Elementa quatuor, ut Aqua, quæ primo manabit, lentissimo Igne eliciatur, qua cessante, aucto ignis gradu, prodibit aer instar nebularum, qui validissimorum est spirituum, & nisi regatur, vas proculdubio disrumpet: aer hic in oleum album concrescit. Tertium erit ignis s. Oleum rubrum, quod aucto igne sub & super debet pelli: videbis flammas ignis penetrantes in vas Recipiens. Cum hoc igne circa finem audies cum strepitu stillantem Mercurium vivum; cum strepitu, inquam, quia cæteræ omnes substantiæ sine strepitu emanant: pelle summo ignis gradu ad siccitatem usque: feces s. terram in Retorta restantem cape, & aeri expone in catino vitreo: per 5. aut 6. dies humectabitur, & si digitis versas, ac manibus alteras, videbis & invenies in fundo Mercur. currentem, cujus ℥. ii. ex una libra sanguinis eliciuntur: melius separabis, si feces istas aqua stillaticia cadente abluas, quam Sale aliquo prægnantem reserva. Caput mortuum in Crucibulo tecto summo ignis gradu calcina ad albedinem. Salem ablutione extrahe s. artem; sed vide ut fiat in vase vitreo, quia alia vasa, ut fictilia, Sal iste sua subtilitate penetrat. Salem ita præparatum reserva ad usum dicendum,

℞. Tria

℞. Tria Elementa mixta, Ignem, aerem & aquam, quæ ſimul rectificentur, dato igne per gradus, in arena quinquies vel ſexies, tandem veniendum ad ſeparationem. Aqua ſ. ſerum blande eliciatur ad uſus dicendos. Aer coagulatur in Oleum album, cui ſupernatat Ignis rubicundus: iſta duo ſimul excipiantur, dato igne & aucto per gradus, ponantur in duabus parvis Retortis, toties fiat Rectificatio (duodecies vel vicies) donec nullæ fæces reſtent, id eſt, totum rubicundum ſeparetur, & quod poterit uniri, uniatur cum albo, reſtetque oleum albiſſimum inſtar adamantis pellucidum. Accipe hujus Olei quantum vis, & cum ſuo Sale pone in Ovo Philoſophico, quod ſigillatum colloca in forno arcanorum & per gradus dirige.

Quarta eſt *Beguini*, quæ *l. 3. Tyrocin. Chymic. c. 1.* ſequentibus depingitur.

℞. Quantitatem ſatis magnam Sanguinis virorum ſanorum in flore ætatis conſtitutorum, pone in vaſe Circulatorio juſtæ capacitatis in B. M. continue bulliant, donec draco propriam caudam devoraverit, id eſt, donec omne Phlegma fuerit abſumptum. Vaſis refrigeratis materiam exime, eamque in particulas ſcinde: & per Cucurbitas altas, eodem B. calore, Phlegma deſtillatione ſepara. Deſtillatum ſuper id quod remanſit, reaffunde in B. bulliens in iiſdem vaſis circulatoriis per decem dies, ut ſupra: poſtea Phlegma deſtillando, & propriæ terræ reaffundendo, ut ſupra, quinquies eundem proceſſum repetendo, & ultimo totum Phlegma deſtillatum reſervando. Vaſis frigefactis materiam exime, Retortæ amplæ inde, adhibito Recipienti capaci, deſtilla ex Cineribus Elementum aeris (ſpiritus) Igne graduato, Nubeculis in recipiente diſparentibus Ignis intendatur, ut Elementum Ignis in forma Olei rubri egrediatur, ſub finem ſublimabit ſe aliquid de Sale Ammoniaco. Vaſis refrigeratis, ſepara ſpiritum ab Oleo, vel blanda deſtillatione B. vel per

tritorium. Spiritum cùm Sale Ammoniaco reaf funde fæcibus, digere per triduum, & per Retortam novam destilla: sub finem dando ignem a Sublimationem idoneum, ut totum Sal Spiritua le, vel saltem major pars sublimetur, & cum Spiritu in Recipiente misceatur. Novum Spiritum fæcibus reaffunde, digere & destilla toties, ut supra donec Terra privetur anima, quod cognosces, quando super laminam candentem posita, fumum non ediderit. Notandum, antequam spiritus animetur, debere septies rectificari, singulis vicibus Phlegma & fæces separando; & pars ejusdem seorsim reservari, pro dissolvente parando; & nigrum nigrius nigro (caput mortuum) calcina in Reverberio spatio quinque dierum igne moderato, in vase undique clauso: donec nigredo vertatur in albedinem subflavam, & tandem in rubeum colorem; tum terra apta erit ad susceptionem spiritus animati; imbibe terram calcinatam proprio Phlegmate, & per 24. horas in cineribus digere, & destilla; hoc ter repetendo. Terræ desiccatæ da decimam partem sui spiritus animati: digere in B. quantum satis; postea humiditatem insipidam destillatione blanda separa, reaffunde novam partem spiritus animati, postea septimam, sextam, quintam, quartam partem; tamdiu cum quarta parte imbibendo, donec terra in duplum sui ponderis accreverit. Pone jam terram prædictam in cucurbitam, altam, cui Alembicum cum receptaculo simul adaptatum, rimulis diligenter constipatis, & da ignem cinerum, spatio duorum dierum, quousque fumus ille mundus & albus ascendat, & instar Talci ad latera cucurbitæ hæreat.

Hujus Mercurii meteorisati ℥. i. misce cum septem Unciis Spiritus rectificati, non animati; digere per biduum in B. postea destilla per Cineres, deinde per B. cum reiteratis cohobiis, donec nullas relinquat fæces; tandem per quadraginta dies circula.

Usus ejus quoque est Tincturam ☿ metall. & lapid,

apid. extrahendam. Sed & tum hæc, tum aliæ decriptæ ad supradictos quoque valent affectus.

Adversus *Epilepsiam* tale quid exinde componit Poppius l. 1. *Thesaur. med. pag.* 63.

℞. Essentiæ Sanguinis. Hum. ℈. i.
hirundin. gr. iii.
Visci quern. ℈. i.
Cranii hum. ℈. ß.
Aq. pluvial. destillat. ℥. iii.
Syr. fl. pæon. ℥. ß. M. pro una dosi.

Et *pag.* 65. ℞ Essentiæ Sangu. H. plantag. an. ℈. i.
Spiritus Camphor. gutt. vi.
Vitriol. ℈. ß.
Salis. C. C.
Cranii human. an. ℈. ß.
Roris majal. destillat. ℥. iv. misce, & ægroto exhibe in conjunctione Solis & Lunæ.

Antequam ad alias deveniamus præparationes, non sine causa quæritur, cur Beguinus in descripta Q. E. præparatione Sanguinem humanum Draconi s. Serpenti assimilet.

Hic notare possumus ex Ægyptiorum schola idipsum depromptum esse; non enim tam liberali more Ægyptii secreta sua pandebant, sed characteribus solum & variorum monstrorum figuris ea involvebant, & Q. Essentiæ Sanguinis Hum. præparationem, sub figura Draconis s. Serpentis caudam suam sub guttur attractam occultantis in Saturni dextra manu, occultabant; explicationem hujus Characteris uberiorem vide apud *Fabrum pag.* 43. *Pallad. Spagyric. & Pier. in Hieroglyph.*

2. Quæritur. Utrum ex Sanguine Humano Mercurius vivus elici possit? Affirmati ex Beguini Tyrocin. pag. 256. colligitur, ibidem enim autor testatur, se novisse Lutetiæ plures viros fide dignos, & præcipuæ authoritatis, dignitatisque, qui non modo è mineralibus, sed etiam ex Sanguine Human. prius calcinato, & ex plantis etiam Mercurium vivum elicuere. Verum licet ex Sale, Sulphure

&

& Mercurio etiam corpora animatorum consta dicamus: non tamen Mercurius vulgi intelligitu sed Philosophicus; non currens, crudus, sed an malis, qui proportione Humoribus respondet: nih enim est in corpore, quod non prius fuerit in Semi ne, at exinde Mercurium vivum extrahi posse, ne mo dixerit. Si tamen per Mercurium, Salem illum sang. sublimatum & meteorisatum, Mercurii Philo sophici æmulum quis intellexerit, libenter subscribi mus; & sic vide processum Rhenani antea depictum aut tamdiu judicium nostrum hac de re suspendimus donec certiorem aliquam consequamur notitiam vide haut dissentientem Untzerum tr. de Mercur. pag. 107.

Composita è sanguine Human.

1. *Spiritus Antepilepticus* Plateri: quem tr. 1. p. 85. describit, & est seq.

℞. Sanguin. Human. è recenter jugulato, vel Vena aperta hominis sani, collecti libram dimidiam.

Radic. Pæon. recent. incis. ℥. ii.
Sem. ejusdem ℥. ß.
Hyssop. Rut. an. Mi.
Cranii human. ℥. i. eliciatur aqua mox, dum calet. cujus datur ℥. i. ad præcautionem.

Magis compositum ibidem sic parat.

℞. Sanguinis Hum. ℥. iii.
Hirundin. pullorum Nu. xv.
Picæ, cuculi pullor. Nu. iv,
si haberi non possunt, hirundinum Nu. xxv.
Cranii hum. ℥. i.
Castor. ℥. ß. Rad. pæon. quart. i.
Sem. ejusdem ℥. i. Scyll. præpar. ʒ. ii.
Visci quern. ℥. ß.
H. rut. hyssop. an. M ii.
betonic. majoran. salviæ,
Fl. rosar. lavendul. an. M i.
Cinamom. ʒ. ii.

Cario-

Gariophyll. Nucis mosch.
Cubebar.
Piper. an. ʒ. i.
Vini malvatic. lib. iii,
Aquarum lilii convall. florum tiliæ an.
℥. ii.
Aq. vitæ ℥. i. macerentur per horas aliquot, ne corrumpantur, destillentur: ...ur ab ℥. ß. ad ℥. i. præservationis gratia. Epi...pticos v. in Paroxysmo exhibita, excitat.

2. *Spiritus Antapoplecticus.*

℞. Spiritus Sangu. Microc. dephlegmati ...ter rectificati lib. ii.
Infusi. fl. lavend, lib. ß. misce & destilla per B. ... medietatem: idem repete tertia vice, deinde ...de Spir. V. rectific. ℥. ii. serventur in vitro bene ...uso.
Dosis à g. iv. ad vi. usque xx. cum vehiculis ...nvenientibus. Valet ad curandam Apoplexiam & ...ralysin in principio statim, præmissis Universa...bus, administratum: & in Asthmate & Pleurisi ...m decocto pectorali conducit.

3. *Specificum Antepilepticum.*

Hoc habet *Poppius p. 65. l. c.*
℞. Rad. pæon. pyrethr. an. q. pl. affunde ...orem Maialem & destilla per B. aquam: de...de
2. ℞. Sanguinis Hum. à Phlegmate suo bene ...rgati, ℥ iii.
Spiritus Vini lib. ß. & hoc misce, & destilla per ...aln.
Tertio cum Spiritu V. de Cranio humano & Vis...p q. extrahatur Spiritus subtilissimus. Hos tres spi...tus misce, & per aliquot dies circula: de qua mistura ... ℥. i. Spiritus Vitrioli ℥. iii. Misc. & patienti die ter singulis vicibus ℈. ß. in Vino exhibeatur.

4. *Aqua*

4. *Aqua Vitæ Microcosmica.*

Hæc apud *Mylium in Antidotar. p.* 514. reperitu & sic paratur.

℞. Sanguinis Hum. lib. i. separa à Phl gmate.
Salis Tartar. probe depurati ac def cati tantundem.
Vini circulati tantum, ut ad duos dig tos emineat. Misce, & digere p mensem: deinde destilla per alembic. & exibit l quor flavus cum pauco oleo, sublimabitur etia Sal, quæ tria seorsim separabis. Liquorem solun modo recipies, & cum fol. Hellebor. nigr, ac m lissæ macerabis, ac vicissim rectificando destillabi sic constabit pretiosus liquor, ac sanus: ejus odoren si placet, promovebis cum gr. i. ambræ & ii. mosch

Hæc aqua nobilis dicitur vehiculum esse, qu Aurum potabile, Aurum vitæ, Mercur. Vitæ solutiones gemmar. metall. ac mineral. appropri amus: Diaphoresin præstat maximam, curat in terna & externa.

5. *Mumia vitæ.*

Quam Chymici nonnulli abutantur voce Mumia ex capitulo de Mumia patebit: interim & Sanguin Hum. præparatione Mumiam elici posse, non veram, sed quæ viribus ei respondeat ex seq. descriptione constat: quæ ab aliis mutuata reperitur apud Myl. l. 5. Basil. Chym. p. 623.

℞. Sanguinis ex homine valente & sano extracti q. pl. lento igni arefieri curabis in sartagine testaceo vernice illito, indefinenter agitando, dum in pulverem siccum, & fulci coloris redigatur, tum.

℞. Istius pulveris ℥. xii.
Aloes succotrin. ℥. ii.
Myrrhæ elect. ℥. i. ß.

Hæc tria ſimul in pulverem terantur, & cribro ernantur: deinde ſucco citrorum clarificato. F. ſſa, quæ in ſcutella vitrea diſſolvatur cineribus idis impoſita, ut exhalet humiditas ſucci: dem frigeſcere ſinatur & aſſervetur. Hanc haut us ac pretioſam aliquam gemmam ſervabis.

Mumia v. dicitur 1. quod Sanguis ex homine vente extrahitur 2. quod Sanguis verum eſt Eli- humani corporis: receptaculum Spiritus Vi- : verum Ens Microcoſmi: vitalis omnium membrorum tam grandium, quam parvorum eſſentia: ſumma, fons infinitis arcanis ſcatens. Medicus im, cui eam rite præparare, & uti convenit, miniſtrare novit: is ea tantum non omnes mors, qui ex ſanguine proveniunt, feliciter curave- . Ex hac Mumia duo Mercurii, duplex Sulphur, o Salia ſubſtantia in proprietatibus plane diffentia, ſeparantur, que non in Medicina ſaltem, d & in Chirurgia locum haut poſtremum jure tinent. Ex hac ſequens componitur Antidotus.

℞. Aq. Vitrioli ſecund. ℥. xxx.
Rad. Chelidon. in umbr. ſiccat.
angelic. odorat. an. ℥. iv.
H. Veronic. ſicc. cum fl. ejuſdem Miiij.
Aqu. ardent. ex bacc. Junip. rectific. ℥. xii.
Mumiæ vitæ ℥. iv.
Opii Thebaic. præparat. ʒ. iv.
Croci opt. ʒ. ii.
Olei ſuccin. alb. ʒ. i.
Spiritus Vitrioli cordialis. ʒ. x.

Aquam ardentem ex baccis Juniper. ſic parabis. ℞. Ligni Juniper. abraſi lib. v. Aq. baccar. Junip. bociale unum, infunde per horas xxiv. & per B. ubtiliorem partem deſtilla. Opium vero ſic præaratur. Incide Opium minute, & laminam ferrem calefacito: poſtea tantillum ſucci arantiorum cerb. inſperge, & ferro ſubinde eouſque verſa, dum umpto pauxillulo & refrigerato, videas, num ita inrueerit, ut pulveriſari poſſit; ne tamen comburito.

Totius

Totius antidoti compositio hæc est. Radices herbæ aliquantum contunduntur: postmodum in quam Vitrioli vitreo vase contentam, immittunt Vas bene occlusum per octo dies in F. E, ad diget onem sepeliatur; ita, ut nullus expirationi locus at: postea ex fimo eximito, & per Cineres len igni omnis humiditas destilletur. Liquori huic stillato aqua ardens Juniperina affundatur; addi Mumia & opio pulverisatis, Croco, Oleo succin. Spirit. Vitrioli; quæ omnia circulatorio inclusa, cendant totum mensem, & vel in arena, vel in So circulentur, postea summa cum diligentia subtile spisso per inclinationem separetur; quod instar ba sami pretiosi ad usum servetur.

VIRTUS.

Liquor iste antidotum contra pestem, aliaque Ve neni genera præsentaneum est: bis aut ter in sept mana mane jejuno stomacho exhibetur. Dosis e à semiscrupulo ad integrum pro vice plus minu pro ætate cujusque & infectione dominante. Calid complexionis hominibus cum aquis destillatis; frigi dæ autem cum Vino, aut jusculo propinatur. In fecto dosis duplo augeatur, sudore per duas aut tre horas in lecto provocato, & singulis Octo horis se mel repetatur, donec ex indiciis constet, venenum à corde simul omne depulsum: postmodum omn mane præservationis loco, liquorem istum sumere pergat infectus, donec plane fuerit curatus, ne ve nenum denuo ad primum suum Centrum redeat. Liquor iste venenum in cutem revocat, maturat, & emarginat.

6. *Aqua Sanitatis*.

Hanc ex notis Hartman. describunt *Gluckrad. & Myl. Antidotar. p.* 514. Veteribus autem sic dicta fuit, ob insignes, quibus pollet, virtutes.

℞. Sanguinis Hom. juvenis & carnosi lib. i.

Succi

Succi flor. chelidon. major. mellis virgin. prius bene despumati an. lib. ß.
Salis torrefacti M. i. misce addendo
Pulver. macis, caryoph. Zing. cubeb. galang. cardamom. mastich. granor. Junip. Cinam. an. ℥. i. ß.
Xyloaloes ʒ. v.
Moschi opt. ambr. grys. in aq. rosar. solut. an. ℈. i, recondantur omnia in phiola ermetice clausa, eandem subtus terram defodien- per mensem unum: postea destilla; & quosli- liquores auctis Ignis gradibus successive egre- ntes serva. Iisdem usibus inservit hoc destilla- ,quibus Balsamus sanguinis Hom. nisi quod hic nia efficaciora.

7. *Liquor Pleuriticus.*

Descriptio hujus sequentibus tradita apud *My- n lib.* 5. *Basilic. Chym. pag.* 617. repe- r.

℞. Aq. Vitriol. secund. ℥. ix.
Succi Cardui ben. balsamic. ℥. vi.
Aquæ Sanguinis Hum. per Cinerem dest. ℥. iv.
Spirit. Vitriol. acid. ʒ. ii.

Succus Cardui bened. balsamicus sic extrahitur. Succi Cardui b. lib. i. aquæ vitæ à Phlegmate rgatissimæ ʒ. iii. infunde in vas vitreum bene uratum, Solique vel alii loco calenti ad dies xvii. expone; deinde per chartam cola, & serva. que hæc est ratio, qua omnes quarumcumque barum succi essentiari possunt, ut nunquam cor- mpantur, nisi retecti fuerint in loco calido, ita, ut ritus Vini exhalet. Hyeme frigori expositi instar bidi lactis congelascunt; calori restituti dissol- ntur, nec calore, nec odore, nec transparentia, c subtilitate, nec efficacia vel minimum deper- a.

Compositio liquoris est hæc. Liquores omnes simul

ſimul commixtos in vaſe vitreo totum triduum i
rena circulato: hinc reſidentiam turbidam ſucci
parati videbis, poſtmodum liquorem per chart
cola: qui limpidus erit, inſtar auri, ſerva ad
ceſſitatis occurrentiam, optime obturatum.

VIRTUS.

Liquor iſte vires contra Pleureſin pern
gnas habet, conſiderandum tamen hic qu
que vulgatum illud, *melius eſt prævenire*, qu
præveniri. Id quod fiet, ſi mox, ubi vel levea
quod indicium morbi iſtius ſenſeris, affecto d
drachmas liquoris iſtius cum juſculo calido illi
propina; ſudorem nulla interjecta mora, provo
venamque Baſilicam ex oppoſito punctionis inci
cura; immo, ſi neceſſitas poſtulat, ex utroq
brachio, ſanguinem, ea quantitate, quam fert c
juſque complexio, elice; ſed & ipſe liquor dup
aut triplo urgente neceſſitate augeri poteſt. L
quor iſte ſudorem, lotium & ſputum ciet, & ſp
cifica ſua virtute morbum illico in ſuo Centro i
dagat, & ſanguinem in ſuo fluxu retinet. Sumpt
interdum per intervalla mane graſſante Pleuritid
rarum Elixir præſtat, quo corpus ab internis apo
ſtematibus & ſuppurationibus defendatur. In con
quaſſatione totius corporis ſanguine extra ſuum
Centrum per juncturas aliquas excurrente, cum
infuſione betonic. aut fl. hypericon. millefol. pen
taphyll. & ſimilibus mane & veſperi propinatu
ſanguinem illum ad locum ſuum retrahit: coagu
latum mundificat, & conſolidat. In fracturis oſſi
um cum infuſione conſolidæ aut ſerpentariæ porri
gitur, quæ infuſio cum Vino, aut juſculo fier
debet.

ARCANUM in Contractura ſequens cum SANGUINE MICROC. delineat Poppius l. 3. Theſaur. med. pag. 618.

℞. MUMIAM ex viva Mumia extractam i. e. ex Sanguine humano, Accipe autem primum Spiritus

tus Vini optimi lib. ß. huic ſtillantem aut e-
pentem ex Vena hominis ſani ſanguinis admiſce
c calidum anatica proportione : deinde ℞.
iac. ſolutæ cum Spiritu Vini, utriuſque lib.
d.

Spiritus Terræ ſigillat. ℥. iv.

æc omnia invicem miſce, ex Retorta deſtilla,
cunda vice rectifica, & ſerva. De qua ʒ. ii. ex-
ntur. Per ſympathiam quandam curat Contra-
am, Spiritus enim Vitæ in ſanguine deliteſcens,
orpore reſtitantem corroborat, quo Tartarei hu-
es eo felicius abſumantur.

Oleum Cœleſte, ſeu Arcanum Sanguin. Human.

eſcribitur & commendatur idipſum à Paracelſ.
3. de Natur. rerum, qui eſt de conſervatione re-
naturalium

℞. SANGUINIS HUM. puri & ſynceri
ii. relinque in vaſe ligneo non metallico, donec
nis aquoſitas ſponte ſua, ſine ulla alia motione
rata fuerit, quam decanta ; ſuper ſanguinem
gulatum, & ad magma quoddam redactum funde
is comm. ſpiritum ſ. Aquam, ut vocat Paracel-
; & continuo hic cum ſanguine miſtus ſpiritus,
ori priſtino eundem reſtitutum poſtea nunquam
reſcere ſinit, ſed perpetuo conſervat in vigore.
c arcanum, fæcibus, poſt aliquot dies, remo-
, vocat Paracelſ. Balſamum ſuper omnia Bal-
na.

Ejus uſus eſt in renovando ſanguine per univer-
n corpus : ideoque in Hydrope, qui ſangui-
ſtagnantis, & quaſi corrupti Cataracta eſt, o-
ium maxime commendabile fore, dubium non
ullum. Eſt enim Hydrops à Sale Microcoſ-
co reſoluto, ac limites ſuos egrediente, ſangui-
que maſſam à ſtatu integritatis in pejorem a-
am velut reponente ; quia vero ad Arcanum
c imprimis Salis ſpiritus aſſumitur, iſque alias
Hydropis, morbi nempe contumaciſſimi eradi-
catione

catione feliciſſime uſurpetur, conſequens eſt, m
dificationem ſanguinis ab utroque, nempe, à S
ritu Salis, & ſanguine pro Spiritu Salis rectifi
to, multum adjutam iri.

Cæterum præparatio Spiritus Salis ad hanc
tractionem neceſſarii docetur à Paracelſ. in Chiru
mag. pag. 120.

℞. Salis Comm. albiſſimi, aliquoties fuſi
pl. (ideo autem fundi debet ut ſic Salis ſpiritus
ſenicales pereant.) Illius pulverem cum ſucco
phani expreſſo miſce, & agitando ſolve, poſt re
lutionem cum filicibus vel laterum pulvere ad S
lem triplo vel quadruplo ex Retorta Igne nudo,
poſtremo vehementiori deſtilla; deſtillatum cu
optimo Spiritu Vitrioli rectificato analogis partib
conjunge, & quinquies per cornutam rectifica. H
ſpiritu etiam Tinctura Solis extrahi poteſt.

Aliud, quod & Arcanum Tartari dicitur. H
ex triplici Sale ſ. Tartaro componitur, Minerali ſ.
Vegetabili & Minerali; cujus genuina deſcripti
hæc eſt.

℞. Tartari albiſſ. lib. i. Nitri finiſſimi lib
ß. pulveriſentur tenuiter, & affuſo alcohole Vi
correctiſſimo, ut quatuor digitos ſupernatet, ob
ſtructis diligenter orificiis, macerentur in B. tridu
um integrum; poſtea per alembicum deſtilletur le
ni igne Spiritus V. qui ſimul & ſeorſim cum reſi
dentia ſervetur. Deinde Menſe Majo accipe San
guinis hominis ſani, & integre juveneſcentis, q. ſ
exſicca in arena, donec in pulverem redigi queat
ex quo cum Sp. V. antea ex Tart. & Nitr. deſtillato
extrahe Tincturam crebris affuſionibus & deſtilla-
tionibus; donec nempe libram ſemis extracti San-
guinis habueris: reſiduas à ſanguine feces, tan-
quam inutile magma abjice: ab hac Tinctura le-
niter per alembic. Sp. V. evoca, & tandem Bal-
ſamum ſ. Mumiam ſanguinis in fundo reſtitantem,
in Cineribus exſicca, ut pene pulveriſari poſſit.
Denique Spiritum Vini hac deſtillatione evocatum
affunde reſervato Tartaro & Nitro ſimul junctis, &

relinque

que aliquandiu, ut puriores partes in Spiritum transeant, impuriores v. relinquantur, quibus rem probe beneque disjunctis, rejectis nempe bus, impraegnatum à Tart. & Nitr. Spiritum e cum sanguinis pulvere, & juncturis vasorum clausis statue in capaciori Cucurbita in B. per decim dies, postea paululum bulliente B. per a-picum abstrahe menstruum: remanente in fun-pretioso arcano Tartari.

jus guttulae aliquot usque ad ℈. ß. exhibitae, nde repetita eadem dosi, obstructiones omnes is corporis expedit, inprimis Hepatis & Me-erii, Hydropem aufert, febres, inprimis Quar-am, tollit, Pleuritidi unice auxiliatur, sitim le- Externe Herpeti, ac quibusvis aesthiomenis, ulis faciei, morpheae non absimilibus, menta- illitum, mirabiliter medetur.

9. *Ceratum ex Pelle Arietina.*

Hoc in *Pharmacop. August. pag.* 260. sequentibus ineatur.

℞. Sanguinis Hominis ruffi ℥. ix.
Lithargyr. lapid. haematit.
Sanguin. dracon. boli armen. Opii,
Mastichs ammoniac. mumiae,
Galban. thur. costi, lumbricor. an. ʒ. ß.
Picis nigrae s. navalis.
Graecae s. Colophon.
Cerae alb. rubr. an. ʒ. i.
Rad. consolid. major. minor. an. ʒ. iv.
Rosar. rubr. myrrh. aloes an. gr. xviij.
Succi hypocistid. gallar. immaturar.
Balaustior. Aristoloch. rotund. an. ʒ. vi.
Visci querni, Terebinth. an. ʒ. ii.

Cujus praeparationis modum vide loco allegato. let autem ad membrorum luxationes; praecipue v. emiosis adhibetur.

10. *Linimen-*

10. *Linimentum Sarcoticum*.

Fabritius ab Aquapend. p. 820. de Vulneribus (sang. Hum. linimentum sequens componit.

℞. Gummi arabic. aloes an. p. i.
Thuris resinos. p. ii.
Sanguinis humani pulverif. p. ß. i sce cum albumine Ovi ad mellis consistentiam.

Renodæus in dispensat. l. 3. *p.* 570. dicit, qu dam sanguinem humanum admiscere emplastro l terocelæ dicato.

11. *Sal Ammoniacus*.

Denique & hujus Salis confectionem nonnulli c Sangu. Human. attentant, sic enim *Fallop. l.* 3. *cret. p.* 185.

℞. *Sanguin. human.* lib. i.
Salis commun. lib. ii.
Aq. fontanæ lib. vi. Hæc invicem m sce, donec Sal omnis liquescat; filtra, inde coq tandiu, donec aqua fuerit absumpta : residuum fundo serva : id dicitur Sal armoniacum.

Obsigno tandem hoc caput illo, quod habet *Ga l.* 10. *de simpl. medicam. facul. p.* 148.

Sanguis, inquit, suillus humano, maxime temp rie, est similis; siquidem & carnes suum human sunt similes : comperti enim sunt Hospites & co qui complures, qui humanas carnes pro suillis ven derent : tametsi, qui eas edissent, nullum omnin discrimen percipere potuerint. Quin & ipse nar rantes audivi viros fide dignos, sese in diversori publico jus esitasse delicatum cum carnibus suavissi mis : cæterum, cum jam pene saturi essent, inve nisse digiti partem anteriorem, quæ videlicet a Unguem est; quo perculsi, & metuentes eos, qu agebant in diversorio, ne se quoque vorarent, ce ei rei assueti, protinus illic quidem exiere, ac vo mitu redditis, quæ ederant, ita iter denuo ingressi sunt:

; itaque jure quispiam existimet, suillum sanem humano esse simillimum; quisquis ergo uinem humanum morbo alicui utilem esse ait, llo primum id comprobet; & si non eandem, em saltem actionem ostendet. *Idem l.3. de alim. t. p.* 50.

quis tamen & Hircinum seu Cervinum sanguisubstituere & exinde inprimis Oleum conficere erit, consentientem habebit Hartman. in notis in. & Andernac. l. c..

CAP. XV.

DE CALCULO.

E CALCULI in corpore Human. generatione hoc capite pluribus agere, lubens supersecum ea in Voluminibus Medicorum abunde etur. Tribus vero, quod dicitur, verbis, de ea rere placet. Si quid est in Macrocosmo, in rocosmo quoque observare licet, plurimum faucis Mineralium cognitio ad Lapidum & Calrum generationem, suppeditabit. Videmus in rmis, aliisque fontibus, typhos ac styrias lapiconcrescere, & in montium cavitatibus ac speis è succis stillante aqua, styrias tales, immo mnas prægrandes concrescere: quin & fontes & s reperiuntur, in quibus stirpes, ossa, & alia cta, insigni quadam Metamorphosi in lapides mutantur. Quod certe Soli calori aut frigori, to minus tantum siccitati ascribi poterit; alias n & aliæ aquæ, eadem caloris & frigoris potenbollentes, eundem ederent effectum. Videmus bsis Urinis lapides concrescere; si enim Urinæ salso sc. & Nitroso humore constantes) præcimagis Salsæ, acres, limosam lutosamque mam continentes in matulis asserventur, sabumateria iis adhæresciit, & diutius si ibidem eantur, in lapideam quandam & Tartaro, vel ulis, quę interdum ejiciuntur, non dissimilem con-

concrescit substantiam. Quare ista causa gene dorum lapidum ejusmodi vix est, quæ tantum externo frigore, vel calore in lapideam mutetur ritiem, sed internum aliquod curationis & coag tionis requiritur principium, ita tamen, ut Ren arenosa calculosaque constitutio accedat, quæ cit, ut materia illa Tartarea à sanguine secret sero delitescens, & ideo ad Concretionem in R bus & Vesica aptior, coagulationem subeat: de, si præcavere velis, ne Calculus de novo neretur, ea exhibeas oportet quæ & mat am è qua Calculus generari possit, evacue abstergant, & quæ dispositionem illam Ren tollant.

In omnibus autem fere corporis nostri parti generatio fit Calculi, in Cerebro, in palpebr sub lingua, in tonsillis, & faucibus, gutture, p monibus, circa basin arteriæ magnæ, in arter Cordis, mammis, Ventriculo, Intestinis, Mes terio, Vena porta, Hepate, & ejus tunica, vesic la fellis, Liene, Venis Hæmorrh. umbilico, U ro, glanduloso corpore vesicæ adnato, Ureterib &c. Vide *Clariss. Senn. in Instit. pag.* 228. *Un gerum de Nephritid. Schenck. l.* 3. *obs.* 358. *Don lib.* 4. *cap.* 30. *Hildan. cap.* 5. *obs. Vesal. lib.* 5. *fabrica human. corp. cap.* 9. *Dodonæum in obs. For stum & alios.*

USUS.

Ut gravissimos CALCULUS in corpore exc tat cruciatus, ita ut non tantum varia sæpissime i de excitentur symptomata, sed & vinculum vi nostræ dolores Nephritici & similes à calc. pr venientes, disrumpant; ita & eidem Calculo v quædam concessa est dissolvendi calculum. Tan enim est Creatoris nostri Clementia, quod & i ipsa morbi mortisque causa, causam simul sanita tis & vitæ delitescentem demonstret. Sic sane si milibus similia curantur; non tam sua duritie at

terend

endo & affricando materiam, ut quidem opina- Mercatus, sed potius interna quadam vi, à Spi- u Salino proficiscente, eam dissolvendo: qualem erationis modum Coralia in Spiritu Salis optimo uta, demonstrant.

Utuntur v. CALCULO MICROCOSMI præ- ntissimi Medici, inter quos *Christoph. Wirsung.* s in pollinem redacti quotidie ʒ. i. ex aqua Saxi- g. vel Raphanor. exhibet.

Petrus Hispanus & *Gattinaria* dicunt, Lapidem manum potu jejune datum, frangere lapidem.

Faventinus scribit, quosdam affirmare, Lapidem lotium ejectum pulverisatum & exhibitum in aq. xifr. medicinam esse laudabilem, & à proprietate icere lapidem. Sc v. experientia certa edoctum, hibere cum aq. flor. caryoph. sylvestr. vel aq. lygon.

Platerus tr. 2. *pract. p.* 573. pulverem ex æquis rtibus Lapid. Microc. & Judaici componit, & n Hydromel. vel aq. fœniculi contra Renum Cal- um exhibet: ab aliis quoque, ut *Pans. de Nephr.* 44. *Henric. Petr. tract.* 2. *Nosolog. pag.* 330. *Hol- o, Fuchs. Jacob. Sylvio* & aliis, commendatur.

Compositum pulverem Lithontripticum magna- n virium ex Calc. H. describit *Weickard. in Thesau. armaceut. pag* 285.

℞. Nucleor. persic. exsiccat. ℥. ß.
Gland. torrefact.
Ossium mespillor. an. ʒ. ii.
Sem. alkekeng. genist. petrosel.
leviſtic. nasturt. milii Sol.
lappæ minor.
fœnicul. melon. an. ʒ. i.
Succin. alb. *C. C.* usti,
maxill. lucii pisc. ocul. cancr.
Calculorum ab ipso ægro excretorum,
Lapid. Judaic. Spongiæ an. ℈. ii.
Ciner. passer. Troglodyt. s.
Reguli,
lumbricor.

sanguin. præpar. hirci an. ʒ.i.
Rhabarb. elect. ʒ. i. ß.
Zing. Cinam. Piper. an. ʒ. ß.
Sachar. cand ℥. iv. F. pulvis subtilissimus, qui summe efficax erit, si ʒ. i. cantharidu abjectis harum extremiratibus adjiciatur : cap coch. i. cum decocto convenienti. Et si dolori mitigare volumus, Sem. hyosciam. ʒ. i. ß. addi possumus.

Non vero tantum Crudus, sed & præparatus p pinatur: sic enim *Petræus l. c.* CALCULUS, inqu ex humano corpore exsectus, vel excretus c Sulph. & Nitro calcinatus, & cum succo Berbe depurato, extractus, potentivum est ad omnes c culos totius corporis. Hujus præparationem *C lius pag.* 247. *Basil. Chym.* suppeditat, & talis est.

℞. CALCULOR. Human. sufficient quantitatem, calcina igne primum moderato, p validiore: pulverisatum cum Sulphure & Ni æqualibus portionibus reverbera, donec in pulver albissimum vertatur. Solve cum succo Berberis c rificato, in leni Cinerum igne, donec totus solu sit: rejectis exiguis fecibus abstrahe menstru per destillationem vel evaporationem, & manet ipsum in fundo, qui tandem in marmore in l frigido humido expositus, vertitur in liquorem.

Hujus g. vi. ad ℈. ß. in Vino exhibitæ Luna crescente, potenter ipsum Calculum in corpore h mano sospitantem solvunt, & per Urinam expelli

Liquor f. Oleum ejusmodi exinde parari pot ejusdem usus earundemque virium.

℞. Pulver. calcul. ℥.i.
Olei Tartar. per deliquium facti ℥. misce & in matratio digere in B. per quindemi postea eodem temporis spatio exsicca lento igne renæ, extremo pulverisa: affunde Spiritum V quem postea leni B. calore evoca, & remanebit leum.

Cum hoc liquore componit *Crollius in Basil. C mie.* medicamentum quoddam specificum omnia

pr

em membra principalia respiciens, & est tale:

℞. Liquoris Calculi Microcosmi,
Cryftall. an. ℥. i.
Spirit. Vitriol. ver.
Salis Cranii Hum. an. ℥. ß.
Ol. fuccin. ter vel quater per aquam majoran. rectif. ʒ. ii.
Tinctur. Croc. Oriental.
granor. alcherm. an ʒ. ii.
Salis Margaritar. Coral. an. ℥. i.
Ol. Cinam. macis an. ʒ. ß.
Lactis Sulphur. ℥. i.
Extracti fpodii ℥. i. ß.
Magifter. Tartar. ℥. i.
Antimon. diaphoret. ℥. ß.
Tinctur. Croci Martis,
Chelidon. Rhabarb. an. ℥. i.

Cum extracta, & infpiffata Theriacæ Effentia, elle Juniper. conferv. rofar. addendo pro libitu ch. rofac. redigantur omnia fupradicta diligenter ifta in juftam Electuarii confiftentiam, addita ofch. ambr. an. ʒ. i.

Ufus ejus eft in deploratis morbis, ubi nec ægro, c ipfi medico conftat de genere morbi.

Dofis à gr. 5. 6. 7. ufque ad 10. in Vino, vel Aq. ardui b. vel alia aq. appropriata.

Cum calcinato Calculo Microc. Poppius fequens arat Nephriticum, l. Thefaur. medic. p. 528.

℞. Calculi Microc. calcinati,
Salis Oculor. Cancri,
Lapid. duri, feu Cryftal. Silicum,
Judaic. Lyncis, Spongiæ,
Aquil. Capricorn. Perfæ pifcis,
Sal. Tartar. Ludi Coral. rubr.
Perlar.
Spirit. Vitriol. Salis Tartar. deftilla.

Terræ figillat. Refolv. ex his fingulis vel omnius, q. pl. Aceto deftillato, toties repetendo effuonem, donec omnes foluti fint: ac inde para Salem, cetum abftrahendo.

I 2 Dofis

Dosis à ℈. i. ad duos.

Hartmannus praxi suæ, quam in manuscript nc nulli habent, secretiorem quandam Calculi præpa tionem adjungit, quæ sic habet.

℞. Pulveris Lapidis Microc. p. i.

Carbonum præsertim faginorum p. ii. n sce invicem: postea in tigillo superne tegula cto, ure in fornace figulina per 24 horas, & spiri carbonum duritiem lapidis beneficio Ignis emoll ipsi v. carbones non absumuntur. Huic mistur funde aquam ferventem, vel coque in eadem,& pu vis Calculi solvitur in aquam citrinam, qui col est à Sulphure fœtido ipsius Ludi, s. calculi. quid residuum fuerit ab hac solutione, denuo exsi cetur, & adjecto pulvere Carbonum recenti, viciss calcinetur, ut antea. Solutiones omnes evaporan redige in Salem: denuo conjunge cum an. pul carbon, & vicissim calcin. item solve in aq. comi ebulliendo, ut sincerior pars post evaporationem r petitam transeat in Salem candidissimum sæpius Crystallos abeuntem, si in loco humido frigido liquandiu repositus fuerit. Hunc elegantem Sale conjunge cum Spirit. V. optimo, & ex Retorta p multa cohobia tamdiu destillando urge, donec p nitus cum Spiritu V. transierit. Postremo Spiritu V. in leni B. aufer, & relinquitur oleum Ludi, calculi humani.

Hujus guttæ à tribus ad duodecim in liquo convenienti aliquoties exhibitæ singulis diebus ta tum semel, omnes obstructiones totius corporis periunt, inque mucilaginem pene sine omni dolo calculum compactum redigunt, & ad expulsione disponunt.

Hactenus de Medicina partium Microcosmi Viventis.

M

[M]ICROCOSMI MEDICI

LIBER SECUNDUS.

De medicina è Cadavere Humano desumenda præparanda & usurpanda.

CAPUT PRIMUM.

DE CUTE.

CUTIS, Emunctorium Vniversale dicitur, mediam obtinens Naturam inter Carnem & Nervum; in cujus constitutione pars spermatica prævalere videtur, cujus ut plu-[ri]mum colorem repræsentat. Crassitiem aliquam [o]btinet, non tamen talem, qualis in reliquis reperi-[tu]r animalibus, quæ & à carne sine dolore avelli [n]equit, cum omnium fere vasorum extrema in eam [d]esinant. Spiracula ejus vix apparent, quia Epider-[m]idis interjectu occæcata: in excoriata sunt in-[s]picienda. In humida cute minus patent quam in [a]refacta, quoniam absumpto humore, quo made-[fi]ebat, tenuis & pellucida evadit, ut ex ea quendam [P]ersarum Regem fenestras comparasse, referat *O-[r]ibas. comm. in aph. Hipp.* ut recitat *Amatus Lusi-[t]an. C. 4. curat. 100.* Sed in ista tenuitate insigne [q]uoque robur obtinet, ut ex pelle humana Zischkæ [B]ohemi, velut ex Corio belluino, Tympanum reso-[n]ans confectum fuerit, ut docet *Æneas Sylv.* Et [P]ellionum arte apparata, crassa & intus tomen-[t]osa evadit, similis omnino pelli Cervinæ, quam Hispani & Neapolitani parare solent, ut ex [e]a calceos æstivales conficiant, & gestent: [t]este eodem Amato. Inter omnia Coria,

 inquit

inquit *Herod. l.* 4. hominum fere & crassum maxime, & candore splendidum, multi apud Scythas totos homines excoriatos, & supra ligna extensos, supra equos circumferunt: alii pro amiculis utuntur &c. Hinc & Cambyses ea usus est in terrorem judicis, cujus parenti, injusta judicia exercenti, viventi adhuc cutim detraxerat, & solio, cui filius insedit induxerat: similem pœnam minatus filio, si vestigiis parentum insisteret.

In Corpore quidem vivo Cutis ad varios à Natura destinatur usus, ut ex Anatomicis patet: qua & Medici nonnulli, Taleacotii præcepta observantes, ad curtorum reparationem utuntur. Detracta vero non contemnendos in Medicina exhibet usus: Si enim rite dextreque præparetur, commendatur,

1. In Convulsionibus Epilepticis, si pars aliqua cutis vel universum corpus, vel etiam collum cingat; sic enim in Viro quodam sexagenario aulico Epilepsiæ paroxysmum sedatum esse, memini.

2. In Convulsionibus aliis. Sic *Hildanus Centur. 3. observat. 9. pag.* 53. in convulsionibus brachii sinistri cum maximis doloribus post inunctionem brachii & Nuchæ cum oleis convenientibus, applicat circa carpum cingulum ex corio humano; unde & convulsiones sedatæ sunt.

3. In Difficili Partu mulierculæ ad eam, tanquam sacram anchoram, confugiunt, & parturientis ventrem ea obligant.

4. Ad Ariduram & contracturam Nervorum articulorumque nonnulli ex Cute humana chirothecas conficiunt, sicque plurimum juvare asserunt.

5. In Colica abigenda quidam ea corpus cingunt.

6. In Vulneribus Cranii *Toppius l.1. Thesaur. med. p.* 148. sequens parat.

℞. Cutim humanam nondum præparatam, coque ex ea viscum limosum, cui admisce ossa humana combusta.

CAP.

CAP. II.

DE PINGUEDINE.

PINGUEDO ex ſanguinis puri elaborati & abſolute coċti portione oleoſa, tenuiore & aërea è venis tenuioribus, roris inſtar, exſudante, generatur, quæ intrinſeca ſua & pinguifica facultate coaleſcit. Hæc, ſi mediocriter ſeſe in corpore noſtro habet, non parum utilitatis præſtat, dum partes tuetur; dum ſpatia inter muſculos, vaſa & cutim vacua replet, corpusque album, pulchrum & æquale reddit; dum veſtis inſtar calefacit, caloremque nativum fovet, effluxum ſua viſciditate prohibendo, craſſitie ac denſitate meatus occludendo, ne frigus penetrare valeat; dum & interdum in ſummis inediis alimentum exhibet. Verum, ſi & eadem excedat, moleſtiam haut exiguam creat: immo & periculum ſuffocationis interdum minatur.

Philippus Ingraſſia tract. 1. *de Tumorib.* præter naturam, affirmat, ſe nonnullas vidiſſe mulieres, ita obeſas, ut progredi, atque ſine alicujus adminiculo à cubili vel tetra ſurgere haut potuerint. De Illuſtriſſimo quodam refert Donatus l. 1. hiſtor. medic. mirab. c. 1. qui ita obeſo fuit præditus corporis habitu, ut in ingentem molem excreſcente pinguedine, carnis pinguediniſque plexuræ circa collum & in abdomine quam maxime conſpicerentur: in quorum medio, cum æſtatis tempore dolere cœpiſſet, convocatis miniſtris, quidnam mali ſubtus latitaret, aſpicerent mandavit: qui primum exeſam cutim invenere, poſtmodum procedente tempore erumpentes vermiculos conſpiciunt: quod malum, cum nullis præſidiis profligari potuiſſet, tandem ſtrenuum heroem neci tradidit.

Qui vero excedens Pinguedo ad ſomnolentiam faciat & diſponat, præter quotidianam experientiam teſtatum facit Dionyſius Tyrannus, qui præpinguis, & nimium obeſus, ſopore ita profundo fuit detentus,

ut nisi acubus pungeretur, non excitaretur, referente Athenæo: qui & postmodum obæsitate ill suffocatus est, notante *Æliano l. 8. variar. histor. Vi de Schenck. l. 2, observ. medic. 22. Forest. l. 10. obs medic. 72, 73.*

Naturam habet admodum penetrantem Pinguedo, quod non tantum effectus illius attestantur, dum ut postea dicetur, materiam compactam attenuat dissolvit, absumit, doloresque figit: sed idipsum etiam confirmat id, quod notat Kornmannus in sepulchro Ducis Alexandri Florentiæ, quod, cum ex candidissimo marmore crassoque constaret, pinguedine tamen cadaveris transeunte fœdatum est: tum etiam basis decidentibus in eam guttulis columnarum. Sic & Alphonsi Avali, quamvis medicamentis plurimis tum sale ac sabulo siccatum esset cadaver, pinguedo transmeans plumbum in subjectas è loculo petias, decidens eas fœdavit.

USUS.

Ob insignem illam penetrandi vim quam à Spiritu Salis volatilis obtinet, maxime commendatur in plurimis affectibus, tale medium exigentibus: sed & aliis nobilioribus virtutibus prædita est.

Internus quidem usus Pinguedinis rarus est; Externus frequentior: Si tamen ea dextre parata sit, vel patienti inscio, vel etiam ipsi consentienti propinari poterit.

Gregorius Horstius Archiater Ulmensis in Epistola quadam, quam habet *Hildan. Cent. 2. pag. 340.* scribit, se cuidam ad sanguinem collectum dissolvendum expectorandumque, interius diebus aliquot matutino tempore Pinguedinem Humanam recentem in jusculo Cerevisiæ ad Unciam dimidiam exhibuisse, quo remedio dolores & punctiones internæ leniebantur, & sanguis concretus ad exitum præparabatur, ita ut consequenter per tussim & screatum concreti sanguinis frusta copiose satis & cum facilitate rejicerentur,

Alii

lii usum ejus multis modis extollunt in Phthisi : rum cum, ut dictum, Natura humana à tali re-edio abhorreat, vel patienti inscio cum cerevisia lefacta loco butyri exhibeatur, vel Pinguedo nina dextre collecta & præparata, aut aliud con-niens Pharmacum substituatur.

Puello Epileptico aliquoties portiuncula Pingued. iman. propinata fuit, unde pristinæ sanitati restitu-s dicitur.

Henricus Schenis in Apothec. Spagyric. pag. 15. é-n destillatione præparar, dum inquit, Axungia ominis sani, & ultimo supplicio affecti, recens im aqua pluviali destillata sæpius destilletur, non gratum exhibet saporem: similisque est Pingue-ini, quæ ex lacte muliebri colligitur, & Butyrum licrocosmi dicitur.

Externè frequentius adhibetur, & quidem in va-is casibus

1. In doloribus.

Hos enim miris modis demulcet, materiamque i-psam attenuando, dissolvendo, discutiendo, aggre-ditur. *Hildanus Cent.* 3. *obs.* 75. infanti, cui tor-nina & dolores maximi, inquietudinesque continuæ siderant, ut sugere non posset, cujus venter & præ-durus erat ac inæqualis, veluti si hinc inde lapi-des inclusi fuissent, præmisso Enemate linimen-um hoc adhibuit.

℞. Axungiæ Human.
Ol. lilior. albor.
Pingued. gallin. an. ℥. ß.
Unguent. dialth. ʒ. ii. Misc.
F. linimentum.

Idem *C.* 3. *obs.* 59. in doloribus circa fundum ve-ficæ, & collum matricis, non neglectis aliis, hoc Ventrem, coxas & genitalia inungere curavit.

℞. Axungiæ Humanæ,
Ol. de vitell. ovorum,
amygdal. dulc. an. ℥. ß.
lumbricor. terr.
aneth. an. ℥. i. Misc. F. linim.

I 5 Idem

Idem c. 1. *obs.* 23. in doloribus gravissimis p totum brachium, ita ut de convulsione periclitaretu sequenti partes affectas inunxit linimento.

℞. Axungiæ Humanæ,
Vulpin.
Olei lumbricor. an. ℥. i.
Succ. lumbricor. ℥. ß. M.
F. linim.

Idem *tractat. de vulnere quodam sclopeti pag.* 6 hoc habet linimentum anodynum, quo femur t tum & os sacrum inunctum; quodque fere cum a. antecedente convenit.

℞. Pinguedinis Humanæ,
Ol. de vitell. ovor.
amygdal. dulc. an. ℥. i. ß.
lumbricor. vulpin.
aneth. rosar. an. ℥ i. m. F. linim.

Idem *C.* 3. *observat.* 100. aliud componit anody num seq.

℞. Ol. rosac. ℥. ii.
lumbricor.
Axung. Hum. an. ℨ. ii. misce.

Cataplasma discutiens, quod simul dolorem com pescit, sequens habet *Weickardus l.* 4. *pract. p.* 568.

℞. Herb. malv. parietar.
abroton. an. M. i. ß.
Flor. chamomæl.
summitat. melilot.
Fl. sambuc, rosar. incarnat. an. M. i. Co quantur in Vino ad mollitiem, & pistentur: deinde brodio hujus decocti adde
Farin. fabar. lini tosti,
fœnogræc. furfuris macri an. ℥. i.
Ol. anethin. amygd. amarar. an. ℥. i. ß
Unguent. populeon. ℥. i.
Pinguedinis Humanæ ℥. ß.
Spiritus Vini, aut loco hujus, quando ad- est inflammatio, substituc Aceti Vini quantum satis esse videbitur. quibus omnibus permixtis coquantur in sartagine ad formam Cataplasmatis, quod applicetur calide, & renovetur bis in die. 2. In

2. In convulsionibus & doloribus.

Quidam ex infelici Antimonii usu post hypercatharsin nimiam doloribus maximis brachiorum & crurum, simul & convulsionibus &c. correptus fuit: huic *Hildanus*, ut videre est c. 3. *pag.* 549. præmisso Cordiali, brachia, crura, simul & spinam dorsi sequenti linimento calide inunxit.

℞. Pinguedinis Human.
ursi,
Olei lumbricor. an. ℥. ii.
amygd. dulc.
liliorum albor. violar. an. ℥. i. misce pro linim. unde dolores quidem optime remiserunt, sed is nihilominus ob humidum radicale violentia medicamenti absumptum, animam placide Deo reddidit.

Idem *cent.* 3. *observat.* 10. *pag.* 53. matronæ cuidam convulsionibus brachii sinistri cum maximis doloribus correptæ, brachium & nucham seq. inunxit.

℞. Ol. lumbricor. vulpin.
lilior. an. ℥. ii.
Philosoph. Terebinth. an. ℥. ß.
Pinguedinis Hum. ℥. i. Misc. pro Linim.

Hollerius l. 1. *de morb. intern. p.*78. in convulsione, Cervicem, spinam, scapulam seq. inungendam docet linim.

℞. Axungiæ Hum. ℥. i.
Ol. terebinth. lumbricor. an. ℥. ii. misce & simul liquefiant.

Horstius lib. 1. *obs. medicin.* 15. in Convulsione maligna, ad ulteriorem malignæ materiæ dissipationem & Nervorum corroborationem, sequens Cataplasma ad integram spinam ordinavit.

℞. Sem. lin. fœnogræc. an. lib. ß.
Fl. chamom. fol. salv. an. M. ii.
Castor. ʒ. ii. Côque in aq. & Vini æquis portionib. adde
Ol. rutacei.
Adipis human. an. ℥. ß. F. Cataplasma, quod frequenter calidum applicetur. *Hil-*

Hildan. tract. de Gangræna & Sphacelo adversus Spasmum ex repletione seq. præscribit linimentum quo tota spina dorsi inungenda.

℞. Axungiæ Human. ℥. iii.
Ol. lumbricor. vulpin. an. ℥. ii.
Succi lumbricor. ℥. i.
Ol. terebinth. Ceræ,
de Castor. an. ℥. ß. misce, applicetur tepide.

In convulsione v. ex siccitate seq. pag. sequenti ordinat: quo similiter pars affecta, totaque spina dorsi inungenda.

℞. Pinguedinis Hum.
Olei violarum,
amygdal. dulc. an. ℥. ii.
Succi lumbricor. Wieri ℥. iii.
Misce & applica calide.

Si v. convulsio propter consensum, h. e. ratione doloris, inflammationis, tumefactionis trunci fuerit ad dolorem sedandum, inflammationem extinguendam & intumefactionem membri resolvendam ac dissipandam, sequens adhibet.

℞. Pinguedinis Hum.
Ol. Salv. aneth.
Ol. chamomæl.
vulpin.
Succi lumbricor. terrestr. an. ℥. ii.
Ol. Terebinth.
Aq. Vitæ an. ℥. i.
Croci ʒ. i. misce. F. linimentum.

Ambrosius Paræus sequens linim. in affectibus nervorum, præcipue ex causa frigida ortis, summopere laudat: quod similiter cum Pinguedine humana paratur.

℞. H. Salv. chamæpit.
major. rosmarin.
rutæ, lavendul. an. M. i.
Flor. chamomæl. melilot.
aneth. hyperic. an. P. iii.
Baccar. laur. Junip. an. ℥. ii.

Rad.

Rad. Pyrethr. ʒ. ii.
Mastich. assæ odorat. an. ℥. i. ß.
Terebinth. Venet. lib. i.
Ol. lumbricor. aneth.
catellor. an. ℥. vi.
Ol. Terebinth. ℥. iii.
Axungiæ Hum. ℥. ii.
Croc. ʒ. i.
Vini albi odoriferi lib. i. ß.
Ceræ q. s. Contundenda contundantur, ...verisanda pulverisentur: postea coquantur cum ...is & axung. in vase duplici. F. linimentum s. a. ad-...n fine Aq. Vitæ ℥. iii.

... In Paralysi.

Glandorpius in Specul. Chirurg. p. 107. proponit ...am, qua, adhibita inter alia Pinguedine humana, ...iti & totius manus motus maxima cum felicita-...recuperatur. Prius sequens fomentatio insti-...a.

℞. Rad. alth. rec. alth. major. an. ℥. i. ß.
H. alth. malv. violar. an. M. i.
Salv. major. an. M. ß.
heder. terr. absinth. comar. hyperic. an. ...iii. bulliant simul in s. q. aquæ communis. Dein-...hoc inungebatur linimento.

℞. Ol. lumbricor. terrestr. rosar. an. ℥. ß.
Vulpin. lil. albor. an. ʒ. iii.
Chamom. Unguent. dialth. cum gumm.
Axungiæ Humanæ an. ʒ. ii. Misce pro linimento.

...Fomentatione facta, & inunctione, apponatur ...uens Emplastrum super alutam distentum.

℞. Cerot. Oxycroc. ℥. ß.
Empl. de melilot.
mucilagin. an. ʒ. vi.
Cum s. q. Axungiæ Humanæ misce. F. linim.

Antiparalyticum Unguentum Anserinum seq. ha-...t Senn. l. 1. pract. p. 549.

℞. Anserem veterem pinguem, suffoce-tur,

tur, deplumetur, & exenteretur. Exenterato ind

Ceræ flavæ, Butyri ovilli,
Salis commun. an. ℥. ii.
Pingued. vulpin. ℥. iii.
cati sylvestr. ℥. ii. ſs.
porcinæ ℥. ii
Axungiæ Humanæ ℥. i.
Medull. crurum asin. bovis, cervi, an
i. ſs.
Pulv. thuris, farin. fabar.
Siliginis an. ℥. ii, quibus omnibus

repleatur, & consuatur, veruque transfigatur, & a tur, vel ollæ vitreatæ inditus lento igne assetur, cavendum, ne aduratur. Liquor exstillans usui vetur.

Dorncrellius in dispensatorio p. 100. exinde su componit unguentum Paralyticum, & tale est.

℞. Axungiæ Humanæ ℥. ii. ſs.
Ol. chamom. ℥. iii.
lumbricor. terr. vulpin.
moschellin. an. ℥ ii.
De pipgrib. d. castor. an. ℥. i.
Aq. antepileptic. aur. lib. ſs.
Spiritus Terebinth. ℥. i, ſs.

Coq. in duplici vase ad aquæ antepilepticæ consu ptionem, deinde adde

Ol. spicæ ʒ. ii.
nuc. mosch. stillatic. ʒ. iii.
Juniper. ℥. ſs.
succin. ℈. ſs.
rorismar. g. iv. Misce & fiat cum ſ.

Ceræ citrinæ ſ. a. Unguentum.

Quod feliciſſime inungimus membris Paralytic Non enim solummodo materiam nervis, musculis a que tendinibus præter naturam inhærentem digere do absumit, verum etiam partes nervosas calefacie do confortat, & ad suas actiones obeundas revocat, membra ab atrophia, assiduo fere Paralyseos com te, præservat, frigidæque arthritidi confert. Fiat au tem inunctio mane & vesperi in loco calido, med camentis tamen universalibus præmiſſis.

Po

Poppius cap. de Apoplex. p. 52. hoc in simili casu hibendum habet.

℞. Pingued. human. medull. ex cruribus hum. ℥. ß. an.
Ol. macis, menth. an. ʒ i. misc. pro nim. quo inungenda membra paralytica.

Idem in Thesaur. Medic. variis Unguentis & linentis Pinguedinem humanam admiscet, inprimis 584, 594. ubi simul Balsamum quendam in membris Paralyticis comprobatum sequentibus debit.

℞. Pinguedinis Human.
cunicul.
murium Alpin. (Murmenten schmaltz)
an. ℥. i.
Cervin. ℥. ii.
Ol. scorpion. ℥. i.
Mastich. Thur. an. ℥. ß.
Ceræ ℥. iii. Terebinth. ℥. iv.

isce omnia & ex Retort. destilla, & tertia vice rete rectificando. Hujus balsami cum anatica porone Pingu. Human. misce & partes inunge.

Vide pag. 613. 619, 621.

4. In Pectoris affectibus.

In Pleuritide spuria, ut materia peccans magis ssipetur, exterius Emplastrum de Meliloto pro maratione & resolutione cum inunctione amygd. dul. Pingu. Hum. frequenter apposuit *Horstius l. c.* g. 39.

In Catarrho ad pectus delabente, pectus, Ventem, scapulas & collum sequenti linimento bis in ie inunxit *Hildan. c* 3. *obs.* 41.

℞. Pinguedin. Human.
anseris,
Ol. lilior. albor.
amygd. dulc. an. ℥. i.
Mucilag. sem. cydon. aqua hyssopi extractæ ℥. i. ß.
Croci pulverisat. ʒ. ß. misc.
F. liniment.

5. In

5. In Ariduris & Atrophia membrorum.

℞. Axung. Hum. q. pl. misce exacte cu Spiritu Vitrioli: ex actione & redactione relinquit aliquod viscidum, quod penetrans est, usumque insignem habet in ariduris. Mistura fiat sensim paulatim, seu guttulatim, propter metū displosion. Locus vero primum asperis linteis fricetur, p stea diligenter inungatur, & quidem aliquoties.

Vel ℞. Axung. Hum.
Succ. Terebinth.
Ol. Vitriol. an. q. pl. misce. Hoc lin mento membra inungantur, & semper calidiorib pannis s. exuviis vulpinis non præparatis foveantu

Poppius l. c. p. 637. seq. commendat,

℞. Pingued. Microc.
Canin.
Ol. Juniper.
Sulphur. per. c. an. ℥. iv. misce invi cem, pro linimento: & primo fricentur memb spiritu aromatico, deinde ad calorem hoc inunganti

Et *pag.* 683. ℞. Smegmat. Venet. lib. ß.
Baccar. Junip. rec.
Sem. canab. an. M. iii.
Pingued. Hum. ℥. ii. Conquassata mis invicem, & superfunde spiritum Vini, quantu compositio requirit: stent in leni calore per oct duum: postea exprime, sic unguentum fiet virid adde lumbric. terrest. pulverisat. vel ol. lumbric. parum ol. Terebinth. destillat. quo partes inu gendæ.

P. 639. ℞. Ol. Terebinth. Juniper. an. ℥. ii.
Pingued. Hum. ℥. i. ß.
Ol. Ceræ destill. ℥. ß.
lini destill. ʒ. ii.
Pulv. lumbric. terr. ℥. ii.
Camph. ʒ. ii. Misce invicem, & e Retorta destilla, egreditur Balsamus elegans, qu partes inungendæ.

Weickardus ad membrorum Atrophiam ex P. H Dropacem seq. componit, *l.* 4. *p.* 582.

℞. G

℞. G. ammoniac. bdell.
elem. picis nigr. in aq. Vitæ dissolut. an. ℥. ii.
Ol. laurin. Juniper. an. ℥. i.
Pinguedinis Hum. ℥. ß.
Pulv. piper. Zingib,
gr. parad. bacc. laur. Junip. an. ʒ. ii.
Flor. chamomæl. melilot. an. ʒ i.
um pauca Cera. F. Emplastr. s. a. extendatur
r alutam & applicetur.

In Artuum Debilitate, articulorum Languore,
quoque Pingued. Hum. plurimum valet: nam
i cuidam imbecilliori adhibita, eam roborat,
discussoria excrementitios humores resolvit, ut
t *Renodæus l. 3. de mat. medic. p. 570.*
inckius in Enchirid. p. 222. tale quid commendat.

℞. Pinguedin. Human.
taxi an. ʒ. iii.
Ol. Terebinth. ℥. ß.
vermium terrestr. ʒ. i. ß.
baccar. Junip.
nucis mosch. vulpin. an. ʒ. i.
petrol. ʒ. ß.
spicæ ℈. ß. misce pro linimento, quo
ctæ partes inungendæ ad calorem.

ibavius in Alchym. Pharmaceut. p. 222. articulos
Luem Veneream languidos sequenti modo cum
I. curat, dum inquit,

truncum fraxini vel Juniperi excava ad instar
aquarii, farci cavitatem Sale comm. obturato
mine cono ex eodem ligno, truncum combure:
idem Sal lapideus. Serva loco calido: cum uti
es, solve Spiritu Vini vel aqua stillaticia Guaia-
aut spuma decocti, & perfrica articulos & ten-
es in contractura ex Pleonasmo: adde liquorem
ki & Pinguedinem Humanam recentem.

harmacopœa Augustan. pag. 265. hoc habet Un-
ntum Nervinum, cujus compositionem quoque
reditur Ping. Hum.

℞. Herb.

℞. Herb. salv. Ivæ arthetic.
major. rorism. menth.
rut. lavend. hyperic.
paralyseos cum flore,
Flor. chamom. melilot.
summitat. aneth an. M. ß.
Baccar. laur. Junip. an. ℥. i.
Rad. pyrethr. ʒ. ii.
Mastici. ℥. ß.
Benz. ʒ. vi.
Terebinth. ℥. i.
Axung. Humanæ,
cati sylvestr.
canis an. ℥. ß.
Vini optim. lib. i. Infundantur per n
ctem, mane fiat decoctio ad consumptionem Vir
addendo in fine Ceræ ℥. i. Spiritus Vini ℥. ii. C
que s. a.

Nervinum hoc dicitur, & merito, frigidos en
nervorum & articulorum morbos tollit, ac dolo
bus eorundem opitulatur, nec non robur debililio
bus partibus addit.

7. In Hernia.

Emplastrum quoddam cujusdam *Eustachii Emp*
rici describitur à *Weickardo pag*. 315. quod præm
sis aliis fomentationibus sub retinaculo gestandur
& sic habet.

℞. Gumm. ammoniac. tragac. Sanguir
drac. an. ℥. ß.
Thuris, mastich. colla piscium an. ʒ.
incisa & crassiuscule contusa, dissolvantur in ace
fortissimi s. q. & exprimantur fortiter, deinde,

℞. PINGUEDINIS HUMAN. ℥. i.
Urs. taxi, capon.
medullæ cruris vitul. ol. laurin. a
℥. ß.
Sevi Cervin. Ceræ virgin. Terebinth. a
℥. i. misce omnia, coquanturque lento igne, circ
finem addendo
pulver. spodii præpar. ℥. ß.

Hæmat

Hæmath. ʒ. ii. Agitentur probe, fiatque ...tum, quod supra alutam vel corium hircinum ... extensum, atque sindone rara obductum par-...ctæ applicetur, ac triduo elapso semper reno-... miris modis convenit, præsertim pueris Her-...s.

...ud pro Senioribus seq. modo describitur.

℞. G. ammon. tragac. sangu. drac.
succi hypocist. acaciæ an. ℥. ß.
Aloes succotr. ʒ. iii.
Thuris, mastich. Ichthioc. Sarcocoll. an.
... pulverisata infundantur in aceti fortissimi ſ. ...nt per biduum in loco calente, ut dissolvantur; ...imantur fortiter per linteum: deinde,

℞. Pinguedinis Humanæ ℥. i.
Ursi, Tax. Leporis, canis.
Medull. cervin.
Ol. lumbricor. laurin. an. ℥. ß.
Sevi hircin. Ceræ virgin.
Terebinth. lot. an. ℥. ii.
Picis navalis ℥. i. Colophoniæ ℥. ß.
...efiant omnia lento igne, & misce cum supradi-...demum inspergantur sequentia subtilissime pul-...ata.

Eboris usti ℥. i.
Lapid. hæmath. ℥. ß.
Boli armen. ʒ. ii.
Minii officin. ʒ. i.
Rad. Aristol. rotund.
Cortic. granat. Gallar.
balaust. an. ʒ. i. Coq. ad Cerati crassiti-...spatula semper agitando, & manibus oleo hume-...s F. magdaleon, S. groß Bruchpflaster vor ... leute.

Contra Scrophulas. *Weickard. pag. 608.*

℞. Axungiæ Human.
porci castrat.
Mucilag. sem. lini, fœnogr. an. ℥. i. ß.
Olei Nucum, lilior. albor.
Sambuc. Irin. cheirin.
amygd. amar. Me-

Medull. crurum vitul. Cervi an. ℥. i.
Unguentum, vel Ceræ quantit
aucta Ceratum.

9. Ad Tumores & Tophos Podagricos.

In hoc affectu nihil præstantius *Weickard. p.* 5 ait, quam oleum ex ossibus humanis, & oleum Ce quibus sequentia addit.

℞. Pingued. tax. ℥. ii.
human. ℥. i.
Salis usti ℥. ß.
Olei ex ossibus H. ʒ. v. misce probe mortario, & fiat Unguentum.

Vel ad Tophos in juncturis prohibendos.

℞. Mucilag. rad. alth. sem. lin. cum Vi extr. an. ℥. i.
Pingued. Tax. ol. vulpecul.
lumbricor. terr. an. ℥. i.
Pinguedin. Hum. Sevi Hircin. an. ʒ.
Salis triti ʒ. iii. Fiat Mixtura apud gnem, qua juncturæ inungantur, & semper inspe gatur pulvis lumbricorum terrestr. lotorum in Vin & combustorum, addendo simul pelliculam lepo nam cum ligatura.

10. In Tumoribus ex Contusione.

Idem pag. 510,

℞. Axung. Hum. ℥. i. ß.
Spiritus V. ℥. i. misce, & inungat postea parti affectæ: inspergatur semin. cymi pulverisf. ac obvolvatur pannis linteis bene calidi & mastiche suffumigatis.

11. In Calli Repressione.

Quidam ex usu Ostiocollæ imprudenter exhibit callum insignem in loco fracto sensit, cui præmis decocto emolliente, locum quotidie bis fomen tante, hoc linimentum adhibuit *Hildan. Cent. pag.* 278.

℞. Axung. Hum. Ursi,
anser. an. ℥. ii.
Succi lumbricor.
Aceti Scyllit. an. ℥. i. Misce. F. Unguentum

qu

callus & tota tibia post fotum inungantur.

2. Adversus Atrophiam membrorum.

oppius l. 2. Thesaur. medic. seq.p.243 describit.

℞. Pinguedinis Human.
Ol. butyr. destillat. an. ℥. i. ß.
Ol. colophoniæ destill. ℥. ß.
& tantundem ol. Cumin. destill.
Sach. Saturn. ʒ. iii.
Ol. Vitriol. ℥. ß.
Camphor.
Pingued. serpent. an. ʒ. i.
Butyr. Caprin. ℥. iv. Omnia probe in-
em misceantur pro Unguento, quo partes affe-
sæpius inungendæ

Aliud ibid. in simili casu.

℞. Smegmat. Venetian. ℔. ß.
Baccar. Juniper.
Semin. cannabin. an. M. iii. Contusa &
cisa misce invicem, & pone in cucurbita vitrea,
erfunde Vini adusti optimi q. s. Digere in forti
ore per octiduum, & postea exprime: sic viride
bebis linimentum: cui adde Pingued. Human. &
n. an. ℥. i. Lumbric. terr. pulveris. ℥. ii. Omnia
sce pro Unguento: Quo membra prius Spiritu
optimo fricata, inungenda, sicque ad exopta-
n devenies finem.

In magnis combustionibus ad magna vasa Arter.
Ven. ubi atrophiæ ex penuria alimenti metus est,
a pars affecta primis quidem diebus oleo rosaceo
reprimendos humores, postea sequenti unguento
ungenda est: ut habet *Hildan. lib. de combust. p. 8.*

℞. Succi lumbric. ℥. ii. Pingu. Human.
allinæ, Ursi an. ℥. i. Aq. Vitæ ʒ. ii. Misce. Hoc
nguent. emollit, resolvit, corroborat & aperit, si
æ Venæ propter violentiam Ignis contractæ &
pilatæ fuerint, atque adeo Atrophiam impedit. Vide
ura apud eundem *l. c. c. 8. & 9.*

Præstans Balsamus ab eodem Poppio pag. 244.
q. describitur.

℞. Pin-

℞. Pingued. Human.
mur. ſylveſtr. an. ℥. I. ß.
Medull. Cervin.
bubul. an. ℥. iii.
Maſtich. Thur. an ℥. ii.
Ceræ ℥. iv. Terebinth. ℥. v.

Omnia invicem probe miſceantur, & ex Retorta ſtillentur, & rectificentur tertia vice, hoc oleo ſcecum pinguedin. Human. an. & partes inunge.

Vel, ℞. Ol. Terebinth. Junip. an. ℥. ii.
Pingued. vulp. ℥. iii.
Human. ℥. i.
Ol. cumin. deſtill. ℥. iii.
Lumbric. terreſtr. pulveriſ. ℥. ii.
Spiritus V. lib. ß.
Vitrioli ad rubedinem calcinati lib

Omnia invicem miſce, ex Retorta deſtilla, & membra inunge: vide plura apud *Popp. Theſ. Med.* p. 637, 638, 639, 640.

13. In Tremore involuntario inter alia commendat *Horſtius l.* 3. *obſervat.* p. 2. p. 283. Balſamum Axungiæ Humanæ, qui ſic paratur.

℞. Axungiæ Hum. ℥. vi.
Terebinth. claræ tantundem.
Axung. Taxi, vulp. an. ℥. iii.
Ol. laurin. maſtich, ſpicæ an. ℥. ß.
Fol. laur. Chamæpyt. Salviæ nobilis,
Majoran. an. M. i.
Aq. Vitæ rectificat. ℥. viii. macerentur

horis 24. deinde F. deſtillatio per Retortam.

14. Ad confortandos Articulos,
Oleum elegans parari poteſt.

℞. Terebinth. Ol. laurin. an. ℥. iii.
Pingued. Human. ℥. iv.
Pingued. Tax. vulp. Urſ. an. ℥. ii.
Caſtor ℥ iii.
Gum. Galban. Opopanac. maſtich.
myrrh. an ℥. ii.

Miſce & deſtilla per alembicum in arena ſecundum ignis gradus.

15. Ad-

. Adversus Pustulas ex Lue Venerea obortas.
ppius l. 3. *Thesaur.* p. 761.

℞. Aquilæ cœlest. s. Mercur. dulc. q. pl. lve eundem in aceto destillato, separa inde ace- : sic remanet pulvis albus, quem misce cum NG. HUMAN. & cutim rugosam & fa- n eo inunge: addi quoque potest parum Cam- r. & Sal. Saturn. Removet ardorem & rubedinem n pustulis, hasque exsiccat.

Vel, ℞. Ol. lin. ℥. i.
Vitriol.
Salis,
Pingued. Human
Ol. Hypericon. an. ℥. ß.
Terebinth. ℥. i. ß.
Mastich. balsam. ℥. ß. Omnia misce, utim scabiosam ter quaterve singulis diebus in- e: vide plura ibidem 16, Pro foveis post. iolas & morbillos relictis explendis Axungia hu- na commendatur à *Cl. Senn. lib. de febrib. p.* 1004. est hæc ipsa aliis idoneis ad id medicamentis misceri. Sic & Ferrarius l. 4. de Medicin. In- t. pag. 264. sequens describit.

℞. Pingued. Human. Ursi,
Medull. cervin. bubal.
Balsami veri, Pulver. Camphor. an. partes æquales.
Musci parum. Misce & inunge.

16. Si Cicatrices cute sint duriores, & proinde lde rubræ appareant, cutim emollit Pinguedo umana: hæc enim familiaritate quadam tempera- enta efficacius reliquis agit, testibus Hieron. Fabr. Aquap. lib. de Vulner. pag 815. Peccett. in Chi- rg. pag. 746.

17. Ingreditur denique Unguenti Magnetici s. ellati confectionem, de quo postea.

CAP. III.

CAP. III.

DE CEREBRO.

CEREBRUM est pars illa medullosa,
demto cranio & Menyngibus, nostro sese
fert conspectui: idipsum *Hippocr. lib. de morb.* f
Glandi comparat; ab usu potius, ut vult *Rio*
lib. 4. anthropogr. quam similitudine Substan
quia Calvæ capacitate concluditur, quæ instar
curbitulæ trunco corporis imposita, omnis gen
expirationes attrahit, quarum assiduis haustib
tanquam magna, cerebrum inebriatur.

Magnitudo ejus in homine amplior est quam
teris animalibus, quin etiam Cerebro Elephanti
jus, ut olim Lycus peritissimus Anatomicus scrip
rat: Ruffus Ephesius Hominis Cerebrum duor
boum Cerebris grandius esse affirmat: Sed diligen
examinanti, inquit Riolan. lib. citat. pag. 3
Cerebrum humanum, tam mole quam pondere,
tuplo majus bubulo apparebit: cum in statera
rebrum humanum librarem, deprehendi trium lib
rum mercatoris pondus æquasse, quæ quat
libris Medicis respondent.

Est autem Cerebrum universale sentiendi Or
num, estque domicilium Animæ sensitivæ, ad edo
das functiones animales; in quo tanquam in pro
ptuario spiritus animales continentur & cons
vantur. Interdum Balsamicam ejusmodi virtut
obtinet, ut putredinem respuat: sic enim Cerebru
cadaveris quinquaginta annis sub terra repositu
non putrefactum observavit apud *Hildan. Cent.*
obs. 4. Georgius Faber. Historia sic habet.

Hesterna die, cum ad deductionem funeris c
jusdam Nobilissimi in vicinia vocatus essem, Cr
nium humanum inter fodiendum forte fortuna e
emptum, & 50. annis sub terra repositum, in q
Cerebrum continebatur, plane crudum, incorruptum
nulliqu

llique putredini obnoxium, sed albicans, & in-
r olei diffluens, neque fœtens, à me multisque vi-
n fuit, non sine magna admiratione: Referebat
hi defuncti filius nobilissimus &c. cadaver istud
sse avi sui, qui ex vulnere capiti inflicto, diem
m obierat: An viribus Balsamicis alicujus Me-
i illud adscribendum sit, tuum erit judicare.
Hujus ad profligandos, inprimis Epilepticos in-
tus, elegantes præparationes *Medici* suppedi-
at.

ARCANUM CEREBRI HUMANI.

Hujus descriptio habetur in *Praxi Hartman.* &
sequens.

℞. Cerebrum integrum hominis adolescen-
infra annum 24. sani & violenta morte perem-
: sumatur cum omnibus membranis, arteriis,
ulis & nervis, & cum medulla spinæ tota, cum
ua Cerasor. & Lavendul. in modum pultis con-
ssetur in mortario lapideo, adde in cucurbita vel
iala capaci aquas quoque alias Cephalicas, &
irit. V. inprimis Diaphoreticum in peracutis ad
ereminentiam trium, vel quatuor digitorum.
udatur vas Hermetice, & insoletur, vel hyeme
am juxta fornacem digeratur: sicque relinquatur
r annum unum, duos vel tres: Destilla ex B. Ro-
, & cohoba toties, donec maxima pars Cerebri
n Sp. V. simul alembicum transierit: Ex fæcibus
st sextuplex & octuplex cohobium, calcinatis, ex-
he salem, quem deinceps cum Spiritu facto jun-
& totum curiose serva.

A proprietate Caducum curat, non tantum Par-
ysmum, sed morbum penitus tollit, si ejus con-
uetur usus:

Dosis à ℈. ß. ad ℈. ii. in aq. appropriata Luna
crescente.

II. QUINTA ESSENTIA.

Hujus descriptionem habes apud *Poppium in T. saur. Med. p.* 52.

℞. Cerebrum Hominis ultimo suppli affecti, idipsum Sali & ossibus calcinatis huma probe misce, ut fiat instar pastæ, inde forma glol los, qui in calido exsiccentur, & deinde pulve sentur: Pulverem inde Retortæ vitreæ, & affu ei Spiritum V. & Vitrioli an. q. s. ut pulvis b humectetur. Jam colloca vitrum in arena, & s de ignem, sensimque destilla, mox prodibit Liq & Oleum, quæ invicem separentur, liquorque t tia vice rectificetur, in fundo reperies Salem fixi quem l. a. extrahe. Sic habebis tria Arcana Ce bri Microcosmici, quorum quodlibet in specie do res capitis minuere, propellere, & ex fundame curare potest. Sunt instar summi arcani Cereb Inde ejusmodi paratur pulvis.

℞. Cranii humani præparat. ℥. ß.
Quinta Essent. Cerebri Microc. ʒ. 1
Ambr. mosch. an. gr. vi.
Sach. ℥. ii. Misce. F. pulvis.
Dosis. ʒ. ii.

III. AQUA CEPHALICA COMPOSIT

Hanc ex aliis describit *Mylius lib.* 4. *Antic pag.* 538.

℞. Cerebrum integrum cum Spiritu rec ficato (per lilium convall. essensificato) putre ctum: adde.

Magister. & essent. perlar. an. ʒ. i.
corall. ʒ. i. ß.
Specier. diacastor. diamosch. an. ℥.
Essent. pæon. ʒ. iii.
Specier. confect. anacard. ℥. i. ß. mi

omnibus digere cum Vino malvatico q. s. deinde tificiose destilla, & proprio cum Sale evacua.

IV. AQU

IV. AQUA INSIGNIUM VIRIUM.

℞. Cerebrum recens, integrum, nondum trefactum, huic adde.

Spiritus Vini lib. 1.
rosar. lib. ß.
Lavend. lil. convall. an. ℥. viii.
Cinam. ℥. iii.
Caryoph. ℥. ii.
Cardamom. ℥. i.
Macis. ℥. ß.
Ambr. ℈. vi.
Benz. Styrac. cal. an. ℥. i.
Rad. Ireos ℥. i.
Santal. citr. Cortic. citr. an. ℥. vi. Misce ac putrefacta per mensem destillentur per cohobia, dendo in secunda cohobatione lib. 1. in tertia v. hobatione adde lib. i. ß. tandem vis omnis prodit: fæces calcina, & per aquam lavendulæ elice lem, hunc cum aqua adde destillato, & ad quarm vicem cum mosch. gr. vi. rectifica. Est aqua bilis & miraculosa. Si velis aquam fortiorem ad- Sanguinem Microcosmi, ut simul quoque putret, & destilla.

V. LIQUOR CEPHALICUS PROPRIO Sale impraegnatus.

Hunc *Mylius* delineat l. 7. *Basil. Chym.* seqq.

℞. CEREBRUM Microcosm. integrum.
Sanguinis ejusdem ℥. xii. His mixtis affunde.
Tincturæ aloes, myrrh.
Thuris, castor. an. ad eminentiam trium gitorum, putrefiant per sex menses, deinde destil- per Retortam Spiritum atque Oleum, rectifica m specieb. diamosch. & confect. alkerm. an ℥. ii. habebis liquorem divinum & miraculosum, in pitis affectibus singularem.

VI. MIXTURA CEPHALICA ELEGANS

℞. Arcani Cerebri Hum. de quo sup ℥. viii.
Essentiæ Sanguinis Microcos. ℥. ii.
Tincturæ Auri Veræ ℥. ß.
Essent. Corallor. ℥. i. ß.
Perlar. ℥. i.
cinam. anis. an. ℥. ß. Circula hæc destilla, & habebis thesaurum divinissimum, ir quit. Myl. l. c.

Alia:

℞. Cerebrum Microcosmi integrum ac r cens, vel de suspenso, aut decollato, hoc in pati vitreata cum pistillo vitreo optime contunde, m scendo cum Essentiis.
Q. Essent. Cinam. ambr. an. ʒ. i.
succin. ʒ. iii.
Croci, anisi, caryoph. an. ʒ. i. In h rum Essentiar. defectu substitue aromata cruda a pura, addendo satis magnam quantitatem Sacha albiss. depurati. His probe commixtis inde phial satis magnæ, superfunde alcoholis Vini cum flori liliorum convall. essensificati, pone omnia in putr factione, adaptato cæco alembico probe lutato stent in digestione Solis, vel caloris per aliquot s ptimanas: deinde in B. Roris circula, cohoba, u timo destilla, destillatum proprio Sale imprægn tandem omne destillatum rectifica.
Hujus Essentiæ ℞. part. iii. vel iv.
Essent. argent. p. ii.
Salis Cranii hum. p. i. Misce & red stilla, vel coagula in unam essentiam, quam hab pro thesauro thesaurorum, & quamvis hic multur consumat temporis, tamen non pœnitebit, quia tib summum erit secretum curandis morbis Cephalici spiritualibus & animalibus.

SUC

SUCCEDANEUM.

Si quis tamen usum Cerebri humani reformidet, Cerebrum Leporis non sine ratione substituere poterit: æmulatur enim idipsum vires Cerebri humani, & à plurimis in curandis captis affectibus pro cephalico commendatur.

Hinc adversus Paralysin idipsum commendat ...nn. lib. 1. practic. & pag. 544. sequentia exinde ...rat Electuaria.

℞. Conserv. flor. lilii convall.
primul. Veris.
salviæ an. ℥. ii.
Mithridat. opt. antiq. ℥. i.
Cerebri Leporis assi & exsiccati. ʒ. ii.
Specier. diambr. ʒ. i.
Sem. pæon. baccar. junip. an. ℈. ii.
Cum syrup. stæchad. F. Electuar. de ...o sumat æger singulis diebus ℥. dimidiam.

Aliud. ℞. Cerebri Leporis recentis assi, vel in ...ili frixi.
Succ. Salviæ an. lib. ß.
chamæpyt. betonic. an. ℥. iii.
Cynam. caryoph. Piper. nigr. an ʒ. i.
Terebinth. aq. chamæpyt. lotæ ℥. iii.
Sachar. dissoluti in aq. Ivæ, vel mellis ...f. F. Electuar. de quo mane horis tribus ante cibum sumantur ℥. ß. vel ʒ. vi.

Idem p. 503. ad confortationem nervorum præcipue post diuturnos morbos, inprimis Tremorem ...q. commendat.

℞. Pulpæ pullor. columbar. sylvestr. vel ...coniar. in Vino elixarum. ℥. iii.
Cerebri Leporis assati. ℥. i.
Amygdalar. dulc. mundatar. No. xxx.
Pinear. recent. lotar. cum hydromel. No. xx.
Passular. minor. ℥. i.
Spec. elect. resumtiv. ʒ. ii.

Pulv. cinam. ʒ. iii.
Zingib. caryoph, galang.
macis an. ℈. i.
cardamom. ℈. ß.
Mosch. gr. ii. Mellis despumati q. s.
Electuar.

Vel. ℞. Cerebri Leporis assi. ℥. i.
Conf. fl. lavendul. rorism,
salv. an. ℥. ß.
Elect. diacor. ʒ. vi.
Castor. ʒ. ß.
Cranii hum. præparat. ʒ. ii.
Pulv. rad. & sem. pæon. an ʒ. i.
Visci querni ʒ. ß.
Spirit. primul. Ver. ʒ. i.
Essent. salv. ʒ. ß. Cum Syrup. de st-
chad. q. s.
F. Electuar.

Vide simile quid ibidem p. 504. ut & apud Avi-cenn. & alios.

CAP. IV.

DE CRANIO ET OSSE TRIQUETRO.

CRANIUM est Os, quod totum Cerebrum am-bit, & ei veluti quædam Galea imponitur: quod necessario totum debuit esse osseum, ut esset instar tutissimi domicilii: obtinet enim partem no-bilem & ad omnes actiones apprime necessariam, se-pto forti muniendam: Rotundum est, ut à pericu-lis sit tutius; magnum, propter Cerebri totius mo-lem: ex variis combinatum est ossibus, ne ex uno vulnere tota Calvaria undique frangeretur: Hinc & suturas varias obtinet, quarum principaliores sunt. Coronalis, Lambdoides s. Ypsiloides & Sa-gittalis.

USUS.

ranium tam insignem in Cephalicis affectibus net vim ac facultatem, ut vix Medicus Practi- reperiatur, qui exinde non confectionem ali- m contra Epilepsiam, Paralysin, Apoplex. Ver- nem &c. sibi præparet. Et certe de hoc ipso uliare Volumen posset confici, si omnia Medi- um clarissimorum composita recenserem : poti- itaque & selectiora ex eodem præparata medi- mina subjiciam.

ituntur v. Cranio vel Crudo & pulverisato, ali- ue mixto, aut Præparato.

CRUDI CRANII USUS,

Existimant nonnulli strumas sine omni incisione ari posse, si patiens ex Cranio hominis sepulti bius bibat.

Plinius l. 28. c. 1. scribit Antheum ex Calvaria pendio interempti contra morsum canis rabidi apotia fecisse vide & Riol. lib. 7. anthr. p. *668.*

Novi quendam, qui in Russia febricitantes ex pul- re Cranii humani curaret : alii in dysenterico xu similiter exhibent.

Variæ autem medicamentorum formulæ ex Cra- o ad diversos, inprimis tamen Capitis morbos, nficiuntur : sintque vel Pulveres, vel Electuaria, l Tabulæ &c.

PULVERES.

Rodericus à Fonseca l. 2. consult. medicar. p. 463. Epilepsia viro 35. annor. seq. præscribit.

℞. Rasuræ Calvariæ Hum. ℥. i,
ungulæ alcis.
C. C. an. ʒ. ii.
Visc. quern. Gran. pæon.
Rad. pæon. mascul.
tormentill.

Sem. dictamn. alb. an. ʒ. i. ß.
Corall. utriusque præparat.
Eboris rec. rasi.
Margar. præpar. an. ʒ. i.
Fol. o. Nu. xxx.
sachar. opt. ℥. ii. Misce, terantur omnia in pulverem, detur cum aq. lil. conval. ℈. ß.

Similem fere habet *Steegh, med. practic. p.* 322, simpliciorem autem *Wittichius. p.* 56.

Dorncrellii est sequens, quem in *Dispensatorio p.* 178.

℞. Rad. pæon. mascul. decrescente Luna & Sole in piscibus collectæ.
Cranii Humani vi interempti partis anterioris.
Sem. pæon. mascul. excortic. eodem tempore coll. an. ʒ. iii.
Rad. tormentill. ʒ. ii.
Visci querni recent. ʒ. ii. ß.
Diptamn. alb. ʒ. i.
Sem. gallitric. ʒ. i. ß.
cubebar. ʒ. ß.
Smaragd. præpar.
Corall. rubr. præpar.
Margar. præparat. an. ʒ. ß.
Corn. C. præpar.
Ungulæ alcis pedis poster. an. ʒ. i.
Taleorum leporis pedum poster. Nu. xii.
Corallin. ʒ. ß.
Succin. alb. præparat. ℈. ii.
Fol. Auri fini No. vi.
argent. fini No. v. pulverisentur subtilissime & F. pulvis: cui adde Oleor. stillatic. nucis mosch. rorism. an. g. vi. M. F. pulvis pro usu.

Valet hic à tota substantia contra Epilepsiam: datur in ipso Paroxysmo Epileptico ʒ. i. cum aq. fl. tiliæ & cerasor. nigr. sylv. an. ℥. i. & aq: Epilepticæ aureæ ℥. ß. In præservatione datur in omnibus quadris Lunæ, vel etiam in humida aeris constitutione ℥. ß. cum iisdem aquis, aut saltem cum

sola

... sola aqua fl. tiliæ: Pueris sufficit dimidia, aut ...or dosis pro ætatis ratione.

D. *Fabri* Pulvis Apoplecticus, simul contra ...emorem cordis Ferdinando Archiduci aliquando ...inatus, quem describit *Myl. Basil. Chymic. tract. de Auro.*

℞. Cranii de Sphæra microc.
Rasur. Ungul. alc. an. ʒ. ii.
Spec. Diamosch. dulc. ℈. iv.
Corall. utriusque Margar. præpar.
Lapid. 5. pretios. an. ʒ. ß.
Radic. dictamn. alb.
Sem. & rad. pæon. Rhabarb.
elect. an. ʒ. i.
Visc. quern. Cubebar. Cardan. an. ʒ. i. ß.
Fl. salv. anth. calendul. an. ℈. iv.
Nucis mosch. galang. Piper. long.
Coriandr. præpar. Zingib. an. ℈. v.
Sem. citri excortic. ʒ. ii.
Zedoar, Doronic. Been utriusque an. ℈ i.
Fl. borag. buglosſ. menth. meliss.
Nymph. violar. an. ʒ. ß.
Fol. Auri, Argent. an No. iv.
Ossis de C. Corde ʒ. i. ß.
Unicorn. g. xv.
Terræ sigillat. ʒ. ß.
Rosar. rubr. ℈. i.
Spec. Diamarh. fr.
De gemm. an. g. xv.
Mosch. ambr. gryf. an. g. x. Misc. &
F. pulvis cujus Dosis est ℈. ii. cum Vino Rhenano vel Malvatico.

Plateri est sequens, quem describit *tr. 1. pr. p. 864*

℞. Cranii Hum. ʒ. i.
Ungul. asin. ciner. hirund. an. ʒ. ß.
Rasuræ eboris ℈. i.
Corall rubr. ʒ. i.
Margar. præparat. ʒ. ß.

Auri limati. ℈. i.
Sem. pæon. ʒ. ß.
Diamosch. ℈. i. F. pulvis.

Brunnerus consil. 13. *p.* 84. pulverem Caput fir roborantem ne tam facile, vel etiam violenter vapore maligno afficiatur, depingit,

℞. Rad. pentaphyll. Pæon.
Angelic. an. ℈. ii.
eryng. Gentian. an. ʒ. ß.
visci querni.
Fol. Pentaph. betonic.
H. Paralys. an. ℈. i.
Fl. lil. convall. Sem. Coriandr. præpara
Sem. sesel. an. ℈. ß.
pæon. excortic. ℈. i.
C. C. præparat. ʒ. ii.
Ungul. alcis. asini Corall. rub. præpa
Margar. præpar. Coagul. lepor.
Sem. palm. Chr. an. ℈. i.
Rasuræ Cranii Hum. ʒ. i. ß.
Sach. cand. ℥. i. Misc. F. pulvis.

Sigismund. Kolreuterus sequentem Pulverem an epilepticum confecit & in usu habuit.

℞. Fol. Betonic. hyssop. quinquefol.
Herb. Paralys. an. ℥. ß.
Rad. bryon. pæon.
eryng. gentian. an. ℥. ß.
Lign. visci quern. corylin.
Coriand. præpar. Sem. pæon. exc. an ℈. viii.
C. C. usti præparat. ʒ. vi.
Vngulæ alcis ʒ. ii.
Unicor. ʒ. iii.
Fl. pæon. lil. convall. violar. purp. tiliæ an. ʒ. iii.
Fol. Auri puri No. vi.
Corall. rubr. & alb.
Margarit. præp. an. ʒ. ii.
Unguium anter. pedum mediorum leporis ʒ. i.

Coaguli leporis vel hœdi ℥. iii.
Offis de C. C. No. iv.
Rasuræ Partis anter. Cran. ℥. iii.
Ungul. afin. ℈. iv. Misc. F. pulvis.

Pulvis Marchionis Epilepticus in dispensatorio .ugustano descriptus est seq.

℞. Cranii Human. ℥. i. ß.
Visc. quern. Gran. pæon.
Fl. pæon. omnium i. t. collect. an. ℥. ii.
Solut. Corall. ℈. ii. perlar. ℈. i.
Ungul. alc. ℥. i.
Succin. alb. ℥. ß. Fiat pulvis:
Dosis à ℈. i. ad ℥. i.

Clarifs. Senn. præceptor honorandus l. 1. Practic. :quentes Pulveres antepilepticos cum Cranio para- ɔs describit.

1. ℞. Cranii Humani ℥. ii.
Succin. præpar.
Magist. Corall. perlar. ℥. i. an.
Ungul alcis, Visc. q. rad. pæon. an. ℈. ii.
Fl. tiliæ, lavend. an ℥. ß.
Lap. Bezoar.
Unicornu veri an. ℈. ß. Fiat pulvis
)osis ad ℥. ß. vide *Untzer. tr. de Epil. pag.* 221.

2.

℞. Sem. pæon. Visci querni
Cran. Hom. è parte anteriore.
Stercoris Pavon. an. ℥. i. ß.
Spec. diaxyloal.
Diamosch. dulc. an. ℥. ß.
F. pulvis.
Possunt addi sachar. ℥. iv.

3.

℞. Rad. & gr. Pæon. Cubebar. visc. q.
Cinam. an. ℈. i.
Succin. alb. præpar. Castor. an. gr. iiiß.
Cranii Hum.
C. C. usti præparat. an. ℈. i.
Lapid. Smaragd. ℈. ß.

Spec. diamosch. d. diaplir. an. ℈. i.
Fol. o. No. ii. F. pulvis.

4.

℞. Cranii Human. ʒ. iii.
Rad. pæon. & sem. ejusdem. tormenti
Lapid. 5. pretiof. præpar. an. ℈. ß.
Spec. diamosch. dulc. Pulv. visc. q.
ʒ. i.
Macis, Cardamon. Cubebar.
Coriandr. an. ʒ. i.
Fol. o. & argent. No. vi. F. pulvis
charo edulcoranus. Vide *l. c. p.* 634.

Weickerus in Antidotario Special. l. 2. *f.*20. seque tes tradit.

1. *Rondeletii.*

℞. Cranii ℥. iv.
Cineris cuculi, hirund. an. ℥. ii.
priapi Taur. ℥. ß.
Galang. ʒ. ß. sachari q. s. *Misc.* & pulvis, detur mane sorbendo parum vini albi d luti aqua betonic. vel gallitrici.

2. *Angeli de Tatunto.*

℞. Cranii Homin.
Sem. pæon, gallitric. vel radic. ejus.
Rad. tormentil. *Misc.* F. pulvis: Dos ʒ. i. cùm brodio pulli semel in septimana, præce denti purgatione cum pillulis cochiis.

3. *Proprium.*

℞. Cranii Homin.
Corall. rubr. Sem. pæon. an. ʒ. i.
Misce & F. pulvis, de quo detur tribus vicibus mane, meridie & vesperi cum brodio vel aqua appro priata.

D. Johann. Nævii est sequens.

℞. Visc. quern. cortice abraso ʒ. ii.
Sem. pæon. ʒ. i.
Rad. pæon. ʒ. iii ß.
Ungul. alc. Corall. utriusque an. ʒ. ß.
C. C. usti. ʒ. i. ß.
Margarit. præparat. ʒ. i.
Cranii Hum. ℈. ii. Sa

Sachari alb. ℥. i. ß. F. pulvis S. Pulvis puerorum.

Franciscus Iocl l. 2. practic. p. 85. sequentis expertimi pulvisculi ʒ. ß. aut ʒ. i. pro ætatis ratione iubet.

℞. Ossis Cranii Hum. suspendio necati ʒ. ß.
Rad. pæon. sem. ejusdem an. ℈. i.
Corn. Unicorn. ℈. ii.
Corall. rubr. præpar. Margar. an. ℈. ß.
Mosch. gr. ii i. F. pulvis subtilissimus, qui in Paroxysmo cum aq. lavend. bibendus propinetur.

Idem p. 92. experientia comprobatum & efficacissimum, cum ad præservationem, tum à Paroxysmo curationem remedium seq. pulv. tradit.

℞. Rad. Cichor. artemis. rubr. an. ʒ. i.
Sem. pæon. ℈. ii.
Cranii Hum. Visc. q. an. ℈. iv.
Corall. rub. præpar. Unic. an. ℈. i.
Mosch. margar. præparat. an. ℈. ß. redigantur in subtilissimum pulverem: Cujus ʒ. i. cum aq. lavend. in Plenilunio, vel tempore quo Paroxysmus recurrere solet, exhibeatur.

Lic. Greifenhagio, Archiatro Ducum Boruss. sequens in usu fuit.

℞. Visc. q. Rad. & sem. pæon. an. ʒ. i. ß.
Nucis mosch. ʒ. ß.
Cranii Hum. ℈. ii.
Sem. anis. ʒ. ß. Sach. rosat. tabul. ʒ. ii. ß.
M. F. pulvis. Dosis ʒ. i.

Elegans & magnarum virium est sequens Pulvis, prophylacticus & curativus non tantum Epilepsiæ, sed & aliorum Capitis & Cordis affectuum, sæpissime à me comprobatus.

℞. Rad. pæon. i. t. coll. ʒ. i.
Fecul. Ireos.
C. C. Philosoph. calcin. an. ℈. ii.
Cranii Human.
Hyacinth. Smaragd. an. præpar. ℈. i.
Magist.

Magist. Corall. Perlar. an. ℈. ß. M
sce. Fiat pulvis: Dosis variat, pro ratione ætat
poterit & pro lubitu saccharum addi: Sæpius v
repetatur ejus in aq. conveniente usus.

Parantur & ex Cran. H. pulveres adversus al
affectus.

Antidysentericum Doreri *Med.* Dresd. descri
Cl. Senn. l. 3. *Pract.* p. 2, *f.* 2. *c.* 7.

℞. Tormentill. Zedoar.
C. C. usti præpar. an. ℥. ß.
Margar. præpar. Ossis de Cord. C. an. ʒ.
Rasuræ Cranii Hum. maris.
fœminæ an. ℈. ii.
Fol. Auri. No. xiii. Sach. cand. alb
℥. iii.
M. F. pulvis.

Antipodagricus exsiccans corporis serositate
reperitur apud *Weick.* p. 497.

℞. Pulv. Cranii Hom. suspensi, *C. C.* u
an. ℥. ß.
Ciner. hirund. eboris usti. an. ʒ. ii.
Succin. albiss. Margarit. non perforata
Corall. rubr. an. ʒ. i.
Lapid. Bez. occident. ℈. ii.
Spec. diagalang. diamosch. dulc. an. ʒ.
Sem. urtic. alb. ʒ. ii.
Sach. rosat. tabulat. & sach. candi a
ad pondus omnium: F. pulvis subtilissimus:
quo capiat pro vice ʒ. i. vel ß. vel sacharum di
solvatur in Aq. Chamædr. & Ivæ arthetic. q.
& F. tabulæ pondere ʒ. ii.

Contra *Vertiginem* cum metu Epilepsiæ idem p. 4
sequens habet:

℞. Cranii Hum.
Ciner. hirund. an ʒ. ii.
viperarum ʒ. ß.
Sem. fœnicul. ʒ. ii.
carui ʒ. i.
pæon.
Macis an. ʒ. ß.

Cubebar.

Cubebar. ℈. i. Fol.euphraſ. major. an. i. Sachari roſati tabulati ad pondus omnium : F. vis.

Pulvis *Purgans*, quotidie Tartarum reſolvens & . cens à *Poppio l.* 1. *Theſaur. Med.* p. 61. delinea- ſeqq.

℞. Scammon. Turbith.
Hermodact. fol. ſenæ.
Oſſium Hom. ex Cranio an. ʒ. ß.
Sachar. ad pondus omnium :
Doſis ℈. ii. Mane & veſperi exhibeatur.

Antidoti & Electuaria.

Senn. l. 1. *Practic.* p. 634.
℞. Caſtor. ʒ. iii.
Rad. & ſem. Pæon.
Sem. Nigell. rutæ ſylv.
Rad. Pyrethr.
Hyſſop. an. ʒ. i.
Succi rec. Rut. majoran. an. ℥. ß.
Cranii Hum.
Ungulæ alcis an. ʒ. ii.
Mithridat. el. Rad. condit. Eryng. an. ℥. i. ß.
Pulv. ligni ſaſſafr. ʒ. vi.
Conſerv. betonic.
roriſmar. an. ℥. ii. ß.
Cum aceti ſcyll. q. ſ. F. Electuarium li per menſem exponendum : Doſis ʒ. ii. vel. iii.

Et pag. 644.
℞. Conſerv. pæon. ℥. i.
Margarit. præparat.
Corall. rubr. præparat.
Smaragd. Sapph. Hyacinth. præp. an. ʒ. ß.
Rad. pæon. ſem. ejuſdem. agni caſti.
Viſci querni.
Cranii Humani an. ʒ. i.
Theriac. ʒ. i. ß.

Carohyp.

Caryoph. ʒ. ß. Cum Syrup. ſtæchad. ſimpl. M. F. Electuarium.

Apud *Hollerium* ſeq. Electuarium Epilepticum habetur.

℞. Oſſis Calvariæ Hum. ℥. i.
Sem. pæon maſcul. rad. ejuſd. an. ʒ.
Salv. Hyſſop. Rut. ſicc. an. ʒ. ii.
Flor. rub. anagall. borag. an. P. i.
Semin. atriplic. ʒ. i.
Ungulæ aſin. uſtæ, tali ſuilli.
Raſur. ebor. C.C. Corall. rubr. an. ʒ.
Diamargar. fr. & calid. an. ℈. i. F. pulvis ex omnibus, deinde incorporentur in conſerv. anth. & boragin. an. ℥. i. ß. mellis cum acet. ſcill. ad craſſitudinem cocti ℥. ii.
Theriac. & Mith. an. ʒ. ii.
Miſce, pro Opiato.

Platerus tr. 1. *pr. pag.* 86. remedium quoddam Epilepticum proponit Galeni, ex Scylla paratum, ſed correctum ſequens.

℞. Scyll. rec. inciſ.
mellis ſelectiſſ. an. lib. ß.
Pulv. rad. pæon. ℥. i.
Sem. ejuſdem ℥. ß.
Cranii homin. ʒ. iii.
Agaric. Viſc. quern.
Fol. hyſſop. rut. an. ʒ. ii.
Rad. Pyrethri ʒ. i. Hæc vitro clauſo excepta, macerari ſinantur in calore fimi, aut arenæ ad Solem per dies quindecim: poſtea expreſſus ſuccus per ſe, vel leniter prius coctus, ut ad uſum aſſervari poſſit, exhibeatur: capiat æger cochleare unum, vel duo plena bis terve in ſeptimana.

Idem p. 87. ſequentem componit antidotum,

℞. Cranii Hom. ℥. ß.
Rad. pæon. Viſc. quern. an. ʒ. ii.
tormentill. ariſtoloch rotund.
filipendul. pentaphyll.
dictamn. an. ʒ. i.
Scyllæ præparat. ʒ. i. ß.

Agar. fol. hyssop. major. an. ℥. ii.
Fl. stæchad. lavendul. an. ℥. i.
Sem. pæon. ℥. i. ß.
callitr. ℥. i.
Sesel. ocym.
nasturt. an. ℥. ß.
Cinam. Cubebar. cardam.
Nucis mosch. an. ℥. i.
Piper. long. Zingib. an. ℥. ß.
Pulv. diamosch. D. ℈. ii.
pliris arch. Diamarg. fr. an. ℈. i.
Ungulæ asini ℥. ii.
Ciner. hirund. & cuculi an. ℥. i. ß.
Rasur. ebor. & C. C. an. ℥. ß.
Coaguli leporis ℥. ii.
Benz. mastich. ammoniaci dissoluti in a-
scyllitico an. ℥. i. Cum melle scyllitico. Misc.
ibidem, ex illis, quæ Venenis in genere resistunt,
rivatim Epilepsiæ, sensumque nonnihil obtun-
t, tale concinnat.
℞. Theriacæ veter. ℥. iii.
Cranii Homin. ℥. ii.
Rad. & sem. Pæon.
Visc. quern. an. ℥. i.
Sem. callitrich. Ocym. an. ℥. ß. Cum
lle scyllitico, vel Sy. d. papav. F. Electuar. De-
℥. i. noctu cubitum ituro : hoc ipsum admini-
vit Epileptico, ut videre est l. i. observat. p. 23. 4
Brunnius Consil. 13. p. 85. sequens habet,
℞. Diacor. ℥. vi.
Conf. fl. pæon. stæch. an. ℥. iii.
Cortic. myrobal. chebul. cond.
Nucis Indic. condit. an. ℥. ß.
C. C. præparat. Ungul. alc. an. ℈. i.
Rasuræ Cranii. Hum.
Magist. Corall. an. ℈. ß. Cum Syrupo
Pæon. F. mixtura : aliam vide ibidem pag. 107.
121.
In Epilepsia sequens commendatur ab *Hercul. Sax.*
73. *Panth.*
℞. Cranii Humani ℥. ii. Sem.

Sem. pæon. ℨ. i. ß. Visc. quern.
Cerebr. mustel. an. ℨ. i.
Coaguli leporis ℨ. ß.
Piperis, cardamom. an. ℨ i.
Mellis q. s. Fiat Electuar.

Nec inelegans est sequens apud *Myl. tr. 2.* de Auro.

℞. Cons. violar. rosar. nymph. borag. bug. an. ℥. i.
Cortic. citr. condit.
aur. cond. an. ℥. ß.
Cranii Humani.
Spec. electuar. è gemm. an. ℨ. i. ß.
lætif. G. ℈. ii.
Rad. pæon. visc. quern. torment. an. ℈.
Smaragd. ℈. ß.
Fol Aur. No. vi. Cum Syrupo rosar. acetos. citr. an. q. s. M. F. Electuar.

In Vertigine Confortans seq. cum C. H. parat *Weickard. p. 46.*

℞. Cranii Humani.
Rad. pæon. Visc. q. Origan.
Sem. anisi, Carui an. ℨ. i.
Fol. euphrag. ℨ. iii.
majoran. anth. an. ℨ. ii.
Sem. fœnicul. ℈. iv.
cumin. siler. montan.
ocym. pæon. cubebar. ebor.
mac caryoph. cinam. an. ℨ. ß.
Corallor. ℈. ii. Margarit. ℈. ß.

Pulverisentur omnia subtilissime, & excipiantur melle anthosato: sumat æger mane ad quantitatem nucis moschatæ.

ROTULÆ

Confortantes, & contra Palpitationem Cordis utiles, à quodam sequentes commendantur.

℞. Cranii Hum. ℈. i.
Ossis de Corde C. No. viii. conterantur super

…r marmor cum aq. rosar. q. s. addendo/
Corallor. rubr. præpar. ʒ. i.
Perlar. præparat. ʒ. ß.
Santal. rubr. g. xii.
Sach. alb. lib. ß. in aq. rosar. redolentissima dissol.
F. Rotulæ, aut Tabellæ cordiales.
…nnertus l. 1. Practic. pag. 634. sequentes in Epi…a præscribit.
℞. ℥. Cranii Hum. crudi,
limatur. C. C. crudi.
Nucc. mosch. Caryoph,
Succin. alb. an. ℈. ß.
Rad. Pyreth.
Sem. pæon. citr. an. ʒ. ß.
Spec. diamosch. d.
Diaplir. diapæon.
Visci q. Carduiben. an. ℈. i. Cum Sa…r. in aq. lil. convall. dissol. q. s. F Rotulæ.
Plures medicamentorum antepilepticorum ex Cranio Hum. crudo præparatorum formulæ …eriuntur passim, ut & apud *Hercul. Sax.* p. 72. …ulæ: apud *Plater. in observat.* p. 21. & *Brendeli… Consil. pag.* 328. & *pag.* 68. tabulæ: *Senn. lib.* 1. …*ctic, pag.* 628. ubi Antidotus Phœdronis describ…ur.
Vinum medicatum antepilepticum seq. reperies …ud *Mylium. Basil. Chymic.* p. 873.
℞. Ramentorum Cranii Hum. rec. ℥. ii.
Visci querni minutim incisi ℥. i. ß.
Flo. pæon. lilior. convall. tiliæ an P. iv.
Sem. pæon. Carduib. contus, an. ʒ. vi.
Cinamom. sesquiunciam.
Nucis moschat. ʒ. iii. Indantur vasi …treo oblongi colli, affundatur Vinum optimum: …cluso vase, macerentur omnia in B. M. tepidissi…o per 4. aut 5. dies, colentur bis vel ter, & si vo…s dulcificare colaturam adde paululum Sachari.
Hoc remedium optimum est in Epilepsia: Ejus …osis sunt aliquot cochlearia tempore matutino, idque

que quatuor Lunæ temporibus, seu in quovis Lu
septenario.

AQUÆ ANTEPILEPTICÆ cum Cra
crudo Paratæ. Variorum autorum.

1. *Hercules Saxon. lib.* 1, *Pract, Med. pag.* 73, se
habet,

℞. Rad. Pæon. M. i.
Sem. ejusd. ℥ ii.
H. majoran. salv. Rutæ.
calendul. maj. Paralys, an, M, i,
Caryoph. nucis mosch,
Zingib. an. ʒ. ii.
Cerebri leporis ℥. iii.
Cranii Human. ℥. ß.
Hirundin. No. iv.
Theriac. ʒ. vi. Macerentur omnia in
q. Vini, ponantur in alembico, & destillentur: Do
sis hujus aquæ ℥. i.

2. *Platerus Tr.* 1. *p.* 85. hanc describit,

℞. Cranii Homin. ℥. i.
Hirundin. pullor. No. xv.
Picæ, Cuculi pullor. No. iv.
Sanguin. hirci. ℥. iii.
Castor. ℥. ß.
Rad. Pæon. quartar. i.
Sem. ejusdem. ℥. i.
Scyllæ præparat. ʒ. ii.
Visci quern. ℥. ß.
H. Rut. hysop an. M. ii.
betonic. major. salv.
Fl. rosar. lavendul. an. M. i.
Cinam. ʒ. ii.
Caryoph. nucis mosch. Cubebar. Piper
an. ʒ. i.
Vini præstantissi. lib. iii.
Aquar. lil. conval. & fl. tiliæ. an. ℥. ii.
Aq vitæ ℥. i. macerentur per horas tan-
tum

liquot, ne corrumpantur, deinde destillentur, tur ab ℥. ß. ad ℥. i. ad præcautionem, quæ & in Paroxysmo infusa, excitat.

Quercetanus in Pharmac. Dogmatic. restitut. alias aquas Cephalicas Cranium Hom. recies, & hanc describit p. 84.

℞. iv. aut v. Hirundinum nidos, quos in cum ipsis plumis ac lanugine & visceribus tabis: coquantur in 5. aut sex hydromelidis riis, eo modo, quo & aliæ carnes in olla elixan- His adde.

Rasuræ Cranii Hum.
Radic. & sem. Pæon.
angelic. Visc. quern.
Cor. C. Gran. Junip. conquass.
Dictamn. Meliss. Betonic.
Thym. Hyssop. an. q. voles:

ulum prælo fortiter exprimatur ac percoletur: essioni aut colaturæ sequentia adjiciantur.

*M*acis, Nuc. mosch.
Caryoph. Cinam. an. ʒ. ii.
Castor. ℥. ß.
Flor. purpureor. anagall.
lilior. convall. tiliæ arbor.
rosmar. Salv. betonic. an. P. ii.
Croci ʒ. ß.
Camphor. ℈. ii.
Aquarum flor. primul. Ver & calendul.

b. i. *M*acerentur simul omnia ad aliquot dies: de fiat liquoris destillatio s. a. cujus & in ipso xysmo, & extra ipsum, prout morbus exigit, cochleare.

Cl. Sennert. Instit. medic. p. 1217. Croll. Basil. nic. p. 188. Vntzerus de Epilepf. p. 155. sequen- ponunt aquam.

℞. Vitriol. Ungaric. ad flavedin. calcinat. lib. iii.
Limaturæ Cranii Hum. morte violenta interempti,
Visci querni, Ungulæ alcis,

Gran.

Gran. Pæon. i. t. coll. an. ℥. ii. affu
in calcinatione de Phlegmate spiritum V. quan
decessit. s. quantum materia imbibere potest:
siccantur & indantur in Retortam Waldeburgic
ac s. a. per gradus destillentur: destillatum pe
rectificetur: Hujus singulis libris adde,

Theriac. veter. ℥. iii.

Castor. Spec. diambr. ℥. ß. Mista
dantur Cucurbitæ vitreæ, & destillentur: spiri
destillato adde.

Salis Pæon. ʒ. ii.

succin. volatil. ʒ. i ß.

Liquor. Corall. perlar. an. ʒ. ii.

Ol. succin. ʒ. i.

salviæ. ℈. ii.

angelic. ʒ. ß. digerantur omnia
Mensem in phiala sigillo Hermetis clausa, de
uniantur: Dosis cochlear. ß. in aq. Pæon. per
vem dies.

Alia.

5. Quæ ab aliis Cratoni, ab aliis Monavio
signatur, & describitur à *Libavio in Syntagm. c.
ultim. & spicileg. in Sylv. p. 536.*

Primo. ℞. Rad. Caryopophillat. dentar.

Fl. tiliæ, Visci q. affundatur Spir. V. q
destillentur.

Deinde ℞. Stercor. leon. lib. i. affunde parte
istius Vini destillati.

Tertio. ℞. Cornices quinque nondum pluma
vivas, quæ in vase fictili clauso comburantur in C
neres: quos inde in Vitrum, & affunde etiam de is
Spiritu Vini.

Quarto. ℞. Turtur. ii. deplumentur, & similit
comburantur: pulverisatis in peculiari vitro itide
affunde istius spiritus V.

Quinto. ℞. Cranii Hum. violenta morte pe
empti (nonnulli suspensi hominis Cranium calo
Solis dealbatum recipere jubent.) ℥. ii. pulverisa
quoque affunde de isto Spiritu V.

Sexto ℞. Semin. tiliæ ex tilia annosa circ
festur

m Michaelis ℥. iii. pulverisatis etiam affunde in liari vitro Spiritum V. istum: singula seorsim dies stent in digestione; postea singula seorsim ntur, & exprimantur: Colaturam expressam em misce, & si turbida est, filtra.

einde. ℞. Aq. florum tiliæ tantum, quantum Spiritus V. istius adde Sachari cand. ℥. ii. & in clauso incalescant, donec sacharum liquescat: liquor diligenter asservetur, cujus sumat æger e singulis diebus cochlear, i. vel dimid. & po-quem die uno exhausturus est misceantur duo learia; Pueris instillentur gutt. 4. vel 5.

Senn. lib. 1. *Pract. c. pag.* 611. sequentem præ-it.

℞. Cranium Hum. non sepultum, destille-per Retortam in arena s. a. igne valido, ac destil-ter repetatur.

ostea ℞. Pæoniam marem cum toto combura-& cum aqua f. Lixivium.

andem ℞. Hujus lixivii.
Aq. Cran. Hum. an. ℥. iii
Castor. ʒ. i. ß.
Spec. diamosch. ʒ. ß. Destillentur per B. M. destillato adde
Margaritar. præparat. gr. xx.
Olei Vitriol. gutt. v.
anis. gutt. x. M. exhibeatur in Paroxno cochlear unum.

7. *Crato* Aquam suam Picarum cum Cranio pa-, & est sequens:

℞. Picar. juven. No. x. scindantur in frulla, & infundantur in aq. paralys. & Pæon. an. q. Fiatque putrefactio per aliquot dies: postea de
Flor. cordial Pæon.
Fol. rutæ, hyssop. anth.
salv. epithym.
Fl. til. lilior. convall. an. M. i.
Rad. Pæon. Ireos, Visci, q. an. ℥. ß.
tormentill. diptamn. an. ʒ. ii.

Sem.

Sem. Pæon. erucæ an. ʒ. ii.
Castor, Piper. long. fl. lavend. an. ʒ
Cinam. rasur. ebor. C. C. usti an. ʒ.
CRANII MICROC. lapid. pretio
Margarit. præparat. Corallor. præpa
rub. & alb.
Lign. aloes an. ʒ. i.
Stercoris Pavon. ℥. i.
Spec. electuar. è gemm.
Diamosch. dulc. aromat. rosat.
ʒ. ii.
Zingib. zedoar. an. ʒ. i.

Folior. O. No. xx contundantur om grosso modo, & addatur aq. flor. tiliæ, laven meliss. an. q. s. F. s. a. destillatio per B. M.

8. Untzerus de Epileps. p. 157. seq. reliquit.

℞. Roris Vitriol. Aq. Pæon. an. lib. ß
Rad. Pæon. Visc. q. minutim incisi.
℥. i ß.
Cranii Hom. suspensi & pulveris. ℥. i.
Camph. ʒ. ii.
Spiritus Vin. ℥. ii.

Vitriol. rectificat. ℥. ß. Omnia co mixta in B. M. in digestione relinquantur per oc duum, & subtile à crasso ac spisso separetur, separ tumque filtretur mundissime.

Dosis ℈. i. ad ℈. ii. pro una vice cu aq. Pæon. in ipsa accessione: *M*odum compositi nis pluribus descriptum vide apud *Mylium l.* 5. *Ba Chym. p.* 61. qui & in *Antidotar. pag.* 530. seq. hab

℞. Rasuræ Cranii Hum. ℥. vi.
C. C. optimi ℥. v.
Visci q. ℥. iii.
Scobis ligni cupress. ℥. ii.
Sem. Pæon. ℥. i.

Aq. fl. pæon. q. v. infundantur ad tr digitos, digerantur, deinde cum aq. cinam. disti la per secundam cohobium: destillatum misceatu cum Sacharo Vitriolato ad acorem.

MAGIS

MAGISTERIA.

Cum crudo CRANIO HUM. sequentes Pulve-
Magisterii instar componuntur.

℞. Cinabar. Ungaric. natural. probe lot. &
purat. lib. ß. deinde imbibe cum Spirit. Vitriol.
iii. Scobis Cranii humani nunquam sepulti ℥. i. ß.
stea relinque in loco calido per 15. dies, & per Re-
tam destilla liquorem, & restans seorsim serva :
rtio.

℞. Scobis ungulæ alc. ℥. i. ß. Myrrh. rub.
ß. solve in oleo s. Spiritu Salis, solutum à fæci-
separa, & serva : quarto ex Croci ℥. ß. cum
V. Tincturam extrahe : liquores omnes simul
sce, & iis imbibe paulatim Cinabrium lotum &
verisatum calore lento semper exsiccando, donec
nem liquorem imbiberit, & in pulverem siccum
gisterii instar abierit,

Dosis à gr. ii. ad iv. cum Vino generoso, aut
V. vel aqua antepilept. in, ante & post Parox-
ysmum.

Aliud.

℞. Spiritus Vitriol. cordial. ʒ. vi.
Cranii Hum. ʒ. iii.
Corallor. rutilant. Margarit. an. ℥. i.
Aq. flor. til.
lil. convall. an. ℥. vii.
Sem. pæon. excortic. ʒ. ii.
Camphor. ʒ. i.
Olei fl. lavendul. g. xv.

Pulverem componendi modum describit Mylius
Basil. Chymic sequentibus: Cranium, Corall. &
argarit in pulverem subtilissimum redige : postea
uoribus ista omnia affunde : Exinde in arena
ente per dies octo digerito : postmodum humi-
atem omnem igne lento elicito, donec re-
L manentia

manentia ſicca in fundo vaſis reſideat: digeſtu
exime, quod calcem albiſſ. referet: ℞. deinc
dictam calcem additiſque reliquis omnibus ingr
dientibus, ſubtiliſſime pulveriſato: pulverem dil
gentiſſime ſervato.

Uſus: Pulvis iſte contra Epilepſiam puerorum
& alios Paroxyſmos, vel timore, vel vermib
cauſatos, præſentaneo remedio exhibetur: Pote
autem omni tempore & hora, neceſſitate poſtulante
porrigi: datur cum aq. calida deſtillata, aut cu
juſculo, tenellulis cum lacte propinatur:

Doſis eſt à gr. tribus & quatuor in maxime deb
libus, auctior tamen pro ætatis accretione, exhibe
poteſt & reiterari, ſi requirat neceſſitas: ab In
fantibus modo natis per 7. aut 8. dies continuos ſ
veſperam præbitus tutos eos à memoratis accident
bus præſtabit: Doſi præſcripta ſingulis ſeptimar
per totum ſemeſtre à malo Caduco potenter pr
ſervat: ita tamen, ut doſis pulveris proſymptom
tum incurſu ſubinde ad augeatur: Sedat enim pu
vis iſte tormina infantium, ſi ex cochleari ple
amygdal. dulc. & rec. propinetur. Phlegmata eni
illa frigida, adeoque quemvis peccantem humore
purgat, qui ſtomachum, propter alterationem lact
lactantium occupavit: & Infantes ab illa corrupt
one potenter præſervat, quæ Vermes abundanter g
gnit & producit. Mulieres, quæ vel tremore Co
dis, vel ſyncope crebrius laborant, eoque liberos
pilepticos, ut plurimum pariunt, pulvere iſto l
aut ter ſingulis menſibus Scrupuli pondere per v
cem cum aq. Majoran. ſumpto, mire ſe ſervari ſe
tient: Quod ſi ſex aut octo diebus mane ante pa
tum exhibeatur, Naturam confirmat, à præternat
rali item pavore defendit, Cor lætificat, & partu
optatum, Deo bene juvante, procurat, non ſi
magno liberorum beneficio, quos ita à pluribus P
roxiſmis ab Epilepſia provenientibus præſerva
&c.

I

De præparato
RANIO HUMANO,

Et primum
DE CALCINATO.

NOn tantum CRUDUM in usum Medicum venit, sed & à spagyro varie præparatur, quo feliciores perficiat operationes: Inter præparationes verò prima est CALCINATIO.

Hæc duplex est, vel vulgaris illa & rudis, vel ilosophica: Vulgaris nil aliud est, quam ustio, a CRANIUM in craticula tostum in pulverem digitur, vel etiam in fornace intensissimo ignis lore in calcem abit.

Philosophica vero est, quæ in vesica perficitur ione continua mediante aqua dulci, per cujus varem Cranium in collo vesicæ, qua parte maximè ingi & penetrari queat, suspensum jucundo & iro modo ad perfectam albedinem absque flammis olentis, vires alias exurentibus (ut in vulgari calnatione fieri solet) calcinatur: ut habet *Hadrianus unsicht in Thesauro Medico Chymic. p. 22.* Vesicæ rem pars quarta debet esse vacua, & si aqua inter illiendum evanescit, alia fervida affundenda, usq; m fumigatoria hæc calcinatio penitus absoluta fuat.

Loco itaque usti & vulgariter calcinati, CRANIM hoc modo præparatum substituere poteris: sentia autem nonnullorum auctorum medicamenta bjungere placet.

Adversus EPILEPSIAM *Henric. Ranzovius lib. sanitat. tuenda* medicamentum Regis *Daniæ* ristiani III. describit.

℞. CRANIUM furis suspensi, vel alterius hominis, nullius tamen morbi interventu mortui: hoc in craticula tostum in pulverem redigito, deinde sumito grana Pæon. iii, atque hæc cum ℨ. i. prædicti pulveris & aq. lavendul. ad quantitatem unius cochlearis ægroto tempore matutino exhibe, postero & tertio die fac idem: jejuno autem stomacho hic pulvis sumendus est; hoc medicamentum habet ex eodem *Wecker. l. de secret. p.* 142

In EPILEPSIA & PARALYSI D. *Schorteru. in Consil Brendel.* 12. *seq.* præscribit Tragæam.

℞. Coriandr. præparat. ℥. iii.
Anis. fœnicol. aceto temperat. an ℥. i.
Visc. q. sem. Pæon. luna decresc. collect. an. ℨ. i. ß.
Cinam. elect. ℨ. ii.
Pulver. citon. exsicc.
Specier. rosat. novell. an ℨ. i. ß.
diambr.
Coral. rubr. an. ℈. iv.
CRANII HOM. Suspensi & usti.
Smaragd. veri an. ℈. ii.
Sachar. optim. ad pondus omnium *M.* F. tragæa.

Antepilepticum Electuarium sequens componi *Plathar.* l. i. observat. *p.* 20.

℞. CRANII HOM. cremati.
Cinerum hirundin,
ungul. alc.
Rad. pæon. Visci. q. an. ℨ. ii,
Rad. pyrethr. ℨ. i.
Herb. Hyssop. Polii mont,
Dictamn. Cret.
Fl. stæchad. an. ℨ. ß.
Sem. vitic. pæon. ocimi
scarl. siler. montan. an. ℨ. i.
Spic. mac. Cubebar. an. ℨ. ß.
Coral. utriusque ℨ. ii.
Coaguli lepor. ℨ. i. Cum syrup. de Pæon, rec, q. s. m, f. Electua, Il

n VERTIGINE seq. morsulos habet *Senn. l. 1. ractic. p.* 281.

℞. CRANII HUM. præparat.
Rad. pæon. Visc. q.
Cubebar. Gran. parady. an. ʒ. ß.
Spec. diamosch. d. ℈. ii.
Sem. pæon. pastinac. sylv.
carvi an ℈. i.
Sachari albiss. in aq. rosar. & rarissim. dissplut. q. s.
F. morsul.

Cum Cranio ita præparato conficitur Aqua illa antepileptica elegans *C.* Dornavii, quam pluribus escribit *Cl. Sennert l. 1. Tract. p.* 626. *vide Schenck. 1, obsmedic. p.* 508. *Alex. Massar. p. i.* 22. *Brenel. l. c. p.* 45. 49. 59. & alios.

Pulverem Epilepticum mirabilem ponit *Municht in Thesauro Medico Chymic. p.* 27.

℞. CRANII HOM. strangulati & sine igne calc. ℥. i.
Ungul. alc. visc. q.
Cinabar. factit. an. ℥. ß. M.
F. pulvis. Datur statim post paroxysmum Pueris). ß. Adultis v. ℈. 1. iteretur, certissime liberat.
Senn. l. c. p. 623. seq. ponit.

℞. Cinab. nativ. & mineral. veræ ℥. i. leniter supra ignem lentum in tabula torrefiat: postea subtilissime teratur, supra marmore in pulverem inpalpabilem: deinde adde
Margarit. præpar.
Coral. rubr. præpar. an. ʒ. i. ß.
CRANII HUM. præpar.
C. C. usti præpar. an. ʒ. i.
Croci ʒ. i. Exactissime misce, & iterum erantur super marmore.

Morsuli Cephalici adversus varios Capitis affectus cum CRANIO calcinato conficiuntur à *Muncicht. l. 1. p.* 151.

℞. Conf. fl. Pæon cum spir. Vit. prius tinctæ ℥. i.
Cranii hum. spagyrice calcin.

Calcis similiter calcinat. an. ʒ. i.
Rad. & sem. pæon. j. t. collect.
Visci quern. an. ℈. iiii.
Ol. succin. alb. ℈. i.
lavendul. nucis mosch.
rorismar. an. g. vi.
Spec. diambr.
diamosch. d. an. ʒ. i. ß.
Sachar. albiss. lib. i. in aq. lilior. col
vall. disso. F. l. a. confectio in morsulis.

VIRES, USUS, DOSIS.

A tota substantia, tam in curando, quam præservando, Epilepsiæ, Apoplexiæ, Paralysi, Car cæterisque periculosissimis Capitis, Cerebri & Nervorum affectibus prosunt: In præservatione Dosis à ℈. i. & ʒ ß. ad ℈. ii. & ʒ. i. in omnibus Luna quadris, malaque aeris constitutione. In curatione autem datur à ʒ. i. ad ii. in ipso Paroxysmo Epileptico, vel paulo post; vel per se, vel in vehiculis appropriatis: Et si necessarium fuerit reiterandum: Pueris, pro ratione ætatis dimidia, aut minor dosis sufficit.

In Sedando Catarrhi defluxu hoc exhibet *Weickard. p. 106.*

℞. Pulv. Cranii Hum. calcinat. ℥. ii.
Corall. albor. rasur. ebor.
C. C. usti an. ʒ. i.
Boli armen. ʒ. ii.
Nucis moschat. No. i.
Camphor. ℈. i. Fiat pulvis subtilis, ex quo, cum infusione Tragacanth. in aq. Cinam. facta, addendo sachari ad pondus omnium: Fiant Orbiculi, quorum usus sit vesperi ante somnum.

Contra tussim puerorum Münsicht *l. c. p. 35.*

℞. Spec. diair. simpl.
diatragac. fr. an. ℥. ß.
Rad. Pæon. ʒ. ii.
Lactis Sulph. ℈. i. ß.

Succ.

Succ. liquirit. ʒ. i.
Croci Or. præpar. ℈. ii.
Cran. Hum. f. igne calc. ℈. i.
Sach. penidii ℥. iii. Misce & Fiat pulvis.

In sedando dolore ac strangulatione Matricis, non e fructu expertus est seq. *D. Nævius in Consil. holtz.* 357.

℞. Sem. dauc. ℥. ß.
pastinac. syl. ʒ. ii.
Rad. & gran. Pæon. excortic. ligustic.
Sem. cymin.
Anterioris ossis Cran. Hum. ex sutura ronali, usti.
Cinam. elect. an. ʒ. i ß.
Baccar. laur. Zedoar. el. an. ℈. iv.
Fol. betonic. Rad. bistort. an. ʒ. i.
Succin. alb. amneos sesel. an. ʒ. ß. redintur singula in tenuissimum pulverem & misceatur.

Dosis, mane & sero cum aq. matricar. betonic. & bdico Vini albi, clari.

Externus usus Cranii usti.

In vulnerato Cranio *D. Poppius l.* I. *Thes. med. p.* 4, seq. tradit.

℞. Succ. Pimpinell. P. vi.
Cranii Hum. calcinat. P. iii.
Pingued. human. q. s. Misce ad formam nguenti, & unge eo vulnus.

Vel. ℞. Ossis calcinat. Cran. Hum. pulverisati star pollinis, admisce medull. crur. human. rota nfracti q. s. Utere, ut supra.

Aqua ex Cran. Hum. destillata.

Simplicem modum exhibet *Balduin Clodius in fficin. Chymc.* p. 45.

℞. Cranium Hum. pulverisa, & destilla exde aquam, quam secunda vice rectifica: Deinde

℞. Eſſent. Perlar. ʒ. ß. Rad. Pæon. Caſtor. an. ʒ i. Muſc. meliſſ. anacard. an. ℈. i. & aquæ Cran. Hum ℥. i. Inde propina ægroto cochleare unum in initio Paroxyſmi.

Vel

℞. Cran Hum. non humat. pulveriſa, & ex Retorta per arenam aquam inde deſtillando elice: provenientem fæcibus affunde, & ſecundo deſtilla: tandem rectifica per B.

Hujus aq. ℞. ℥. iii.
Caſtor. ʒ. i.
Specier. diamoſch. d. ʒ. ii.
Mellis anacardin. ʒ. ß. deſtilla adhuc ſemel, & adde ſucci Perlar. ℈. ii.
Ol. Vitriol. g. v.
aniſ. g. x. miſce, & jejuno patienti exhibe per novendium cochleare unum.

SPIRITUS OLEUM, SAL CRAN. HUMAN.

℞. Unum, aut alterum Cranium rec. exquiſitiſſime omni carne nudatum, & in fruſtula, aut ramenta conciſum, in Cornutam immittatur, cujus tubo adhæreat capax recipiens, ne ſtrictius ſpirituum vi & copia ex Retorta arenæ immerſa & inhumata prodeuntium, diſſiliat. In qua operatione igni nequaquam parcendum, qui infra, ſupraque ac circumcirca, ita ex arte eſt admovendus, ac aſſidue perflandus, ut Retorta ex incendio excandeſcat & exardeat, nec ab igne fovendo prius deſiſtendum, quam ex Cornuta ſpiritus albidi in Vas Recipiens effluere deſierint: quod facile cognoſcetur ex Recipientis Vaſis declaratione, cujus perſpicuitas nihil ſpirituum amplius exhalantium, aut rubri olei, unde antea, turbabatur, reſtare, ſatis arguet. Quo cognito ab ignis continuatione ceſſandum: ſinendumque eſt, ut per ſe ſenſim extinguatur, & citra tactum vaſa refrigeſcant: à quibus agitandis ſuperſedendum ad horas 24 ut per otium ſpiritus melius in Recipiente firmentur,

rmentur, insideant ac conquiescant: Ex quo ndem effundendus seorsim liquor subalbidus, ac star lactis turbidus, qui ex singulis craniis ad uatuor circiter, aut quinque Uncias extillare sot, cui rubrum oleum Sanguinis instar, supernabit ad sex Drachmas, vel semiunciam: at fæces fundo Retortæ residuæ, carbonis instar comusti, nigerrimæ in cineres albos erunt igne Reverberii redigendæ, ex quibus Sal. Aqua Pæoniæ, aut alia antepilepticarum eruatur (Phlegma nim unius alteriusve Cranii huic rei satis esse neuit, nisi forte copiosa ex multis Craniis prolicia-r:) Ejusmodi autem Sal solvatur, filtretur ac agulletur, cum eadem ipsa aqua: idque multoties repetatur, dum perfectissime emundatus sit ac dealbatus: Interim autem dum hujus Salis operationi cumbetis, ter aut quater repetetis ac interabitis quoris cum Tinctura sua supernatante conjuncti, stillationem.

Cum autem omnia ista gravem admodum ac fragrantem odorem spirent, ut is detrahatur, trajiciendus erit liquor per modicum Colchotaris, qui ere aureus ac summe pretiosus inde evadet. Mercurium cum sua Tinctura mixtum, oleo aut Sulphure, continens, in quo liquore, si Salem suum issolveris, qui per se solusque summum est Epilepsiæ remedium in perfectissimum evadet medicamentum.

Hujus g. ii. aut tres ex semicochleari aquæ Antepilepticæ aut Theriacalis intra & extra Epilepsiæ aroxysmum exhibitæ, idque per mensem singulis ebus continuatum, perfectam hujus mali curatiom, favente Deo, suppeditat, ut docet *Quercetan, Tetrad.* p. 325. qui compositionem hanc Magisterium Cran. Hum. vocat.

Spiritus iste simplex tum per se, tum aliis mixtus opinatur. Infantibus. g. vi. vel vii. adultioribus res exhibentur: sal quoque volatilis, qui in destillatione colligitur maxime valet, ut habet *Senn. l. Practic.* p. 663.

Reperiuntur & apud autores plures alii modi e ciendi Oleum ex CRAN. HUM. quorum nonnul consignandos duxi.

- *Andernacus Comm. 2. de Nova & Veteri Me Dialog. 7. p. 641.* sequentem reliquit.

CALVARIA in pulverem contunditur, in vi stillaticio, vel aqua Betonicæ irrigatur paululum deinde vasi fictili vitreató imponitur, & per desc sum super aquam Pæoniæ, quæ subjecto vasi inf ditur, oleum extillatur: hoc postea in fimo dige tur, corrigiturque, & per cineres calidos rursus vocatur, dum clarum fiat: Peculiare ad morb comitialem auxilium.

Vel.

℞. Limaturæ CRAN. HUM. violen mortui, & nunquam humati q. v. inde curbitæ treæ, eique superfunde spir. V. optime rectific ad eminentiam trium quatuorve digitorum: Vitr optime clausum ne quid expiret, pone ad diger dum in arenam calidam per tres aut quatuor sep manas, quotidie agitando materiam, & sensim spi tum tuum affusum colore rubicundissimo tingi vid bis, quem ita tinctum & coloratum, per Vitri clinationem effunde in aliud vitrum, posteaque chartam emporeticam bis vel ter filtretur, seu letur, ac ita filtratus ac depuratus, usui res vetur.

De quo Epileptico cadenti, vigesimum ætatis num egresso. Guttas 8. 11. 15. cum ℥. dimidia a Pæon. exhibe.

Libavius l. 2. Alchym. tr. 2. p. 137. & 148. hoc Oleo agit, & p. 408. sic inquit: CRANII recens pulverisatum mediocri igne per Retortam stillant, additis aquis antepilepticis: Oleum non cile apparet: Itaque quod destillavit, refundi suis fæcibus etiam quarta vice: ultimo debet fortis; corrigitur ablutione, maceratione &. petita destillatione super aqua flor. Pæon. spiri Vitrioli condita, aut destillatione limonior. V *Vntserum, tr. de Epilep. p. 155.*

Henri

Henricus de Schennis in Apothec. Spagyrick. p. 43, unc præscribit modum.

℞. Rasuræ CRAN. HUM. Salis fusi & ontusi an. q. pl. misce, & destilla per Retortam, cipiente magno præposito: Serva primum Phlegma spiritibus permixtum; frange Retortam, materiam exime, sic Cranium instar spongiæ sali adhærens apparebit, quod separa à sale, & tere, inque phialæ: adde supradictum Phlegma, pone in igestione, & quotidie materiam movendo agita, mdiu, donec instar pultis incrassescat: Tum etortæ inde & destilla secundum ignis gradus, uarta hora egredietur oleum flavum CRAN. UM. quod à Phlegmate separetur.

Hoc Oleum *Henr. Petræus in Nosolog. Hermetico Dogmat. tr.* 1. p 139. cum Spiritu Vitrioli mistum n aq. lilior. Convall. exhibitum, egregium esse scriit in Epilepsia: Dosis G. iii.

Alius modus extrahendi & conficiendi SALEM RANII HUM.

Hunc apud *Quercetan. in Tetrad.* p. 328, legimus escriptum: sic à, ille:

Cum non semper CRANIUM recens occurrat, ec pervius sit omnibus illius excarnandi modus, ut llis, qui de more in Anatomiis versantur, eorum oco usurpari illa poterunt, quæ recens è sepulhris effodiuntur, & si aliorum bonitatem non æquant, quod minus Mercurialis essentiæ, aut nihil prorsus obtineant, quam quæ recentia sunt, & unquam sepulchro condita, abunde possident & retinent: nihil enim in his humo absorpta est, ut in liis, quæ diutius Cœmeteriorum terra nitrosa obruta, atque idcirco ab ea omni carne, medulla & iquore spoliata, quem à propria Natura Mercurialem & sulphureum obtinent, prorsus exaruerunt & depasta sunt: Quod eorum Salibus non accidit, quos propter fixiorem illorum naturam in residuo ossium restantem, terra non attingat, re dum possit absumere: Hac enim ratione ad infinita sæula ossa & nitida & integra, citra ullum formæ, aut

aut fixioris suæ substantiæ detrimentum & jacturam perstare, ubique perspicere est: Eligantur autem e Crania, quæ minorem in sepulchro moram pass fuerint, ex quibus Sal, ut sequitur, proliciatur quod præsentius, & magis specificum Epilepsi futurum est remedium, quam si Pulvis solus, aı imparatus, aut ad albedinem calcinatus, exhibea tur: siquidem Sal, qui ex Cranio arte extrahitu in liquorem facile resolvitur, qui eo venis nostris a spiritibus communicabilior est & penetrantior ull pulvere, aut cineribus terra sua & corporea mol adhuc obtusis & expressis: &c. Modus autem pa randi est sequens.

℞. Tria, quatuor, aut etiam plura CRA NIA, quæ parum diu in terra delituerint: ea i frusta contundantur (solum Calvariam intellig citra maxillas, aut mandibulas) quæ prius Vin optime detersa & mundata, postea in Vinum al bum infundantur, in quo Caryoph. mac. flor. ro rism. lil. convall. tiliæ, calendul. salv. macerat fuerint: quod bis aut ter subinde repetendum: at que sic parata Craniorum frusta in cupellam terre am, non vitreatam immittantur, quæ in furn reverberationis posita flamma carbonum, non ligr in calcem, aut cinerem redigantur albissimum. Qu quidem cinis in matratium vitreum injiciatur, cu tantum aquæ rorismarini superfundatur, ut quatuo aut quinque digitos supereemineat: obducatur fir missimo luto vas, quod abiete & cera constet Hi spanica, nequid expiret: atque in M. B. bulli ente collocetur, in quo ad quatuor aut quinque di es in digestione & circulatione retineatur: quo tem pore aqua, lixivii instar, cranii sale tingetur a impraegnabitur. Refrigerato vase, aqua per incli nationem effundatur, & materiæ recentem aquam superfunde denuo, ut nova fiat digestio & cir culatio, ut supra, idque toties reiteretur, done totus Sal in aquas transierit. Istius aquæ Sale impræg natæ, vel dimidium cochleare argenteum propi nari potest, in curationem vel præsentis vel futuræ Epile

epsiæ Chronicæ. At si ab ista aqua Salem se-
re voluerimus, omnes istæ aquæ imprægnatæ in
bicum profundantur: ex quo destilletur aqua
le, qui in fundo alembici remanebit: quem,
imus est, puriorem reddere & crystallinum, so-
nibus, filtrationibus, coagulationibus identi-
crebro repetitis ad summam puritatem deduce-
qui & solus pretiosissimus est ac magnæ vir-
s: verum & aliis permiscetur ut in fine hujus ca-
s videre est.

EXTRACTUM.

Quercetanus in Pharmacop. dogmatic. restitut. hanc
et Extracti descriptionem p. 726.

℞. Duo vel tria Crania recentia, hæc in
rtario crasso modo terantur: materia trita inda-
in matratium capax cum longo collo, superaf-
dendo Aquam vitæ Juniper. vel Salviæ, ut 4.
5. digitos supernatet: vase accuratissime clau-
ne quid transpiret: fiat digestio in B. vapo-
o per duodecim dies ad minimum: post coletur
exprimatur materia per torcular fortissime; ex
liquor exibit rubicundus instar sanguinis, qui
osus & resinosus erit; iterum affundatur fæcibus
vum menstruum digerendo per 4. vel 5. dies, co-
ndo & exprimendo adhuc omnia per Torcular, ita
omnis essentia substantifica exactissime extraha-
. Omnes hæ expressiones & liquores invicem
xti, & in alembicum inditi destillentur per B.
porosum, donec remaneat Extractum instar sa-
, inprægnatum tum Sulphure, tum Sale, quo po-
simum Cranium abundat, imo fere totum Salinum
istit. Hoc extractum, digestum & perfecte depu-
tum, tanquam Thesaurum pretiosissimum adver-
s Epilepsiam diligenter serva.

Dosis ℈. ß. ad ℈. i. cum aqua appropriata: com-
endat idipsum *Rodericus à Fonseca l. 1. consult. me-
cin. p. 121. Vide & Libav. l. 2. Alchym. tr. 2. pag.
8. & Alchem. Pharmac. p. 150.*

vel

Vel.

℞. Rasuram non humati Cranii, decoq. c Melissæ Spiritu & Betonicæ decocto, effunde scor aquam, iterumque novam affunde, donec nulla Cranii amplius remaneat: Tum aquas omnes in evapora: remanet in fundo coagulum, quod iter resolve, evapora & coagula tantisper, dum i lentissimo materia in fundo remanens sublimari p sit: Quod sublimatum multum confert Epileptic & alvum sine perturbatione, quamvis copiose mo

ESSENTIA.

Limaturam Cranii Hum. nunquam humati, aere exsiccati, cum Spiritu Vini Salviato ad pereminentiam sex digitorum digere per quin cim dies: deinde more aquæ fortis per Retortam stilla: liquorem capiti mortuo reaffunde, der per quindecim dies digere, ac vicissim, ut prius stilla, idque tertio repete: Destillatum omne quinque aut sex dies digere circulando, & tand Spiritu Vini lento B. calore per alembicum destill Essentiam instar coaguli in fundo remanentem s va. Hæc Paracelso propter mucilaginosam s stantiam Galreda dicitur: de qua *Libav. l. 2.* *chym. tr. 2. pag.* 127. *Quercetan. de Spagyric. me cam. præparat. pag.* 104.

Est Epilepsiæ verum Curativum. Si ejus gr. aut vi. in convenienti vehiculo exhibeantur: Co ficiuntur etiam sequentia cum eadem essentia, si etiam prædicto Cranii liquore parata medic menta.

Quintam Essentiam Cranii Humani, quam & A canum vocat, describit Faber in Myrothecio Sp gyr. l. 1. c. 9.

Sumatur, inquit, Cranium Humanum, sepult ræ non datum eo quod Sal terræ his sepultis Cran is illico conjungitur: Et caro, dum resolvitur p corruptionem in Salem abit, qui Ossa penetrat, Sali Ossis connectitur, aut si longius ambo perm neant

...nat, corrumpitur tandem Cranium, & dissolvitur corruptionem, quia Sal tum Internus, tum Externus corrodunt illud & dissolvunt: Sumatur ergo Cranium, quod diu noctuque cœli aperti, & pluvis frigidi injuriis expositum est: Contundatur in frustula, & ollæ novæ non vitreatæ imponatur, cooperiatur suo tegumento, & comburatur fortissimo igne, donec optime candescat: Calx istius Cranii adhuc igne candens projiciatur in aquam Pæoniæ, aut fl. tiliæ, aut in Phlegma Vini depuratum, ter saltem destillatum, cui dissolutum sit parum Salis Vitrioli s. a. deinde auferatur & iterum rursus fortissimo igne comburatur & calcinetur, & candens adhuc projiciatur in eandem aquam & simul per sesquihoram bulliant in Catino stanneo, aut argenteo: Bullitione frigida facta, aquam impones vitreo vasi, ut fæces seponat: His sepositis, aquam clarissimam & limpidam factam per inclinationem in Catinum stanneum, aut argenteum, aut vitreum alembicum infundes, ad evaporandum quicquid erit humiditatis. Sal in fundo remanens calcinabitur fortissimo igne in tigillo forti, & adhuc calens & candens projiciatur in aquas supradictas, iteretur opus, donec Sal ad summam devenerit puritatem & nitorem, quod in septima saltem calcinatione continget: habito huic Sali puro & nitido, conjunge Spir. dulcem Vitrioli (sit autem dulcis, si eum rectifices cum Spir. Vin. optimo, & à Phlegmate puro) & serva in vase vitreo, perquam optime clauso, aut si destilles super limaturam ferri ter aut quater, aut super coralla rubea.

VIRES & USUS.

1. Mirum & stupendum arcanum est contra inveteratas & recentes Epilepsias, per Idiopathiam capitis, & communicationem aliarum partium inferarum, vapores sursum ferentium contractas.

2. Hemicraniam & Vertiginem curat; ex quacunque causa ortum habeant. 3. Omnes

3. Omnes ſenſus, tum externos , tum inte
acuit.

4. *M*embrorum tremori ſuccurrit, & conv
onum omnium ſpeciebus.

5. Paſsionibus tandem omnibus capitis, tum
gidis, tum calidis, occulta quadam proprietate
currit.

Sumitur mane, jejuno ſtomacho, cum optimo
ni Spiritu, & noctu eundo cubitum, modo dige
peracta ſit, hoc eſt, tribus horis à cibo ſ
pto.

I. *C*onfectio Antepileptica.

℞. Liquoris *C*ran. Hum. ℥. vi.
Specier. diamoſch. dulc. ℥. ß.
*C*onfect. anacard. Caſtor. an. ʒ. iii.
eſsim ex Cineribus per Retortam, vel potius ex
roris deſtilla, liquori deſtillato adde

Salis perlar. ℈. iv.
Spiritus Vitriol. antepilept. ℈. i. M
ſce. De hac confectione ſ. Mixtura exhibe Epi
ptico *C*ochleare unum quotidie jejuno ſtomacho, co
tinuando ad dies novem.

II. *M*ixtura Antepileptica *Unzeri*.

℞. Liquoris *C. C.* ʒ. vi.
Miſturæ ſpiritualis.
Eſſentiæ *C*ran. Hum. an. ℥. ß.
Extr. Pæon. ʒ. ii.
Juniper. ʒ. i.
Syr. de ſucco Pæon.
cinam. an. ℥. i.
*M*oſchi, ambræ an. gr. iv. Miſce pe
fecte. Doſis eſt cochlear parvum.

*M*iſtura illa Spiritualis, cujus in compoſitio
facta eſt mentio, ſic fit.

℞. Spiritus Theriacal. camphorat. ℥. i.
Tartar opt. rectific. ʒ. v.
Vitriol. opt. ʒ. ii. ß. Optime invice
miſce. Doſis hujus ℈. i. vel ʒ. ß. *C*erte tum i
expugnando & abigendo tum in futuro arcendo pa
roxyſm

ſmo Epileptico ad ſtuporem uſque hæc miſtura atur, ut ipſi in uno aut altero exemplo præfer- o pueris ac juvenibus compertum habemus.

piritus Theriacalis Camphoratus ſic paratur.

℞. Theric. Venet. antiq. ℥. v.
Myrrh. rub. ℥. ii. ß.
Croci ℥. ß.
Spiritus V. optim. ℥. x. Inditis omnibus rbitæ vitreæ, impoſitoque alembico cæco, in s roſtro prius ſint poſitæ ʒ. ii. Camphoræ ſtent nfuſione per Octiduum in loco calido; deinde fi- M. B. diſtillatio igne lentiſſ. Sic habebis Spi- n Theriacal. ſubtiliſſ. calidiſſ. ac penetrantiſſ. vel ſolus ʒ. i. ß. vel ʒ. ii. pondere cum co- ari aq. Carduib. exhibitus ad miraculum ſudo- prolicit, venenumque contagioſum in totum diſ- ac diſſipat, id quod non uno experimento in pe- Hallenſi, quæ viguit An. 1610. compertum habu- *Umzerus*, ut ipſe teſtatur *tract. de peſte pag.*

II. Tabulæ Epilepticæ, quas notat *Libav. in hym. Pharmaceut. pag.* 221.

℞. Conſerv. ex pulpa Citri vel Limon. ℥. i.
Magiſter. matris perlar. ʒ. ii.
Eſſentiæ Cran. hum. ʒ. i. ß.
Magiſt. perlar. ʒ. i.
Salis C. C. ℈. i.
Sachar. diſſolv. aqua ex ſucco Citri de- ſtillata. ℥. iii. m. f. l. a. Ta- bulæ.

EDICAMENTA CUM SALE CRANII HUMANI COMPOSITA.

Quî Sal Cranii parari poſſit ſupra delineatum eſt, compoſita cum Sale Medicamina ſubjungenda; orum primum reperitur apud *Quercetanum in armacop. Dogmat. reſtitut. pag.* 444. & eſt.

Tragæa

Tragæa Antepileptica.

℞. Effent. Corall. margar. an. ℈. iiii.
ungul. alcis veræ.
Unicorn. an. ʒ. ß.
SALIS CRANII HUM. ʒ. i. ß.
Pulv. fl. lilior. convall.
calendul. tiliæ arbor.
anth. an. ℈. i. ß.
Sem. pæon. rutæ.
Visci q. an. ℈. ii.
Lap. Bez. veri, Ambræ gryf. an. ℈
Cinam. Cardamom. lign. al. an. ʒ. i
Camphor. ℈. ß Sachari anthofat. q
Epilepticus post generalem & congruentem vac tionem hujus Tragææ capiat femicochlear, co nuando per integrum menfem: qua fumpta stat unam atque alteram Unciam aquæ antepilepti fuperbibat, moxque fudet, & in cæteris bona vi ratione utatur.

Idem, ibidem p. 478. fequentem componit

Antidotum Cephalicam, quæ

℞. Extracti Cephalici major. (cujus d fcript. *vide ibid. p.* 480.) ℥. ii.
Magifterii Cranii Hum. ʒ. i. ß.
Salis Cran. Hum. ʒ. ii.
Effent. Caftor. ℈. iv.
Spec. diambr. diamofch. dulc. an. ʒ. i
Ol. Garyoph. nuc. mofch an. deftill. g
Syr. conferv. citr. q. f. Mifc. F. Electus

Dofis eft ℈. i. Juvatque hæc Antidotus inprim ad omnes Cerebri affectiones ejufque fubftantiam facultatem animalem mirifice corroborat: prode apoplex. epilepf. vertig. fumofque vaporofos q in fublimi regione Cerebri fufpenfi, fomnolent am, ftuporem & torporem plerumque inducun difpellit & difcutit; memoriam roborat, oc loru

hebetudinem acuit, ad aurium tinnitum & atem confert, & humores lentos crassosque ex- c & dissipat: non neglectis tamen universa-

zero seq. placet cum Sale Confectio *pag.* c.

℞. Extr. gran. Junip. ℥. ß.
pæon. fl. til. an. ʒ. i.
Essent. succin. ʒ. ii.
castor. ℈. ii.
Magist. Corallor.
Salis Cran. Hum. an. ʒ. ß.
Ol. stillat. Salv. ℈. ß.
fl. lavend. Gr. 7. Syr. de succo Cera- f. Misce invicem & redigantur in Electuarii s consistentiam.

osis ℈. i. vel ʒ. ß. vel etiam plus cum pauxillo Pæon.

ato Consil. Schelzian. p. 88. commendat, seque successu *Viennæ* usum fuisse seq. pulvere cum Cr. parato testatur.

℞. Magister. Corall. & Perlar. & cum Sa- Cran. Hum. pulvere ex Cinabrio antimon. & imat. in præparatione Mercurii Vitæ elevato, unge: fit sic præstantissimus adversus Epilepsi- pulvis.

lylius l. 2. Basyl. Chym. pag. 88. ex aliis hanc et Medicinam Cephalicam cum eodem sale pa- m.

℞. Salis Carn. Microc. ℥. ß.
perlar. Corall. an. ʒ. iii.
Castor. recent. ʒ. i.
Spec. diamosch. d.
Confect. alkerm. an. ʒ. ß.
Mellis anacard.
Cinam. an. ℥. i. Mixtis his atque extra- circulentur artificiosissime cum duabus superio- us ingredientibus.

Tinctura confortans ejusdem p. 592.

℞. Dianth. diamosch. d.

diacalaminth.

diacaſaminth. plires arch. an. ʒ. i
mac. cubebar. caryoph.
granor. pæon. an. ʒ. ß
Salis Cranii Hum.
Magiſter. Corall. perlar. an. ℈. i.
Piper long. Carui. Zing. an ℈. ß
Sachar. lib. i. F. cum Vino ſuper
convallium correcto Tinctura artificioſa.

Hactenus de Cranio & ejus præparatione, reſ
nonnulla de

OSSE TRIQUETRO.

Hoc aliis Triangulare dicitur, & negat idi
in Cranio reperiri Thomas Eraſtus; Paracelſu
idipſum affirmantem mendacii arguit: Verum
merito. Etſi enim Eraſtus idipſum ſuis nunc
conſpexerit oculis, alii tamen celeberrimi Me
fide maxime digni idipſum viderunt. *Clariſſ. Sen*
de ſeipſo ſcribit *lib. 1. pract. pag.* 663. penes ſe a
eſſe ejuſmodi oſsicula, quæ ex dono cujuſdam
dici habuit: monſtrabat & mihi aliquando D
træus p. m. Marpurgi oſsicula illa; qui & *Noſ*
ſuæ pag. 1. *diſput. de Epilepſ.* inter ſpecifica ant
leptica ea numerat: huic ſubſcribunt & alii, in
mis *Franciſc. Tidicæus tr. de Theriac. pag.* 290. *S*
l. c. pag. 619. *Poppius cap. de Epilepſ. p.* 58. *Hil*
Centur. 1. *epiſtol.* 65. ſic ad quendam.

*M*itto oſſa aliquot Triangularia, quæ ad Epile
am debellandam ſingularem vim habere expe
ſum: Ante ſexennium ultra centum horum oſsi
habui; inter quæ, quod notandum, vix duo re
riebantur, quæ ſibi invicem magnitudine & figura
ſpondebant.

Poteſt vero oſsiculum illud in principio Par
yſmi vel per ſe in convenienti liquore, vel cum
medicamentis miſceri, & Epileptico, Vertiginoſo
ſimilibus exhiberi

CA

CAP. V.

USNEA five MUSCO CRANII HUMANI, & fimul de Unguento Hopliatrico five Armario.

SNEA Microcofmi,nil aliud eft, quam mufcus ille, qui *Calvariæ* humanæ adnafcitur: que revera dari vel loca fepulchris deftinata do- Sic Hildanus partem ejus inde defumptam,imuftum *Cranii* hum. cui Ufnea adhuc dum adbat, amico cuidam tranfmifit, ut videre eft 3. obferv. 38. Utrum vero Ufnea hæc in is fufpenforum inveniatur dubitat quidam maominis *Medico*-chirurgus, qui fe nunquam reperire potuiffe ait, pergitque: Et profecto, odo *Craniis* in patibulo Ventis, pluviis,grandique impetuofis expofitis, Ufnea adnafci poffit, um video. Verum vix fufficere videntur hæ nes ad impugnandam Ufneæ generationem in io fufpenforum.

imum enim, quod ipfe non obfervavit, obfernt alii *Medici* clariffimi: Immó eft adhuc aliquod *Cranium* apud *Clariffimum* Ducis Bo- in Regiomont. Pharmacopœum Dn. Cafpa- Pancerum, exoticis & raris gaudentem, l ex patibulo fuit defumptum Ufnea decom.

einde: Venti, pluviæ, grandines magis difpo- folidam *Cranii* partem, quo Solis radii in t totum agentes, facilius florem hunc ex ipfo ebro, alias, ut fupra dictum, magnarum in *Me*na virium, elicere & evocare poffint: hinc,te- Tabernæmontan. lib. 2. pag. 488. nonnulli *Me*aut Pharmacopœi *Cranium* aeri locoque humii exponunt, quo fic facilius mufcus prove-

Tertio, nec impetus eorundem *Meteororum* generationem

generationem hanc impediunt, cum & è loci nus diſpoſitis, imo ſaxeis, & illis tempeſtatib queexpoſitis, herbulas egregias enaſci videa

Enaſcitur ergo & adnaſcitur Muſcus,quem *L l. 2. Alchym. p.* 185. florem Cranii appellat, C is ſtrangulatorum, rota contuſorum, aut palo a aliiſque in locis ſepoſitis capitibus ex ſepulchri ſumptis: cujus uſus eſt

1. *In Hæmorrhagia narium*, ſi portio ejus inda ſic enim *Hildan. Centur. 2. pag.* 54. Moſcum Craniis hominum aeri expoſitis, adnaſcitur, in tiliſſimum pulverem redactum præſtantiſſi eſſe in ſiſtenda Hæmorrhagia non raro exp ſum: ſubſcribit *Finckius pag. 68. Paracel manual. pag. 94. & Tabernemont. l. c.* Ego ſi ter exoptatum in Praxi ejuſdem vidi effectum, ſperatamque ſic emendavi hæmorrhagiam, tu Juvene quodam An. 1626. qui jam pro agoniz ab aſtantibus habebatur, tum in aliis.

Eandem in ſindone rubra de collo ſuſpenſam i mili caſu commendat *Senn. l. 1. Practic. pag.* 9 ubi & compoſitum amuletum cum eadem parat, eſt ſequens.

℞. Cinerem bufonis unius.
Lapid. hæmatit. ℥. ß.
*M*uſci Cran. Hum. pulveriſat.
Umbilici marini.
Corall. rubr. præpar. an. ℈. i.
Rad. tormentill. biſtort. an. ℥. ß.
Burſæ paſtor. fl. bellid. minor.
anagall. rubræ an. P. i.

Fiat pulvis. qui in ſericum rubrum includat Fiat ſaccus collo appendendus.

2. In Hæmorrhagia Vulnerum:
Weickard. p. 566.

℞. Thuris, Aloes an. partes æquales, pu veriſa ſubtiliſſime, & cum albumine Ovi incorp rentur, addendo *M*uſcum de Cranio hominis d functi, excipiantur lanugine Panni veteris, & uter *Hildan. Cent. 1. Epiſtilar. Centur. 4. Obſerv.* adn xarun

n sequens Pessarium ad sistendum sanguinem
nendat.

℞. Farinæ volatilis ℥. ii.
Terræ sigill. Sanguin. dracon.
Gypsi, Ciner. aquatil. ranar. an. ʒ. iii.
usci Cran. Hum. ʒ. i. *Misce* Fiat pulvis sub-
mus.

tzerus lib. de Pest. 3. p. 267. Usneam in ma-
retentam in Hæmorrhagia incantamenti instar
cunque sanguinis fluxum è vestigio supprimere
tinguere tradit.

In Dysenteria.

ppius l. 2. Thesaur. med. p. 410. ℈. i. Usneæ
et.

In Uteri procidentia:

nc Weickard. pag. 356. In uterum sequens in-
dum efficax esse scribit:

℞. Grandul. exsiccat. ℥. iii
Usneæ Gran. ℥. i.
Rad. consolid. bistort.
tormentill. an. ℥. ß.
Terræ sigillat. ʒ. iii.
Lapid. calamin. Ciner. sarment.
Herniar, siccæ an. ʒ. ii.
Absinth. ʒ. i. Coq. in aq. fol. quercus,
rtia parte Vini rubri ad *M*ens. 1. pro injectione,
efficacior erit, si parum aluminis addatur.

Sunt, qui in desperato mensium profluvio ex
a pillulas parandas & exhibendas suadent. E.g.
℞. *Musci Cran. Hum.*
*M*agist. Corall. perlar. an. ℈. ß.
C. C, Philos. præparat. ℈. i.
Boli Orient. gr. vii. *M.*
lii linteolo obvolutam Usneam inferiori immit-
parti.

Ingreditur quoque confectionem Unguenti
bliatrici, cujus basin constituere nonnullis cre-
r; de quo hic paululum agere placet: Un-
tum hoc alias *M*agneticum dicitur, quod, ut
gnes ferrum abscondita & occulta facultate tra-
hat,

hat, ita & haut dissimili occultaque vi vulnus flictum sanetur : alias Armarium, vel etiam A tiale, quod non vulneri, ut communiter fieri so sed armis unguentum affricetur, & sic sanatio agatur : alias Sympatheticum, quod ejusmodi vulnere habeat sympathiam, ut, si nonnihil san nis, quod telo adhæreat, eo imbuatur, virtus san va à cœlo in vulnus transferatur, & in hoc ex junctione & solutione unitatis, Unionem efficiat turalem : vocatur & Stellatum, quod à sideribus rificam illam facultatem habeat; vel, quod to stellarum positu & constellatione compon dum sit.

Quis hujus Unguenti autor primus sit, dubitat Nonnulli Paracelsum fuisse existimant, verum Tomis ejusdem, ne gry de eodem reperitur: *Kecke lib. 1. Systemat. Physic. c. 9.* Curationis hujus prædictum unguentum autorem Italum qu dam Parmensem Anshelmum insignem Magum f se asserit.

Descriptiones ejusdem Unguenti variæ circum runtur, & diversimode à diversis paratur.

Weickerus l. 5. de secret. p. 189. & ex eo *Francis Tidicæus de Theriac. pag. 279.* sequentem pon compositionem.

℞. Usneæ Humanæ. ℥. ii.
Axungiæ hum. ℥. ii.
Mumiæ. Sanguin. Hum. an ℥. dimid
Ol. lin. ʒ. ii.
rosar.
Boli armen. an ℥. i.

Omnia simul in mortario terantur tamdiu, don subtilissimum inde fiat Unguentum, quod in cap sulam reponas, ut, cum vulnus aliquod oblatu fuerit, lignum in sanguine vulneris intingas, sanguinolentum fiat, quod exsiccatum Unguen to supra scripto prorsum intrudatur, & in eo re linquatur : Postmodum vulnus mane singulis die bus recenti fascia, lotio proprio patientis mode facta ligetur, & sanabitur, &c. Poteris ad hunc mo dum

um curare distantem à te miliaribus decem, aut viginti, cum sanguinem ejus habueris: Prodest etiam ad alios dolores, uti dentium, & quorumvis vulnerum, sanguinolentum lignum hoc in Unguentum trusum, & in eo relictum: Item, si clavo pes equi per ferrarium fabrum læsus fuerit, ligno sanguine tincto, & in capsulam truso, vel in Unguentum ibidemque relicto, curabitur.

Aliam descriptionem habet *Fr. Tidicæus p. seq. & seq.* describit.

℞. Axungiam Apri, alii habent Fibri, i. e. Castoris, id quod rationi consentaneum est, propter utilitatem, quæ ex Castorio in Theriaca expectatur.

Axungiam Ursi, quæ quo vetustior est, eo melior: Hæc dissolvantur igne leni, tum infundantur aquæ frigidæ, inde quicquid salsuginosi inest, subsidet in fundo.

Tum accipe lumbricorum terrestr. purgatorum uncias tres.

Spermat. ranarum ℥. tres. Hæc exsiccentur supra prunas in patella ferrea, eousque, ut pulverisari possint: In confectione Unguenti accipe
Lumbricor. tostor. ligni santalin.
Lapid. hæmatit. rad. consolid. maj. an. ℥. ß.
Usneæ Human. ʒ. ii Hæc omnia in pulverem redigantur tenuem, huic admisce Axung. Ursi, apri sylvestr. an. ʒ. x. vel tantum ut æquale pondus fit pulverum & pinguedin. bene invicem incorporentur in formam Unguenti.

Haut absimilem, nonnullis tamen omissis habet *Hornarius in præmeditationibus Medicinal.* & est seq.

℞. Adipis apri ℥. ii. ursi sine sale ℥. i. ß.
Pulver. lumbricor. terr.
santal. rubr.
lapid. Hæmatit. an. ʒ. i. ß.
Musci ex ossibus defunctor. ʒ. ß. Misceantur & incorporentur omnia simul pro linimento, quo vulneratorum arma inungantur:

M *Weick-*

Weickard. lib. 4. de extern. corpor. aff. p. 641. s
depingit.

℞. Pingued. apri, Urſæ an, ℥. iv.
Cervi ℥. iv.
Caſtor. vetuſtiſſimi & rancid. ʒ. v. c
ſolvantur ad ignem, & colentur per linteum, add.
Lumbricor. lib. i. (qui tamen priu
muſco fagi, aut quercus repurgati, deinde in cli
no torrefacti & pulveriſati)
Santali rubri odorif.
Hæmatit. an. ℥. ß.
Muſci de Cr. hominis, aut, ſi deſit, ſ
us Cranii human. ʒ. i. miſceantur & coq. ad l
guenti conſiſtentiam.

In officina Magdeburgensi quondam tale ſine A
mia conficebatur.

℞. Axung. apri ſylveſtr.
Urſi an. ℥. ii.
Diſſolve ſimul lento igne cum Vini rubri ℥.
deinde fundantur in aq. frig. ſepara hinc, & coll
axungias: poſtea adde
pulver. lumbricor. terr.
ſantal. rubr.
lapid. hæmatit. præp. an. ℥. i.
Mumiæ, Vitriol. an. ℥. ß.
M. F. l. a. Unguentum.

Tandem maxime commendatur illud, quod eſt
pud *Crell. Baſilic. Chymic. pag.* 278. ubi ſimul mo
applicandi depingitur.

℞. Adip. Verr. aprugn.
Urſi an. ℥. iv.
utriuſque animalis adeps prius in Vino rubro
dimidiam horam lento igne bulliat, poſtea effunda
ſuper aquam frigidam, & cochleari colligatur p
guedo innatans, quicquid fundum petit, abjiciatu

Poſtea ℞. Lumbricor. ex Vino vel aqua lot
ſextarios duos, torrefiant in olla tecta in fornace
ſtoris, cavendum tamen ne adurantur, poſtea
rantur in pulverem.

℞. Hujus pulver.

Cer

Cerebri aprugn. in Vesica propria cum
rina ejusdem aliquantulum macerati, & postea
ccati.

Santal. citr. odorif.
Mumiæ comm.
Hæmatit. an. ℥. ii.

Demum accipe Usneæ è Cranio hominis violenta
orte perempti, inprimis patibulo, abrasæ, Luna
escente, & in bona domo existente, Veneris, si fie-
possit, non Martis aut Saturni, ad pondus unius
achmæ. Ex omnibus tritis & invicem mixtis cum
lipe f. a. Unguentum fiat, in vitro clauso, vel pixi-
ad suos usus diligenter asservandum; parretur
c unguentum in Autumno circa 10. & 11. Se-
embr.

Hoc Unguento sanantur omnia vulnera, quocun-
e telo, ictu, jactu, cuicunque etiam sexui inflicta,
odo telum haberi possit (ne tamen Nervi arteriæ,
c unum è tribus principalioribus membris læsum
)

OBSERVATIONES.

1. Ungatur telum, quo homo vulneratus est, se-
l singulis diebus, si necessitas urgeat, & vulnus
ingens: alioquin secundo vel tertio die inunxis-
sufficiat: servetur in mundo linteolo, & loco te-
o non nimis calido, nec squalido, ne damnum in-
atur patienti.

2. Cavendum, ne pulvis super telum cadat, nec
tus afflet in loco frigido, alioquin patiens ad in-
iam redigeretur.

3. Antequam telum ungas, considera, an punctim
nus factum sit, quod si est, ungatur defensorium
d superius, non inferius, descendendo, alioquin
umentum adferetur ægrotanti.

4. Si vero non possis cognoscere, quam profun-
vel quomodo defensorium in carnem introiverit,
eris illud telum perungere, alioquin sufficiat lo-
n teli, quo aliquis læsus, inunxisse.

5. Non est necesse consuere vulnus, more barb tonsorum, sed solùm linteolo mundo quotidie ci cumligare in patientis urina prius madefacto.

6. Quo die inungitur telum abstineat à Vener & vulneratus, & is, qui telum inungit.

7. Ante inunctionem teli, vulnerato etiam sist tur citissime sanguis.

8. In fracturis & ruptura ossium aliquid pulver symphiti majoris, vel Ostiocollæ poteris adde unguento, vel de radicibus Ellebori nigri.

9. Habito telo, quo quis læsus, & cupias sci utrum patiens sit moriturus, vel supervicturus, f experiere, antequam telum inungatur: Si ille te supra carbones calefacto in tantum, quod possis m num desuper tenere, subtilissimum pulverem Santalo rubro & hæmatite asperseris, si sudat gu tas sanguinis moritur patiens: sin minus, evadet.

10. Non habitis armis s. telo nihilominus quan libet cutis aperturam & læsionem violentam, p quam sanguis egreditur, hoc unguento sanari pos ita, ut lignellum de salice in apertura cruenta m defiat, & postquam sanguis adhærens siccatus e sponte per se, demum infigatur supradicto Ungue to in pyxide asservato, intus relinquendo:

11. Si vulnus forte magnum & profundum esse singulis auroris mundificari potest, & recenti li teolo ligari, sine omni alio usu extraneorum ole rum, unguentorum & similium: Tunc sanatur hc vulnus quoquo modo inflictum per se, & sufficit li nellum semel tantum in apertura seu vulnere cruen prius madefactum, unguento pyxidis infixum mane usque an sanationem plenariam.

12. Sic etiam in dolore dentium sanando, de dolens tamdiu scarificetur scalpello, donec sangu nem emittat: scalpellum post exsiccationem sa guinis ungatur hoc unguento, sic confestim sedat dolor.

13. Si equus sit clavo transfixus in pede, extrah tur prius clavus, & inungatur, & cito curabitur p equi sine suppuratione.

H 2

Hæc itaque est ratio, quî componi & in usum ahi possit medicamentum prædictum, cujus feli- m curationis successum plurimi deprædicant, in- itaque sic curatorum exempla in medium addu- nt: & quotidiana de his quoque testatur expe- entia, plurimos vulneratos solo hujus medicamenti u- usu restitutos esse: Infelicem tamen ejus Un- ienti successum ex *Hildano* notare possumus. I. e- m *Cent.* 3. *observ. medicin.* sic habet.

Genere & Virtute vere Nobilis matrona juve- s, & optimo corporis habitu prædita, cùm an- mensem feliciter peperisset, nescio, quo- am infortunio factum, quod divina die post rtum vulnus ad latus papillæ sinistræ versus ernum acceperit: Vulnus, etsi non usque adeò ofundum esset, sanguis tamen copiosè efflux- : à Chirurgo restricto sanguine, non vulnus, d cultrum, quo inflictum fuerat, curabant & actabant quotidiè, & quidem, ut par est, dili- nter: citò, & uti videbatur, satis feliciter, & rè absque dolore curatum fuit vulnus: sed quid ? Vix cicatrice inducta, obtuso in profundo iammæ oborto dolore, febre cum rigore, lumbo- im & capitis dolore, obruta fuit ægra: mox idurescit mamma maximo cum dolore, non so- im mammæ, verum etiam nuchæ & scapulæ, deoque totius istius lateris: Iterum advocatur hirurgus, qui etsi omnem adhiberet diligenti- m, symptomata tamen de die in diem magis agisque accreverunt: Tandem decima nona A- rilis, ego quoque accersitus ad ipsam perve- i & mammam supra modum tumefactam, ac un- ique ferè induratam ostendi: Dolor maximus pungitivus, febrisque continua aderant: Cica- rix præcedentis vulneris vix apparebat: cir- a papillam livida erat cùtis, ita tamen mol- is, ut fluctuatio puris tactu facilè deprehendi osset: quapropter suasi, ut incideretur vomica: Consensum porro cum dedisset ægra, & adstan- es negotium adprobassent, scalpello incurvato

abſceſſum incidi, pus copioſe & quidem cum impetu effluxit. Hinc dolor mox ſedatus eſt, reliqua quoque ſymptomata paulatim remiſerunt &c.

Si quis vero de cauſa curationis Hopliatricæ ſcilicet Magneticæ hujus Unguenti velit eſſe ſollicitus, varios hac de re, & contrarie ſentientes audiet autores, quorum rationes breviter recenſendo, enarrabo, & cuique liberum ſine omni deciſione relinquam judicium.

Sunt primo, qui Naturale quid hic ſubeſſe negant: alii vero his ſeſe opponentes, tanquam pro aris & focis pro Unguento hoc pugnam ſuſcipiunt.

Illi, utut concedant ingredientia eſſe ex rerum naturalium Catalogo, modumque ipſum compoſitionis omni carere ſuſpicione, curationem tamen ipſam omni Philoſophico & Phyſico carere fundamento dicunt; nec ſine rationibus.

Nam Primo: Curatio illa non peragitur ſecundum Indicationes in curandis vulneribus neceſſarias: In naturali enim & Medica, methodicaque vulnerum curatione plures indicationes, eæque differentes occurrunt, quibus certo ordine, prout diverſa vulnerum tempora requirunt, ſatisfaciendum: quod ſane hic non fit, nam inunctione unicâ, & unico remedio indifferenter omnibus & diverſis occurrere volunt.

Secundo. Nullus hic eſt applicandi modus naturalis: Contactus enim mutuus, unde vis Unguenti in locum affectum derivari poteſt, neceſſarius eſt: hic vero nullus datur, cum non læſæ parti; ſed inſtrumento lædenti Unguentum affricetur: Immo Unguentum non animato & vivo adhuc corpori, quod medicamentum adhibitum in actum deducere poſſit, ſed inanimato & vitæ experti, quodque nullam vim in Unguentum exerere poteſt, applicatur.

Tertio: Nulla hic virtualis actio aut contactus admitti poteſt. Verum quidem eſt, varias & occultas in Natura dari proprietates, unde admirandi

randi ſæpe conſpiciuntur effectus: varias & in-
tas rebus naturalibus ineſſe facultates, unde
npathiæ & antipathiæ ſuam ducunt originem;
hopliatria tamen nulla virtualis actionis conſpi-
ir ratio: Trahit Magnes ferrum vi ſane oc-
tâ, ſed non ex remotiori loco; certa hic re-
ritur diſtantia: ſunt plantæ plantis, animalia
malibus infenſa, infeſta, & infauſta, at nulla à
motioribus partibus actio obſervatur, in immen-
n enim & in infinitum vis illa diffundi nequit:
facultati Unguenti Hopliatrici de telo inuncto
vulnus peregrinanti duodecim, viginti, immo
ra præfiguntur milliaria. Quæ hic inter a-
is & patiens diſtantiæ proportio? Quod ſi ve-
mirifica illa Magnetica & Balſamica vis ad di-
ntiſſima etiam efficax objicitur: qui, quæſo à
tillo ſanguinis, & quidem concreti, tanta vis
omanare potest? qui ſpiritus illi balſamici
ltiplicem faſciarum ſuperinductarum convo-
tionem tranſire, ciſtam perrumpere, ad remo-
m vulnus in lecto forſan & cubiculo undique
nclufo repoſitum permeare poterunt? Quod ſi
re exiſtente turbido vix radii ſolares vires ſu-
exerere, & ad corpora noſtra extendere poſ-
nt, qui ſpiritus illi vectorii, à ventorum tur-
ne facilè agitandi, ad vulnus illæſi pervenient?
uinimo nulli hic ſpiritus vitales, aut medicina-
s, ne dum ad diſtantiſſima etiam operantes,
lmittuntur: Cum ejuſmodi in ſanguine illo pro-
ſo, concreto non reſtitent, ſed primo momen-
evaneſcant: emoritur enim illico refrigeratus
nguis, nullamque viventis facultatis opem am-
lius edere valet.

Quarto: Uſnea pro fundamento & baſi habe-
i nequit: Hanc quidem defenſores Curationis
Iopliatricæ pluribus extollunt, verum ſine cau-
a: ſi enim baſis eſſet hujus medicamenti, omni-
m quoque compoſitionem ingrederetur; verum
antur deſcriptiones, quæ Uſneâ deſtituuntur.

M 4. Et

Et dum alii portionem de Usnea instar avellanæ sumunt, quid quæso auxilii ex tantilla quantitate sperandum?

Quinto: Curatio, si quæ peragitur, non medicamenti illius, sed Naturæ beneficio peragitur: videmus id in similibus vulneribus, ubi Natura, quæ morborum curatrix est, ipsam sanationem & consolidationem molitur & procurat: inprimis, si impedimenta omnia removeantur, & vulnus diligentia quadam tractetur: quod hic fit, ubi mundificatio, & quidem cum Urina propria bis de die instituitur: quis non diceret ab ipsa Natura, scilicet balsamo naturæ interno sui sanationem promovente, consolidationem provenire? Canes sane & alia animalia, vulnera sibi inflicta, lingendo sæpissime curant: quidni & hic à Natura simile quid expectandum?

Sexto: Nulla hic ab Anima *Mundi*, quam Vectorem illius facultatis Magneticæ statuunt, provenire potest: Non-entis enim nulla est affectio, nulla qualitas, nulla actio; de cujus examinatione & exanimatione alii videantur autores.

Hisce sese opponunt alii, Hopliatriæ patrocinium strenue suscipientes,

Clarissimus Tidicæus in tractatu de Theriaca, fidem huic rei non omnino denegandam esse censet, quippe cum à tanto tempore experientia certa & affirmatio non levium, sed fide dignissimorum hominum hanc curationem confirmarint; & potius in id incumbendum dicit, an aliquid probabilitatis & verisimilitudinis ex Philosophiæ abditis & approbatione atque testimonio summorum Philosophorum huic rei conciliari possit. Fundamentum vero totius curationis dicit esse mirum & occultum illum rerum naturalium consensum; Et quemadmodum, inquit, *Magnes* & quicquid *Magneticam* naturam contraxit in pyxide nautica, in Solariis vel Horologiis perpetuo, semper & infallibiliter, plagas mundi distinguit à septentrione; Ita &

& occulto modo, licet distantissima sint corpora, curationem tamen perfici posse. Et cum inter agens & patiens requiratur quædam repassio, simile quid & hic fieri. Telum, inquit, in vulnus agit suum, caro vulnerata rursus agit in telum infundens in illud aliquid sui, etsi id adeo exiguum sit, ut gradus illius mutationis & alterationis à nobis percipi nequeat, tantum tamen est, ut jam telum cum vulnere cognationem quandam, affinitatem atque consensum contraxerit, adeoque similitudinem, quæ utut non sit idem, est quasi idem. Inde unguentum agens in totum, est, ac si ageret in vulnus, telo affinitate quasi junctum.

Hæc omnia melius explicare conatur *Goclenius junior in Synarthrosi Magnetica*, ubi inter alia *pag.* 226, hæc habet. Virtus *Magnetica* à telo Unguento delibuto propagatur ad vulnus propter Naturæ cognationem & continuationem, quam sequitur successiva impulsio per medium aerem, spiritu stellato & primario quodam ac Magnetico vigore ac potentia impregnatum. In Unguento est Spiritus Balsamicus (in sanguine humano, Mumia & adipe humano potissimum latitans) hic excitatur scilicet potius evocatur à spiritu consimili, sibique sympathetico, Spiritu scil. mundi stellato, ad effectum singularem producendum. Hic spiritus evocans, dirigens, disponensque corpora ac res mutuo quodam Naturæ nexu sibi devinciens, non est quivis, sed determinatus, is scilicet quo præsente & tangente fit effectus, absente non fit, decedente cessat. Hic ergo prima motus causa agnoscendus est; hic dirigit, deducitque vim sanativam in spiritu balsamico fixam ad vulnus. Sunt enim hi spiritus sympathetici, mutuoque se appetunt, & propter hunc occultum, naturalem tamen appetitum ad determinatum effectum conspirant, ut ita in totum & vere dixisse liceat. *Magneticam* curam vulnerum fieri per meram

virtutum transplantationem, quam efficit & pe ficit appetitus inter Spiritum Balsamicum & Spi tum Mundi.

Ulterius progreditur *Cl. D. Joannes Hartmann Professor olim Marpurgi*, qui in collegio Chymi privato vindicias hujus Unguenti sequentibus al quando exhibere voluit. Ita autem ille.

Sanari Vulnera ab Unguento, non ipsis sed v armis, vel quod armorum vicem sustinet, affric to, nemo non vidit, aut intellexit hactenus, ne mo non expertus est: quorsum igitur attinet i manifesta experientiæ luce cæcutire? quamv adhuc dum, cur isthæc fiant, causæ veræ & ac æquatæ investigando explorari non potuerint Magnes trahit ferrum, & utrumque miro mod inter se afficitur, sed quis tam ingeniosus fu unquam, qui istius mirabilitatis potuerit redde re causas connatas, & affectionem istam unic & κυείως molientes? Eodem pacto de Unguen to hoc statuendum est, nec statim ad Diabolica artes, licet præter propter opinionem nostran valde efficaces, recurrendum, vel rei historia i dubium revocanda, aut prorsus pernegenda, mun dificationi vulneris totum assignando, quo pact idem, vel sine inunctione teli consolidari possit ubi in causarum momenta minus inquirere li cet.

Sed dicant nobis ejusmodi exagitatores

1. Quamobrem ab hac Chirurgia vulneris, pa rum aut omnino nihil efficiatur, si Usnea à ca pite suspensorum non admixta Unguento fu erit?

2. Quî fiat, quod frustra telum inunga tur, nisi cruore è vulnere manante tinctum fu erit?

3. Quî fiat, quod ægro vel dolores, vel leva mina ab eo, qui curat pro libitu suo & per inter valla conciliari possint?

4. Quid

4. Quid causæ subsit, quod fractura ossium non coarciatur vel saltem non æque bene, nisi vel Osteocolla, vel radix Symphiti majoris Unguento adjungatur?

5. Cur, prout vulnus vel punctim, vel cæsim inflictum sit, telum diversimode perungi oporteat?

6. Quod denique, si vulneratus diætæ limites a Medico imperatos transgressus fuerit, totum id confestim prodatur in teli ligatura: Hæc & similia explicent illi, quicunque strenue contra hanc ipsam Chirurgiæ Martialis experientiam, calamum stringunt. Libavius hic nullam sympathiam concedit, eamque rerum naturalium solum esse contendit, atque sympathia est continuatio Naturæ, ejusque convenientia: tametsi enim dissita sint Magnetis & ferri corpora, in iis tamen ita Natura continuatur, ut etiam conveniant in unam: quidni vero inter vulnus & Unguentum ipsum continuationem quandam, ac propterea sympathiam esse, asseramus? Quid vero illa sit, in quo consistat, & quomodo fiat, & quæ sit ejus causa, hoc vero est, quod quæritur: Atqui nemo unquam tantam ingenii divinitatem sibi attribuerit, ut isthæc per omnia ad Unguem explicare potuerit: Quiescendum tamen non est, sed conandum, quousque mens nostra potest.

Esse itaque sympathiam in hac cura exploratum est, in qua primo considerandum est SUBJECTUM seu materia in qua, ipse nempe sanguis. secundo EFFICIENS, à qua, quæ est SPIRITUS MUNDI secretus Universalis omnia perlustrans. Tertio, causa INSTRUMENTALIS, sine qua non perficitur cura: Dicimus igitur Unguenti Martialis basin esse USNEAM, si spiritum animalem coagulatum scilicet corporeum; cum enim strangulantur homines, Spiritus Vitales & Naturales sursum feruntur, ibidemque, cum exitus propter solidam Cranii duritiem nullus pateat, inter suffocandum una cum animalibus includuntur & quasi carceribus quibusdam circumscribuntur, do-

nec temporis progreſſu in unum coaleſcant, & fi ras ad Cranii circumferentiam erumpant: Hi accedente Mercurio ſeu ſpiritu *Mundi* à Nept no per pluvias, rorem, nivem, pruinas, tanqua externa vehicula in hæc inferiora effuſo, fit U nea baſis ſc. hujus medicamenti, quæ in ſe con tinet omnes virtutes animales, vitales & natu rales, quas eodem modo poſtea ipſi Unguent communicat. Quoad ſanguinem : etiamſi, dun ille adhuc ſpirans è vulnere manat, ſpiritus vo latiles illico in aerem evaneſcant, tamen ſpiritu ſali ſanguinis fixo inhærentes, quia non expellun tur, ſed retinentur in ipſo, cujus pars ſunt, nul lo prorſus modo ſeſe ſubducere poſſunt: Eſt ita que in ſanguine & aqua adhuc aliquid in qua ta les operationes fiunt: Quamprimum ergo telum medicamento perungitur, quod fit actu calidè, ſtatim ſal fixum ſanguinis, in Enſe ſ. telo attra hit Magnetica & naturali, ſibique inſita virtute ſpiritum animalem ex Unguento, qui duo ſpiritus interveniente ſpiritu Mundi, qui per cuncta diffu ſus atque inſertus, omnium idealium ſeminum & rationum vector, omnium complexu ſuo con ciliator, atque ita activa ſecundum proportio nem paſſivis applicando, omnium, quæ fiunt, proximus autor evadit, amicabili nexu & copula uniuntur. Hinc ſane fit, ut quicquid vel com modi, vel incommodi ſpiritus ille extra venas coagulatus ſentit, idem ſtatim congeneri ſuo in ve nis reſidenti ſympathetice communicat, idque non niſi medio Univerſalis illius ſpiritus, omnium corporum clauſtra reſerantis, qui videlicet, huic congaudet, vel compatitur: Atque exinde fit, cur æger doleat, ſi telum igni admoveatur, vel aeri turbido frigidoque exponatur: quia ſc. animalis ſpiritus, qui eſt extra hominem in telo prius pati tur, & poſtea paſſionem ſuam communicat illi, qui intra corpus ægri degit per idem vehiculum, quo non tantum hæc, ſed omnia alia in mundo fi unt. Quinimo, hinc quoque vice verſa & id ex-

cutitur,

tur, quamobrem, si æger, vel cœpas, vel al
, &c. comederit, Veneremque exercuerit, i l
im in telo observetur: quia nempe animalis
itus in homine primum patitur, ac postea spi-
m sibi Homogeneum in telo passionis suæ par-
tem reddit. Hæc igitur est hujus actionis cau-
atque exinde reliquæ illæ paulo ante enumeratæ
stiones solvuntur & explicantur.

Tantum de hoc.

CAP. VI.

E OSSIBUS IN GENERE, UT ET DE DENTIBUS IN SPECIE.

OSSA, ut loquitur *Galenus*, sunt animantis partes durissimæ, siccissimæ, maximeque terrestres, & quasi bases totius Microcosmi. Hæc atura nobis concessit, ut toti corpori stabilin, rectitudinem, figuram conciliaret. Sunt en ossa propugnacula adversus omnes impetus, burque corpori sustinendo præstant; non aliter, am bases & columnæ ædibus subjectæ. His, si mo careret, more serpentum, vermiculorumque peret: ab his corporis proceritas & incrementi eta dependet: quibus enim Caput magnum, his erebrum amplissimum: quibus Thorax angustus, s Pulmo & viscera contractiora. Plura de his in natomicis.

Utimur autem ossibus exsiccatis, ad Erigenm sceleton, cujus præparationem justam & gitimam *Columbus*, *Riolan.* & alii, distinxent. Utilis autem est ejus inspectio non tanm Medicinæ studiosis, verum & omnibus & ngulis mortalibus, cùm ad bene beateque viendum nos excitare & quasi Virtutis specum & incitamentum esse possunt: hoc est hoc multorum piorum hominum spectaculum,

culum in quod noctu & interdiu defixos habent o-
los: Nec alio fine Veteres Ægyptii in Convi-
publicis Sceleton hominis ostendebant, quam
assidua mortis cogitatione à vitiis revocarentur.
cænatione Cæsaris Domitiani, quod propter exig-
tatem ipse vocabat Micam auream, è tholo p-
debat Cranium, quod mortis admoneret, ut e-
pud *Martial. lib.* 2.

Mica vocor. quæ sim cernis cœnatio parva,
Ex me Cæsareum suspicis, ecce, tholum
Frange thoros, pete vina, rosas cape, tingere nar-
Ipse jubet mortis te meminisse Deus.

Deinde & ossium exsiccatorum usus est in Medici-
singularis: Qui Cranium & os Triquetrum præpar-
ri & usurpari possint, supernis dictum: reliquis v-
ro utimur vel Crudis vel præparatis.

Ossa enim insignes edunt effectus in exsiccandi-
absumendis & extirpandis vitiosis in corpore hum-
ribus pituitosis. Salina enim, ut sunt corpora, i-
etiam Salinam exsiccandi & absumendi obtinent f-
cultatem.

CRUDA adhibentur ad purgandos vitiosos hu-
mores: Sic enim *Petræus in Nosolog. Tract.* 1. *pa-*
151. notat, quosdam pulverem Ossium humanorum
purgantibus miscere, sicque egregie conferre in Pa-
ralysi ad purgandum.

Crell. Basil. Chym. pag. 243. tale antipodagricum
exinde componit.

℞. Hermodactyl.
Turbith. opt.
Diagrid.
Fol. sen. sel.
OSSIUM HUMANOR.
Sach. an. ℥. i. Misce, fiat
Pulvis Dosis. ℨ. ß. mane ex aq. Chamæ-
pyt. Ivæ arthet. fragor. per dies tres vel quatuor
continuo

Rodericus à Fonseca fere simile quid habet ex *Pa-
racelso lib.* 1. *Consult. medic. p.* 70.

℞.

℞. Rasur. OSSIS corporis human.
Scammon. Hermodactyl.
Turbith. an. partes æquales: De quo
icamento exhibet ʒ. ß. mane & vesperi, & di-
quod hoc medicamentum est mirabile propter
prietatem ossium corporis humani: poteſtque
sum corrigi per ea, quæ deleteriam vim illius
fringunt, addendo pulverem Cinamom. anis.
icul. adhæc præcipit, non esse temere dandum
in die, in ea dosi, quia vires non ferent tam
di Pharmaci quotidie binam exhibitionem,
s esse dicit, si semel in die, & alternis diebus
ibeatur ʒ. ß. per aliquot dies, & in robustis:
que scammonio posset substitui Diagridium.
ppius *Thesaur. Medic. lib. 7. pag. 647.* Compo-
m ex pluribus habet modo sequenti.

℞. Scammon. Hermodactyl. an. ʒ. ii.
Fol. Senæ ℥. i.
Turbith ʒ. i.
Fol. Hellebor. nigr. ℥. ß.
Salis Corallor. rub. ʒ. i.
Mercurii Microcosm. ʒ. ii.
OSSIUM hominis ℥. ß.
Sachari Tabartet. ℥. ii. ß.

Fiat pulvis subtilissimus. Dosis scr. ii. usque ad
i. exhibetur ad evacuandos serosos in Podagra
mores: si vero sensim eosdem evacuare sata-
s, scrup. unum ejusdem pulveris quotidie exhi-
, & continua; resolvit enim materiam Tartari
agulatam instar aquæ, eandemque educit, ne in lo-
aliquo subsistat.

Poppius. Thes. medic. pag. 688. in vagis arthriticis
loribus partem ossis hominis violentâ morte per-
mpti exhibet cum aq. appropriata; illico exinde
olorem sedari scribit; Quod si quondam etiam
sentem purgare placet; habeas tantum ejus ex-
rementi partem & in Os brachii vel pedis im-
onito; foramen cerâ occludito, inque calidam
mittito, & mira videbis.

Wecker.

Wecker. de secret. pag. 118. tradit, quod Os [h]minis demortui, qui nunquam febres passus sit, [a]pensum supra patientem, liberet à Quartana.

PRÆPARANTUR OSSA vel Calcinatio[ne] vel Destillatione; & simili modo in præparati[o]ne illorum progredi poteris, quo in præparatio[ne] Cranii dictum est, tam vulgari, quam alio cal[ci]nandi modo.

Veteres jam ossibus humanis ustis usi sunt: qu[od] ex *Ætio tetrab.* 1. *sermon.* 2. *cap.* 161. consta[t], qui sic ait: Ossa omnia usta discussoriam & [si]ccatoriam vim habent: quidam tamen id de O[S]SIBUS HUMANIS maxime prædicant. Et [no]vi sane ego quendam nostrorum hominum, q[ui] Ossa usta potanda dabat, ignorantibus potan[ti]bus quid potarent, ne abominarentur: atque [in] multis & morbum Comitialem & articularem c[u]rabat.

Confirmatur idipsum autoritate *Galen. qui li[b.]* 11. *de aliment. facult. pag.* 164. plurimos scri[bit] arthriticos usu cineris OSSIUM. HUMAN. f[u]isse restitutos.

Hinc & *Crato Medicus Cæsareus*, ut videre e[st] in *Consil. Scholtzian. cons.* 8. sequentem mirifi[ce] deprædicat in Catarrho sistendo pulverem e[x] OSSIBUS HUM. in fornace ad albedinem calci[]natis, ac postea in pollinem contusis, & in Por[]phyrio lapide cum tantilla aqua rosarum confri[]catis, addito exiguo Cinam: ut,

℞. Pulver. OSSIUM HUMAN. com[]bust. ℥. i.
Cinam. elect. ʒ. i.
Sachar. abibs. q. s. M. Dosis ʒ. i. ant[e] somnum in vino albo, aut mane in jusculo calido.

Ex hoc præscripto *Dongeblin. Consil.* 52. sequent[em] parat.

℞. Pulv. OSSIUM. HUMAN. combu[]stor. ℥. i.
Corall. rubror.
Rasur. eboris an ʒ. i.

Cam-

Camphor. ℈. scr. i. Misce
F. Pulvis.

s ʒ. i. in Vino.

racelsus in *Manual.* p. 58. sequentem ex OS.
M. componit antipodagricum pulverem.

℞. OSSIUM HUMAN. calcinat. lib. i.
Lent. fabar. cicer. an quartar. i.
Fol. senæ lib. i.
Sachar. q. s. F. pulvis & addantur
Turbith. ℥. v.
Hermodactyl. ℥. iii.
Scammon. ℥. ii. Misce.

nterico medicamento; *Crollius pag.* 251. Ossa
que humana admiscet.

℞. Succin. Sanguin. Dracon.
Hæmatit. Corall. rubr.
Sem. plantag. portulac. anthor.
Rad. Tormentill. terr. sigill. strigens. an.
℥. ii.
Balaustior. ℥. i.
Nucis moschat. N. iv.
OSSIUM HUMAN. calcinat.
Croci Mart. Talci calcin.
Matris perlar. calcin. an. ℥. i.
Cinamam ℥. ß.

pides in porphyrio in tenuissimum pollinem con-
antur, postea ex omnibus reliquis tenuissime tri-
& invicem mixtis F. pulvis.

In omnibus dolorificis alvi profluviis, cujuscun-
e originis & diuturnitatis: Dysenteria, Liente-
a, Hæmorrhagia narium: In muliebribus san-
inis profluviis quantumvis magnis & efficacibus.
iam in prægnantibus. Sedantur enim illico in qui-
asdam, in aliis repetenda eadem dosis horis ali-
uot post, longe à pastu, aut die sequenti in auro-
a, rarissime tertio reperitur, fœminis eo malo,
uantumvis gravi, liberatis.

Dosis à ʒ. i. ad ℈. i. ß. etiam ad ʒ. ii. cum ℥. iii.
el iv. liquoris stillatici plantag.

Alii

Alii instar pisi de ossibus human. calcinat. muli culis, nimios fluxus patientibus, ut & Dysenteri exhibent.

In *Lienteria Popp. lib. 2. Thes. Med. pag. 392.* quens habet.

℞. OSSIUM HUM. calcinat.
C. C. calcinat. an, ℥. ß. pulverisa, cum aq. menthæ exhibe.

In *Cancro*; scilicet ejusdem mortificatione quida Ossium hum. præparatorum pulverem accipiunt, cum rad. Pentaphyll. & fuligine miscent, Cancroq imponunt.

Mizald.Cent.exper.12. citat ex Gebero, quod cont Arthritidem et quodvis ulcus depascens summe pr sit HUMANI Brachii vel Tibiæ Os combustum facto ex eo pulvere, & quod album intus mansit parti affectæ opposito.

Hadrianus Munsicht, *Pulverem Diamartis* cu iisdem componit, cujus descriptio extat in *Thes. u Medico Chymic. pag. 27.* & sic legitur.

℞. *Magister*. Croci *Mart.*
Croci Hæmatit.
Corall. rubr. an. ℥. iii.
Ciner. spongiæ,
Terræ sigillat,
Boli rub. Orient. præpar.
Acaciæ an. ℥. i. ß.
Sem. plantag.
anthet. an. scr. iv.
Animæ Vitriol.
C. C. Spagyrice calcin. & præpar.
Alumin. plumos. calcin.
OSSIS *MICROCOSM.*
Herm. calcinati an. ℥. i.
Rad. quinquefol.
Zedoar. Cal. aromat.
Succin. alb. præpar.
Cariophyll. an ℥. ii.
Tormentill. Gallor. Turc.
Nuc. mosch. an. ℥. v.

Misce

Misce & F. Pulvis.

Vires, usus, Dosis.

...machi mollitiem corrigunt, & dysentericis, ...is, purulenta & sanguinolenta exscreantibus ...iliter auxiliantur. Gonorrhææ, hæmorrhoi-..., Urinæ incontinentiæ, lotioque cruento me-...r: fœminarum menstruam purgationem per-...ime morantur & inhibent: Hæmorrhagiam ...m & sanguinem denique undecunque emanan-...stunt & supprimunt.

Dosis à scr. i. ad ʒ. ß. in convenienti liquore.

...STILLANDO ex OSSIBUS HUMANIS ...UM parari potest, simili quoque modo, quo ...p. de Cranio dictum est: ...libro cui titulus. Verreinigung der Galeni-...en und Paracelsischen Arzneikunst. pag. ...depingitur tale.

℞. OSSA HUMANA è brachio vel fe-...e exsiccato, non tamen verminulosa, ea cras-...ulè contunde, & inde in vas vitreum circum-...e carbones ardentes, ut ossa ignescant: Hinc il-...c ignita impone in ollam vitream aut cupream, ...o olivarum ad dimidium repletam: postea exi-...ossa, partemque illorum pulverisatam destil-...ut Oleum Philosophorum, & rectifice-

...ræstantissimum hoc est ad sedandum dolores ...agricos, & confortanda membra post morbum ...ronicum debiliora.

Præscribit idipsum *Crato in Consil. Scholtzian pag.* ... in tumoribus & arthriticis doloribus.

Crollius eo utitur in confectione *Balsami antipoda-...ci*, descripti *pag.* 245.

℞. OLEI ex OSSIBUS HOMIN. siccis, ...li & Lunæ multis annis expositis ℥ i.

Olei Philosophor. Terebinth.

Juniper. an. ℥. iii. Misce & destilla ...nnia adhuc semel in B. & postea ungatur locus af-...ctus: è vestigio tollit omnes dolores Podagri-

cos

cos è frigida causa orros : si à calida, in destil Oleo solve Camph. ℥. i. Misce.

Weickardus in Thesaur. Pharmaceut. p. 501. cax auxilium antipodagricum cum oleo prædicto lineat, & est sequens.

℞. Sem. fœnugr. psyll. an. ℥. ß.
Locustarum tiliæ i. e. propaginum centium tiliæ incisarum, infundantur in aq. so & aceto ; extrahatur mucilago : In qua solve.

Boli armenæ
OLEI ex OSSIBUS HUM. ʒ. i.
Catapl.

QUINTA ESSENTIAM ex OSSIBUS H MANIS exhibet nobis Faber in *Myrothecio* s gyr. l. 1. c. 10. sequentibus.

Sumantur OSSA HUMANA, quæ per ann saltem terræ abscondita non erunt, abstergantur pulvere, & Vino perquam optimo madefiant frustula concisa per Octo dies. Deinde destilletur his Oleum per descensum, quod septima destillati ne per Retortam erit rectificandum, ut penetran summam acquirat potentiam : fæces seu Cap mortuum, quod remansit in prima destillation fortissimo combures igne, & ex calce illius elici salem cum aqua Ebuli : Purificatus hic sal nitid & purus, conjungendus est cum Oleo suo & inco porandus, quod facillime fiet, modo sal nitidus si & oleum summopere depuratum. Hæc autem cor junctio, si fieri potest, ad majorem efficaciam f cienda est, dum Sol arietem ingreditur, quod f 21. die Martii, uniuscujusque anni, similisque cor junctio observanda erit in sale Cranii Hum. cur sp. Vitrioli dulci : Tunc enim temporis, parte omnes solidæ corporis humani cucculentiores sunt & plus humidi habent radicalis, &c.

VIRE

VIRES & USUS.

Non datur in rerum natura potentius medicamentum, ne dicam Balsamum prædicto, ad cu[...]dos & sedandos quoscunque dolores arthriti[...]. Cariem etiam citissime tollit, & omne ossi[...] vitium corrigit: Applicatur autem tepide [...]fami more cum [...] partibus affectis, ad [...]andam autem arthritidem purgandum erit cor[...] ter aut quater pillulis ex Mercurio spagyrice [...]eparato, cum quibusdam granis Extracti helle[...]: & tunc temporis mirandos videbis effectus.

Tandem notare hic possumus, quod habet *Rio[...]s, lib. 7. anthropograph. pag. 668.* Elixatorum licet ossium spumam supernatantem certo experimento faciei maculas delere & abstergere.

Huc referuntur & insinuantur DENTES, qui [su]nt ossa durissima, intus aliquantulum cava, al[...]o maxillarum instar clavi affixa, & cibis crassioribus comminuendis inprimis dicata: Suntque [tr]iplices. Primores s. incisores s. γελάσινοι, [qu]od inter ridendum primi nudentur: Canini s. [o]culares, non, ut vulgus somniant, quod Oculorum ambitum fere attingant, sed quia in eos de[f]ertur portio nervi Oculos moventis, unde & eorum extractio periculosa putatur. Et *Molares* Ger. [d]ie Backẽ zähnen.

Communiter sunt viginti octo: aliquando triginta, aliquando plures. Duo postremi dentes sapientiæ dicuntur, quia tum primum erumpunt, quando homines sapere incipiunt circa annum vigesimum octavum, vel tardius: aliquando in summa [s]enecta. Latini Genuinos vocant.

Major numerus dentium secundum Hippocrat. & Galenum longævitatem; minor vero brevitatem innuere videtur; paucitas enim & raritas eorundem mala, ut signum, & ut causa. Ut signum. Nam denotat materiæ inopiam &

& formatricis imbecillitatem adfuisse: Ut ca quia pauciores dentes cibos non recte præparant de vitiatur concoctio prima, & ob hanc secun Notandum tamen brevitatem vitæ sic denotari plurimum, & magna ex parte, non semper, ut cte disputat *Scaliger exercitat.* 271. contra (danum. Augustus enim, qui annos 76. vixit, (tes raros, paucos & scabros habuisse dicitur.

Indicationes quasdam & judicia Physiognom ex dentibus petita inter alios & *Moldenarius* ha *in Exercitat*, *pag.* 57.

Dentes, inquit, firmi, spissi, canini, sanit bonam constitutionem arguunt.

2. Marcidi, vacillantes, mobiles, rancidi, bre tatem vitæ, abundantiam Cacochymiæ, chole cumque notant.

3. Rari, temperamentum imbecille & langu dum, sanitatemque minus prosperam significa

4. Dislocatio dentium, quâ unus vel plures ext ordinem preminent, vel extra seriem consistunt, l cutuleium, instabilem, pomposum, insolentemq arguere videntur.

5. Continuitas eorundem, quâ integra dentiu series unico osse continuo constat, eoque integro, or biculari, & secundum proportionem maxillarun solido, hominem audacem, fortem, militarem bellicosum & magnanimum notat heroëm: Talite dentatum fuisse *Xerxem*, *Darium* Persarum, *Tygranem* Armeniorum Regem historiæ commemorant.

USUM dentis hominis demortui autores quoque habent.

Petrus Hispan. in Thesaur pauper. cap. 85. *p. m.* 112. contra maleficia & veneficia prodesse scribit, si fiat suffumigium cum dente hominis mortui trito, quo suffumigio & ligatos indubitanter solvi dicit, *Weckerus lib.* 4. *de secret, pag.* 108. *& pag.* 175. sequens tradit.

Si DENTES pueri, inprimis cum cadunt, suspendantur, antequam ad terram deveniant, & ponantur in lamina argenti, & suspendantur super mulieres,

ieres, eas prohibent impregnari & parere.
Veickardus lib. cap. pag. 585. Si DENTI ipsi-
e radici admoveatur DENS calvariæ, ut spon-
dlabatur, conferre posse putant. Idem fere do-
Chymiatria *Hartmanni*: si DENS ex maxilla
rtui evulsus cum radice sua dentem corrosum
ius tangat, tandem post aliquot dies frustula-
cadere dentem facit.

CAP. VII. ET ULTIMUM.

DE MUMIA.

CARO Anatomicis quadruplex censetur. 1. est
caro viscerum, quæ alias Parenchyma dici-
, ut Cordis, Epatis. &c. 2. Est ea, quæ cui-
et parti est peculiaris, qualis reperitur in Oeso-
ago, Ventriculo, Intestinis, Utero, Vesica, &c.
Est caro glandularum, quæ vasorum divisionibus
mandis apponitur, ut circa venam portam, &c.
Maxime proprie vocatur caro, musculi interior
rs mollis & rubicunda ex sanguine mediocriter re-
cato genita, quam *Galenus* Carnem fibrosam vo-
re solitus est.

Utut vero nonnulli primum Carnis genus pro-
er singularem viscerum affinitatem & consensum
Medicum forum & usum trahere haut erubes-
unt: merito tamen ab iisdem abstinemus, pluri-
is de causis, inprimis vero quod viscera facile alte-
tionem & pravam dispositionem contrahant:
hæc ab animalibus petita brutis, similem spon-
eant effectum: rejicimus simul alterum, ut & ter-
um Carnis genus: De quarto autem genere, no-
is jam sermo erit: Quî nempe *Musculosâ* carne
ti possimus.

Execramur vero hic primo limine execrandum il-
um *Lamiarum* abusum; quæ, ut notant autores, In-
fantium

fantium carnes miris modis ad devorandum ex tunt. Sic enim de his Anthropophagis *Kornam in templo Naturæ historico part.* 1. *cap.* 1. habet

Apud Niderium hæc unius de *Lamiarum* ini tione scripta extat confessio. Infantibus nond baptizatis insidiamur, vel etiam baptizatis, p sertim si signo Crucis non muniuntur & Oratio bus, hos in cunabulis, vel ad latera jacentes rentum cæremoniis nostris occidimus, quos po quam oppressos putant, vel aliunde mortuos, tumulis clam furto recipimus, in calidario re quimus, quousque avulsis ossibus tota fere caro ficiatur sorbilis & potabilis. De solidiore hu materia unguentum facimus, nostris voluntatibus artibus, transmutationibusque accommodatum. liquidiore vero humore utrem replemus, de c is qui potaverit, additis paucis Cæremoniis s tim conscius efficitur, & magister nostræ secti postea addit; quod Striges carnibus Infantium se primo occisorum, & postmodum exhumatoru delicatissimis vesci consueverunt, &c. vide *Bartho Spinæum de Strigibus cap.* 33. *David Medorum quarta concione de Lamiis.*

De aliis Anthropophagis s. consuetudine, s. n cessitate ad id compulsis, sive etiam morbo quod ad Carnium humanarum esum redactis, histori nonnulla inserere placet.

Consuetudine quidem apud Indos introductum ut humana carne plurimi vescerentur, ut Indiaru historiæ satis testantur: Huc referri potest, qu *Caspar. Burgeus lib.* 6. *historiar.* suarum habet.

Mediolani scilicet artificem mulierem quandar rotæ atque ignis tormento peremptam, ita à just tiæ judicibus damnatam, quod blanditiis puer allieiens, inque domum introducens, enecaret sale condiret, indiesque comederet; cujus ferina bestialisque immanitas ita detecta fuit. Cum enin parentes filiam amissam diligenter perquirerent forte felis puellæ manum subreptam in vicinoru domum asportavit, quo spectaculo commoti, catu

venai

enari cœpere, qui ad domum *Elisabeth* confugiens, ui illum insequebantur eo traxit, hique introressi adhuc Catharinæ corpus interfectum invenere, &c.

Consimilem historiam tradit *Hector Boetius hist. Scotorum. lib.* 18. ubi hæc legimus. Mos rat cuidam latroni, homini truculento, adolescentes, quos aut furto sustulerat, aut absque arbitris jugularat, domum adactos esitare: & quibus enerior erat ætas, meliorque corporis habitus, majoribus habere in deliciis, ob quod detestandum scelus cum conjuge omnique familia, nica sexus fœminei prole, vix dum annum unum nata, duntaxat excepta, vivus flammis traditus est atque consumptus: parvula hæc Diodoni ducata priusquam duodecimum superaverat annum n paterno scelere deprehensa, ut viva terra defoderetur sententiam accepit: Cumque duceretur ad supplicium, & ingens mortalium vis mulierum præsertim effusa, quod tam immane facinus ausa fuisset, eam execraretur, conversa ad sequentes vultu crudelitatem præ se ferente, quid, inquit, me objurgatis. veluti scelus homine indignum admisissem? mihi credite, ubi experti essetis, quam palatum delectet humana caro, qui à liberorum esu abstineret, inveniretur nemo: ita perpetrati criminis impœnitens destinatum supplicium contumaci animo obivit.

Fame plurimos ad esum carnis humanæ coactos, historiæ testantur: Nota est historia illa, quam notat *Josephus lib. 6. de bello Judaico cap.* 21. ubi in obsidione Hierosolymitana à Tito facta, nobilis quædam mulier Maria, fame percita, infantulum, quem genuerat, jugulavit, in frusta secavit, atque igni appositum & excoctum esitavit.

Procopius lib. 2, *Belli Gothoi.* meminit, eam tempore obsidionis Urbevetani à Bellisario tentatæ, fuisse annonæ caritatem, ut non defuerint, qui, fame cogente, alternos se esitarent, & fœminas binas

N fuisse,

fuisse, quæ divertentibus ad se peregrinis, noctuq dormitantibus, interfectis vescebantur, septemque a decem diversis temporum spatiis in cibum assum ptis; decimus octavus, qui ad has forte diverterat somno subito exporrectus, cum illas ipsi necem mc liri cognovisset, utrasque obtruncavit.

Martinus Cromerus lib. 11. *de rebus Polonorum* tra didit Ann. 1315. ac deinde anno interjecto uno iterum duobus annis, famem tam acerbe *Po loniam* omnem afflixisse, ut nullo, quamvis fœd edulii genere, ac ne cadaveribus quidem human vulgo abstineretur: ac, si D. Luglasso credendur est, ut parentes in liberos, & hi vicissim in illc sævirent: Videantur similes historiæ apud *Apia num Alexandr. lib. de bell. Mithridat.* Historiæ Li voniæ simile quid testantur: nec sane Anno 162 in tractu Insterburgensi Electoralis Prussiæ homine annonæ caritate compulsi, à carnium humanaru esu abstinuerunt.

*M*orbo tandem eo redigùntur homine vel Pica, vel vesania laborantes: Eo refert *Do natus Marcelius* lib. 4. de medic. histor. mirab. hi storiam à Casparo Bugato notatam: nec non hu pertinet id, quod habet *Smirnæus de Leuthare Bar barorum* duce, qui eo amentiæ devenit, ut propri membra dentibus carne lacerata, voraret, defluen temque lingeret cruorem: & notant Historici quendam Nobilem à Cane rabido ante menses ali quot vulneratum novam suam nuptam prima noct dentibus suis dilacerasse, & instar rabidi Canis e am dilaniasse, veneno tum demum vires suas exse rente.

Verior & sanctior, ut nonnulli volunt, est usi medicinalis Carnis humanæ, nam non tantum Veteribus, sed etiam Neotericis adversus pluri mos affectus, inprimis vero insignes contusione caro humana usurpata fuit. Hanc ipsam carner f. exsiccatam f. peculiari modo paratam MUMI AM dixerunt.

Plurimi tamen quid *MUMIA* sit, dubitarunt & adhu

adhuc dubitant: *Paracelsus* varias & distinctas res, attamen ex homine depromptas *MUMIÆ* nomine insignire voluit: Sanguinem enim humanum vocat MUMIAM liquidam; ut & sulphur microcosmi. Et in Chirurgia Essentiam Tartari, *Mumiam* dixit; alibi duplicem facit, corporalem & spiritualem. Illam appellat *Mumiam* aeris, quæ è facinorosorum corporibus patibulo adhærentibus, depromitur, quæque à superioribus Luminaribus illuminatur, continuoque cœlestium spiritum appulsu roboratur, unde postea nomen & exaltationem constellatæ *Mumiæ* mereatur. Spiritualem illam dicit, cujus beneficio Transplantatio proprie & proxime perficitur & *Tract.3. de Temp. p.* 13. definit illam sequent. MUMIA proprie sic dicta est substantia corporis tenuissima, spiritualis, ætherea, cuiq; pro natura ac specie sua ingenita, in morte & post mortem aliquatenus permanens cùm affectionum, tùm virtutum ejusdem intimarum & propriissimarum plurimum abundans, indeque cum suimet, tum proprietatum ejus, rite extructæ Transplantationis constellatæ medio mire prodiga & fœcunda, ad eum finem, ut vel in suo, vel in alieno subjecto Natura seu dispositio vitiosa morbidave corrigatur, integra & sana conservetur & roboretur. De hac vide præcitatum tractatum, quem nuper Typis divulgavit *Andreas Tentzelius Arch. Schvvartzburgensis*, *Avicenna* sæpius *Mumiam* commendat, illam tamen non Cadaverosam esse, sed Pissaphaltum pluribus probat *Lib. v. part. 3. singul. l.* 7. alii, misturam quandam ex aloë, myrrha & aliis *Mumiam* dixerunt; quadruplicemque constituerunt Mumiam.

Primò Arabum, quæ compositio quædam est ex Aloë, *Myrrha*, Croco & Balsamo, qua cadavera condiebant, deinde aliquanto post tempore ex sepulchris eximebant cum sanie, quæ ex cadavere exudaverat, servabantq; in usum *Medicum*. Quod pluribus depingit *Bellonius* lib. 2. observ. cap. 47. Ægyptii enim mortuorum resurrectionem sperantes,

N 2

tes, corpora humana ab Elementis aere, terra, vel igne absumi, flagitium esse censebant. Hinc *Zoroastes* Philosophus corpora eorum cremari vetuit, neque humari, sed condiri, ut à vermibus & omni corruptela præservarentur, & ad æternitatem incorrupta manerent: Condiendorum vero corporum apud eosdem modus erat varius, ut enim quis majores sumptus impendebat, ita & accuratius condiebatur, atque ei splendidior sepultura curabatur: Nemo tamen moriebatur, cujus funus quocunque tandem modo non condiretur: multos autem post annos, cum milites per bella omnia devastarent, sepulchraque funditus everterent, in quorundam feretris liquorem quendam mellaginis instar spissum, odoratum, nec insuavem invenerunt: Hunc Ægyptii Medici ac Philosophi, probabilissima ratione fulti, eximiis pollere virtutibus arbitrati sunt, & sic ad quorundam affectuum curationem valere crediderunt, ægrotisque exhibuerunt. Et cum in curatione eos non falleret eventus, experientia hac facti audaciores hanc condituram in aliorum præsertim magnatum sepulchris quæsiverunt: quibus inversis, & exhaustis, sic enim sæviebant & in mortuos, tandem ad virorum infimæ sortis tumulos manus injicerunt: in quibus, licet, ut nonnulli volunt, multo deterius liquamen, cadaverosam nempe saniem, invenirent, eam ipsam tamen assumere, Mumiamque dicere volebant, ægrotisque dabant: postmodum ita invaluit ejus usus, ut multorum corpora s. peste, lue Indica s. elephantiasi mortuorum sale & alumine conspersa fuerint, è quibus post aliquot menses sanies putris decidens pro Mumia habita, empta sit.

Secundò *Mumiam* quandam ad nos ex Ægypto deferri dicunt, quæ non est ex aloe & myrrha condimentum corporum, sed ex Asphalto: nam plebeios adversus corruptionem corpora consuevisse munire Strabo autor est.

Tertiò

Tertiò Piſſaſphaltum factitium nonnulli pro Mumia venditant.

Quartò: Mumia habetur illa caro cum oſſibus humanis retorrida, quæ nec conditurarm, nec aliud liquamen experta eſt, & Alexandriâ ad nos defertur. In Hammoniorum enim regione, quæ eſt inter Cyrenarum regionem & Alexandriam, Viatores incauti arenarum ſyrtibus ventorum turbine ſublatis obruuntur, qui arenarum quaſi collibus & montibus obvoluti & ſepulti, indeque admodum cito flagrante Solis æſtu torrentur & exareſcunt.

De his vulgaris Mumiæ ſpeciebus quodnam ſit *Paræi* Chirurgi & Medici celeberrimi judicium audiamus: ſic enim ille *lib.* 10. *Chirurg, cap.* 7. Mirum forte videri poterit, quid cauſæ ſit, cur ego in hoc de contuſionibus tractandis tractatu Mumiæ, vel in potum, vel in bolum lapſis ex alto, aut alioqui contuſis, exhibendæ non meminerim, cum tamen vulgare id ſit; imo primum & ultimum, omnium fere, qui hodie medicinam faciunt, Medicorum in tali caſu remedium: At, cum intelligerem, & à Magiſtris *Medicis* didiciſſem in uſurpandis remediis indicationem ſemper ab eo, quod morbo contrarium eſt, ſumendam eſſe, qui potuiſſem ego, qui potuiſſet alius quiſquam jure in in hac morbi ſpecie Mumiam exhibere, cum quid Mumia ſit, quæ ejus Natura, aut eſſentia ſit, nondum conſtare potuerit, adeo, ut ipſi, inſitne proprietas quædam contuſionum naturæ & effectis contraria, certo judicari nequeat? Id, quomodo habeat, placet nunc paulo fuſius exponere, nec qui Mumiam præſcribunt Medici, nec qui ipſam ſcriptis celebrarunt authores, nec quiipſam proſtituunt Pharmacopolæ certi quidquam habeant, quod de ipſa ſtatuant.

Nam ſi Veteres *Serapionem & Avicennam*: ſi recentiores, *Belonium, Matthiolum & Thevetum* legeris, diſſentientes plane opiniones, comperueris: interroga mercatores, qui eam advehunt: interroga.

roga Pharmacopolas, qui eam à mercatoribus emptam nobis exhibent, plane diversos, de Mumia diversa, loqui audies; ut in tanta opinionum varietate nihil occurrat, quod certum sit, & exploratum: *Serapio* quidem & *Avicenna*, non aliam esse *M*umiam putarunt á Pissaphalto, &c. *Belonius*, *M*umiam ait Ægypto tantum & Græciæ notam esse: alii carnem esse humanam scribunt, detractam cadaveribus mortuorum & obrutorum sub desertæ Arabiæ arenis, quâ in regione ventorum vi & turbinibus arenæ tantä mole sursum abripi dicuntur, ut viatores forte obvios obruant, & suffocent, has carnes arenâ & vento siccatas *M*umiam esse.

Matthiolus tritam & vulgarem magis opiniorem secutus, scribit, *M*umiam, nihil aliud esse, quam cadaverum aromatibus conditorum fluentem liquorem, qui resiccatus concreverit. Quod, ut intelligatur, sciendum, olim ab omni antiquitatis memoria, Ægyptios sepeliendorum Cadaverum humanorum fuisse studiosissimos: non eo consilio, ut viventibus in remedium postea venirent: tantum enim, & tam horrendum nefas, ne suspicati quidem sunt: sed, vel, quod animos resurrectionis Universalis opinione delibutos haberent, vel, ut in his, tanquam monumentis haberent aliquid, quo defunctos amicos pia ac sempiterna colerent memoria. Non valde ab hac opinione abhorrens *Thevetus*, scribit, veram *M*umiam detrahi ex monumentis & lapideis urnis, s capsis defunctorum in Ægypto, quarum rimæ tanta diligentia essent obseratæ & lutatæ; inclusa vero corpora tanta arte nobilibus ad æternitatem aromatibus condita, ut, quæ ipsis statim mortuis obvolutæ essent linteæ stolæ, eæ integræ adhuc hodie visantur; ipsa autem corpora adeo florida, ut vix tridui esse cadavera judicentur. Et tamen in illis avernis & specubus subterraneis, è quibus illæ reconditæ eruuntur urnæ, nonnulla occurrere duorum millium annorum cadavera. Hæc vel

horum

horum diffecta corpora Venetias ex Syria & Ægypto deportantur, & inde in univerfum Chriftianum orbem differuntur. Cæterum pro varia hominum conditione, varia eft aromatum, quibus farciuntur, conditura. Nobilium enim cadavera Myrrha, Aloë, Croco, & aliis pretiofis aromatibus condiuntur: at plebeiorum hominum, quorum tenuitas & rei familiaris angustia tantos fumptus ferre nequit, ex Afphalto aut piffafphalto. Hujus ultimæ fpeciei & conditionis univerfam effe Mumiam, quæ in noftras has regiones importatur *Matthiolus* ait, Nunquam enim paffuros Provinciæ Magnates, & principes viros, fupulturæ religiofis facris tanta pietate addictos, amicorum & cognatorum fuorum cadavera huc, ad turpem quæftum & horrendum minifterium advehi. Quæ res quofdam ex noftris pharmacopolis movit, homines infigniter audaces, & lucri avidos, ut fufpenforum cadavera de nocte raperent, & fale atque aromatibus condita, furno exficcarent, ut hoc mangonio interpolata pro vera Mumia venderent: Sic igitur & ftulte & crudeliter cogimur vel viliffimæ Ægyptiorum plebeculæ, vel fufpenforum diffectas & putrefcentes cadaverum portiones, devorare, quafi lapfi ab alto hominis, ac contufi ab Orco eripiendi ars non effet alia, quam fi hominem horrenda plane infitione in fua, id eft, humana vifcera, conderes. Et tamen, fi illi Pharmaco vis quædam ineffet ad id, quod expetunt, effet fortaffe, quod aliquam excufationem illi fuæ prætexere poffent, plusquam barbaræ inhumanitati. At fic fe res habet, ut peffimum hoc Pharmaci genus, non modo nihil ægris in eo, cui comparatum eft, cafu, præfidii aut adjumenti adferat, quemadmodum centies expertus fum, & quemadmodum *Thevetus* expertum fe in feipfo teftatur: cum in Ægypto, unde advehitur, ejus aliquantulum Medici cujufdam Judæi confilio fumpfiffet; fed multa præterea molefta fymtomata

inferat, ut, Cardialgiam, Ventriculi tumultum, conturbationem, Vomitum, Oris fœtorem: quibus ego rationibus persuasus non modo ejus Pharmaci nihil ægris præscribere soleo, sed etiam in conciliis, ne præscribatur, magnopere contendo.

Hactenus *Paræus*, non tantum Mumiam cadaverosam, sed & Avicennam rejiciens, quam dextre, vero videatur *Libav. citat. lib. cap*. 20.

Thomas Moufetus Anglus ex sententia Paracelsi in Epistola quadam, quæ inter Epistolas Scholtzianas 279. & 280. est: in contraria plane est sententia, Mumiamque Cadaverosam miris extollit.

Rationes ex utraque ejus Epistola hæ videntur esse.

1. Si canum stercora exhibentur ægrotis, quidni humanæ carnes, & album græcum Hydropicis propinatur? Et Cranium hominis Epilepticis præscribitur: Utrum vero religiosius existimandum carnes comedere, an Ossa?

2. Est oleosum quiddam substantificum in immature mortuis, immortale, incorruptibile, terram igni, aquam aeri conglutinans, partibus stabilitatem, duritiem verumque alimentum præbens: Id vi solis externi aromatis immixtum, aut suavi in temperamento calore, digestione cum oleis aromaticis extractum conducibile est. Id autem fit in *Mumiæ* nostræ extractione, quia ingreditur Tincturam oleosam & gratam.

3. Balsamis Mumiæ Theophrasti divinum est arcanum in ulceribus & apostematibus.

4. Si excuses cæteras *Medicinas* ut stercus asini, canis, muris, muli, equi, hominis (quæ à Galenicis etiam in corpora viventium pro *Medicina* ingeruntur) pulmones vulpis, lupi, intestina lupi & Hepar, & cordium genera multorum animalium, &c. dicasque illis non inesse putrilaginem cadaverosam, ut mumiæ: respondet imo inesse, & vel stercoris solum nomen abominabile quid præ se ferre, & talia animalia morbis item plurimis obnoxia esse.

5. Comedere

5. Comedere nos delicate Cadavera piscium & aliorum animalium, pauco sale & fumo delibutorum: interdum fœdata carie, plena vermibus & sepulchrali fœtore molesta: Quidni adhibenda sit Mumia potissimum aromatica, cum medicamenta ab omni corruptione, vel in bina annorum millia defenderunt, aut saltem exsiccarunt, istaque exsiccatione Balsamum ante extractum, quasi arte tincturarum Chymic. custodiant?

6. Si cruda ista & stercoracea vorantur, & sanies piscium, quod garum vocant, in deliciis est, & medicinis, per se, sine omni elaboratione; artificiose extracta *Mumia* non est fugienda.

Hisce & aliis *Mumiæ* Cadaverosæ usum confirmare adversus *Monavium* nititur *Moufetus*: sed non ad palatum *Libavii*, qui solidioribus fundamentis contrariam fovet sententiam, & ad rationes *Moufeti* sequentia proponit, quæ hic inferere operæ pretium duxi: sic autem ille *p. 949. l. 2.*

Thomas Moufetus de umbræ somnio sibi quæ placent, fingit: nullam amplectitur Mumiam, nisi aromaticam ex Balsamo tinctis cadaveribus, vel aliis balsamo non inferioribus, quæ & *Matthiolus* ponebat: sed talis *Mumia* neque adfertur, neque apud nos conficitur: Argumenta tamen habet speciosa: Non possumus negare salutis gratia multa absurda scientibus, ignorantibus obtrudi, & est, qui stercus vaccinum, vel equinum percolatum saltem infantulo recens nato sæpius ingerebat: ejusmodi Balsama noster Ventriculus non potest ferre: sed nisi necessitas cogat, talia medicamenta non laudamus: Et quid quæso nos impellat sepulchra solvere, & leges Naturæ civilesque violare, cum id, quod ex Cadavere expectatur, copiosissimis Medicinis compensaverit Deus? Si tantum est in membris humanis, sunt adipes & Ossa, quorum Balsamo & Sale extracto, absque scelere possumus uti, sicut Galenus stercore puerili, & alias Urina, ex qua

non contemnendas medicinas faciunt, vel Chymici: interdum etiam Baln. sordibus ad externa, nonnunquam Crinibus in Uteri motu, & Unguibus: Academici etiam sectorum cutes bene norunt locare. Hæc si egent aromatum essentiis & Tincturis, adeantur non sepulchra, sed Pharmacopolia: essentiæ extractæ, siquidem unio per digestionem & fermentationem quæritur, longe rectius in Athanore componentur, quam in sepulchro. Ita statuendum de sanguine est, cujus magna vis ex bene sanis, idque sine scelere & diritate suppetit, quid ad Cadavera confugimus?

Secundum argumentum *Moufeti* de Essentia Cadaverum immortali, magnifice quidem proponitur, sed id redarguit vel rogus, & illud Oraculum, terra es, & in terram reverteris. Illud æternum & immortale etiam arte ingeniosissima extractum in auras vanescit, quid putas accidere in sepulchrorum fermentationibus? Fingit sibi extractiones per liquores Balsameos, at consilium erat, non extrahere Cadavera, sed integra servare; non separare, sed unire: Itaque & motus ansa quærebatur præcidi. Verba grandia & *Paracelsicos* fumos audimus sed, ut firmiter assentiri possimus, & experientia discere, rem tradi, non invenimus. Supponere axiomata quædam de substantiarum caducarum & resolubilium æternitate ex arte Chymica in disputationibus Physicis, quid est aliud, quam comparate dicta simpliciter & absolute inculcare? Quæ Chymia habet de durabilitate Essentiæ Balsameæ, non excedunt hujus artis amplitudinem, & cum per comparationem cum cæteris, quæ ipsa vocat corpora, & crudas medicinas sint durabilia, tamen per se simpliciter etiam interire & solvi possunt, &c. Consideretur illa, quæ affertur Mumia. Ubi carnes & balsamus harum? Demonstret vero idem disputator, Cedriam, asphaltum liquidum, Nitrum, aloën, myrrham, esse

extra-

extractoria potius, quam corruptoria. Audiat Herodotum de mediocribus & plebeis condituris: non inveniet istam extractionem. Ita ex Corde, fonte vitæ, & Cerebro erat potissimus Balsamus faciendus; at hæc pereunt. Erat ex sanguine; hic, ubi apparet in eviſceratis & ablutis? Immaturâ morte cadavera facta eligit. At hæc, quam sæpe fiunt peste, morbo gallico, exanthematis, febribus ardentibus, tabe, &c. quibus quicquid inest Mumiæ balsameæ, vel vivis adhuc perit? bello occisi, & supplicio magistratus raro condiuntur. Quos percussor violentus è medio tollit, age sane perveniant ad balsama, sed quo indicio deprehendentur post tot annos macerationis? Num signum additur sepulchris? sed addatur & hoc: si nobiles sunt, fieri non potest, ut in mercatorum perveniant manus. Itaque de umbra inani verba magnifica fundimus.

In tertio argumento si quæras, ex qua re Balsamus iste Paracelsi factus fuerit, invenies de pomis loqui Mousetum, de cepis Paracelsum: si non possumus balsameam Mumiam, qua unicam probat Mousetus adipisci, frustra adducitur Medicina *Paracelsica*.

In quarto Objectionis solutio valde tractat imparia: consideret quispiam magisne debeamus Cadavera nostra, licet unguentis delibuta; & aromatis condita, vocare, si præparata bestiarum excrementa commode adhibemus? Quis sit adeo cæcus, quin videat bestias à bestiarum, atque adeo sui generis cadaveribus abstinere? Et divino permissu nobis inde nutrimentum esse, quod non ex homine: & vix esse ullam bestiam, quæ tam fœdas gignat sordes & excrementa, quam homo: & licet expurgentur Cadavera ante infusionem medicamentorum, tamen plurimum pernicialium humorum in recessu latitare, prodireque tandem, & si quid superest carnium morbi contagio infectum, vel sua ipsius potentia, tales abire impuritates, quales in ulceribus, fistulis, vulneribus purulentis,

sulentis, naribus fœdo mucore fluentibus, alvo dysenterica, & aliis sæpe cum valida nausea conspicimus, nec audire possumus, ne nomina quidem sine Ventriculi subversione: Et multos in sectionibus cadaverum tam commoveri, ut pluribus diebus nequeant ferre carnes: multos, ne sanguinem quidem humanum tolerare, ne quid dicam horribilem Cacochymici ex venis viventium emissi sæpius depravationem & leprosam constitutionem: Quæ bestia est tot morbis & tantæ fœditati obnoxia, quam homo? Adde, nobiliores viros sæpissime horrendis morbis interire, & potentes potenter tormenta pati: Olent bestiæ multæ admodum jucundè, ut Zibeta, Moschi caprea & aliæ. Homo sæpe vivens adhuc & ambulans Titanicum ex Pulmonibus spirat: His & similibus rationibus conspicuum evadit, satis commode nos petere posse à bestiis medicinas, utpote, quæ in nutrimentum nostrum concessæ sunt, & reliquis quoque nostrum sunt dissimiles: sed non ab hominis cadavere s. aromatibus sit conditum, s. aliis rebus: Si vis scire, quantum faciunt aromata ad conservanda cadavera præter cutem & ossa, non tantum Galenum & Herodotum consule, sed & vivum exemplum cujusdam Græciæ Ducis Veneti Domini Sylvii uxoris delicatissimæ, quæ undique scatens & delibuta balsamis adeo computruit viva, ut nemo fœtorem posset tolerare: Considera Antiochum, Herodem & alios, qui procul dubio Balsamis sat crasse fuerunt obuncti: Qui Medici ejusmodi sanationibus viventium præsunt, sciunt, quantum balsamis, nimirum & ipsis corruptibilibus sit tribuendum: at debebamus plus proficere in vivis, quam sepultis: Ibi enim anima est, & spiritus cum calore ingenito, vero vitæ balsamo. Si tam præclara res est cadaverum balsamus, ut etiam universale medicamentum Paracelsitis proclametur, qui fit, ut Judæi tam facile inquinari à cadaveribus potuerint? Imo cum Herodes Antipa

tipa Tiberiadem condidiſſet, juſſiſſetque Judæos eo migrare, recuſarunt omnes, quod eſſet locus cadaverum, ibi ſepultorum acervis inquinatus, at nobiliſſimum medicamentum conveniebat Dei populo devotiſſimo: ſcribendum itaque eſt Theta nigrum opinioni *M*ouſeti.

Quintum & ſextum objectum eodem diluuntur judicio. Adjicimus non poſſe eſſe ſalutarem medicinam vivis id, quod cadavera præſtat incorrupta, ſi præſtat, ut tonitru, Cedria, & cætera, quæ cadavera guſtata aliquando à beſtiis lethalia ipſis fuerunt, nihil proficiente contra venenum *M*umia. Quantæ quæſo laudes conferuntur in Chymica balſama, olea, tincturas, Quintas-eſſentias? Quotus quiſque eſt, qui iſtorum auxilio, non dicam à morte defenſus eſt, ſed à corruptione cadaveroſa, exceptis his, quæ non facile putreſcunt, Cute & oſſibus? Satius eſt autem cum Horatianis patribus rancidum aprum laudare, & cum Saxonibus lardum comedere, & verminoſum caſeum, quam cadaverum tabem ex ſepulchris egeſtam in ſtomachum immittere: Nam in principio putrefactionis horum, quæ conſuevimus in cibis ſumere, nondum periit eſſentia balſamea, ut in vino incipiente corrumpi, ſed in tot annorum cadaveribus omnino peſſundata eſt, nec poteſt ulla eſſentia laudabilis inde ſegregari, ut nec ex aceto vetere Vini, ſpiritus. Hactenus Libavius.

Ab hoc tamen hujuſque ſententia plurimi ſecedunt *M*edici, *M*umiam Cadaveroſam in magnis contuſionibus, in diſſolvendis ſanguinis grumis, in glutinandis vulneribus, adverſus venena, & venenatos animalium morſus, & in ſimilibus caſibus, mire commendantes & præſcribentes.

Mundererus lib. de Aloedario Curiocoſt. pag. 63. teſtatur, ſe vidiſſe Auguſtæ in officina Pharmaceutica eximii viri N.N. Pharmacopæi *M*umiam

ſeu

seu cadaver pene integrum, Cairo ad eos allatum cujus ossa adeo fuerant integra & alba, imo candidissima, ut ne cariem ullam vel minimam te redinem senserint. Imo & pannus, quo Cadave hoc involutum erat, nullatenus computruerat, sed substantiæ cadaveris, ac quondam carnis, quæ v conditura in Mumiam transiit, firmiter adhærens integer spectabatur.

Utuntur vero Medici Mumiâ, vel eâ, quæ ad no defertur ex Ægypto, vel aliâ præparata, quæ Philo sophica dici potest.

Vulgaris illius *Mumiæ* usus medicus ab Ander nac. Comm. 2. Dialog. 5. pag. 189. sequentibus i genere depingitur.

Arabum Mumia, inquit, antidotum est præsenta neum, variisque affectibus salutare. Drachmæ qui dem semissis pondere ex Vino, Vertigini, mor bo comitiali, obstructionibus & Venenis auxiliatur. Ex amarici autem aqua, naribus indita, Hemicra nicis, resolutis & ore distortis opitulatur, meati bus aurium cum leucoio oleo infusa, frigidos illarum dolores discutit: nec non rupturis, fracturis, pla gis & lapsis ex alto, eodem pondere ex Vino potu sumpta succurrit: naribus indita cum moscho castoreo, camphora & oleo balanino ad longo capitis dolores & contumaces recte adhibetur cum alia remedia nihil profecerint, tribus die bus ex Zizyphorum, hordei & myxariorum jure pota, tussientibus auxiliatur: quatuor autem gra norum pondere, ex mentæ aqua sumpta, cor dis affectus tollit. Ex jure cumini, ammeos & carui flatus tum Ventriculi, tum intestinorum discutit: lapsis ex alto, cum siliquæ Ægyptia medulla prodest, si Lemnium sigillum, & ru biæ radix adjungatur: pota quoque trium ve quatuor granorum pondere ex cumini & apii ju re, singultum discutit: adversus anginam e oxymelite recte gargarisatur: Ex cari deco cto Lienis affectus dissipat: contraque scorpi onum ictus efficax est: foras illita, externa san-

sanguinis profluvia astringit, pota autem, interna: eoque cruentas excreationes sistit, &c. Hinc *Medici* varias exinde medicamentorum concinnant formulas.

1. *Pulveres* ad dissolvendos sanguinis grumos à contusione; Sic *Mundererus in Medic. militar. pag.* 54. sequentem parat.

℞. MUMIÆ ℥. ß.
Spermat. Ceti ʒ. ii.
Ocul. 69. ʒ. iii. adde parum liquiritiæ & Cinam. & paululum tormentill.

De hoc pulvere exhibe patienti quotidie vesperi & mane ʒ. i. hinc non tantum materia purulenta, cruenta & similis, sed & sæpe tela & globuli ejiciuntur ex corpore.

Mullerus in miracul. Chymic. in sanguine coagulato ex casu ab alto sequentem proponit.

℞. Rhabarb. ʒ. i.
MUMIÆ gr. ix. misc. cum Vino albo.
Vel. ℞. Rhapontici ℥. i.
Spermat. C. *Mumiæ*, an. scr. ß. Fiat pulvis, in aq. scabios. vel cærefolii assumendus.

Platerus l. 1. Observat. Medicin. in Apoplexia ex casu cuidam hunc propinat.

℞. Rhabarb. elect. ʒ. i.
MUMIÆ sc. i.
Electuar. de succ. rosar. ʒ. i. ß. Cum aqua cærefolii bibat.

Stockerus pag. 140. pulverem contra sanguinem coagulatum sequentem conficit.

℞. Balaustior. Boli armen.
Violar. myrrh. an. ʒ. iii.
MUMIÆ ʒ. i. ß.
Meliloti ʒ. i. misce. F. pulvis. Dosis ʒ. i. ß. cum aq. plantag. aut cærefol.

Forrestus l. 6. Observat. Chirurg. 31, scribit, apud Colonienses hunc in usu esse contra casum, cujus autorem dicit esse *Zittardum Medicum*,

℞.

℞. *MUMIÆ.*
Scabiof. Pilofell. Hypericor. an
℥. ß.
Cofti Dulcis, amari, nucis mofch. an
℥. i. ß.
Terræ figill. boli arm. an. fcr. iv.
Rubiæ Tinctor. Rhapont. fem. nigel
an. ℥. vi.
Spermat Ceti, rhabar. an. ℥. ii.
Trochifc. de agar. Cumini præpar. an
℥. i.
M. F. pulvis dofis ℥. i.

Augustani in Pharmacopæa fua hunc exhiben
℞. Terræ figill. aut boli Armen.
MUMIÆ.
Sanguin. Dracon. an. ℥. ii.
Spermat. Cet. ℥. i.
Rhabarb. ℥. ß. *M.* F. pulvis. Qu
propinatur præcipitatis, ruptis, contufis, fractis e
Vino adftringente, vel cui incoxerint, quæ adftrin
gendi vim habent, ut rofæ, balauftia, &c.

Deinde & Pulveres ad *partum accelerandum* cun
Mumia conficiantur.

Weickardus feq. habet.
℞. *Myrrhæ* elect. Caftor. non rancid.
Succini albiff. an. fcr. i.
MUMIÆ, macis an. fcr. ß.
Croci gr. v.
Fol. auri puriff. N. i. pulverifentur fub-
tiliffime, & ejus ℥. i. exhibeatur cum Vini malva-
tici ℥. iii.

Idem *pag. feq.* in fimili cafu notat fingularem
quendam.
℞. *MUMIÆ* ℥. ß.
Flor. fulph. fcr. i.
Cinam. Croci an. fcr. ß. *Mifce* F. pul-
vis, detur cum Vino *Malvatico*.

Tertio & in *Dyfenteria* ejus ufus eft.

Poppius Thefaur. medic. pag. 384. talem pro-
pinat.

℞. Corall.

℞. Corall. rubr. præpar. ℥. i.
Magnet. præparat. ʒ. ß.
Lapid. Hæmatit. ʒ. i. ß.
Sanguin. Dracon. ʒ. ii.
MUMIÆ ʒ. i. ß.
Sem. plantag. ʒ. iii. Fiat pulvis Dosis scr. i. vel. ʒ. dimidia in Vino bono albo.

ALIUS.

℞. *MUMIÆ*.
Rub. tinctor. an. ʒ. ii.
Croc. *Mart.* ʒ. i.
Spermat. Ceti scr. ii.
Rad. plantag. ʒ. i. ß. *Misc.* F. pulvis, Dosis ad ʒ. ii. in aq. burs. pastor.

4. In *Spasmo & convulsione* universali cum aqua Salviæ juveni cuidam aliquando propinatus fuit Pulvis *Mumiæ*, quod levamen eximium præstitit.

2. DECOCTA & potiones quoque ex *MUMIA* componuntur, in prædictis aut etiam aliis casibus.

Forrestus l. c. obs. 29. juveni cuidam ex saltatione supra palum cadenti, ac seipsum lædenti, hanc exhibuit potionem.

℞. *MUMIÆ* spermat. Cet. an. ʒ. ß.
Rhab. elect. scr. ii.
Trochisc. alkekeng. sine Opio ʒ. ß. ligentur in puppa rara, exprimenda, dum potio sumetur.

Quercetanus in Pharmacop. Dogmat. restituta p. 172. hoc depingit sudorificum singulare adversus vehementem corporis concussionem ex alto & gravi quodam lapsu contractam.

℞. Radic. buglosf.
Cardui ben. an. ℥. ii.
Sem. Carduib. ℥. ß.
Butyr. recent. ℥ i. ß.
Spermat. Cet. ℥. ß.
MUMIÆ veræ ʒ. i. ß.
Croci scr. i. bulliant in lib. i. ß. Vini albi

albi lento igne ad consumptionem tertiæ partis: D. colatura exhibe ℥ iv. vel vi. calide: æger expecte sudorem in lecto cooperto plus solito.

Idem *pag.* 174. ponit potionem Universalem i. e omnibus tam internis, quam externis vulneribu & ulceribus conducentem, cum Mumia para tam.

℞. *MUMIÆ* ℥. ß.
Rad. tormentill. consolidæ utriusqu an. ℥ i.
H. Limonii utriusque Saniculæ.
Pyrol. verben. alchemill.
Persicar an. M. i.
Vincæ pervinc. herbæ Robert. an M. ß.
Fl. verbasc. hypericon.
Centaur. min. an. P. ii.
Astacorum expurgatorum & exsiccat N. vi. macerentur per duos dies in Vini albi & aq. Veronic. an. lib. ii. in vase circulatorio ad ca lorem B. M. vaporosum: deinde fiat expressio, & colatura per manicam Hippocr. aromatisata, pauco Cinam. vel Coriandro in succo cytoniorum præpa rato.

Dosis cochlearia duo, vel tria mane & vesper tantundem, tribus ante cibum horis.

Alia portio non minus elegans.

℞. Oculor. cancri ℥. ß.
MUMIÆ ʒ. ii.
Boli armen. ver. ʒ. i. ß.
H. agrimon. Ophioglos. veronic.
Cyclamin. an. *M.* i.
Spermat. Ceti ℥. i. *M*acerentur in Vinc albo per duos tresve dies, deinde fiat expressio & colaturæ clarificatio, de qua capiat cochlearia duo vel tria mane & vesperi, si opus fuerit.

Idem *p.* 176. potionem quandam Venenatis vul neribus sclopetariis convenientem similiter deli neat.

℞. Rad. angelic. Zedoar. galang. an. ℥. ß.
MUMIÆ

MUMIÆ.
Flor. vinc. pervinc. lil. convall.
Boli armenæ veræ an. ℨ.
Spermat. Ceti ℨ. ii. digerantur & reulentur in B. *M.* per quatuor dies in q. f. Vini bi & aquæ fumar.
Dosis & utendi modus, idem, qui fupra.
Vide *pag.* 177. potionem vulnerariam cum *Mu*-iæ ℨ. i. ß. in fracto osse ab ictu sclopetarii: ut & iam, sanguinem ex vulneribus erumpentem, probentem.
Decoctum peculiare ad *morsum canis rabidi* idem 183. cum *Mumia* conficit.
℞. Rad. Gentian. Valerian. an. ℥. i. ß.
Consolid. minor. rutæ sicc. puleg. an. *M.*i.
MUMIÆ.
Cancrorum calcinator an. ℥. i. coque um Vino. De hoc decocto æger capiat mane ℥. ii. el tres per octiduum: Plura repete ex eodem ejusdem autoris sclopetario, ubi multa habentur utilia medicamenta, quorum compositionem *Mumia* ingreditur *pag.* 96 97. 112. 143. 147. 151.
D. Schroterus in consil. Brendel. pro concusso Cerebro, præmisso clystere hanc exhibet potiunculam purgantem cum *Mumia* paratam.
℞. Elect. Catholic. ℥. ß.
Indi mai. Diaphænic. an. ℨ. ii.
Rhabarb. scr. ii.
Rubiæ tinctorum.
MUMIÆ an. gr. xv.
Oxymel. scyllitic. mell. anthos. an. ℥. ß.
Decocti stæchad. hyssop. & betonic. an. q. f. F. potio.
3. *Laudanum Opiatum* duplex cum ea parat *Crollius Basil. Chymic. pag.* 174. *&* 177.
4. *Syrupum adversus Herniam* usurpandum cum *Mumia* paratum habet *Weickard. pag.* 313. & est seq.

℞. *MU*-

℞. *MUMIÆ* ʒ. ii.
Limatur. chalyb præpar. ʒ. i.
Stercor. lepor. ficc.
Cineris lumbricor. an. ℈. ii. cum fu co Herniariæ cum facharo coƈto in formam Syru redigantur, aut cum infufione Tragacanthi, f at maffa: Capiat. fcr. ii. vel ʒ. i. pro u vice.

5. *Conditum* in conquaffatis utile ex *Mum* quoque concinnatum habet *Forreft. lib. cap. obf.* 2 in comment.

℞. MU*MIÆ*.
Capillor. Vener. millefol.
Hypericon. an. ʒ. i.
Sem. ammeos, cipperi longi. myrrh an. ʒ. ß.
Nucis mof. rubiæ tinƈtor. fperm. cet. a fcr. iv.
Sem. nigell. trochifc. de agaric.
Cofti dulc. & amar.
Boli armen. terr. figill. an. fcr. i.
Oxyfacchar. compos. q. f. detur ad ma gnitudinem fabæ, vel ʒ. i. cum vino calide, ve paulo plus pro vice, & omnis fanguis coagulatu feipfum dividet, & expelletur: modo deinde de tur femel decoƈtum Senæ cum rhabarb. ʒ. ß pro evacuatione.

6. Tinƈturam ad fanguinem concretum legimu apud Mylium in antidotario fuo pag. 599.

℞. *MUMIÆ* ʒ. ii.
Sanguin. hirc. fpermat. Cet. an. ℥. ii.
Rhapontic. Mechaoc. an. ʒ. ii.
Oculor. 69. ʒ. i. ß.
Terræ figill. ʒ. i.
Cardui ben. fcr. iv.
Sem natuft aquileg. an. ʒ. ii. ß.
Nucis mofch. Cinam. an. ʒ. i. ß.
Sach. ℥. iii. Mifce. F. cum Vino l. a. Tinƈtura.

EXTERNUS ufus *Mumiæ* eft, in Unguentis, emplaftri

mplastris & Ceratis, quibus ad diversos utuntur fectus.

Paracelsus in Chirurg. magn. varia inde parat edicamina: *pag.* 303. hoc habet Unguentum in ceribus antiquis.

℞. *MUMIÆ*
Mastich. thur. myrrh. an. ʒ. ii. ß.
Flores æris ʒ. ß.
Ol. de *Mumia* ℥. iii. ʒ. i.
Aloe patic. q. s.
Terebinthæ lotæ ℥. iii. ß.

oque secundum artem, F. Unguentum, quo locus fectus inungatur.

Et pag. 305.

℞. Spumæ Saturn. rub. ceræ.
Olei an. lib. iii.
Chelidoniæ; serpentin. guttosæ an. ℥. ß.
Mastich. opopan. myrrh.
MUMIÆ, Galban. an. ℥. i.
Aristoloch. rotund. Thuris.
Ammoniac. an. ℥. i. ß.
Terebinth. ℥. vi. *Misce* s. a. cum oleo mbricor. F. Emplastrum.

Pag. 442. absolvit curationem ulceris post actum enereum in membro virilis permanentis Camhorato & emplastro de *Mumia*.

Illud, ita fit.

℞. Camphor. ʒ. ii.
Vitell. ovor. ℥. iv. F. mixtura: quæ osita super marmor in loco humido abit in Oleum.

Hoc sequenti modo paratur.

℞. *MUMIÆ* ℥. ß.
Resinæ ablutæ per aquam rosar. q. s. ro incorporatione, F. Emplastrum.

Pag. 443. hoc ponit consolidativum.

℞. Consolid. regal. lib. ß.
Aristot. long. ℥. iii.
MUMIÆ ℥. ii.
Myrrhæ, ℥. ß. Post triturationem adde.

Ole

Olei rosacei q. s. pro incorporatione Emplast vide & p. 451. 461. 463. &c.

Paracelsus quoque in usu habuit ex *M*umia E plastrum quoddam Oppodeldoch. magnum ctum, magnarum & insignium virtutum usi plurimis inserviens: illudque ita dextre com nitur.

℞. Galban. opponac. an. ℥. ii.

Ammoniac. Bdell. an. ℥. i. maceren in aceto per octo, vel plures dies, cola, & tand inspissa leniter ad mellis crassitiem. deinde

℞. Lithargyr. tenuissime pulverisati l ß. coq. in ol. commun. lib. i. ß. lento igne, & co tinuo move cum spatula, donec spadiceum co rem contrahat, adde lib. i. ceræ, qua liq facta immisce etiam superiora gummata, & pa post olei laurini ℥. iii. move diligentissime do omnia exactissime fuerint mista, remove ab gne, & extremo adde hos pulveres tenuissi tritos.

℞. *MUMIÆ* transmarin.

Croc. *M*art. *M*agnet. præparat.

*M*agist. corall. rubr. & albor. an. ℥.

Lapid. calamin. præpar. Rad. arist rot. an. ℥. ii. hos pulveres infunde in liquefact Emplastrum pedetentim, & proinde diligenter, omnia perfectissime coeant, misce. Postremo mnium.

℞. Pulver. succin. ʒ. i.

Ol. laurin. ℥. i.

Terebinth. ℥. ß. misce, & lique seorsim, solve in eodem Camphor. ʒ. i. & tand Croci Oriental. pulveris. ʒ. ß. hanc solution seorsim factam Emplastro calido misce, idque prudenter, ut omnia per minima conjungantur: inde fac magdaleones, malaxando cum ol. hyper & serva.

Curat hoc Emplastrum omnia vulnera, cæsim v punctim facta, sine omni pure: excrescentiam carn in vulneribus impedit, ejus, tantum, quantum op

ſt, producendo: ulcera antiqua prius mundificata similiter cum hoc emplaſtro curantur.

Quod ſi vero illud fortius deſideras, ad ſanandum etiam quævis eſtiomena & corrodentia ulcera.

℞. Croci mettallor.
Vitriol. ad rubedin. calcinat.
Mercurii per ſe præcipit. an. q. v. *Miſce*, pulveriſando: hujus pulveris ʒ. ß. miſce ad ſingulas ℥. ß. emplaſtri liquefacti prius in ſartagine, ac poſtea pulveres intritos miſce ſuperaddendo aliquid Ol. Terebinth.

Mundererus laudatum ſuum Emplaſtrum *Opotelloch.* non ſine *MUMIA* quoque componit, deſcribitur idipſum in *Diſpenſatorio ejus particular. pag.* 16. *& lib. de Calcantho cap.* 7.

Emplaſtrum quoque *Apoſtolicon* recipit ℥. i. ß. Nigrum, quod G. Stuchflaſter dicitur ℥. ii. Illud delineatur in *Pharmac. Auguſt. pag.* 274. *& hoc. p.* 122.

Ceratum inſuper de *Betonica*, ut & pro Hernioſis cum *Mumia* paratur. Illud conficitur.

℞. Terebinth. reſin. pin,
Ceræ flav. an. ℥ ii.
Betonic. pulveriſ. ℥. ß.
Maſtich. thur. an. ʒ. ii.
MUMIÆ ʒ. i. ß. *Miſce*: aliud alio modo paratum videre eſt apud Foreſt. lib. 6. obſ. Chirurg.

Hoc vero pro Hernioſis, quo frequenter uſus eſt Excellent. Chirurgus D. Coiter in Hernioſis affectibus magno cum emolumento & ſucceſſu, ſic fit.

℞. *MUMIÆ*, maſtich.
thuris, ſuccin.
Gumm. arabic. tragacant.
Aloes opt. balauſtior. roſar. an. ℥. ß.
Sanguin. Dracon. boli armen.
Hæmatit. an. ʒ. vi.
Ol. roſar. ℥. iii.
Myrtin. maſtich, an. ℥. ii.

Cum

Cum Cera & resina q. s. F. Ceratum.

Aliud habet *Fernel. lib. 7. m. m. pag.* 432. & s cum *Mumia* paratur.

℞. *Mumiæ*, thur. myrrh.
Aloes, mastich. an. ℥. ii.
Consolid. mai. & min. caudæ equin.
Glasti, scolopendr. rad. osmund. rega
Et silic. an. ℥. i.
Boli armen. lot. cum aceto, lapid. ca lamin. præpar.
Litharg. aur. sang. Drac. an. ℥. iii.
Picis navalis lib. ii.
Terebinth. ℥. vi. vel q. s. ad Empla strum fingendum.

Forrestus l. 6. Chirurg. obser. 44. sequens deping Ceratum humanum ex Mumia.

℞. Terebinth. lotæ cum Vino malvat.
Resin. pin. col. Ceræ alb. an. ℥. iii.
Mumiæ. ℥. i. ß. liquefiant simul liqu faciendo postea adde Mumiam, paulatim cu spatula miscendo, usque quo acquirant mixtione perfectam circa ignem, ne coaguletur: facta con veniente mixtione omnia projiciantur in vase a genteo vel alio mundo, in quo sunt lib. 4. ace rosac. ex Vino malvatic. & sic permittatur p diem ac noctem: deinde manibus in eodem ac to bene malaxetur, usque quo Ceratum totum ex pressum sit ab aceto. postea impone Ceratum i vase vitreo, vel terreo vitreato sine aceto, & in ta vase pone lactis muliebris ℥ ii.
Succi tormentill. betonic. an. ℥. ii.
Pentaph. ℥. ß. bryon. plantag. an. ℥ i. ß.

Omnia lento igne bulliant usque quo consumetu de prædictis liquoribus tanta quantitas, quan ta fuit lactis: postea adde succi Verben. ℥. succi pimpinell. ℥. i. ß. & pone omnia in fer venti sole cum cautione, ne à Vento pulver externo repleatur, cooperiendo aliquo pan no raro, & ita stet in sole per mensem ad mi nimum

nimum ; addendo fingulo die Lactis ℥. ii.
Succ. betonic. ℥. i. & ita exficcentur fucci & Lac, donec veniat ad formam Cerati, vel Unguenti.

Utitur vero hoc modo, parando fc. petiam magnam circumdantem vulnus per quatuor digitos, vel circa, pluribus foraminibus perforatum, & in vulneribus fupra os, vel infra ; cum amotum erat, fupra panniculum ponebat petiam magnam dicti Cerati, extenfam fuper findone, & fic tenta aliqua, vel turunda, aut licinio ex panno lini fubtilis replebat vulnus, leniffime tamen; Et hoc Ceratum circa feptimum diem, nifi fanguinis fluxus impediret, applicabat ; lavando femper vulnus cum Vino malvatico, in quo bullierant rofæ ; & fic ufque in finem procedebat, femper ponendo duas vel tres guttas mellis rofati bene cocti in vulneris fundo.

Adverfus *fuffocationem Uteri* fuffitum quendam ex *Mumia* aliifque adjectis componit *Weickard.* pag. 323.

℞. *MUMIÆ* ʒ. ii.
Galban. bdell. opopanac. an. ʒ. i.
Thuris, myrrh. ftyrac. calam. an. ʒ. i. ß.
Alipt. mofch. ʒ. ß.
Rad. afar. fchænant. an. fcr. ii.
Ungulæ afin. fcr. i. pulverifentur, & cum refin. Laric. F. Trochifci, urantur fupra carbones ignitos in fella undique cincta & occlufa dum mulier fedet, ut fumus inclufus ad vulvam perveniat.

Cum & ex prædicta *Mumia*, fpiritus quoq; Oleæ, Tincturæ, & alia parantur.

Paracelfus in Chirurg. mag. p. m. 306. quatuor ponit medicamenta confolidativa ex *Mumia* conficienda.

Primum experimentum eft. ℞. *Mumiam*, eamque in vitro occlufo ferva per quatriduum in tertio gradu ignis ; poftea remove, & exficca pulveremque inde para,

Alterum hoc profert: ℞. Mumiam, & ei superfunde Ol. de vitell. ovor. exsicca, postmodumque destilla per descensum.

Tertium hoc est; ℞. Mumiam pulverisatam, affunde ei oleum ex semin. lini paratum an. stent in digestione per biduum. Deinde tantundem ei adde alcohol. vini, stet per diem & noctem, poste spiritum V. separa, exsiccatamque materiam pulve risa.

Quartum dicit esse: si sine additione combura Mumiam in cineres, & exinde lixivio facto, salem conficias.

AQUA BALSAMICA cum Mumia parata hæc est.

℞. Aquæ destillat. ex æquis partibus foli or. & fl. rorism.
Folior. & gran. lauri.
Sanicul. Veronic.
Peti, myrti, plant. lib. vi.
Terebinth. Venet. lib. i.
Gummi heder. & cerasor, an. ℥. iii.
Thuris mascul. myrrh.
MUMIÆ veræ an. ℥. ii. ß.
Aloes succotrin. ℥. iv.
Macis. piper. caryophill. an. ℥. i.
Sachar. lib. ß. Croc. ℥. ß.

Omnibus invicem mixtis, fiat in Retorta destilla tio per cineres, ut artis est, donec recipiens su sponte refrigeretur: hanc aquam, quæ tota oleag nea est, citra ullam rei alicujus separationem serv in phialis probe clausis.

Excellentissima & pretiosissima adversus omn generis apostemata, ulcera interna & externa, pc tissimum contra fistulas, & ulcera maligna & se pentia: ex ea lavabis fistulas, admotis solummod aliquot ejus guttulis: præstantissima quoque est a carbunculum & anthracem pestilentem, ad vom cas, abscessus, apostemata & ulcera interna: offe rendæ tantum sunt aliquot guttulæ cum Vino alb aut cum alio quodam jusculo, vel aqua vulneraria.

OLEU

OLEUM præstantissimum in paralysi & contractura nervorum, quæ ex vulneribus accidunt, describit *Quercet. in sclopetar. pag.* 128. & est sequens.

℞. Olei hypericon. lib. i.
Terebinth. lib. ß.
Ol. laurin. ℥. iv.
Spicæ ℥. i. ß.
Granor. Junip. lib. ß.
Castor. ℥. i.
Euphorb. ℥. ii.
Caryophill. mac. Nuc mosch.
Cinam. an. ℥. i. ß.
Fl. lavendul. Salviæ, lilii conval. an. M. ii.
Mastich. myrrh. thur. an. ℥. ii.
MUMIÆ ℥. i. ß.
Pingued. taxi ℥. iii. digerantur omnia per mensem in fimo, deinde destillentur in alembico æneo secundum artem.

Quo oleo inungantur membra paralytica & contracta, est enim medicamentum efficacissimum.

Oleum Balsami Petri de Ebano cum *Mumia* paratum, hoc est.

℞. *MUMIÆ*, myrrh, aloes,
Spicænard. thur. sanguin. dracon.
Opopanac. carpobalsam. bdell.
Ammoniac. Sarcocoll. Croci.
Mastich. gummi arabic. styrac. liquid. an. ʒ. ii.
Laudan. castor. an. ʒ. ii. ß.
Terebinth. ad pondus omnium: tritis conterendis misceantur, & ex alembico destillentur.

Balsamum hoc artificiale veri balsami penuriam substituit, efficacia non propemodum ad singulares balsami vires accedit, atque id potissimum, quod hoc loco descriptum ab omnibus fere Chirurgis vulgo usurpatur: tennium partium est, calefacit, exsiccat & glutinat; nervorum vitiis,

paralysi, cæterisque noxis frigidis spinæ illitum confert.

Quod si idem tepefactum inunxeris ante febrium accessionem, rigores mire sublevat, Cordis tremorem, palpitationem ac Syncopen sanat; hecticos & emaciatos impinguat, addito Rhodo stagmate occipiti & Renibus illitum. Uteri strangulatus juvat; comitialibus plurimisque aliis affectibus subvenit; tristes, melancholicos, ac animum despondentes reficit, nec non cadaverum putredinem vindicat.

Nec omittendus *Balsamus ille antipodagricus Cratonis, in consiliis Scholtzianis* descriptus, qui similiter ex Mumia conflatur; & sic habet.

℞. *MUMIÆ*. mastich. thur.
Myrrh. ammoniac. opoponac.
Bdellii an. ℥. ii.
Vitrioli lib. i.
*M*ellis lib. ii.
Tartari ℥. i. ß.
Spiritus Vini lib. iv. Destilla secundum artem, præbet optimum balsamum, lenit mirifice, si penna illinatur, & intolerabilem dolorem.

Alii hoc ipsum ol. s. balsamum efficaciorem reddunt cum oleo Equino, quod sic fit.

℞. Inferiorem mandibulam equi, redige in tenuem pulverem, & fac inde oleum. Hujus
℞. ℥. ii.
Prædicti bals. ℥. iv. *M*isce & una adhuc semel destilla, & reserva.

Alium balsamum mirabilis in vulneribus efficaciæ cum *M*umia concinnatum depingit. *Glandorp in Specul. Chirurg. pag.* 32.

℞. Succi flor. hypericon. ℥. iii.
Nicotian. ℥. ii.
Betonic. menth. apii, pilosell. an. ℥. i.
Pulver. rad. consolid. mai. ℥. i. ß.
Aristol. rotund. Iridis Illyric. an. ℥. ß.
Lumbricor. terr. in Vino lotor. ℥. ii.

Vini

Vini rubri auster. ℥. vi.
Olei commun. veter. ℥. iv.
Myrtin. rosac. hyperic. an. ℥. ii. bulliant simul ad succorum, & ad Vini consumptionem; fiant postea levis colatura, cui adde
MUMIÆ subtilissime pulveris. ʒ. vi.
Thuris myrrh. an. ℥ ß.
Terebinth. lotæ in aq. Veronic. ℥. iii. penes ignem tepide misce, indantur Vitro, servando ad usum.

Quintam Essentiam ex Mumia educit *Henricus de Schenis in Apothec. Spagyric. pag.* 121.

℞. Quintam essentiam Vini Chelidoneati superfunde *MUMIÆ*, ut quatuor digitos superemineat, digere per decem dies, postea lento igne destilla per quinque dies, ut demum quinta die absolvatur destillatio; postea repete destillationem illam, ut ante, donec tota *Mumia* solvatur.

Huic dissolutæ MUMIÆ adde decimam sextam partem balsami aromatarii, & duodecimam terræ sigillatæ; *Misce*,& vitro bene clauso inde, circulentur ad solem per quadraginta dies.

Præstantissima est antidotus contra Venena, & sanat internas læsiones s. à casu s. etiam aliunde, si Vena aliqua rupta sit.

Hactenus de vulgaris *Mumiæ*,quæ aliunde ad nos defertur *Medicinali* usu. Nunc de Philosophicæ *Mumiæ* & præparatione & usu.

Paratur autem *MUMIA* Philosophice s. Chymice sequenti modo.

Eligatur cadaver hominis ruffi (quia in hoc sanguis est sincerior, ideoque caro præstantior) qui dum in vivis esset, accurata integritate & sanitate præditus, vel ad minimum nullo difficilis passionis, aut in ipsa partium essentialium constitutione facultatisve per se læsæ Organo, adeoque Mumiali quodam morbo detentus fuerit, qui recens sine macula, viginti quatuor aut circiter annorum, quique suspensus, vel rota

contritus, vel haſtatus per diem & noctem in aere relictus, tempore tamen ſereno collectus: hujus carnem muſculoſam brachiorum, femoris & aliarum partium à duobus Luminaribus illuminatam ac conſtellatam fruſtulatim conſcinde, & aſperge pulvere myrrhæ, & tantillo ſaltem aloes: poſtea imbibe macerando aliquot dies in S. V. ſuſpendatur per horas ſex, vel decem, ac iterum cum eodem S. V. imbibatur, tandem in aere ſicciori, locoque umbroſo, non vero ſole, fruſta ſuſpenſa ſiccefcant: tumque aſſimulatur carni fumo duratæ ſine fœtore.

Male tamen imo peſſime Andernac. Comm. 2. Dialog. 5. p. 189. in defectu *Mumiæ* vulgaris, Cadavera ex noſodochiis deſumenda, & aloe, myrrha, Croco, & oleo nucis moſchatæ deſtillatitio imbuenda eſſe docet: ſic, ut liquor ex carne humana extractus proceſſu temporis, adjungatur.

Nam cum hæc balſamum morbificis Tincturis inquinatum, imo interdum abſumptum, & vix reſtibilem poſſideant, facile aſſumenti vel utenti impreſſionem injicere poſſunt.

At corpus ſtrangulatum, perque aeris interceptionem interfectum, nullam propterea impreſſionem tyrannicam in ſuam corporalem maſſam, elementaliter perpeſſum, penitus indeſtructum permanet, elementali reſolutioni ſ. putrefactioni minus obnoxium, donec ſub udo cœlo & in aere ſic conſervatur: idque propterea, quod evolutio humoris aquei, quæ aere & motu accelerata, humorem oleoſum balſamicum in ſuo eſſe conſervarit, qui alias in conſortio humoris aquei fuiſſet, una evolaturus, quod conſpicue eſt, in palis ignem paſſis, & carnibus fumo caſtigatis, quæ eandem ob cauſam partim longiſſime durant, partim ſuccum alibilem integrum retinere, & inde in deliciis ſæpe haberi ſoleant. Accedit, quod pœnam tam contumelioſe ferendo ſpiritus *Mumiales* ob mali præſentiam in ſummam ἀγωνὴν abrepti & exaſperati, ipſis intimis ſubſtantiis acerrime & acutiſ-

ſime

ſime comiſceantur: cujus cauſa, ut corpus in vivis ad quaſcunque facultates inſtructius redderetur: ita jam poſt mortem eo ipſo balſamica quadam potentia intimius imbutum, habitudini elementorum putredinali fortius repugnat, ſeque contra omnem, cum putredinis, tum totalis corruptelæ inſultum defendit. Propterea corpore ſ. domicilio ſpiritus ſ. balſami vitalis integro, illæſoque permanente, balſamus etiam ab ipſo diſcedere non neceſſum habet: quouſque ita in ſua Elementa irreſolutum illud perſtiterit: Ideoque nihil hic derelinquitur, aut ſeparatur, præter animam animantem rationalem ſ. formam hominis informantem, cujus præſentia ſpecifica cujuſvis differentia erat conſtituta: homo enim vita defunctus, & in *M*umiam redactus, homo amplius, niſi æquivoce non eſt: ſpiritus vero vitalis, vegetabilis, balſamus Naturalis, ſymphytus, & cum eo occultarum virium exuberantia in tali corpore nullam jacturam patitur: ut habet Tentzehius *M*ed. Diaſtat. cap. 6.

Tinctura elegans, ex prædicta Mumia Philoſophica, paratur cum ſpiritu Vini ſ. a. vel ſpiritu Sambucino (qui fit ex floribus ſambuci primo fermentatis, poſtea more ſpirituum aliorum deſtillatis) extracta, à qua ſp. V. ad mellaginem uſque abſtrahitur.

℞. Hujus extracti lib. ß.
Theriac. Androm. ℥. iv.
Ol. olivarum *M*umiat. ℥. ii.
Magiſter Corall. perlar. an. ʒ. ii.
Terræ ſigillat. ℥. ii.
*M*oſch ʒ. i. miſce, & diligenter circulando digere per menſem.

USUS.

Tempore peſtis matutinis horis utere ℈. i. ſic immunis ea die eris à veneno: infectus. vero ʒ. ß. in aq. Carduib. vel Ulmar vel Theriacal. aſſumat

in apostematibus, carbunculo, anthrace, Pleuriti maligna ℨ. i. administratur : proinde exactis sex horis alteram exhibe drachmam. Contra quævis venena à ℨ. ß. ad ℨ. i. pelliturque hoc medicamento, quicquid est bestialium vel mineralium venenorum.

OLEUM olivarum *MUMIATUM* ita parat Quercetan. de medic. spagyric. præparat. cap. 1.

MUMIAM Philosophicam antea paratam scinde per minima quantum fieri poterit, indatur matracio oblongo collo, affundendo menstruum olivarum, putrefac omnia per mensem integrum, vase clauso Hermetice, ut fiat solutio: Deinde aperto vase transfunde materiam Cucurbitæ vitreæ, quam colloca in B. ut vase aperto exhalet *M*ercurius, quod fit cum incredibili fætore : sic remaneat, donec nullus exeat fœtor, & *M*umia tota dissoluta sit : solutionem infunde in aliud vas, quod superest, digeratur denuo in B. donec prodeat in oleum crassum & fuscum instar Syrupi : Quo facto, circulabis omnia cum Spir. V. optimo in B. per viginti dies, separato tandem spiritu remanebit in fundo rubicundum & odoriferum oleum, omnes balsami Naturalis habens proprietates, quodque per se venenatis omnibus & pestilentibus affectibus valde conducit, & sic sufficit ad priorem processum.

Anodynum externum ex *M*umia hac paratur apud Popp. lib. 1. Thesaur. *M*ed. pag. 68.

℞. *MUMIÆ* patibuli ℥. iii.
Spiritus ligni Guajac.
Querni an. ℥. iv.

ex invicem mixtis destilla ex Retorta : quo inunge caput.

Balsamum ex *M*umia Philos. parandum delineat Poppius l. 3. Thesaur. med. p. 743.

℞. Carnis Human. recentis, debito modo collectæ, à sano sc. & ultimo supplicio affecto homine, probe incisæ, lib. iii.

Adde

Adde Myrrhæ pulverisat.
Aloes an ℥. iii.
Croci. ℥. i.
Spiritus Vini lib. ii. Omnia Vitro indantur clauso, & per quatuordecim dies stent in leni digestionis calore: postea sensim ex Retorta destilla, primum lento, mox fortiori igne: sic Balsamus cum liquore prodit: hunc poteris interne, balsamum vero externe usurpare. Idem commendat liquorem in defectu virium cujus scr. i. propinat. lib. I. Thesaur. Medic. pag. 216.

Libavius lib. 2. Alchym. pag. 142. ejusmodi describit.

℞. Carnes Micr. recentes, incide, adde parum salis & spiritus Terebinth. q. s. macera clauso vase, donec putrefiant, segrega purum ab impuro per colum trajiciendo; & cave tibi à fœtore: quod ut facilius fiat, poteris vas apertum relinquere, donec fœtor exhalârit: post destilla per Retortam vel lembic. rectum, separa Tereb. spiritum ab Oleo, cui poteris addere moschum, & affuso S. V. id circulare.

Hunc ipsum paucis immutatum habet Poppius loc. citat.

℞. Carnes Micr. incisas libras tres: asperge optime sale, sicque permaneant per quatriduum, deinde adde.
Olei Juniper. Terebinth. an. ℥. iii.
Garyoph. ℥. ß.
Mastich. pulverisf. ℥. iv.
Omnia probe invicem misce, & ex Retorta destilla, sic exibit liquor & Balsamus: quæ duo invicem separanda.

Inprimis autem commendatur in Gonorrhœa Gallica.

Quidam hunc commendat.

Pars humani corporis incisa ex Oleo olivarum per mensem digeri sinatur: deinde ampullæ incurvatæ imponatur, separeturque.

Hujus liquoris lib. i.
Theriac. opt. ℥. vi.
Moschi. ʒ. i. misce, macerenturque diebus triginta, atque tunc Theriaca præstantissima è Mumia provenit.

Hujus ℥. i. ex ol. amygd. dulc. iis feliciter datur, qui venenum hauserunt, aut peste correpti sunt, sicut in lecto sudent: laterum inflammationibus, abscessibus, carbunculo & similibus medetur; ad venena præcavenda mane ʒ. i. sumitur.

QUINTAM denique ESSENTIAM ex Mumia human. sic parandam censet Poppius in Hodogetico Chymic p. 189.

℞. Carnes Microcosm. debito modo collectas & incisas, putrefac per duos menses in continuo at leni calore: aperi deinde vitrum, & alembicum ei applica, & ex B. primum Phlegma destilla, deinde urge ignem, donec omnia prodeant: tunc separa aquam ab Oleo per separatorium: Phlegma vero à spiritu per alembicum, quem seorsim serva: Capiti mortuo calcinato affunde Phlegma, & extrahe salem, deinde destilla per Baln. inde Phlegma, donec cuticulam contrahat, sepone ad crystallisandum: Mox accipe salem fixum cum spiritu & ad putrefaciendum per 14 dies in B. colloca: tunc forti igne destilla, idque sexta vice repete: tandem id quod destillando prodiit cum sale simul in alemb. sublimato inde in phialam, Hermeticeque eam claude, & in digestione ad coagulandum colloca: Denique solve vicissim in S. V. & separa inde fæces, perque quatuordecim dies circula: sic Quintam Essentiam optime paratam habebis.

Alium modum præparandi Q. ESSENT. ex HUMANA CARNE habemus apud *Fabrum lib. 1. Myrothec. Spagyr. cap. 11.* & sequentibus delineatur.

Sumatur CARO HUMANA, adolescentis hominis, violenta morte ex justitia perempti, laudati sanguinis & quadratæ staturæ, si fieri potest,

teſt, Sole Virginem ingrediente ad quantitatem librarum ſaltem trium, ex Crure, lumbis, aut natibus, projiciatur in optimum & ab omni Phlegmate depuratum Vini ſpiritum, quoad ſpiritus Vini ſupernatet illi ad tres, aut quatuor digitos, & maneant ſimul in vaſe vitreo optime clauſo per tres aut quatuor dies: Deinde auferatur caro, & irroretur in catino vitreo frequentiſſime ſpiritu ſalis ab omni Phlegmate depurati. Catinus vero conſervetur apertus in umbra, in loco, ubi pulvis, nec aliæ feſtucæ carnem inficere poſſint: dum autem caro maximam ſpiritus Salis copiam ebiberit, perquam optime ſiccandam permittes in eadem umbra & ſimili catino, verſatâ ſemper undiquaque carne: Hæc Caro ſic condita ſummum eſt humanæ Naturæ ſolatium & vitæ propugnaculum. Reſervari poteſt in conſervis vitreis ad uſus ſuos: nihilominus tamen poteſt adhuc efficacius præparari & in Q Eſſentiam redigi hoc modo.

Sumatur hujus Carnis ſic conditæ lib. i. & in pulverem redigatur, pulvis hic infundatur in perquam optimo Vini alcohole, in eo ſc. quod per circulationem fragrantiſſimum odorem adeptum eſt, & maneant in digeſtione lentiſſima Balnei per quindecim dies, donec tingatur in colorem ſanguinis ſpiritus V. Tinctum effunde per inclinationem in aliud vas vitreum circulatorium, & clauſis optime omnibus juncturis, digere circulando per octo dies lentiſſimo igne, donec fæces depoſuerit omnes. Tinctura iterum effuſa in aliud vas, quod optime claudes, fæces, quæ in fundo remanent prioribus fæcibus conjunge; & bulliente B. deſtilla, ex his, quicquid poterit humiditatis, illudque humiditatis, illudque humidum Tincturæ priori conjunge; fæces deinde combure, & violentiſſimo calcina igne, donec albeſcant; & ex his, cum aqua Carduiben. aut fl. tiliæ, aut flor. lil. convallior. extrahe ſalem, quem calcinationibus, ſolutio-

ſolutionibus, filtrationibus & coagulationibus ſæpius iteratis, in candidiſſimum reduces ſacharum, quod conjunges priori Tincturæ. Ex que hac Tinctura lentiſſimo calore B. extrahes humidum aliquid, donec Tinctura ſpiſſitudinem mellis acquiſiverit, quæ in vaſis aureis digna eſt conſervari, propter ſtupendas in ſanitate conſervanda virtutes, & in morbis quibuſcunque pellendis,

VIRES & USUS.

Virtutes hujus arcani reticeri merentur, quod tot tantæque ſint, ut in earum enumeratione hyperboles ſuſpicionem adferat lectoribus: dicam tamen omnibus morbis accommodari & Principes omnes & Reges eo uti debere ad longiſſimæ beatæque vitæ uſum.

Sumitur ſingulis matutinis horis, jejuno ſtomacho in juſculo pulli vel ſorbili ovo ad quantitatem trium aut quatuor granorum.

Ex Fentzelii *Medicin.* Diaſtatica tres adhuc modi extractionis.

MUMIÆ MICROCOSMI reſtant, quos c. 3. deſcribit, quorum primus hic eſt:

Sumatur MUMIA corporalis dicta cum omni adhærente ſubſtantia cujuſvis membri, nempe, Hepar, Pulmones, aut integrum corpus, per quod intelligatur *Caro*, vel ſanguis, putrefiant per menſem Philoſophicum in phiala Hermetice clauſa, ut formam q. mucilagineam aſſequantur. Expreſſa inde muccago denuo in fimum collocetur ad putreſcendum per menſem Philoſophicum, ut materia vertatur in Embryonem ſpagyricum: ab hac Embryonia materia in B. M. ſua ſeparetur Aqua: in Cineribus, Aer: reaffuſa ſuper reſiduum aqua, & ſignatura debite interpoſita adhuc unum menſem in B. *M.* putrefiant. Hinc per Cineres Aqua ſimul & Ignis abſtrahantur; aquam ſeparando ab igne per B. *M.* ignem vero rectificando

do seorsim per Cineres. His ita Elementorum separatio erit peracta, quamvis Terra prædicta Embryonia adhuc repurgatione opus habeat, quin imo resolutione in sua tria principia. Propterea terra illa fæculenta vase clauso quatriduum reverberetur: inde Elementum aquæ lentissimo B. gradu, ad humiditatis duntaxat heterogeneæ consumptionem destilletur, reliquam vero per Cineres perfectionem acquirat. Illam ipsam aquam super Terram reverberatam in Cineribus cohobando ter quaterve forti igne propelle, & evadet clara & pellucida, cumque propria terra eadem opera rectificabitur. Eodem modo aerem quoque super terram cohobando, ad puritatem, nonnullamque saporis gratiam perfice. Postea ad ignem fiat progressus; ille cum aqua mixtim dimittatur per aliquot dies in locum putrefactioni idoneum. Hinc aqua, destillatione arenaria detracta, ignis empyreuma simul auferatur. Aquam inde in B. *M*. iterum separa, eamque Terræ commixtam denuo triduum circiter ad putrescendum colloca; denique per arenam forti igne destilla, & ignis simul assurget, qui ab aqua separandus, igne in fundo superstite.

Hanc eandem infusionem, destillationem & separationem à Terræ elemento, eousque repete, donec nihil ignei illius in fundo amplius restitet. Aqua ultimo separata cum igne superstite claro triduum usque digeratur, indeque ab eodem pro Baln. penitus abstrahatur igne ad Cinerum calorem ultimo provocato. Hac ipsa laboriosa licet rectificatione inferius Virtute superioris & vice versa nobilitabitur; igni siquidem per cohobationes Balsamicum aereum ab aqua & aere. Aquæ vero per ignem balsamicum igneum conciliabitur, ut jam ultimi liquores primis duobus principiis *M*ercurio & Sulphuri belle respondeant; quæ ipsa postea circulari motu in proprium centrũ rectificanda veniunt, nempe liquor Mercurialis cum Sale: Sulphur vero per se circulando in suum centrum gradetur.

Tertium

principium sequenti ἐργασίᾳ perficiatur: Terra reverberata tuta super marmore imbibatur quadruplo aquæ in prima destillatione per B. separatæ, iterumque per cineres coaguletur. Id eousque continuetur, donec terra ignem penitus absorbuerit: dein, eadem sublimetur, sublimabitur.v. instar nivis albæ: sic impurior pars, lolium sc. in agrum naturæ satum, copiam familiaritatis & concordiæ impediens, relinquetur prorsus rejectitia.

Quæ rerra sublimatione purior reddita tertium principium puta, Sal merito constituet: Estque *M*ater, in quam alia duo, ceu spermata viri & fœminæ seminanda, inque novam admirandamque fœturam totius *M*undi simulachrum & naturam in se continentem, adeoque *M*icrocosmi nomine signatam, &c.

Secunda *M*umiæ extractio est ad modum Q. Essentiæ & sic habet.

℞. Spiritum Terebinthinæ clarum & perspicuum. Is namque per se balsamicus est; misce cum *M*umia tenuiter incisa, inque vase Hermeticee clauso per mensem Philosophicum ad putrescendum sepone: expressioni vesica bubula exceptæ affundantur aliquotæ partes spiritus V. rectificati: Inde in alembico cæco super Cucurbitam juncturis optime munitis adaptentur: ita ut Cucurbita in frigidam aquam posita, arena, prunaque, circa alembicum lento calore officium faciant: cujus beneficio liquor s. Q. Essentia in forma per quam subtili cum Spiritu V. per vesicam delabitur: *M*ateria crassa residua reverberanda, & in Sal sublimatione redigenda: demum cum Q. E. posteaquam illa à Sp. V. per B. fuerit separata, circulationis medio unienda: quibus peractis Q Essentia *M*umiæ cum Theriaca & moscho amplius digeri, & ita in forma Elixirii pro remedio cum ipsiusmet pestis, tum aliorum deleteriorum maxime præsentaneo, reservari ac collaudari poterit.

Tertius extractionis *M*umiæ aereæ s. balsami corporis præfocati modus, medio transplantationis absolvendus ita habet,

Primo dissolvatur Mumia admixta quarta parte terræ cujusdam aridæ calidæque in clauso vase per mensem, vel donec mucilaginis aut pinguis cujusdam glebæ formam referat. Deinde semina earundem plantarum inseminentur: quarum virtutibus alias iidem morbi, quos jam cupis expugnatos, superantur: pesti videlicet opponendo antipestilentialia; febribus alexipyreta, & sic consequenter: Relinquantur ita sub dio, donec vegetari incipiant, ac crescant; Ita namque Magnetica ejusdem seminis virtus, Spiritusque in eo turgens cœli non solum proportione respondens: sed & idem cum ejusdem Spiritu, licet aliter atque aliter modificatus, intimum, balsamicumque terræ Mumialis Spiritum nutrimenti in modum alliciet; dumque ita vegetabitur, ejusque Mumiæ spirituales proprietates atque vires sibi jugiter associabit, ejusdemque porro herbæ extractio ad imitationem Q. Essentiæ, vel Magisterii mediante S. V. lepide sub manus succedet; opus ad conservandum valetudinem, varios morbos expugnandum vere utile & mirandum.

Hujus opellæ segmentum hoc parvulum loco suo incuriâ (ut fit) prætermissum, hîc potius quam nullibi apponendum duximus. Hoc (tu Lector) p. 136. proxime post lineam secundam supra vigesimam si intercales, integram rerum seriem & ἀλληλουχίαν restitueris.

Sunt qui transplantationem morborum Sanguinis beneficio instituunt, & eundem ex certa parte extractum frutici vel arbori inserunt. Derivatur enim vi occulta operationis Magneticæ omnis corruptio & ægrimonia partis morbidæ in Truncum, cum quo Mumia illa committitur, & quamlibet arborem, quæ vegeta est & viva; simulatque enim hic magnes hunc succum ceu ferri imbecillis imbibit, non desinit per hanc Mumiam allicere & attrahe-

re,

re, quoad totam, unde illa est ægritudo, substantiam elicuerit, & ad se pellexerit, omnemque morbi fomitem atque mineram in se quasi transplantârit; nec aliter frutex in alimentum suum convertit vitiosum illud morbi seminarium, quam serpentis venenum Ciconia: at si imbecillior sit, quam ut malignum illud virus possit subigere, elanguet & emarcescit, atque hoc modo Phthisin & febrium cohortes, cæterosque morbos fuisse curatos, & à fide dignis accepimus, & oculati testes sumus, inquit *Burggrav. pag.* 139. vide *Medic.* Diastatic. Tentzelii.

Non possum non vere affirmare, me aliquoties Odontalgiam etiam desperatissimam, tali modo & medio, profligasse: Sanguine scilicet ex gingivis dentis dolentis cum bacillo ex silice, detracto, & juglandi floridæ & vegetæ implantato.

DEO TRIUNI GLORIA.

INDEX

Continens Medicamenta ad Curandos Morbos desumpta ex corpore humano tam vivo quam mortuo.

A

Aqua

Bal-

B

C

Capillorum

Convulsioni

Dentium

E

Even-

F

G

H

I

Lacte

L

P

Vasorum

V

FINIS.

